

DIE KERKORDE

VAN DIE NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK

**met Reglemente, Beleid, Funkzionele Besluite en Riglyne,
en Tussen-orde**

**soos vasgestel deur die
Algemene Sinode in Oktober 2015**

**Saamgestel deur
die Algemene Taakspan Regte
van die Algemene Sinode**

VOORWOORD

Die Ned. Geref. Kerk is 'n geloofsfamilie wat saamgebind word deur ons geloof in die drie-enige God met Christus as Hoof van die kerk. Soos in enige familie, is goeie gesonde sterk verhoudings tussen die familielede onmisbaar. Reëls kan hierdie verhoudings nie afforseer nie. Goeie verhoudings vra egter om gesonde reëls. Dit is wat hierdie kerkorde wil wees. Dit is onderling ooreengekome verhoudingsreëls vir ons geloofsfamilie. Daarom mag dit nooit 'n stok wees waarmee ons mekaar slaan nie, maar moet dit 'n staf wees waarmee ons mekaar lei.

Wat hierdie uitgawe van die familiereëls besonders maak, is die feit dat dit die geldende reëls is waarmee ons as kerk die 500 jarige herdenking van die Reformasie in 2017 tegemoet gaan. Die Reformasie van 1517 het die kerk weer teruggeneem na die basiese van kerk wees. Die Woord alleen, geloof alleen en genade alleen het die wesenlike vertrekpunt van die gereformeerde kerke geword. Daarby is opnuut beklemtoon dat Christus sy kerk regeer en dat die ampte gelyk is. Ons familiereëls sluit nou daarby aan.

Martin Luther, die groot hervormer, het beklemtoon dat die kerk 'n *kerk moet wees wat onder weg is deur die wêreld* en wat *strydend* moet fokus op die uitbreiding van die koninkryk. Die feit dat die Ned. Geref. Kerk 'n missionale kerk wil wees sluit ten nouste hierby aan. Ons wil 'n geloofsfamilie wees wat nie net na binne gefokus is nie, maar wat die nood van die wêreld in al sy fasette voor oë hou en bestry. Mag hierdie stel familiereëls ons ook daarmee help.

Baie dankie aan elke lid van die Algemene Taakspan Regte wat gehelp het met die publikasie van hierdie uitgawe van die kerkordeboek. 'n Spesiale woord van dank aan di. Helgard Janse van Rensburg en Hendrik van Zyl vir die finale versorging van die teks. Julle noukeurigheid was onmisbaar

PROF. JOHAN M VAN DER MERWE (AKTUARIUS)
Algemene Sinode 2015

INHOUDSOPGAWE

DIE KERKORDE

HOOFSTUK 1

DIE BELYDENIS, AARD EN ORDE VAN DIE KERK	1
---	---

HOOFSTUK 2

DIE AMPTE VAN DIE KERK	1
Algemene bepalinge	1
Predikante	2
Ouderlinge en diakens	5

HOOFSTUK 3

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK	6
Algemene bepalinge	6
Besondere bepalinge	8
Die kerkraad	8
Die ring	8
Die sinode	9
Die Algemene Sinode	11

HOOFSTUK 4

DIE ARBEID VAN DIE KERK	13
Die openbare erediens	13
Die sakramente	14
Die Doop	14
Die Nagmaal	14
Die Jeugbediening	14
Die Herderlike sorg	15
Gemeentebediening	15
Gestuurdheid (<i>Missio Dei</i>)	15
Diens van barmhartigheid	16
Die Dienswerk van die gelowiges	16
Leer en aktuele sake	16
Rentmeesterskap	16
Diensverhoudinge	16

HOOFSTUK 5

KERKLIKE OPSIG, TUG EN DISSIPLINE	17
Doel en voorskrifte	17
Kerklike opsig en tug	17
Tugwaardige sondes	17
Lidmate, ampsdraers, gelegitimeerdes en werknemers	18
Kerklike dissipline	18
Tug- en dissiplinêre maatreëls	18
Appèl	19
Opheffing van tug- en/of dissiplinêre maatreëls	19

HOOFSTUK 6

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUITE	21
Kerk en staat	21
Kerk, maatskappy en vrye vereniging	21
Kerk en onderwys	21
Kerk en ekumeniese betrekking	22
Tussen-orde	22

REGLEMENTE

FUNKSIONERING VAN DIE ALGEMENE SINODE

1. REGLEMENT VIR DIE MODERAMEN (ASM)	23
2. REGLEMENT VIR DIE BEDRYFSPAN (ASB)	25
3. REGLEMENT VAN ORDE	26
4. REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN ARGIEF (ATA)	32
5. REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN BYBELVERTALING, - VERKLARING EN -VERSPREIDING (ATBV)	33
6. REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN FONDSE EN BATES (ATFB)	34
7. REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN REGTE (ATR)	36
8. REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN PREDIKANTESAKE (ATP)	37
9. REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN TEOLOGIESE OPLEIDING (ATTO)	40

PREDIKANTE

10.	REGLEMENT VIR DIE OPLEIDING EN LEGITIMASIE VAN PREDIKANTE	42
11.	REGLEMENT VIR DIE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANTE, PROPONENTE EN EMERITI	53
12.	REGLEMENT VIR BEROEPING, BEVESTIGING, DEMISSIE EN EMERITAAT VAN PREDIKANTE	59
13.	REGLEMENT VIR VOLTYDS-ONBEPAAALDE TERMYNPOSTE	67
14.	REGLEMENT VIR TENTMAKERPOSTE	68
15.	REGLEMENT VIR VASTE TERMYNPOSTE	70
16.	REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN PREDIKANTE	73
17.	REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE BY ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË	76

TUG, DISSIPLINE EN APPÈL

18.	REGLEMENT VIR TUG EN DISSIPLINE	81
19.	REGLEMENT VIR APPÈL EN BESWAAR	86

KERKLIKE GOEDERE

20.	REGLEMENT VIR KERKLIKE GOEDERE	91
-----	--------------------------------	----

GEMEENTES

21.	REGLEMENT VIR GESTUURDHEID VAN DIE NG KERK	102
22.	REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE	107
23.	REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES	118
24.	REGLEMENT VIR DIE PROSEDURE WAT GEMEENTES VOLG BY DIE VOORGESTELDE WYSIGING VAN BELYDENIS	126

BELEID, FUNKSIONELE BESLUTE EN RIGLYNE

DIE BELYDENIS EN ORDE VAN DIE KERK

1.	BYBEL	128
----	-------	-----

2.	BEGINSELS, BESLUTE, RIGLYNE EN HANDLEIDINGS	130
3.	GELOOFSWAARHEDE	131
4.	BELYDENIS VAN BELHAR	131

DIE AMPTE VAN DIE KERK

5.	PREDIKANT: BEROEPSBRIEF EN PROSEDURES BY BEROEPING	133
6.	BEROEPBAARHEID VAN PREDIKANTE BINNE DIE FAMILIE VAN NG KERKE	135
7.	BEROEP VAN GELEGITIMEERDES UIT DIE KERKE VAN DIE NG KERKFAMILIE BUIE DIE GRENSE VAN SA NA DIE NG KERK	136
8.	KAPELANE	136
9.	LEGITIMASIE MET BEPERKTE OPDRAG	137
10.	OMRUILING VAN STANDPLASE	138
11.	BEDIENING IN BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDE	143
12.	BRUGBEDIENING	144
13.	RIGLYNE VIR DIE LEI VAN EREDIENSTE DEUR OUDERLINGE	146
14.	PREDIKANTE	147
15.	PREDIKANT: AFTREEOUDERDOM	149

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

16.	NG KERKSEEL	149
17.	TELEFOON-/ ELEKTRONIESE VERGADERINGS EN STEMWYSES	149

DIE SAKRAMENTE

18.	DOOP	150
19.	DOOP EN NAGMAAL: SAMEHANG VAN DIE SAKRAMENTE IN VERBONDS-TEOLOGIESE PERSPEKTIEF	155
20.	NAGMAAL	156
21.	RIGLYNE VIR DIE BEDIENING VAN DIE NAGMAAL BUIE DIE EREDIENS	158
22.	BEDIENING VAN SAKRAMENTE DEUR PROPONENTE	158

DIE ARBEID VAN DIE KERK

23.	BELEID TEN OPSIGTE VAN VROUE IN DIE KERK	160
24.	VROUELESSENAAR	160
25.	BUITELANDSE BEDIENING	161
26.	KERKLIED	161

27.	OUTEURSREG EN SANGBUNDELS	162
28.	KERKLIKE LIDMAATSKAP	163
29.	KERKLIKE MEDIA	166
30.	RIGLYNE VIR FINANSIËLE BESTUUR SOOS GOEDGEKEUR DEUR DIE ALGEMENE SINODE 2002	167
31.	KERKLIKE MAATSKAPPYE	168
32.	RIGLYNE VIR VERGOEDING AAN WERKGEWERS	170
33.	LANDSWETTE VAN TOEPASSING OP GEMEENTES/DIE KERKVERBAND	171

KERKLIKE OPSIG EN TUG

34.	RIGLYNE VIR DIE BESLEGTING VAN KERKLIKE GESKILLE	172
-----	--	-----

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUIE

35.	DIE NG KERK EN DIE GRONDWET	173
36.	SUID-AFRIKAANSE HANDVES VAN GODSDIENSREGTE EN –VRYHEDE	173
37.	KERKHERENIGING	177

AKTUELE EN ETIESE SAKE

38.	BEDIENING VAN BEVRYDING	182
39.	EKOLOGIE	184
40.	GELOFTEDAG AS VERSOENINGSDAG	185
41.	GRONDHERVORMING EN LANDELIKE ONTWIKKELING	185
42.	HOMOSEKSUALITEIT	187
43.	HUWELIK EN SAAMWOON	190
44.	BESLUTE VAN DIE ALGEMENE SINODE OOR DIE VRYMESELARY	193

A TOT Z – BELEID

VERWYSING	193
-----------	-----

TUSSEN-ORDE

194

INDEKS

203

DIE KERKORDE

HOOFSTUK 1

DIE BELYDENIS, AARD EN ORDE VAN DIE KERK

Artikel 1

Die Nederduitse Gereformeerde Kerk staan gegrond op die Bybel as die heilige en onfeilbare Woord van God. Die leer wat die Kerk in ooreenstemming met die Woord van God bely, staan uitgedruk in die Formuliere van Eenheid soos vasgestel op die Sinode van Dordrecht in 1618-1619, naamlik die sewe en dertig artikels van die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die vyf Dordtse Leerreëls.

Artikel 2

Die Nederduitse Gereformeerde Kerk is deur God Drie-enig geroep om deel te neem aan die missie van God in die wêreld. Die Kerk word deur die Heilige Gees opgebou om God se eer te dien en verkondig die bediening van versoening en die heil van Christus.

Artikel 3

- 3.1 Waar die Woord van God eis dat in die gemeente van Christus alles welvoeglik en ordelik moet toegaan (1 Kor 14:40), word in die volgende artikels 'n aantal bepalinge gegee vir die lewe en werk van die Kerk met die oog op die volbrenging van haar taak en roeping ooreenkomstig die Heilige Skrif en die Belydenis.
- 3.2 Hierdie bepalinge handel oor die ampte in die Kerk, die vergaderinge van die Kerk, die werksaamhede van die Kerk, regering en tug van die Kerk en die betrekkinge van die Kerk na buite.
- 3.3 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk reël haar eie interne orde op grond van haar onvervreembare roeping en interne bevoegdheid as kerk van Jesus Christus en ook op grond van haar reg tot vryheid van godsdiens.

HOOFSTUK 2

DIE AMPTE VAN DIE KERK

2.1 Algemene bepalinge

Artikel 4

- 4.1 Christus verrig al die dienswerk in sy kerk en koninkryk deur sy Woord en Gees. Hy doen dit ondermeer deur gebruik te maak van:
 - 4.1.1 die dienswerk¹ van die drie besondere ampte in die kerk, te wete:
 - dié van predikant²,

¹ Vergelyk Artikel 10 van die *Kerkorde*.

² “Predikant” verwys na “bedienaar van die Woord”, “leraar”, “evangeliedienaar” en het die begrippe ooreenstemmende betekenis. Waar in hierdie Kerkordeboek na die manlike verwys word, sluit dit ook die vroulike in en omgekeerd, tensy spesifiek anders vermeld.

- dié van ouderling,
- dié van diaken,

om die gelowiges toe te rus vir hulle dienswerk in die kerk en die wereld; én

4.1.2 die dienswerk van al die gelowiges³.

4.2 Die drie besondere ampte is gelykwaardig, maar word in opdrag en werk onderskei. By die uitoefening van hulle roeping mag geen ampsdraer oor ander ampsdraers heerskappy voer nie, aangesien Christus die enigste Hoof, Koning en Meester van sy kerk is.

Artikel 5

Niemand mag in die kerk van Christus in een van die besondere ampte dien sonder dat die persoon

- op wettige wyse beroep (of verkies) is,
- die nodige approbasie verkry het, en
- bevestig is nie.

2.2 Predikante

Artikel 6

6.1 Vir die toelating tot die bediening van die Woord word vereis

6.1.1 geskiktheid vir die amp⁴;

6.1.2 deeglike teologiese opleiding⁵; en

6.1.3 ondertekening van die legitimasiEVERKLARING waarin die ondertekening van die Formuliere van Eenheid vervat is.

6.2 Die Algemene Sinode bepaal die vereistes vir die opleiding, die aard en die toesig daarvoor en die plekke waar dit moet geskied op aanbeveling van die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding.

6.3 Die Algemene Kuratorium word saamgestel deur die Algemene Sinode volgens die *Reglement vir die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding*.

6.4 Wanneer meer as een sinode om historiese of ander redes by 'n plaaslike kuratorium betrokke is, reël die betrokke sinodes onderling die wyse waarop die kuratorium saamgestel word. Ander sinodes het die reg om op eie koste elk een verteenwoordiger in die kuratorium te benoem.

6.4.1 Die sorg vir, asook die beheer en toesig oor die opleiding van evangeliedienaars word deur 'n plaaslike kuratorium behartig.

6.4.2 Die plaaslike kuratorium is verantwoordelik vir die keuring, begeleiding, toesighouding oor, eksaminering en aanbeveling vir toelating tot die evangeliebediening van teologiese studente. Hierdie verantwoordelikhede kan namens die Kuratorium deur ('n) kommissie(s) van die kuratorium behartig word.

³ Vergelyk die *Kerkorde* Artikel 55.

⁴ Vergelyk die *Reglement vir die Opleiding en LegitimasiE van Predikante*, 4.1.1.

⁵ Vergelyk die *Reglement vir die Opleiding en LegitimasiE van Predikante*, 4.1.2.

- 6.4.3 Die NG Kerkdosenteraad is meer bepaald vir die akademiese opleiding van die studente verantwoordelik.
- 6.4.4 Een lid van die NG Kerkdosenteraad het met adviserende stem sitting in die plaaslike kuratorium.
- 6.5 Die kuratorium benoem 'n proponentskommissie wat bestaan uit soveel lede as wat hy nodig ag uit bevoegde persone voorgelê aan die kuratorium deur die onderskeie sinodes en wat nie noodwendig lede van die kuratorium hoef te wees nie. Die proponentskommissie het as opdragte:
- 6.5.1 Die keuring en aanbeveling by die kuratorium van kandidate ná voltooiing van hul teologiese studies.
- 6.5.2 Die afneem van *colloquium doctum*.

Artikel 7

Die verlening van bevoegdheid om as predikant (bedienaar van die Woord) beroep te word, die behoud daarvan en die beëindiging daarvan, geskied deur die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde.

Artikel 8⁶

- 8.1 'n Predikant word vir diens aan 'n gemeente beroep deur die kerkraad van die gemeente, met approbasie deur die gemeente en goedkeuring deur die ring.
- 8.2 'n Predikant word vir diens aan die kerkverband deur 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde benoem, met approbasie deur die kerkverband en goedkeuring deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie.
- 8.3 Die bevestiging van 'n predikant vir diens aan 'n gemeente geskied nadat goedkeuring daartoe verleen is deur die ring of sy gevolmagtigde.
- 8.4 Die bevestiging van 'n predikant vir diens aan die kerkverband geskied nadat goedkeuring daartoe verleen is deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie.
- 8.5 Die bevestiging van 'n proponent geskied met handoplegging.
- 8.6 'n Predikant wat 'n beroep na 'n ander gemeente aangeneem het of 'n benoeming vir diens aan die kerkverband aanvaar het, ontvang 'n akte van demissie van die kerkvergadering in wie se diens gestaan is.
- 8.7 'n Predikant wat emeriteer, ontvang 'n akte van emeritaat.

Artikel 9

- 9.1 Die amp van die predikant fokus op die bediening van die Woord in al sy gestaltes.
- 9.2 Die predikant is geroep om 'n volgeling van Christus te wees en sy lewe te wy in diens van die Here en sy kerk.
- 9.3 Die predikant funksioneer in 'n gemeente, in die kerkverband en in die diens van die kerk in die wêreld.

⁶ Vergelyk *Reglement vir die Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikant en Beleid, Funksionele Besluite en Riglyne*, punt 5

9.4 In die gemeente aanvaar die predikant verantwoordelikheid vir onderskeiding, die bestudering en verkondiging van die Woord van God, die bediening van die sakramente, die diens van die gebede en dissipelskap. Die predikant is ook saam met die ander ampte verantwoordelik vir:

- eredienste,
- die opbou van die gemeente,
- onderrig en toerusting van gelowiges vir hulle dienswerk,
- die gemeente se dienswerk in die wêreld,
- leiding en organisering van die gemeente,
- uitoefening van Christelike liefde en tug,
- pastorale versorging,
- kerkplanting,
- die voortdurende ontwikkeling van bedieningsvaardighede.

Die kerkraad onderskei en bepaal, saam met die predikant, die wyse waarop dié verantwoordelikhede, in lyn met bepaalde begaafdhede, uitgeleef word en vervat dit in 'n diensooreenkoms.

9.5 Die predikant neem ook deel aan die gesamentlike bediening van die kerkverband in die onderskeie kerklike vergaderinge en ekumeniese verhoudings.

9.6 As deel van die dienswerk van die kerkverband aan die wêreld tref die kerkverband reëlins oor wyses waarop die predikant diensbaar is in die kerk en in die wêreld.

Artikel 10

'n Predikant mag geen ampspligte (vergelyk Artikel 9 van die *Kerkorde*) onder lidmate van 'n ander gemeente verrig sonder die toestemming van daardie kerkraad nie.

Artikel 11

11.1 'n Predikant kan die kerklike bediening slegs om ernstige en gewigtige redes verlaat. Die persoon hou op om predikant te wees indien diens in die gemeente/kerkverband verlaat word om 'n ander betrekking te aanvaar. Die persoon kan egter vooraf van die Algemene Taakspan Predikantesake verlot ontvang om proponentsbevoegdheid te behou.

11.2 Sodanige behoud van bevoegdheid kan alleen verleen word indien die betrekking wat aanvaar word, 'n geestelike karakter dra wat regstreeks met die verkondiging van die Woord in verband staan en ten bate van die Nederduitse Gereformeerde Kerk geag word.

11.3 Indien daar ander gewigtige redes is, kan sodanige behoud van bevoegdheid alleen verleen word indien die Algemene Taakspan Predikantesake, op grond van aanbevelings van die kerkraad en die ring, oordeel dat daar genoegsame *bona fide* redes⁷ is om 'n ander betrekking⁸ te aanvaar.

⁷ *Bona fide* redes is wanneer 'n predikant bedank uit die werkkring sonder dat daar enigsins sprake is van dissiplinêre en/of tugoptrede. Redes kan inhou dat die predikant vir die huidige nie die weg oopsien om voort te gaan met die bediening nie.

⁸ Met die toekenning van proponentsbevoegdheid kan die volgende ook oorweeg word, naamlik: “dra die ander betrekking 'n geestelike karakter wat regstreeks met die verkondiging van die Woord in verband staan en ten bate van die Nederduitse Gereformeerde Kerk geag word”?

Artikel 12

- 12.1 Die predikant word vir die uitvoering van die amp of bediening deur 'n kerkvergadering (kerkraad, ring, sinode, Algemene Sinode) in diens gestel.
- 12.2 Die predikant is, as geroepene van die Here deur sy kerk, aan die Here én aan die betrokke kerkvergadering verantwoording verskuldig.
- 12.3 Die kerkvergadering gee aan die predikant die respek en ondersteuning wat 'n geroepene van die Here en sy kerk in staat kan stel om die amp en bediening effektief uit te voer.
- 12.4 Indiensneming en diensbeëindiging geskied deur die betrokke kerkvergadering in wie se diens die predikant staan.
- 12.5 Slegs persone wat die nodige ampsbevoegdheid het (vergelyk Artikel 7 van die *Kerkorde*) kan in 'n gemeente of in die kerkverband as predikant dien.
- 12.6 Die predikant se dienste word met onmiddellike effek beëindig by verlies van bevoegdheid ingevolge die *Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Predikante, Proponente en Emeriti*.
- 12.7 Die betrokke kerkvergadering kan die dienste van 'n predikant in die volgende gevalle beëindig⁹:
- 12.7.1 op grond van wangedrag;
- 12.7.2 op grond van gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering;
- 12.7.3 op grond van die gemeente of kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes.

Artikel 13

Die gemeente of kerkverband in wie se diens 'n predikant staan, sien om na die persoon se geestelike, emosionele en fisieke behoeftes, is medeverantwoordelik vir die bedieningsontwikkeling en is verantwoordelik vir die lewensonderhoud soos ooreengekom¹⁰.

Artikel 14

- 14.1 'n Predikant emeriteer op die ouderdom soos deur die Algemene Sinode bepaal¹¹.
- 14.2 'n Predikant wat weens verswakte gesondheid, ouderdom of andersins uit die diens tree en daarvoor kwalifiseer, ontvang die voordele volgens die bepalinge van die betrokke pensioenfonds. Daar behoort ook voldoende voorsiening gemaak te word vir die weduwee/wewenaar en wese van die predikant.
- 14.3 'n Emeritus kan, met goedkeuring van die ring, vir 'n bepaalde termyn en vir 'n bepaalde taak beroep word¹².
- 14.4 'n Emeritus wat weens verswakte gesondheid emeriteer het, moet eers weer beroepbaar gestel word deur die Algemene Taakspan Predikantesake.

2.3 Ouderlinge en diakens

⁹ Vergelyk die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Ongeskiktheid en Onvermoë*.

¹⁰ Vergelyk die A tot Z-beleid vervat in die Kerkordeboek of geplaas op die webblad van die NG Kerk www.ngkerk.org.za.

¹¹ Vergelyk *Funksionele Besluite*: Predikant: aftreeouderdom.

¹² Vergelyk die *Reglement vir Vaste Termynposte*, 4.

Artikel 15

- 15.1 Ouderlinge en diakens onderskryf met hulle bevestiging hulle instemming met die Belydenis van die Kerk.
- 15.2 Daar behoort 'n gereelde aftrede van ouderlinge en diakens te wees. Die dienstyd van ouderlinge en diakens word deur die kerkraad gereël.

Artikel 16

- 16.1 Die amp of bediening van die ouderling is gerig op geestelike onderskeiding en leiding, versorging, bestuur en toesig, en omvat:
- 16.1.1 die toerusting van lidmate vir hulle dienswerk;
 - 16.1.2 die regering van die gemeente;
 - 16.1.3 die doen van huisbesoek;
 - 16.1.4 die uitoefening van opsig en tug;
 - 16.1.5 waaksaamheid oor die suiwerheid van die leer;
 - 16.1.6 medeverantwoordelikheid vir die kategetiese onderwys;
 - 16.1.7 die roeping om ander na Christus te lei;
 - 16.1.8 die lei van eredienste waar die kerkraad en die ring daartoe vergunning gegee het¹³;
 - 16.1.9 dissipelskap; en
 - 16.1.10 ander opdragte wat deur die kerkraad bepaal word in die lig van 16.1.
- 16.2 Die kerkraad bepaal met inagneming van Artikel 16.1.1 tot 16.1.10 van die *Kerkorde* die bedienings-verantwoordelikheid van elke ouderling.

Artikel 17

- 17.1 Die amp of bediening van die diaken is gerig op praktiese dienswerk. Dit begin in die erediens, en gaan vandaar uit na die gemeente en die wêreld waarin die lidmate leef. Die diakenamp omvat:
- 17.1.1 die toerusting van lidmate vir hulle dienswerk;
 - 17.1.2 die opheffing, vertroosting en ondersteuning van almal wat in een of ander opsig barmhartigheidsdiens benodig;
 - 17.1.3 die insameling en besteding van middele wat vir die diakonale werk nodig is;
 - 17.1.4 die organisering en leiding van die barmhartigheidsbediening van die gemeente;
 - 17.1.5 ander opdragte wat deur die kerkraad bepaal word in die lig van 17.1.
- 17.2 Die kerkraad bepaal met inagneming van Artikel 17.1.1 tot 17.1.5 van die *Kerkorde* die bedieningsverantwoordelikheid van elke diaken.

HOOFSTUK 3

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

3.1 Algemene bepalinge

Artikel 18

¹³ Vergelyk Artikel 48.3.5 van die *Kerkorde* en Funktionele Besluit: *Riglyne vir die lei van eredienste deur ouderlinge*.

Daar is vier kerkvergaderinge: kerkraad, ring, sinode en Algemene Sinode.

Artikel 19

Die opsig oor, die regering van en die tug en/of dissipline in die Kerk word aan hierdie vergaderinge toevertrou.

Artikel 20

20.1 Die vergaderinge het, elkeen na sy eie aard en funksie, 'n kerklike gesag¹⁴ deur Christus aan hulle toevertrou.

20.2 Die gesag van die ring, na aanleiding van sy aard en funksie, oor die kerkraad is dieselfde as dié van die sinode en die Algemene Sinode, na aanleiding van elkeen se eie aard en funksie, oor die kerkverband.

Artikel 21

Die kerkvergaderinge behandel sake vanuit kerklike perspektief, in die lig van die Woord van

God en op kerklike wyse.

Artikel 22

22.1 In meerdere vergaderinge word alleen die sake behandel wat daar tuis hoort of daarheen verwys is deur mindere vergaderinge en wat nie in mindere vergaderinge afgehandel kon word nie.

22.2 'n Meerdere vergadering het die bevoegdheid om 'n saak wat 'n mindere vergadering moes afhandel onder die volgende omstandighede te hanteer:

22.2.1 waar 'n mindere vergadering nie bestaan nie; en

22.2.2 in die geval van onvermoë of wanbestuur by die mindere vergadering.

Artikel 23

23.1 Die besluite van vergaderinge of hulle gevolmagtigdes is bindend, maar daarvoor kan in appèl na 'n meerdere vergadering of die meerdere vergadering se gevolmagtigde gegaan word.¹⁵

23.2 Lidmate, ampsdraers en predikante in diens van die kerkverband van die Nederduitse Gereformeerde Kerk mag hulle nie tot die burgerlike hof wend in hulle beswaar teen 'n kerkvergadering se besluit(e) nie, voordat hulle nie eers die kerklike middele tot hulle beskikking aangewend en uitgeput het nie.

Artikel 24

Die handeling van elke vergadering word daagliks met Skriflesing en gebed begin en met danksegging beëindig.

Artikel 25

Elke vergadering het 'n voorsitter wat verantwoordelik is vir die leiding en ordelike verloop van die vergadering, en 'n skriba wat die handeling van die vergadering opteken.

¹⁴ Vergelyk Artikel 4 en 21 van die *Kerkorde*.

¹⁵ Vergelyk die *Reglement vir Appèl en Beswaar*, 1.1.2, 1.3 en 2 tot 6.

3.2 Besondere bepalinge

3.2.1 Die kerkraad

Artikel 26

26.1 Elke gemeente het 'n kerkraad aan wie die opsig oor, die regering van en die tug en/of dissipline in die gemeente toevertrou is.

26.2 Die kerkraad bestaan uit al die predikante, asook die ouderlinge en diakens¹⁶.

Artikel 27

27.1 'n Kerkraad mag desentraliseer en aan gedesentraliseerde kerkrade¹⁷ duidelik omskrewe bevoegdhede gee wat aan die ring vir goedkeuring voorgelê word.

27.2 Vir die behartiging van die besondere werksaamhede aan die onderskeie ampte verbonde, mag die ouderlinge en diakens gereeld afsonderlik vergader.

Artikel 28

28.1 Die kerkraad vergader minstens vier keer per jaar. In buitengewone omstandighede en met die goedkeuring van die ring kan die kerkraad minder vergader.

28.2 Die kerkraad kies jaarliks 'n voorsitter uit die predikant(e) en ouderlinge.

28.3 Buitengewone vergaderings van die kerkraad word deur die voorsitter byeengeroep na oorlegpleging met die predikant(e), indien die voorsitter nie 'n predikant van die gemeente is nie.

28.4 Indien die plaaslike predikant(e) nie by 'n gewone of buitengewone kerkradsvergadering teenwoordig kan wees nie óf indien die pos van predikant vakant is, woon die konsulent of 'n ander predikant (dienend óf geëmeriteerd), deur die ring of sy gevolmagtigde daartoe aangewys, die vergadering adviserend namens die ring by, met verslag aan die ring. Die persoon kan ook op versoek van die kerkraad as voorsitter optree.

3.2.2 Die ring

Artikel 29

As uitdrukking van die kerkverband en met die oog op behoorlike kerklike dissipline, word naburige gemeentes onderling gegroepeer tot ringe. Hierdie groepering van gemeentes word van tyd tot tyd deur die sinode gedoen. Die ring vergader een maal per jaar of soos deur die betrokke sinode bepaal.

Artikel 30

30.1 Die ring word saamgestel uit een predikant en een ouderling/diaken as afgevaardigdes deur die kerkraad van elke gemeente binne die ringsgebied. Waar die pos vir predikant vakant is, kan 'n ouderling/diaken in die plek van die predikant afgevaardig word.

¹⁶ Vergelyk *Nederlandse Geloofsbelydenis* Artikel 30. Die beginsel word gehandhaaf dat alle predikante, ouderlinge en diakens in die kerkraad (kerkraad en/of gedesentraliseerde kerkrade) moet dien (vergeyk Artikels 26.2 en 27.1).

¹⁷ Gedesentraliseerde kerkrade word saamgestel uit die predikant(e), ouderlinge en diakens, aangewys deur die kerkraad. Met die term "gedesentraliseerde kerkraad" word enige groepering in die gemeente verstaan.

- 30.2 As 'n gemeente meer as een pos vir predikant het, het die kerkraad die reg om meer predikante en nog een ouderling/diaken vir elke bykomende predikant af te vaardig, indien die sinode daartoe besluit. Waar in sodanige gemeente 'n pos vir predikant vakant is, mag die kerkraad 'n ouderling/diaken vir die vakante pos afvaardig.
- 30.3 Vir elke afgevaardigde word 'n sekundus aangewys. 'n Ouderling/diaken mag as sekundus vir 'n predikant optree.
- 30.4 Alle afgevaardigdes moet van geloofsbriewe voorsien wees.

Artikel 31

Tot die werksaamhede van die ring hoort:

- 31.1 kerkvisitasie;
- 31.2 die opsig oor die gemeentes, om toe te sien dat kerkrade en gemeentes hulle roeping nakom;
- 31.3 advies en hulp aan kerkrade;
- 31.4 die stigting van nuwe gemeentes of ontbinding van gemeentes op versoek van Kerkrade en die reëling van gemeentelike grense¹⁸;
- 31.5 die behandeling van sake wat óf in eerste instansie óf op appèl voor die ringsvergadering gebring word;
- 31.6 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes binne die ring soos telkens deur die ring bepaal;
- 31.7 die opsig, tug en/of dissipline oor alle ouderlinge, diakens en predikante, wat emeriti en proponente insluit, sonder om die opsig van die kerkraad oor sy ampsdraers uit te sluit (vergelyk Artikel 62.2 van die *Kerkorde*);
- 31.8 die aanwys van konsulente;
- 31.9 die toekenning van beperkte bevoegdheid op versoek van Kerkrade (vergelyk Artikel 48.3.5 van die *Kerkorde*).

3.2.3 Die sinode

Artikel 32

Die sinode word saamgestel uit afgevaardigdes van gemeentes wat geografies 'n eenheid vorm en maklik vergader. Die groepering kan deur die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen gewysig word op versoek en met goedkeuring van die betrokke sinode(s)/sinodale kommissie(s).¹⁹

Artikel 33

33.1 Sinodes word op een van die volgende maniere, waaroor elke sinode self besluit, saamgestel:

¹⁸ Vergelyk die *Reglement vir Vermeerdering, Kombinerings, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes*.

¹⁹ Die onderskeie sinodes het verskillende benaminge (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir die liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

- 33.1.1 uit een predikant en een ouderling/diaken as afgevaardigdes deur die kerkraad van elke gemeente binne die sinodale gebied. Waar die pos vir predikant vakant is, kan 'n ouderling/diaken in die plek van die predikant afgevaardig word; óf
- 33.1.2 as 'n gemeente meer as een pos vir predikant het, het die kerkraad die reg om meer predikante en nog een ouderling/diaken vir elke bykomende predikant af te vaardig, indien die sinode daartoe besluit. Waar in sodanige gemeente 'n pos vir predikant vakant is, mag die kerkraad 'n ouderling/diaken vir die vakante pos afvaardig; óf
- 33.1.3 'n gelyke aantal predikante en ouderlinge/diakens uit elke ring in die sinodale gebied. Die sinode besluit op die wyse van afvaardiging en die aantal afgevaardigdes per ring.
- 33.2 Die teologiese opleiding word in adviserende hoedanigheid verteenwoordig deur 'n NG dosent van die Teologiese Fakulteit Stellenbosch en/of die Teologiese Fakulteit Pretoria en/of die Teologiese Fakulteit Bloemfontein.
- 33.3 Vir elke afgevaardigde word 'n sekundus aangewys. 'n Ouderling/diaken mag as sekundus vir 'n predikant optree.
- 33.4 Afgevaardigdes moet van geloofsbriewe voorsien wees.

Artikel 34

Die sinode vergader ten minste elke vier jaar, sover moontlik in die jaar na die gewone vergadering van die Algemene Sinode.

Artikel 35

Tot die taak en bevoegdhele van die sinode hoort:

- 35.1 die opstel en wysiging van bepalings en reglemente vir die werksaamhede aan hom toevertrou, mits dit nie met die *Kerkorde* in stryd is nie;
- 35.2 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes in sy gebied, met inagneming van Artikel 22 en daarom ook Artikel 26, 31 en 43 van die *Kerkorde*. Die aard en omvang van hierdie sake word deur die sinode self bepaal;
- 35.3 die opleiding van predikante soos deur Artikel 6 van die *Kerkorde* bepaal;
- 35.4 die opbou van die nodige fondse met die oog op eie werksaamhede en die finansiering van die Algemene Sinode volgens 'n aanvaarde formule;
- 35.5 die behandeling van alle sake wat in eerste instansie of by wyse van appèl voor hom gebring word;
- 35.6 die aanwysing van afgevaardigdes na die Algemene Sinode; en
- 35.7 die opname van ander belydenisskrifte in die kerklike bepalinge van die sinode²⁰, op voorwaarde dat:

²⁰ Appèl/beswaar is ingedien teen die Algemene Sinode 2015 se goedkeuring van Artikel 35.7. Op grond hiervan is die inwerkingtreding van die AS 2015-besluite oor die uitbreiding van die belydenisgrondslag opgeskort tot na die afhandeling van die appèlle. Die opskorting beteken nie die nietigverklaring van genoemde besluite nie.

- 35.7.1 die Algemene Sinode vooraf bevind het dat sodanige belydenisskrif nie in stryd is met die Skrif, die Formuliere van Eenheid en die erkende ekumeniese belydenisse nie;
- 35.7.2 minstens twee derdes van 'n sinode ten gunste daarvan besluit;
- 35.7.3 minstens twee derdes van die kerkrade van 'n sinode ten gunste daarvan besluit en die nodige approbasie verkry is;
- 35.7.4 dit sonder dwang vir lidmate, ampsdraers en ander kerkvergaderinge binne die sinodale gebied geskied, en
- 35.7.5 dit nie as 'n wysiging van die NG Kerk se gemeenskaplike belydenisgrondslag beskou word nie.

Artikel 36

Die samestellende kerke of sinodes behou volle seggenskap oor hul eiendomme, finansies, werksaamhede, ensovoorts, wat hulle voor toetreding tot die algemene sinodale verband gehad het of daarna verwerf, behalwe die wat volgens die *Kerkorde* aan die Algemene Sinode oorgedra is of sal word, of deur die Algemene Sinode in trust gehou word.

Artikel 37

Dit staan die samestellende kerke vry om met behoud van alle regte, voorregte, besittings, naam, ensovoorts, uit die algemene sinodale verband te tree wanneer hulle so 'n stap voor God in die lig van sy Woord kan regverdig.

3.2.4 Die Algemene Sinode

Artikel 38

- 38.1 Die Algemene Sinode bestaan uit 'n maksimum van 200 afgevaardigdes wat saamgestel word uit 'n gelyke aantal predikante en ouderlinge/diakens van die sinodes.
- 38.1.1 Die eerste 100 afgevaardigdes word uit 10 persone per sinode saamgestel.
- 38.1.2 Die oorblywende 100 word proporsioneel volgens die aantal belydende lidmate van die sinodes saamgestel.
- 38.2 Die teologiese opleiding word in adviserende hoedanigheid verteenwoordig deur 'n NG dosent van elk van die teologiese fakulteite van Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein.
- 38.3 Elke afvaardiging moet van 'n geloofsbrief voorsien wees.

Artikel 39

Die Moderatuur van die Algemene Sinode, bestaande uit 'n moderator, 'n assessor en 'n aktuaris, lei die Sinode (vergelyk Artikel 25 van die *Kerkorde*). Die algemene sekretaris tree op as skriba van die vergadering, met adviserende stem. Die Moderatuur word tydens die sinodesitting deur die moderators/voorsitters van die onderskeie sinodes bygestaan.

Artikel 40

- 40.1 Ter aanvang van die Algemene Sinode word die Moderatuur verkies vir die duur van die vergadering.
- 40.2 Lede van die Moderatuur kan nie vir meer as twee termyne in dieselfde posisie verkies word nie.

40.3 Voor die verdaging van die Algemene Sinode word die Algemene Sinodale Moderamen saamgestel²¹.

Artikel 41

Die afgevaardigde predikant met die langste diens wat die oudste in jare is, open die vergadering en gaan voor totdat die moderator gekies is. Die algemene sekretaris help met die konstituering van die vergadering en die verkiesing van die moderator.

Artikel 42

42.1 Die Algemene Sinode besluit self wanneer die volgende Algemene Sinode byeenkom, met dien verstande dat die Algemene Sinode nie langer as vier jaar uitmekaar vergader nie.

42.2 Die Algemene Sinodale Moderamen roep 'n buitengewone Algemene Sinode byeen indien dit nodig geag word, óf op eie inisiatief, óf op versoek van een of meer sinodes.

Artikel 43

43.1 Tot die taak van die Algemene Sinode hoort:

43.1.1 dit wat uitdrukking gee aan die Kerk se gemeenskaplike identiteit in terme van Woord, Belydenis, *Kerkorde*, roeping en beleid;

43.1.2 dit wat die Kerk se nasionale en internasionale ekumeniese verhoudinge raak;

43.1.3 dit wat die Kerk se publieke getuienis op nasionale en internasionale gebied raak (vergelyk Artikel 67.4 van die *Kerkorde*)²²;

43.1.4 die viering van die Kerk se onderlinge verbondenheid;

43.1.5 die aanwysing van die Bybelvertaling(s) wat amptelik gebruik moet word;

43.1.6 die vasstelling van die Belydeniskifte ooreenkomstig Artikel 44, die *Kerkorde*, die liturgiese formuliere en gebruike, die liederebundel(s) en die liturgiese grondlyne vir eredienste;

43.1.7 die vasstelling van die formele vereistes vir die opleiding van die predikante;

43.1.8 die administrasie van vaste eiendom en fondse van die Algemene Sinode²³;

43.1.9 die beheer oor algemene kerklike media;

43.1.10 die hantering van appèlsake wat voor die Algemene Sinode gebring word.

Artikel 44

44.1 Die wysiging van die Belydenis kan alleen geskied nadat elke sinode afsonderlik met 'n tweederdemeerderheid én twee derdes van alle kerkrade²⁴ elk met 'n tweederdemeerderheid ten gunste daarvan besluit het.

44.2 Artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde* word gewysig nadat elke sinode afsonderlik met 'n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan besluit het en die Algemene Sinode daarna met 'n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan besluit.

²¹ Vergelyk die *Reglement vir die Algemene Sinodale Moderamen*.

²² 'n Sinode/ring wat in 'n staat buite die Republiek van Suid-Afrika funksioneer, behartig die openbare getuienis en die verhouding en ooreenkomste met daardie staat en ander samelewingsverbande, namens die kerkverband.

²³ Hierdie Artikel moet saamgelees word met die *Reglement vir Kerklike Goedere*.

²⁴ Vir die wyse waarop die besluit van kerkrade oor die verandering van die belydenisgrondslag van die NG Kerk hanteer word ten einde die instemming en approbasie van ten minste twee derdes van belydende lidmate van gemeentes met die besluit te verkry, vergelyk die *Reglement vir die Prosedure wat Gemeentes volg by die Voorgestelde Wysiging van Belydenis*.

- 44.3 Die Algemene Sinode mag, met uitsondering van Artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde*, die *Kerkorde* wysig of aanvul met 'n tweederdemeerderheidstem.
- 44.4 Sake in verband met leertug, leergeskille of geskille tussen sinodes en mindere vergaderinge kan by wyse van appèl voor die Algemene Sinode dien. In gevalle van leertug en leergeskille word 'n tweederdemeerderheidsbesluit vir die bekragtiging van die uitspraak van die Algemene Sinode vereis (vergelyk Artikel 65.2 van die *Kerkorde*).
- 44.5 Indien 'n tweederdemeerderheid nie verkry word nie, mag enige van die partye 'n verdere beroep op die afsonderlike sinodes doen. Die gesamentlike volstreekte meerderheid van stemme van die afsonderlike sinodes is dan beslissend.

Artikel 45

Die Algemene Sinode mag artikels van die *Kerkorde*, met die uitsondering van Artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde*, met 'n tweederdemeerderheidstem óf opskort óf daarvan vrystelling verleen.

Artikel 46

Die Algemene Sinode organiseer sy werksaamhede na behoefte.

Artikel 47

Die Algemene Sinode mag reglemente opstel met die oog op die uitvoering van Artikel 46 van die *Kerkorde*.

HOOFSTUK 4

DIE ARBEID VAN DIE KERK

4.1 Die openbare erediens

Artikel 48

- 48.1 Die erediens is, onder die genadige werking van die Heilige Gees, die amptelike openbare samekoms van die gemeente tot ontmoeting met God en onderlinge gemeenskap van die heiliges onder leiding van die besondere ampte en deur die bediening van die Woord, die bediening van die heilige sakramente, die gebed, kerklied en dankoffers.
- 48.2 Die inrigting van die eredienste word deur die kerkraad vasgestel met gebruikmaking van die liturgiese grondlyne soos deur die Algemene Sinode vasgelê.
- 48.3 Die leiding van eredienste berus by een van die volgende persone:
- 48.3.1 die predikant van die plaaslike gemeente, of in die persoon se afwesigheid:
- 48.3.2 die konsulent;
- 48.3.3 'n ander bevoegde predikant²⁵ van gereformeerde belydenis wat deur die kerkraad daartoe uitgenooi is;
- 48.3.4 'n student van 'n teologiese fakulteit van die Nederduitse Gereformeerde Kerk (vergelyk Artikel 6.2 van die *Kerkorde*) wat, óf in ooreenstemming met die

²⁵ Onder 'n bevoegde predikant wat eredienste kan lei, word verstaan 'n persoon met ampsbevoegdheid in die NG Kerk of 'n ander kerk van gereformeerde belydenis. Wanneer 'n kerkraad aan 'n persoon wat nie sodanig bevoeg geag word nie 'n uitnodiging rig om 'n erediens te lei, word daar strydig met die *Kerkorde* gehandel (Handelinge Algemene Sinode 1998, bl 409, 1.19.2.2). Vergelyk die *Reglement vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe*.

vereistes van die betrokke kuratorium en met toestemming van die kerkraad, deel van die praktiese opleiding in die gemeente ontvang, óf na voltooiing van die praktiese werk deur 'n kerkraad uitgenooi is;

48.3.5 'n ouderling wat preekvergunning van die kerkraad en die ring ontvang het (vergelyk Artikel 4, 10 en 16.1.8 van die *Kerkorde*)²⁶.

48.4 Prediking:

48.4.1 met die oog op die verkondiging van die volle raad van God moet die prediking deurgaans volle reg aan die kerklike jaar en die Belydenisskrifte laat geskied; en

48.4.2 die inhoud van die prediking moet steeds 'n verklaring en toepassing van die Heilige Skrif wees.

48.5 Die Heidelbergse Kategismus, Nederlandse Geloofsbelydenis en Dordtse Leerreëls moet deurentyd sistematies in die prediking aan die orde gestel word.

4.2 Die sakramente

Artikel 49

49.1 Die Doop²⁷

Die heilige doop word deur 'n predikant²⁸ bedien met gebruikmaking van water en 'n goedgekeurde liturgiese formulier. Dit word, behalwe by hoë uitsondering²⁹, in die amptelike openbare samekoms van die gemeente bedien.

49.2 Die Nagmaal

49.2.1 Die heilige nagmaal word minstens vier maal per jaar in elke gemeente gevier³⁰.

49.2.2 Tot die heilige nagmaal word toegelaat:

49.2.2.1 belydende lidmate van die gemeente;

49.2.2.2 dooplidmate van die gemeente wat deur die kerkraad toegelaat is tot die heilige nagmaal³¹;

49.2.2.3 besoekers uit ander Nederduitse Gereformeerde gemeentes;

49.2.2.4 besoekers uit ander kerke³².

4.3 Die Jeugbediening

Artikel 50

50.1 Die jeug as wesenlike deel van die gemeente is die verantwoordelikheid van die Kerk en hierdie verantwoordelikheid is onvervreembaar en onoordraagbaar.

50.2 Die bediening aan die jeug as verbondsjeug is 'n geïntegreerde deel van die omvattende gemeentelike bediening waarin God deur sy Woord tot die jeug kom deur

²⁶ Vergelyk *Funksionele Besluite*: Riglyne vir die lei van eredienste deur ouderlinge

²⁷ Vergelyk *Funksionele Besluite*: Doop.

²⁸ Vergelyk Artikel 48.3.1 tot 48.3.3 van die *Kerkorde* met voetnota.

²⁹ Die meriete van so 'n versoek word deur die kerkraad beoordeel.

³⁰ Vergelyk *Funksionele Besluit*: Nagmaal: gereelde viering van die nagmaal.

³¹ Vergelyk *Funksionele Besluit*: Nagmaal: praktyk van toelating van kinders by die nagmaal.

³² Vergelyk die *Reglement vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe*, 3.2.2.1 en 3.2.2.2.

verkondiging, onderrig, toerusting, herderlike sorg en dienswerk. Hierdie gemeentelike bediening geskied onder die leiding van die ampte aan en deur die jeug.

50.3 Die kinders van die gemeente, asook alle buitekerklikes wat belydende lidmate van die gemeente wil word, moet onderrig word in die Woord van God en die leer van die Kerk. Hierdie onderrig geskied met die oog op belydenisaflegging waardeur hulle deel in die volle regte en verantwoordelikhede van belydende lidmate.

50.4 Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband onderneem.

4.4 Die Herderlike sorg

Artikel 51

51.1 Die predikante, ouderlinge en diakens moet herderlike sorg verleen aan alle lidmate van die gemeente, in besonder behoeftiges, siekes en oues van dae. Hulle moet besoek, bemoedig, vertrous en ondersteun word. Voorts moet lidmate voortdurend gewaarsku word teen valse leringe en dwalinge, teen wêreldsgesindheid en goddelose lewenspraktyke.

51.2 Die Christelike huwelik as 'n instelling van God moet heilig gehou word en Kerkrade moet hieroor die nodige herderlike toesig hou.

51.3 Kerkrade sien toe dat afgestorwe lede van die gemeente op 'n Christelike wyse begrawe/veras word.

4.5 Gemeentebediening

Artikel 52

52.1 Die Kerk rig haar deur middel van gemeentebediening tot die lidmate ten einde die gemeente op te bou tot vervulling van sy dienswerk.

52.2 Die Kerk rig haar deur intensiewe gespesialiseerde gemeentebediening tot kerkvervreemdes wat formeel nog lidmate is ten einde hulle daadwerklik te bereik en hulle tot gemeenskap met Christus te bring.

52.3 Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband onderneem.

4.6 Gestuurdheid (Missio Dei)

Artikel 53

53.1 Die missie van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees is om lewe en volheid aan die wêreld te gee, en die kerk is in diens van God se missie.

53.2 Deur die Woord en Gees vergader God vir Hom 'n gemeente. Deur dié gemeente:

- laat God sy Woord verkondig,
- bring Hy die gemeenskap van heiliges uit alle nasies tot stand,
- laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,
- laat Hy sy opdrag om die skepping en lewe te bewaar sigbaar tot uitdrukking bring, en
- word sy geregtigheid en versoening verkondig.

Só laat Hy sy koninkryk kom.

53.3 Die gestuurde kerk bedien die evangelie in al sy dimensies aan mense wat die evangelie nie ken nie of daarvan vervreemd is.

53.4 Elke gemeente is 'n gestuurde gemeente en so elke lidmaat van die gemeente.

4.7 Diens van barmhartigheid

Artikel 54

54.1 Die Kerk moet met priesterlike bewoënhed omsien na die armes en ander sorgbehoewendes deur hulle te help, te troos en geestelik op te hef.

54.2 Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, onderneem die gemeentes in kerkverband barmhartigheidsbediening.

4.8 Die Dienswerk van die gelowiges

Artikel 55

55.1 Die roeping van die Kerk in sy gestuurdheid na die wêreld (*Missio Dei*) impliseer die toegewyde dienswerk van elke gelowige.

55.2 Elke gelowige ontvang van die Here die gawes, die geleentheid en die krag van sy Gees om in hulle daaglikse lewe gestalte te gee aan God se liefde vir hierdie wêreld.

55.3 Met die oog hierop behoort die Kerk gelowiges toe te rus, te inspireer en te ondersteun.

55.4 Die Kerk skep geleentheid waar gelowiges betrek word by die uitbou van die Kerk en die uitbreiding van God se Koninkryk.

55.5 Dit staan gelowiges ook vry om ter wille van hulle dienswerk in die wêreld self aksies te begin en netwerke of vennootskappe te vorm om die Koninkryk te bevorder.

55.6 Die Kerk gee met gesonde oordeel haar seën en samewerking aan hierdie aksies, netwerke of vennootskappe wat ook in diens staan van die *Missio Dei*.

4.9 Leer en aktuele sake

Artikel 56

Die Kerk beywer haar vir Skrifgefundeerde beskouinge ten opsigte van aktuele, leerstellige en etiese aangeleenthede en die bevordering van 'n sedelik gesonde openbare lewe.

4.10 Rentmeesterskap

Artikel 57³³

Elke kerkvergadering maak die nodige voorsiening vir die sorgvuldige beheer van die stoflike aangeleenthede van die Kerk en doen jaarliks verslag van sy rentmeesterskap aan die gemeente, ring, sinode of Algemene Sinode, soos die geval mag wees.

4.11 Diensverhoudinge

Artikel 58

Werknemers, anders as predikante in diens van 'n gemeente of die kerkverband, se diensverhouding word per diensooreenkoms gereël.

³³ Hierdie Artikel moet saam gelees word met die *Reglement vir Kerklike Goedere*.

HOOFSTUK 5

KERKLIKE OPSIG, TUG EN DISSIPLINE

Artikel 59

Doel en voorskrifte

59.1 Kerklike opsig word gehou en kerklike tug en dissipline uitgeoefen

59.1.1 tot eer van God;

59.1.2 tot heil van die Kerk;

59.1.3 tot behoud van die sondaar;

59.2 volgens voorskrifte van

59.2.1 die Woord van God;

59.2.2 die Belydenisskrifte;

59.2.3 die *Kerkorde* en ander bepalings³⁴ van die Kerk;

59.2.4 die diensooreenkoms.

Artikel 60

Kerklike opsig en tug

60.1 Die kerklike opsig en tug dra 'n geestelike karakter en pas by die kerk as 'n geloofs- en 'n liefdesgemeenskap. Opsig en tug word dus op 'n kerklike wyse en met geestelike middele uitgeoefen.

60.2 Die amptelike uitoefening van die tug deur kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes vervang nie die roeping van die gelowiges tot onderlinge vermaning nie, maar vul dit aan.

60.3 Amptelike kerklike opsig en tug is pastoraal-kerkregtelik van aard en moet uit 'n Bybelse en geestelike oogpunt billik en regverdig toegepas word.

60.4 Die kerklike opsig gaan oor die hele lewenswandel (leer en lewe) van al die lidmate (doop en belydend) van die gemeente, ampsdraers ingesluit.

Artikel 61

Tugwaardige sondes

61.1 Sondes wat tot tug lei, is sondes wat indruis teen die Woord van God en die Belydenis van die Kerk.

61.2 Sondes wat openbare aanstoot gee of wat na aanleiding van die voorskrifte van Matteus 18:15 - 17 onder die aandag van die Kerk kom, stel die oortreder(s) bloot aan 'n amptelike tugondersoek.

61.3 Wangedrag deur werknemers van die kerk in terme van diensverhoudinge kan ook tugwaardige sondes wees.

³⁴ Vergelyk die *Reglement vir Tug en Dissipline*.

Artikel 62

Lidmate, ampsdraers, gelegitimeerdes en werknemers

- 62.1 Alle doop- en belydende lidmate van die gemeente val onder die opsig en tug van die kerkraad.
- 62.2 Alle ouderlinge, diakens, predikante, emeriti en proponente staan onder die opsig en tug van die ring, sonder om die opsig van die kerkraad oor sy ampsdraers uit te sluit (vergelyk Artikel 31.7 van die *Kerkorde*).
- 62.3 Lidmate van die Kerk, wat as werknemers in diens van 'n gemeente of die kerkverband is, kan weens wangedrag getug word.

Artikel 63

Kerklike dissipline

- 63.1 Werknemers in diens van 'n gemeente of die kerkverband, kan in terme van hulle diensverhouding kerklik gedissiplineer word.
- 63.2 Kerklike dissiplinêre optrede is die gevolg van oortredings by die werkplek en het met die terme van die diensooreenkoms te doen.
- 63.3 Werknemers in diens van die kerkverband, staan onder die kerklike dissipline van die werkgever.
- 63.4 Predikante, emeriti en proponente in diens van 'n gemeente staan onder die kerklike dissipline van die ring.

Artikel 64

Tug- en dissiplinêre maatreëls

- 64.1 Die onderstaande tug- en/of dissiplinêre maatreëls kan deur ondersoekliggame toegepas word.

64.2 Dooplidmate

- 64.2.1 'n bestraffing in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;
- 64.2.2 sensuur wat bestaan uit onthouding van die nagmaal en/of weerhouding van die aflegging van belydenis van geloof;
- 64.2.3 afsnyding van die gemeente deur die gebruik van die betrokke formulier.

64.3 Belydende lidmate

- 64.3.1 'n bestraffing in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;
- 64.3.2 sensuur wat bestaan uit die onthouding van die sakramente en die opskorting van ander lidmaatregte;
- 64.3.3 afsnyding van die gemeente, nadat sensuur en voortgesette herderlike sorg nie tot berou gelei het nie, en deur die gebruik van die betrokke formulier.

64.4 Ouderlinge en diakens

- 64.4.1 'n bestraffing in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

- 64.4.2 skorsing met of sonder onthouding van die sakramente en met of sonder opskorting van lidmaatregte totdat daar bewys van grondige berou is;
- 64.4.3 afsetting uit die diens met opskorting van lidmaatregte en onthouding van die sakramente

64.5 Predikante, emeriti en proponente/werknemers met verslag aan die Algemene Taakspan Predikantesake in die geval van gelegitimeerdes

- 64.5.1 'n bestraffing in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam, of 'n skriftelike waarskuwing deur die werkgewer;
- 64.5.2 skorsing vir 'n vasgestelde tydperk met een of meer van die volgende maatreëls:
 - 64.5.2.1 opskorting van lidmaatregte;
 - 64.5.2.2 onthouding van die sakramente;
 - 64.5.2.3 gedeeltelike of volle weerhouding van lewensonderhoud en toelaes deur die werkgewer.
- 64.5.3 Indien die ondersoekliggaam nie oortuig is van die egtheid van die berou nie, kan hierdie skorsing verleng word.
- 64.5.4 Ontslag uit diens van die gemeente of uit diens van die kerkverband met een of meer van die volgende maatreëls:
 - 64.5.4.1 opskorting van lidmaatregte vir 'n vasgestelde tydperk en/of totdat daar berou is;
 - 64.5.4.2 onthouding van die sakramente vir 'n vasgestelde tydperk en/of totdat daar berou is;
 - 64.5.4.3 kennisgewing aan die Algemene Taakspan Predikantesake dat die betrokke persoon se legitimasie vir 'n vasgestelde tydperk opgeskort word;
 - 64.5.4.4 kennisgewing aan die Algemene Taakspan Predikantesake dat die betrokke persoon se legitimasie met onmiddellike effek beëindig word, wat die nietigverklaring van die *Akte van Legitimاسie* beteken.

Artikel 65

Appèl³⁵

- 65.1 Ooreenkomstig Artikel 23 van die *Kerkorde* kan daar teen die bevindinge en tug en/of dissiplinêre maatreëls van ondersoekliggame geappelleer word.
- 65.2 Oor leerstellige sake (vergelyk Artikel 44.4 van die *Kerkorde*) en oor die beëindiging van bevoegdheid (vergelyk Artikel 7 van die *Kerkorde*) kan tot by die Algemene Sinode geappelleer word.
- 65.3 Oor ander sake wat met die tug en/of dissipline verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.

Artikel 66

Opheffing van tug- en/of dissiplinêre maatreëls

³⁵ Vergelyk die *Reglement vir Appèl en Beswaar*.

66.1 Tugmaatreëls het berou en inkeer ten doel en word, met inagneming van Artikel 59.1 van die *Kerkorde*, opgehef in die geval van:

66.2 Lidmate

- 66.2.1 Wanneer 'n belydende lidmaat berou betoon nadat die persoon onder sensuur geplaas is, hef 'n ondersoekliggaam of kerkraad wat oortuig is van die egtheid van berou, die sensuur op.
- 66.2.2 Wanneer belydenis van geloof weerhou is, laat die kerkraad die dooplidmaat toe tot belydenisaflegging wanneer die ondersoekliggaam oortuig is van die egtheid van berou.
- 66.2.3 Wanneer 'n lidmaat wat van die gemeente afgesny is, berou betoon en verlang om weer in die gemeente opgeneem te word, neem die kerkraad, indien oortuig van die egtheid van berou, die persoon weer in die gemeente op met die gebruik van die betrokke formulier.
- 66.2.4 By dooplidmate kan hierdie stap gepaard gaan met belydenisaflegging.

66.3 Ouderlinge en diakens

- 66.3.1 As die ring of sy gevolmagtigde kommissie as ondersoekliggaam oortuig is van die egtheid van berou, kan die skorsing opgehef word.
- 66.3.2 Ouderlinge en diakens wat afgesit is, kan dan weer verkies word tot die kerkraad.

66.4 Predikante, emeriti en proponente

- 66.4.1 As die ring of sy gevolmagtigde kommissie as ondersoekliggaam/kerkverband as werkgewer oortuig is van die egtheid van berou, word die sensuur en skorsing as tug en/of dissiplinêre maatreël opgehef met verslag aan die Algemene Taakspan Predikantesake.
- 66.4.2 In geval van ontslag van 'n werknemer volgens Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*, moet die ring die opskorting van lidmaatregte en die onthouding van die sakramente ophef voor die Algemene Taakspan Predikantesake die legitimasie kan herstel.
- 66.4.3 Herstel in diens van die gemeente/kerkverband kan alleen geskied na geslaagde appèl en indien die appèlliggaam so beslis.
- 66.4.4 'n Gelegitimeerde wie se legitimasie deur tug- en/of dissiplinêre optrede beëindig is, kan slegs na *colloquium doctum* by 'n proponentskommissie en na aanbeveling van 'n kuratorium deur die Algemene Taakspan Predikantesake opnuut gelegitimeer word³⁶.
- 66.4.5 In die geval van beëindiging van legitimasie deur tug- en/of dissiplinêre handeling as gevolg van ergerlike sondes/wangedrag soos owerspel, onsedelikheid, egskeiding, moord, meened, diefstal of na beëindiging van legitimasie as gevolg van leerdwaling, mag toestemming tot legitimasie alleen by hoë uitsondering, nadat gunstige aanbevelings van alle betrokke kerkvergaderinge ontvang is, deur die Algemene Sinodale Moderamen op aanbeveling van die Algemene Taakspan Predikantesake, verleen word.

³⁶ Vergelyk die *Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Predikante en Proponente*.

HOOFSTUK 6

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUIITE

6.1 Kerk en staat

Artikel 67

- 67.1 In die lig van Romeine 13 erken die Kerk die staat as 'n dienaar van God tot ons beswil. Dit is God wat aan die staat die opdrag gegee het om die reg te handhaaf en die kwaaddoeners te straf.
- 67.2 Die Kerk erken dat die staatsowerheid wat deur sy fisiese swaardmag in beheer van 'n bepaalde staatsgebied is, deur God beskik is en as sodanig eerbiedig moet word. Die norm vir die Kerk se deelname aan die publieke regsverkeer en uitoefening van burgerlike regte is die Woord van God.
- 67.3 Christus is die Hoof van die kerk. Daarom beskou die Kerk haar reg op vryheid van godsdiens, wat haar Bybels-profetiese getuienis teenoor die staatsowerheid en die wêreld waarin sy staan, insluit, as onvervreembaar. In die uitoefening hiervan maak sy aanspraak op die regsgebepaalde beskerming van die owerheid.
- 67.4 Die Kerk nader staatsowerhede op alle vlakke op 'n ordelike wyse. Hierdie skakeling word gedoen deur haar erkende kerkvergaderinge of die kommissies wat hulle daarvoor aanwys. Skakeling oor sake wat die Kerk in haar algemene sinodale verband raak, geskied deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde. Skakeling sonder 'n opdrag van die Algemene Sinode geskied deur die Algemene Sinodale Moderamen met verslag aan die Algemene Sinode (vergelyk Artikel 43.1.3 van die *Kerkorde* en die voetnota).

6.2 Kerk, maatskappy en vrye vereniging

Artikel 68

Waar moontlik, verleen die Kerk steun aan maatskaplike, nie-kerklike organisasies wat op 'n positiewe Christelike basis georganiseer is en daarop gemik is om die Koninkryk van God te bevorder. Hierdie steun geskied vanuit 'n kerklike perspektief en op 'n kerklike wyse. Die vraag of 'n bepaalde organisasie kan aanspraak maak op die steun van die Kerk, hang af van sy grondslag en doelstellings en die uitlewing daarvan in die praktyk.

6.3 Kerk en onderwys

Artikel 69

- 69.1 Die Kerk beywer haar daarvoor dat die Woord van God en Protestants-Christelike norme en waardes rigtinggewend sal wees in onderwys- en opvoedkundige instellings en ook vir die kultuuridroom waarin die onderwys plaasvind.
- 69.2 Die Kerk erken die interne bevoegdheid van onderwysinstellings om tipiese onderwysaangeleenthede (standaarde, leerinhoude, ensovoorts) te finaliseer.
- 69.3 Die Kerk beywer haar vir Christelike opvoeding en onderwys vir haar kinders en jongmense. Hierdie onderwys moet verantwoorde standaarde en leerinhoude insluit.

6.4 Kerk en ekumeniese betrekking

Artikel 70³⁷

- 70.1 Die Kerk streef daarna om deur middel van haar vergaderinge op 'n verantwoorde wyse met ander Christelike kerke en kerkgemeenskappe saam te werk of te assosieer, 'n gemeenskaplike boodskap uit te dra en saam te stry vir die behoud van Christelike lewensbeginsels.
- 70.2 Die Algemene Sinode bepaal die aard en graad van die samewerking met ander kerke of kerkgemeenskappe deur middel van 'n gewone meerderheidstem. Wanneer 'n kerk of kerkgemeenskap by die Algemene Sinode aansoek doen om in assosiasie met die Kerk te tree, word goedkeuring verleen wanneer met 'n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan beslis is. Die aard en omvang van die assosiasie word deur die assosiasie-ooreenkoms gereël.
- 70.3 Die graad en wyse van samewerking of assosiasie word in elke geval bepaal deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkregering, erediens en die siening van die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk of kerkgemeenskap.
- 70.4 Die besluit oor 'n aansoek of beëindiging van lidmaatskap van 'n ekumeniese organisasie word geneem met 'n tweederdemeerderheidstem van die Algemene Sinode.

6.5 Tussen-orde

Artikel 71

- 71.1 Met die oog op enige proses van kerkhereniging van die Nederduitse Gereformeerde Kerkfamilie onderling, of kerkvereniging met ander gereformeerde kerke, stel die Algemene Sinode vir sodanige samewerking en/of samevoeging van werksaamhede reëlins vas.
- 71.2 Sodanige reëlins word in 'n *Tussen-orde* omskryf, wat na die goedkeuring van die Algemene Sinode in die *Kerkordeboek* opgeneem word.
- 71.3 Waar 'n *Tussen-orde* in stryd is met die *Kerkorde* of waar 'n *Tussen-orde* nie vir 'n bepaalde saak voorsiening maak nie, geld die *Kerkorde*.
- 71.4 Waar 'n *Tussen-orde* in stryd is met die bepalings en reglemente van die samestellende sinodes of waar 'n *Tussen-orde* nie vir 'n bepaalde saak voorsiening maak nie, kan 'n *Tussen-orde* eers in 'n sinode gebruik word nadat die goedkeuring van die betrokke sinode verkry is.
- 71.5 'n *Tussen-orde* is nie bepalend of bindend vir die vorm en inhoud van 'n nuwe *Kerkorde* wat later in 'n verenigde kerk saamgestel mag word nie.
- 71.6 'n *Tussen-orde* word gesamentlik opgestel en moet die goedkeuring dra van die gevolmagtigde verteenwoordigers van al die betrokke kerke wat in die proses van vereniging of hereniging met die Nederduitse Gereformeerde Kerk is.
- 71.7 'n *Tussen-orde* sal alleen van toepassing wees waar twee of meer regspersone van verskillende kerkverbande daartoe ooreenkoms.

³⁷ Vergelyk die *Reglement vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe*.

REGLEMENTE

FUNKSIONERING VAN DIE ALGEMENE SINODE

REGLEMENT 1

REGLEMENT VIR DIE MODERAMEN VAN DIE ALGEMENE SINODE

1. NAAM

Moderamen van die Algemene Sinode (ASM).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Moderamen word soos volg saamgestel:

2.1.1 die lede van die Moderatuur wat tydens die Algemene Sinode verkies is;

2.1.2 vier addisionele lede met sekundi deur die Algemene Sinode verkies;

2.1.3 vier lede met sekundi uit elke sinode deur die sinode of sy gevolmagtigde genomineer en deur die Algemene Sinode; en

2.1.4 een lid van elke taakspan wat nie reeds deur 'n lid van die Moderamen verteenwoordig word nie, kan met adviserende stem deur die taakspan aangewys word.

2.1.5 Die algemene sekretaris dien met adviserende stem in die Moderamen.

2.2 Die Moderamen se samestelling sluit in:

2.2.1 ten minste drie vroue waarvan

2.2.1.1 een 'n gelegitimeerde moet wees; en

2.2.1.2 twee nie-gelegitimeerdes moet wees.

2.3 Die Moderamen word verkies vir die termyn tot by die volgende gewone Algemene Sinode.

2.4 Moderatuurslede kan slegs twee volle termyne in dieselfde hoedanigheid dien.

2.5 Wanneer 'n vakature ten opsigte van 2.1.1 en 2.1.2 hierbo ontstaan, word die vakature by wyse van 'n verkiesing deur die Moderamen uit die afgevaardigdes na die vorige Algemene Sinode gevul, met inagneming van die vereistes onder 2.2 hierbo gestel.

2.6 Wanneer 'n vakature ten opsigte van 2.1.3 hierbo ontstaan, nomineer die betrokke sinode 'n ander lid en/of sekundus om by die eersvolgende vergadering van die Moderamen verkies te word.

2.7 'n Sinode kan voor die volgende Algemene Sinode 'n lid en/of sekundus onder 2.1.3 hierbo verkies, vervang deur 'n ander lid en/of sekundus te nomineer wat deur die Moderamen verkies word.

2.8 Die kantoor van die Algemene Sinode behartig die sekretariaat van die Moderamen.

2.9 Die moderator van die vorige Algemene Sinode tree op as voorsitter van die Moderamen met die assessor as ondervoorsitter. Die aktuaris van die Algemene Sinode dien as aktuaris van die Moderamen.

3. OPDRAG

- 3.1 Die Moderamen neem aanspreeklikheid vir leierskap en geestelike onderskeiding tussen sinodesittings met betrekking tot die sake wat met die taak van die Algemene Sinode (vergelyk Artikel 43 van die *Kerkorde*) ooreenkom en die opdragte wat die Algemene Sinode dienooreenkomstig aan die Moderamen gee.
- 3.2 Die Moderamen
 - 3.2.1 bestuur die strategiese prioritisering van die Algemene Sinode;
 - 3.2.2 wys algemene taakspanne en projekspanne aan indien dit nie tydens die Algemene Sinode in sitting geskied het nie;
 - 3.2.3 koördineer en integreer tussen sinodesittings die werksaamhede van die Algemene Sinode op strategiese gebied aan die hand van Artikel 43 van die *Kerkorde*;
 - 3.2.4 hanteer tussentydse sake met verslag aan die Algemene Sinode;
 - 3.2.5 tree op as die ledevergadering van die Algemene Sinode se mediamaatskappye;
 - 3.2.6 belyn die werksaamhede van die kerklike maatskappye en ander regsentiteite met die strategie en prioriteite van die Algemene Sinode;
 - 3.2.7 adviseer die direksies van die mediamaatskappye rakende die aanstelling van die uitvoerende hoof en die redakteur van die *Kerkbode*;
 - 3.2.8 werk ten nouste saam met die leierskapstrukture in die sinodes rondom kommunikasie en uitvoering van besluite;
 - 3.2.9 keur, wanneer die Algemene Sinode spesiale volmag daartoe gee, reglemente en reglementwysigings vir die werksaamhede van die Algemene Sinode goed;
 - 3.2.10 wys, soos vakatures mag ontstaan, lede van die Ouditkomitee aan, wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is om dit te doen nie;
 - 3.2.11 keur die begroting vir die werksaamhede van die Algemene Sinode goed op aanbeveling van die Bedryfspan, wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is om dit te doen nie;
 - 3.2.12 keur die jaarlikse geouditeerde finansiële state en die bestuursbrief goed, wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is om dit te doen nie;
 - 3.2.13 stel die senior personeel in die kantoor van die Algemene Sinode in ooreenstemming met die personeelbeleid aan na oorleg met die Bedryfspan en Taakspan Fondse en Bates.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

- 4.1 Die Moderamen konstitueer by die verdaging van die Algemene Sinode.
- 4.2 Die Moderamen vergader minstens twee maal per jaar. Indien nodig, kan ook van die elektroniese vergaderingswyse gebruik gemaak word. Een van hierdie vergaderings is 'n uitgebreide vergadering met 'n maksimum van vyf bykomende lede uit elke sinode en op koste van die sinode.

5. MODERATUUR

- 5.1 Die Moderamen brei die verkose Moderatuur uit met ten minste twee lede waarvan ten minste een 'n vrou en een 'n nie-gelegetimeerde moet wees.

- 5.2 Die Moderatuur tree as interimliggaam op tussen vergaderings van die Moderamen met die oog op tussentydse werk met verslag aan die Moderamen.

REGLEMENT 2

REGLEMENT VIR DIE BEDRYFSPAN VAN DIE ALGEMENE SINODE

1. NAAM

Bedryfspan van die Algemene Sinode (ASB).

2. SAMESTELLING

- 2.1 Die Bedryfspan word deur die Algemene Sinode saamgestel uit
- 2.1.1 twee senior personelede van die kantoor van die Algemene Sinode;
 - 2.1.2 twee lede van die Algemene Taakspan Fondse en Bates;
 - 2.1.3 twee lede van die Algemene Taakspan Regte;
 - 2.1.4 twee lede word deur die ASM aangewys; en
 - 2.1.5 die algemene sekretaris.
- 2.2 Die Bedryfspan koöpteer kundige lede soos nodig.
- 2.3 Die kantoor van die Algemene Sinode behartig die sekretariaat van die Bedryfspan.
- 2.4 Die Bedryfspan kies 'n voorsitter en ondervoorsitter uit eie geledere.

3. OPDRAG

Die Bedryfspan se opdrag is:

- 3.1 die uitvoering van take/opdragte van die Algemene Sinode en die Algemene Sinodale Moderamen aan die Bedryfspan;
- 3.2 die operasionele bestuur en koördinering van die bedryf en steundienste (administrasie, fondse en bates, regte, menslike hulpbronne en kommunikasie) van die Algemene Sinode;
- 3.3 die bedryfsondersteuning van die strategiese werksaamhede van die Moderamen;
- 3.4 die verlening van die dag-tot-dag bedryfsondersteuning aan die projekspanne van die Algemene Sinode;
- 3.5 die koördinering van die werksaamhede van ondersteuningsdienste en projekspanne asook die monitering van die vordering van hulle werksaamhede;
- 3.6 die aanwysing van die lede van die taakspanne waar dit nie tydens die Algemene Sinode in sitting geskied het nie;
- 3.7 die daarstel van 'n kantoor/kantore vir die werk van die Algemene Sinode;
- 3.8 die vasstel van beleid vir die Algemene Sinode se bedryfsondersteuningsisteem;
- 3.9 die finalisering van die begroting vir die werksaamhede van die Algemene Sinode in oorleg met die Taakspan Fondse en Bates;
- 3.10 die voorlegging van die begroting aan die Algemene Sinode vir goedkeuring, of voorlegging aan die Moderamen, wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is om dit te doen nie;

- 3.11 die aanstelling van junior personeel in die kantoor van die Algemene Sinode in ooreenstemming met die personeelbeleid na oorleg met die Taakspan Fondse en Bates;
- 3.12 die goedkeuring van die diensooreenkomste van personeel in ooreenstemming met die personeelbeleid en op aanbeveling van die Taakspan Diensverhoudinge; en
- 3.13 die vasstelling van die jaarlikse registrasiefooi vir gelegitimeerdes met die oog op die behoud van bevoegdheid.

4. VERGADERINGS

- 4.1 Die Bedryfspan vergader minstens eenmaal per kwartaal.
- 4.2 Die Bedryfspan het nie 'n dagbestuur nie.

REGLEMENT 3

REGLEMENT VAN ORDE

1. OPENING EN KONSTITUERING

- 1.1 Die afgevaardigdes kom byeen op die plek en tyd soos vooraf deur die Moderamen bepaal. Die afgevaardigde predikant met die langste diens wat die oudste in jare is, open die vergadering en gaan voor totdat die moderator verkies is. Die algemene sekretaris help met die konstituering van die vergadering en die verkiesing van die moderator. By 'n buitengewone Algemene Sinode tree die voorsitter van die Moderamen op as voorsitter.
- 1.2 Die berekening van die afvaardiging per sinode op grond van Artikel 38.1.2 van die *Kerkorde* geskied deur die Moderamen. Geloofsbriewe van afgevaardigdes moet die algemene sekretaris minstens drie maande voor die aanvang van die vergadering bereik. Gewysigde geloofsbriewe kan tot die aanvang van die vergadering ingedien word. By konstituering word die geloofsbriewe ter tafel geneem. By 'n buitengewone Algemene Sinode word geloofsbriewe en verslae ingedien soos deur die Moderamen bepaal en dien alleen die sake waarvoor die buitengewone Algemene Sinode byeengeroep is.
- 1.3 Die vergadering word deur die voorsitter as wettig gekonstitueer verklaar soos saamgestel uit die afgevaardigdes wie se geloofsbriewe ingedien is. Die meerderheid van die afgevaardigdes na die vergadering ingevolge Artikel 38.1 van die *Kerkorde* vorm die kworum.
- 1.4 Na konstituering van die Algemene Sinode word die Moderatuur verkies vir die duur van die vergadering.
 - 1.4.1 Die verkiesing van die Moderatuur geskied uit afsonderlike nominasielyste. Die opneem en tel van die stemme word aan 'n kommissie/stemtellers opgedra wat vooraf deur die Projekspan Agenda Algemene Sinode benoem is.
 - 1.4.2 Die Moderatuur van die Algemene Sinode bestaan uit 'n moderator, assessor en aktuaris. Die algemene sekretaris tree met adviserende stem as skriba van die vergadering op. Die Moderatuur word tydens die vergadering deur die moderators/voorsitters van die onderskeie sinodes bygestaan.

- 1.4.3 Lede van die Moderatuur kan nie by meer as twee agtereenvolgende vergaderings gekies word om in dieselfde posisie te dien nie.³⁸ Die persoon kan daarna wel in een van die ander posisies verkies word.
- 1.5 Die vergadering word met oop deure gehou, tensy die vergadering anders besluit.
- 1.6 Elke sittingsdag word op 'n gepaste wyse geopen met Skriflesing en gebed en afgesluit met gebed.
- 1.7 'n Lid van die vergadering moet vooraf verskoning maak indien die persoon vir 'n deel van die vergadering afwesig gaan wees. 'n Sekundus kan in die persoon se plek verskyn. Geen lid mag sonder verlof die vergadering verlaat nie.

2. STEMMING

- 2.1 Elke lid van die vergadering moet stem. Vir 'n beslissing word 'n volstrekte meerderheid van stemme van die aanwesige lede vereis, behalwe in die gevalle waar die *Kerkorde* 'n tweederdemeerderheid vereis (Artikel 44.1 tot 44.4 en 70.4). Die voorsitter het 'n gewone maar nie 'n beslissende stem nie. Persone wat die vergadering in adviserende hoedanigheid bywoon, mag aan die bespreking deelneem, maar nie stem nie.
- 2.2 Die stemming oor persone geskied op geslote wyse en soos volg:
 - 2.2.1 Eers word 'n nominasielys saamgestel. Elke stemgeregtigde lid mag persone nomineer, maar nie meer as die getal persone wat gekies moet word nie.
 - 2.2.2 Uit die name in die nominasielys stem elke stemgeregtigde vir soveel name as die getal persone wat gekies moet word.
 - 2.2.3 Die persoon op wie die meeste stemme verenig word, is verkies indien die getal stemme op die persoon uitgebring die volstrekte meerderheid van die aanwesige stemgeregtigdes uitmaak.
 - 2.2.4 Indien 'n persoon/persone nie 'n volstrekte meerderheid van stemme kry nie, vind daar 'n verdere stemming plaas uit die name wat die hoogste getal stemme gekry het en saam 'n volstrekte meerderheid vorm.
 - 2.2.5 Indien daar 'n staking van stemme is wat nie deur verdere stemming opgelos kan word nie, geskied die beslissing deur die lot.
- 2.3 Die stemming oor sake verloop soos volg:
 - 2.3.1 Oor alle sake, wat nie algemene instemming ontvang nie, word daar gestem óf met opsteek van hande, óf in die geval van kontensieuse sake op 'n geslote stemwyse, indien die vergadering so besluit. Die meerderheid van stemme bepaal die besluit.
 - 2.3.2 In die geval van 'n voorstel met amendemente, word die amendemente eers tot stemming gebring in opgaande orde vanaf die laaste amendement wat ingedien is en daarna die voorstel soos deur die aanvaarde amendement(e) gewysig. Slegs indien al die amendemente verwerp word, stem die vergadering oor die oorspronklike voorstel.

³⁸ Vanaf Algemene Sinode 2011 is hierdie voorskrif ook op die verkiesing van die aktuaris van toepassing.

- 2.3.3 Na elke stemming oor 'n amendement of 'n voorstel word die uitslag van die stemming aangekondig – nie die getal stemme vir of teen die voorstel of amendement uitgebring nie, maar of dit aanvaar of verwerp is.
- 2.3.4 Dit staan 'n lid vry om met of sonder opgaaf van redes te laat notuleer dat die persoon met 'n besluit wat geneem is nie instem nie of dat die persoon nie teenwoordig was toe die besluit geneem is nie.

3. BEHANDELING VAN SAKE

- 3.1 Die Projekspan Agenda Algemene Sinode deur die Moderamen saamgestel, stel die agenda vir die vergadering saam en dra sorg dat die agenda, indien enigsins moontlik, ses weke voor die vergadering in die hande van die afgevaardigdes gestel word. Vóór die vergadering word die agenda en ná die vergadering word die handeling aan alle diensdoende predikante van die Kerk, sowel as gemeentes, amptenare en belanghebbende instansies, gestuur. Die agenda en handeling kan in gedrukte en/of elektroniese formaat versprei word.
- 3.2 Die verslag van die Projekspan Agenda Algemene Sinode word ter aanvang van die vergadering in behandeling geneem.
- 3.3 Die algemene sekretaris maak aantekeninge van sake wat op meer as een plek in die agenda voorkom en stel hierdie aantekeninge tot beskikking van die voorsitter.
- 3.4 By die behandeling van sake neem die voorsitter die orde in ag wat die geskikste voorkom. Die voorsitter dra die sake wat behandel moet word, duidelik voor, gee die nodige inligting en kan, as die saak dit vereis, wenke aan die hand doen om die vergadering te help om tot 'n beslissing te kom.
- 3.5 Die voorsitter neem 'n saak wat op meer as een plek in die agenda voorkom, op die mees sinvolle plek in behandeling en handel, indien enigsins moontlik, die saak daar af. Waar dieselfde saak elders voorkom en afgehandel is, word slegs die opskrif aangegee en deur middel van die betrokke bladsyverwysing aangedui waar dit reeds afgehandel is.
- 3.6 In gevalle wat op die orde van die vergadering betrekking het en waarvoor geen voorsiening in hierdie reglement gemaak word nie, handel die voorsitter volgens gebruik en eie oordeel. As enige lid teen hierdie handelswyse beswaar het, word dit aan die beslissing van die vergadering onderwerp.
- 3.7 Elke lid van 'n vergadering moet by deelname aan die bespreking die voorsitter aanspreek.
- 3.8 By die behandeling van sake is elke lid op 'n spreekbeurt geregtig, tensy die vergadering anders besluit. Niemand mag buite 'n toegekende spreekbeurt en/of sonder verlof van die voorsitter praat nie. As twee of meer lede gelyk opstaan, beslis die voorsitter wie die eerste aan die woord kom.
- 3.9 Geen lid van die vergadering is geregtig op meer as een spreekbeurt oor dieselfde saak nie, behalwe wanneer die persoon die aandag van die voorsitter wil vestig op 'n afwyking van die reglement van orde, óf met die verlof van die vergadering óf om as voorsteller repliek te lewer.

3.10 Die voorsitter het die reg om, wanneer na eie oordeel die saak onder behandeling genoegsaam bespreek is, dit aan die vergadering te stel of daar nie tot stemming oorgegaan kan word nie.

4. VOORSTEL EN AMENDEMENT(E)

4.1 Die voorstel en die amendement(e) moet skriftelik ingedien en deur die voorsteller en die sekondant geteken word. Aanbevelings van 'n projekspan en 'n algemene of 'n tydelike taakspan word as voorstelle aan die vergadering voorgehou. Indien 'n tydelike taakspan 'n aanbeveling doen wat 'n aanbeveling van 'n projekspan of algemene taakspan raak, het die projekspan of die algemene taakspan die voorstel en moet die tydelike taakspan amendeer. Indien meer as een projek- of algemene taakspan 'n voorstel oor dieselfde saak voor die vergadering het, reël die voorsitter watter een die voorstel is.

4.2 Geen spreekbeurt mag aangevra word, of voorstel of amendement(e) dien, voordat die voorsitter die saak aan die orde stel nie.

4.3 'n Voorstel of amendement wat reeds ter tafel is, mag nie sonder die verlof van die vergadering teruggetrek word nie.

4.4 Die indiener van 'n voorstel word beperk tot 'n spreekbeurt van 8 minute, met 5 minute tyd vir repliek, en ander sprekers tot 5 minute. Die vergadering mag in bepaalde gevalle van hierdie tydsbeperking afsien.

5. MOSIE VAN ORDE

5.1 'n Mosie van orde is 'n voorstel wat betrekking het op:

5.1.1 die volgorde waarin sake ter tafel moet kom; of

5.1.2 die opskorting van die bespreking van 'n bepaalde saak; of

5.1.3 die verwysing van 'n bepaalde saak; of

5.1.4 die afstap van 'n bepaalde saak.

5.2 'n Ordemosie kan op enige tydstip gedurende die voortgang van die bespreking ingedien word. Daarvoor word dadelik sonder bespreking gestem. Dit word egter aan die oordeel van die voorsitter oorgelaat om die mosie terug te hou as die voorsitter van mening is dat dit aangewend word om 'n behoorlike bespreking van die onderwerp te voorkom.

6. BESKRYWINGSPUNTE EN VERSLAE

6.1 Alleen 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde en 'n kuratorium oor beleid ingevolge Artikel 6.2 van die *Kerkorde* mag beskrywingspunte by die Algemene Sinode indien. Beskrywingspunte wat hulle oorsprong by kerkrade of ringe het, word met 'n motivering na die betrokke sinode/sinodale kommissie/moderamen gestuur.

6.2 Die betrokke sinodale vergadering of sy gevolmagtigde neem die beskrywingspunt van 'n kerkraad of ring in behandeling en stuur die beskrywingspunt met bykomende kommentaar na die Algemene Sinode.

6.3 Beskrywingspunte is alleen ontvanklik as dit in ooreenstemming met Artikel 43 van die *Kerkorde* is en minstens drie maande voor die vergadering deur die algemene sekretaris ontvang is.

- 6.4 Beskrywingspunte van spoedeisende aard mag deur die vergadering in behandeling geneem word, indien die vergadering, na raadpleging en aanbeveling van die Tydelike Taakspan Regte, daartoe besluit.
- 6.5 Verslae van projek- en algemene taakspanne van die Algemene Sinode moet minstens drie maande voor die vergadering by die algemene sekretaris ingedien word.
- 6.6 Dringende sake wat in die drie-maande-tydperk voor die vergadering voorkom en deur projek- of algemene taakspanne behandel is, mag by wyse van addendumverslae, met verloop van die Projekspan Agenda Algemene Sinode, ter tafel gelê word.
- 6.7 Die Projekspan Agenda Algemene Sinode het die bevoegdheid om verslae deur die projek- en algemene taakspanne ingedien, te laat verkort, indien dit onnodig lank is.
- 6.8 Aanbevelings van projek- en algemene taakspanne wat wysigings aan die *Kerkorde* en reglemente behels, word in die agenda gemerk: Vir die aandag van die Tydelike Taakspan Regte. Hierdie voorstelle word dan voor die vergadering deur die Tydelike Taakspan Regte nagegaan vir kerkregtelik bevredigende formulerings sonder uitspraak oor die beginsel vervat in die voorstel. Tydens die behandeling van die betrokke voorstel in die projek- of algemene taakspan se verslag, lewer die Tydelike Taakspan Regte advies oor die kerkregtelike aspekte daaraan verbonde.
- 7. TYDELIKE TAAKSPANNE, PROJEK- EN ALGEMENE TAAKSPANNE**
- 7.1 Tydelike taakspanne, soos deur die Projekspan Agenda Algemene Sinode aangewys, mag voor die aanvang van die vergadering met hulle werksaamhede begin.
- 7.2 Die benoeming van tydelike taakspanne gedurende die sitting van die Algemene Sinode word, op aanbeveling van die Moderamen, deur die vergadering met opsteek van hande gedoen.
- 7.3 Amptenare in diens van die sinodes en van die Algemene Sinode het sitting met adviserende stem in tydelike taakspanne (as afgevaardigdes of waarnemers wat op koste van sinodes teenwoordig is).
- 7.4 Beskrywingspunte wat betyds ontvang word, word deur die algemene sekretaris na die toepaslike projek- of algemene taakspanne verwys vir verslag aan die Algemene Sinode. Ander beskrywingspunte word deur tydelike taakspanne hanteer. Insenders van beskrywingspunte mag dit by die projek- of algemene taakspan toelig.
- 7.5 Tydelike taakspanne maak nie aanbevelings oor die verslae van projek- of algemene taakspanne nie, tensy daar 'n beskrywingspunt oor dieselfde saak is wat nuwe aspekte na vore bring, of wanneer 'n saak deur die vergadering na hulle verwys is.
- 7.6 Na afloop van die vergadering word opdragte uitgevoer en werksaamhede voortgesit deur projekspanne onder die strategiese leiding van die Moderamen, met ondersteuning van die Bedryfspan, steundienste (administrasie, fondse en bates, regte, menslike hulpbronne en kommunikasie), algemene taakspanne en die Kantoor van die Algemene Sinode. Projekspanne hanteer werksaamhede met 'n korter of *ad hoc*-leef tyd, terwyl algemene steunpanne werksaamhede van 'n meer durende of onbepaalde aard verrig.
- 7.7 Projek- en algemene taakspanne word tydens die Algemene Sinode deur die vergadering óf na afloop van die vergadering deur die Moderamen saamgestel. 'n

Sameroeper word vir elke projek- en algemene taakspan aangewys, wat die aangewese lede vir die eerste vergadering byeenroep en die konstituering behartig.

7.8 Vakatures in projek- en algemene taakspanne wat tussen gewone vergaderinge van die Algemene Sinode ontstaan, word aangevul deur die Moderamen op aanbeveling van die betrokke projek- of algemene taakspan.

8. REVISIE³⁹

8.1 Besluite wat geneem is, mag alleen na voorafgaande kennisgewing en met die toestemming van die vergadering op 'n tyd deur die Moderatuur bepaal, in revisie geneem word.

8.2 Kennisgewing van revisie:

8.2.1 Revisie kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat

8.2.1.1 in die bespreking van die saak waarom dit gaan in die vergadering aan sekere aspekte daarvan glad nie of nie voldoende aandag gegee is nie; en/of

8.2.1.2 daar later inligting na vore gekom het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.

8.2.2 Elke kennisgewing van revisie word na die Tydelike Taakspan Regte verwys.

8.2.3 Die aansoeker stel die rede(s) vir die aansoek om revisie aan die Tydelike Taakspan Regte.

8.2.4 Die Tydelike Taakspan Regte doen 'n aanbeveling aan die vergadering ten opsigte van elke kennisgewing van revisie.

8.2.5 Die vergadering beslis met meerderheidstem of die revisie toegestaan word. Indien toegestaan, word die saak weer oopgestel vir bespreking en kan die vergadering tot 'n ander besluit kom of die vorige besluit kan gehandhaaf word.

9. NOTULE

9.1 Voorstelle word, soos skriftelik ingedien, genotuleer.

9.2 Alle voorstelle en amendemente, ook die wat nie aanvaar word nie, word in die notule opgeneem.

9.3 Die notule van elke sittingsdag word deur 'n notulekommissie versorg en tydens die volgende sittingsdag deur die vergadering goedgekeur en deur die moderator en skriba onderteken.

9.4 Die notule van die laaste sittingsdag word deur die notulekommissie geredigeer en deur die Moderamen goedgekeur en onderteken.

9.5 Besluite van die Algemene Sinode (soos vervat in die *Handelinge* en die wysiging van die *Kerkorde*) tree in werking met die gedrukte en/of elektroniese publikasie van die *Handelinge van die Algemene Sinode*, tensy die Algemene Sinode anders besluit.

10. TOEGANG TOT MINDERE VERGADERINGE, AMPSADRAERS EN LIDMATE

10.1 Indien die Algemene Sinode beleidsbesluite neem, is hy bevoeg om die Kerk in haar geheel aan te spreek, dit wil se mindere kerkvergaderings, ampsdraers en lidmate.

³⁹ Vergelyk ook *Reglement vir Appèl en Beswaar*, 1.2.

10.2 Indien die Algemene Sinode beleidsbesluite neem wat opgevolg of in die praktyk uitgevoer moet word, werk die Algemene Sinode deur die samestellende sinodes.

11. SLUITING

Die vergadering word op 'n wyse afgesluit waarop die Moderatuur besluit.

REGLEMENT 4

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN ARGIEF⁴⁰

1. NAAM

Algemene Taakspan Argief (ATA).

2. SAMESTELLING

2.1 Die termyn duur van sinodesitting tot sinodesitting.

2.2 Die Taakspan word saamgestel uit:

2.2.1 die argivaris of persoon belas met die argief uit elk van die kerkargiewe te Stellenbosch, Bloemfontein, Pietermaritzburg, Pretoria (Oostelike Sinode) en Windhoek, met die voorsitter of ander verteenwoordiger van elk van die betrokke argiefkommissies as sekundus;

2.2.2 een verteenwoordiger van die Gesamentlike Sinodale Kommissie van die NG Kerk van Transvaal, met sekundus; en

2.2.3 een kundige op die terrein van argiefwese, met sekundus.

2.3 die “Inligtingsbeampte van die NG Kerk” vir die doeleindes van Wet 2 van 2000, wat 'n *ex officio* lid met stemreg van die ATA is.

2.4 Vakatures in die Taakspan word deur die Moderamen, op aanbeveling van die Taakspan, aangevul.

3. OPDRAG

Die Taakspan se opdrag is die

3.1 formulering van 'n algemene argiefbeleid vir die Kerk;

3.2 advisering van die onderskeie sinodes se argiefkommissies oor die opstel van argiefreglemente en handleidings;

3.3 koördinerings van werksaamhede van die argiewe van die onderskeie sinodes;

3.4 advisering van die onderskeie sinodes se argiefkommissies oor die toepassing van relevante wetgewing;

3.5 kontrolering of die onderskeie argiefbewaarplesse voldoen aan die standaardvereistes vir doelmatige en veilige bewaring van argivalia;

3.6 bewaring en ontsluiting van die Algemene Sinode se eie argivalia by die aangewese bewaarplek(ke);

3.7 opstelling van die *In Memoriam*-verslae oor amptenare/ampsdraers in diens van die Algemene Sinode;

⁴⁰ *Beleid vir Argiefbewaarplesse van die NG Kerk* goedgekeur deur die Algemene Sinode 2015 (Agenda AS 2015, p 27, pt 4.3, Notule AS 2015, p 7, pt 14)

- 3.8 bekendstelling van die geskiedenis van die Kerk as geheel; en
- 3.9 verslagdoening aan die Moderamen en die Algemene Sinode.

4. VERGADERINGS

- 4.1 Die Taakspan vergader minstens een maal per jaar.
- 4.2 Die Taakspan kies by die eerste vergadering van sy termyn 'n voorsitter, ondervoorsitter en skriba. Taakspanlede kan nie vir meer as twee termyne in dieselfde posisie verkies word nie.
- 4.3 Die Taakspan beskik nie oor 'n dagbestuur nie.

REGLEMENT 5

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN BYBELVERTALING, -VERKLARING EN –VERSPREIDING

1. NAAM

Algemene Taakspan Bybelvertaling, -verklaring en –verspreiding (ATBV).

2. SAMESTELLING

- 2.1 Die Taakspan word deur die Algemene Sinode of die Moderamen saamgestel uit
 - 2.1.1 een Ou- en een Nuwe-Testamentikus van die NG Kerk deur elk van die NG Kerkdosenterade van die teologiese fakulteite Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein uit die huidige of vorige dosentekorps aanbeveel; en
 - 2.1.2 twee predikante van die NG Kerk in diens van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika.
- 2.2 Ander vakkundiges kan gekoöpteer word, maar die aantal teoloë en vakkundiges mag nie tien oorskry nie.
- 2.3 Die Verenigende Gereformeerde Kerk in Suidelike Afrika (VGKSA) benoem op eie koste een Ou- en een Nuwe-Testamentikus uit die VGKSA se huidige of vorige dosentekorps met adviserende stem.
- 2.4 Ander lidkerke van die NG Kerkfamilie kan op eie koste en in adviserende hoedanigheid een Ou- en een Nuwe-Testamentikus benoem.

3. OPDRAG

Die Taakspan

- 3.1 adviseer die Algemene Sinode in verband met die aanwysing van Bybelvertaling(s) wat amptelik gebruik moet word (vergelyk Artikel 43.1.5 van die *Kerkorde*);
- 3.2 neem inisiatief en adviseer die Algemene Sinode in verband met die publikasie van Bybelvertalings na aanleiding van die behoefte van lidmate;
- 3.3 dien as amptelike skakel tussen die NG Kerk en die Bybelgenootskap van Suid-Afrika ten opsigte van die werksaamhede van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika, onder andere Bybelvertalingsprogramme, navorsing, publikasies en Bybelverspreiding;
- 3.4 doen gereeld verslag aan die Algemene Sinode/Moderamen oor tersaaklike aangeleenthede asook oor die werk van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika; en

3.5 adviseer die Algemene Sinode met die oog op die goedkeuring van Bybelvertalings wat in opdrag van die Algemene Sinode deur die Bybelgenootskap vertaal is.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

4.1 Die Taakspan konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing.

4.2 Indien dit nie moontlik is om saam op 'n plek te vergader nie, hanteer die aangewese sameroeper die konstituering op telefoniese of elektroniese wyse.

4.3 Die Taakspan vergader minstens twee keer tussen vergaderings van die Algemene Sinode.

4.4 Tussentydse vakatures word deur die Moderamen gevul op aanbeveling van die Taakspan.

5. BEFONDSING

Die Taakspan lê 'n begroting vir sy werksaamhede aan die Bedryfspan van die Algemene Sinode voor na oorlegpleging met die Algemene Taakspan Fondse en Bates.

6. PREDIKANTE VAN DIE NG KERK IN DIENS VAN DIE BYBELGENOOTSKAP VAN SUID-AFRIKA

6.1 Die Algemene Sinode stel per ooreenkoms 'n aantal predikante beskikbaar vir diens aan die Bybelgenootskap van Suid-Afrika.

6.2 Predikante vir diens aan die Bybelgenootskap van Suid-Afrika word deur die Algemene Taakspan Bybelvertaling, -verklaring en -verspreiding formeel benoem en bevestig vir diens aan die kerkverband.

6.3 Predikante in diens van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika se diensverhouding word per diensooreenkoms tussen die betrokkenes en die Bybelgenootskap gereël.

6.4 Die vergoeding van predikante in diens van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika geskied volledig deur die Bybelgenootskap van Suid-Afrika.

REGLEMENT 6

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN

FONDSE EN BATES

1. NAAM

Algemene Taakspan Fondse en Bates (ATFB).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Taakspan word deur die Algemene Sinode of die ASM saamgestel uit een lid per sinode met sekundus deur die sinode of sy gevolmagtigde.

2.2 Sinodes kan op eie koste 'n bykomende lid met adviserende stem aanwys.

2.3 Die algemene sekretaris en die rekenmeester in die kantoor van die Algemene Sinode is *ex officio* lede van die Taakspan.

- 2.4 Die voorsitters van die komitees wat die Taakspan aanwys, woon die vergadering adviserend by.
- 2.5 Die Taakspan kies 'n voorsitter, ondervoorsitter en skriba uit eie geledere.

3. OPDRAG

Die Taakspan

- 3.1 adviseer die Algemene Sinode in verband met die beleid wat gevolg moet word ten opsigte van finansiële bestuur, bates, beleggings, eiendomme en audit;
- 3.2 stel jaarliks in oorleg met die Bedryfspan die begroting vir onderskeidelik die strategiese en operasionele werksaamhede van die Algemene Sinode op aan die hand van
 - 3.2.1 Artikel 43 van die *Kerkorde*;
 - 3.2.2 die Roepingsverklaring van die Algemene Sinode;
 - 3.2.3 die prioriteite deur die Algemene Sinode gestel;
 - 3.2.4 die begrotings- en beleggingsbeleid van die Algemene Sinode; en
 - 3.2.5 die beskikbaarheid van fondse daarvoor.
- 3.3 hou toesig oor die besteding van fondse ten opsigte van al die werksaamhede van die Algemene Sinode, waaronder die administratiewe, personeel- en kapitale uitgawes;
- 3.4 tree in gesprek met die Ouditkomitee soos nodig;
- 3.5 kontroleer en bespreek die jaarlikse geouditeerde finansiële state en bestuursbrief van die Algemene Sinode en lê dit aan die Ouditkomitee voor wat dit dan aanbeveel na die Algemene Sinode/Moderamen vir goedkeuring;
- 3.6 lewer jaarliks insette aan die Taakspan Predikantesake in verband met die riglyne vir die vergoedingspakket van predikante;
- 3.7 beoordeel die finansiële implikasies by die vulling van vakatures in poste vir werknemers in algemene sinodale diens;
- 3.8 sien toe dat die *Reglement vir Eiendomme, Goedere en Fondse* uitgevoer word ten opsigte van die Algemene Sinode, die afsonderlike regsentiteite én trusts se fondse en bates;
- 3.9 tree op in alle regsdinge of dispute oor eiendom, goedere en fondse sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die Algemene Sinode na raadpleging van die Algemene Taakspan Regte;
- 3.10 stel in oorleg met die Algemene Taakspan Regte reglemente op vir geadministreerde fondse en lê dit vir goedkeuring voor aan die Algemene Sinode of die Moderamen wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is nie;
- 3.11 wys sonder afstanddoening van aanspreeklikheid die nodige subtaakspanne aan om gedelegeerde werksaamhede te onderneem, waaronder 'n subtaakspan vir beleggings en 'n subtaakspan vir eiendom;
- 3.12 wys elke twee jaar drie fidusiêre verantwoordelike persone aan soos vereis vir die Algemene Sinode as Openbare Weldaadorganisasie; en

3.13 sien toe dat die jaarlikse opgawe van inkomste aan die Suid-Afrikaanse Inkomstediens (SAID) voorsien word soos deur die Belastingvrystellingseenheid van die SAID vereis.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

4.1 Die Taakspan konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing en vergader ten minste twee keer per jaar op nie-elektroniese wyse.

4.2 Indien nodig, kan bykomend van die elektroniese vergaderingswyse gebruik gemaak word.

5. DAGBESTUUR

5.1. Die ATFB kan 'n Dagbestuur aanwys.

REGLEMENT 7

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN REGTE

1. NAAM

Algemene Taakspan Regte (ATR).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Taakspan word deur die Algemene Sinode of die Moderamen saamgestel uit:

2.1.1 die aktuaris van die Algemene Sinode;

2.1.2 die aktuaris of ander regs kundige van elk van die sinodes, met sekondus;

2.1.3 die bestuurder of ander lid van die Algemene Taakspan Predikantesake, met sekondus; en

2.1.4 een NG Kerk dosent in kerkreg aan een van die teologiese fakulteite te Stellenbosch, Pretoria of Bloemfontein, met sekondus. Indien 'n teologiese fakulteit nie verteenwoordig word nie en verlang dat sy NG Kerk dosent aan die werksaamhede van die Taakspan deelneem, kan sodanige dosent die vergaderinge van die Taakspan op koste van die fakulteit/kuratorium en met adviserende stem bywoon.

2.1.5 Die Taakspan kan een lid koöpteer.

3. OPDRAG

3.1 Die Taakspan

3.1.1 gee advies in verband met die uitleg en toepassing van die *Kerkorde*, reglemente van die Algemene Sinode en algemene sinodale besluite, wat direk of na voorlegging van die aktuaris voor die Taakspan dien;

3.1.2 maak 'n studie van sake deur die Algemene Sinode na die Taakspan verwys en dien die Algemene Sinode/Moderamen met 'n verslag en aanbevelings in dié verband;

3.1.3 sien toe dat alle besluite van die Algemene Sinode wat wysigings aan die artikels van die *Kerkorde* en die reglemente van die Algemene Sinode meebring, op die juiste plekke ingevoeg, redaksioneel versorg en so spoedig moontlik gepubliseer word;

- 3.1.4 bring kerkregtelike ongerymdhede in algemene sinodale verband, wat onder sy aandag kom, onder aandag van die Moderamen met 'n aanduiding van die moontlike weg tot herstel;
- 3.1.5 tree op as appèlkommissie van die Algemene Sinode (vergelyk Artikel 23 en 43.1.10 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir Appèl en Beswaar*) of wys uit eie geledere so 'n gevolmagtigde appèlriggaam aan om die appèl te hanteer;
- 3.1.6 bestudeer vooraf alle beskrywingspunte in verband met wysigings van die *Kerkorde* en die reglemente van die Algemene Sinode;
- 3.1.7 adviseer die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde(s) in gevalle waar die Algemene Sinode by die hof aangekla mag word;
- 3.1.8 wend doelbewuste pogings aan om kerklike sake uit die hof te hou en dra sorg dat sake wat wel in die hof beland, behoorlik verdedig word;
- 3.1.9 win in opdrag van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde(s) regsadvies in;
- 3.1.10 hersien die *Kerkorde* en die reglemente van die Algemene Sinode en bedien die Algemene Sinode met voorstelle; en
- 3.1.11 doen verslag aan die Moderamen en die Algemene Sinode.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

- 4.1 Die Taakspan konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing en vergader hoogstens een maal per jaar.
- 4.2 'n Dagbestuur word by konstituering saamgestel, bestaande uit die aktuaris as voorsitter, 'n ondervoorsitter, 'n skriba en 'n addisionele lid. Die dagbestuur vergader wanneer nodig.
- 4.3 Die Taakspan benoem subtaakspanne na behoefte.

REGLEMENT 8

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN PREDIKANTESAKE

1. NAAM

Die Algemene Taakspan Predikantesake (ATP).

2. SAMESTELLING

- 2.1 Die Taakspan word deur die Algemene Sinode of die Moderamen aangewys en bestaan uit tien lede (vergelyk 2.3.1 tot 2.3.5 hieronder) wat gesamentlik oor kundigheid en ervaring beskik op die terreine van begeleiding en versorging van predikante, voortgesette bedieningsontwikkeling van predikante, bestuur van diensverhoudinge, kerkreg en statutêre reg.
- 2.2 Minstens twee lede van die Taakspan moet afgevaardigdes na die Algemene Sinode wees.
- 2.3 Die Taakspan word saamgestel uit:
 - 2.3.1 die verteenwoordiger van die Algemene Taakspan Regte, met sekondus;
 - 2.3.2 die bestuurder van die Kantoor vir Predikantesake;

- 2.3.3 twee verteenwoordigers van teologiese opleiding (een uit die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding een van die Forum vir Voortgesette Bediendingsontwikkeling), met sekundi;
- 2.3.4 twee verteenwoordigers van predikantebegeleiding, met sekundi; en
- 2.3.5 vier kundiges, waarvan minstens twee nie-gelegitimeerdes moet wees, met sekundi.
- 2.3.6 Die Taakspan word, wanneer nodig, bygestaan deur een lid uit elke sinode, deur die betrokke sinode of sy gevolmagtigde aangewys, met sekundus. Wanneer die Taakspan 'n bevoegdheidsaangeleentheid hanteer, geskied dit waar moontlik in oorleg met die lid deur die betrokke sinode aangewys.
- 2.3.7 Die Taakspan kan twee addisionele lede koöpteer.
- 2.4 Die Kantoor vir Predikantesake hanteer die skribaats van die Taakspan.
- 2.5 Die voorsitter en ondervoorsitter word deur die Taakspan uit eie geledere aangewys.
- 2.6 Vakatures in die Taakspan word op aanbeveling van die Taakspan deur die Moderamen aangevul.
- 2.7 Die voorsitter, bestuurder en nog 'n lid deur die Taakspan aangewys, tree as dagbestuur op.
- 2.8 Die dagbestuur hanteer, in terme van die Taakspan se opdrag, alle administratiewe en spoedeisende sake met verslag aan die Taakspan.
- 2.9 Die Taakspan lewer verslag aan die Bedryfspan, Moderamen en die Algemene Sinode.

3. WERKSTERREINE EN OPDRAG

3.1 Beleid

Adviseer die kerkverband met die beleid wat verband hou met predikantesake.

3.2 Subtaakspanne

Die Taakspan verrig sy funksies deur middel van die volgende subtaakspanne:

3.2.1 Bevoegdheidsaangeleenthede

- 3.2.1.1 Die verlening van bedieningsbevoegdheid (legitimasië) op aanbeveling van die kuratoria;
- 3.2.1.2 die opskorting of ontneming van bedieningsbevoegdheid op aanbeveling van 'n ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam;
- 3.2.1.3 die instandhouding van die bevoegdheidsregister;
- 3.2.1.4 die advisering van aansoekers en kerkvergaderinge oor die hantering van aansoeke om herstel van bevoegdheid en die vereistes wat daarvoor nagekom moet word; en
- 3.2.1.5 die verskaffing van tersaaklike inligting aan kerklike vergaderings en die *Jaarboek* oor bedieningsbevoegdheid van proponente, predikante en emeriti.

3.2.2 Diensverhoudinge

- 3.2.2.1 Die gee van advies en leiding aan sinodes, ringe en kerkrade, in oorleg met die aktuaris van die Algemene Sinode én die aktuaris van die betrokke sinode, met die oog op eenvormige en gekoördineerde optrede ten opsigte van hantering van diensverhoudinge;
- 3.2.2.2 die samestelling en bywerk van die *Bestuurshandleiding vir Diensverhoudinge*; en

3.2.2.3 die jaarlikse aanbeveling van die riglyne vir vergoedingspakkette van predikante aan in oorleg met die Algemene Taakspan Fondse en Bates.

3.2.3 Arbeidsregtelike Dienste

3.2.3.1 Die instandhouding van 'n persoonlike lêer waarin die bevindinge van alle tug-, dissiplinêre en appèlsake, waarby studente en gelegitimeerdes betrokke is, aangeteken word;

3.2.3.2 die gee van advies en leiding aan ondersoekliggame, in oorleg met die aktuaris van die Algemene Sinode én die aktuaris van die betrokke sinode, met die oog op eenvormige en gekoördineerde optrede ten opsigte van hantering van tug- en dissiplinêre ondersoeke, appèlsake en beslissings oor bedieningsbevoegdheid;

3.2.3.3 die verskaffing van opleiding en toerusting ten opsigte van arbeidsregtelike en gemeenregtelike aangeleenthede in tug- en/of dissiplinêre optrede en bevoegdheidsaansoeke; en

3.2.3.4 die gee van advies aan ondersoekliggame, in oorleg met die aktuaris van die Algemene Sinode en die sinodes,

3.2.4 Standplaasverwisseling

3.2.4.1 Die gee van advies en leiding aan die sinodale predikantebegeleiers, sinodes, ringe, kerkrade en predikante oor beleid ten opsigte van standplaasverwisseling; en

3.2.4.2 die verlening van hulp met passingsprosesse.

3.2.5 Predikantebegeleiding

Die gee van advies en leiding, in oorleg met die sinodale predikante begeleiers, oor beleid ten opsigte van die implementering van die *A tot Z-beleid*, predikanteversorging en die mentorprogram.

3.2.6 Opleiding en VBO

3.2.6.1 Die lewering van jaarliks insette by die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding rakende behoeftes van opleiding aan studente;

3.2.6.2 die lewering van jaarliks insette by die Forum vir Voortgesette Bedieningsontwikkeling en diensverskaffers rakende voortgesette bedieningsontwikkeling; en

3.2.6.3 die administrasie van krediete vir voortgesette bedieningsontwikkeling.

3.3 Sekretariaat

Die sekretariaat van die Taakspan verrig die volgende funksies:

3.3.1 Die gereelde instandhouding van die bevoegdheidsregister;

3.3.2 die hantering van alle korrespondensie rakende die bevoegdheidsregister; en

3.3.3 die hantering van die skribaats van die Taakspan.

3.4 Begroting en Befondsing

3.4.1 Die begroting vir die Kantoor en werksaamhede van die Taakspan word deur die Algemene Taakspan Fondse en Bates én die Bedryfspan in samewerking met die Taakspan hanteer.

3.4.2 Die werksaamhede van die Kantoor, Taakspan en subtaakspanne wat betrekking het op alle bevoegdheidsaangeleenthede, word befonds uit die registrasiefooi, wat slegs

hiervoor aangewend mag word. Die jaarlikse registrasiefooi word deur die Bedryfspan op aanbeveling van die Taakspan en die Algemene Taakspan Fondse en Bates vasgestel.

- 3.4.3 Die Algemene Sinode begroot vir werksaamhede van die Taakspan wat op die terrein van die Algemene Sinode tuishoort.

4. VERGADERINGS

- 4.1 Die Taakspan vergader minstens kwartaalliks waarvan een vergadering per jaar uitgebrei word met een verteenwoordiger uit elke sinode op koste van die sinode.
- 4.2 Die subtaakspanne vergader soos nodig.

5. KANTOOR VIR DIE TAAKSPAN

- 5.1 Die Taakspan:
- 5.1.1 neem 'n bestuurder in diens wat die Kantoor bestuur en die werksaamhede koördineer; en
- 5.1.2 skep 'n ondersteunde infrastruktuur vir die werksaamhede.

REGLEMENT 9

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN TEOLOGIESE OPLEIDING

1. NAAM

Algemene Taakspan Teologiese Opleiding (ATTO).

2. SAMESTELLING

Die Taakspan word saamgestel uit

- 2.1 twee verteenwoordigers van elk van die kuratoria te Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein, verkieslik die voorsitter en skriba, met sekundi;
- 2.2 een verteenwoordiger van elke sinode wat nie reeds in terme van 2.1 hierbo verteenwoordig is nie, met sekundus;
- 2.3 een verteenwoordiger van elk van die NG Kerkdosenentere aan die Teologiese fakulteite te Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein, verkieslik die voorsitter, met sekundus;
- 2.4 twee verteenwoordigers deur die Algemene Sinode of die Moderamen aangewys, waaronder 'n verteenwoordiger van die Algemene Taakspan Predikantesake, met sekundi; en
- 2.5 een verteenwoordiger van die Forum vir Voortgesette Bedieningsontwikkeling, met sekundus.
- 2.6 Elke lidkerk van die NG Kerkfamilie kan op eie koste in adviserende hoedanigheid een verteenwoordiger benoem.

3. OPDRAG

- 3.1 Die Taakspan

- 3.1.1 sien in die algemeen om na die teologiese opleiding en verdere bedieningsontwikkeling, en adviseer die Algemene Sinode in verband met die beleid wat gevolg moet word ten opsigte van teologiese opleiding en verdere bedieningsontwikkeling in die lig van die *A tot Z-beleid*;
- 3.1.2 koördineer en bespreek sake van gemeenskaplike belang vir die onderskeie teologiese fakulteite en die sentra vir verdere bedieningsontwikkeling soos deur die Algemene Sinode en/of die kuratoria na die Taakspan verwys, en gee daarvoor leiding;
- 3.1.3 bepaal in oorleg met die kuratoria en NG Kerkdosenterade die minimum vereistes vir toelating tot die evangeliebediening en lê dit aan die Algemene Sinode vir goedkeuring voor;
- 3.1.4 sien in oorleg met die kuratoria toe dat die vereistes vir toelating tot die evangeliebediening in die NG Kerk in die akademiese programme aan die universiteit en/of in die programme van die sentra vir bedieningsontwikkeling geïmplementeer word;
- 3.1.5 verseker deur genoegsame kontrole en toepaslike optrede dat die teologiese opleiding by die onderskeie teologiese opleidingsentra geskik en gelykwaardig is;
- 3.1.6 bepaal die bestek vir *colloquium doctum*, waaraan die kuratoria uitvoering gee;
- 3.1.7 oefen in geval van verdienstelike aansoeke vir legitimasië 'n diskresie uit om 'n aanbeveling aan 'n kuratorium te maak ten opsigte van aanvullende studie en/of eksaminering met die oog op legitimasië;
- 3.1.8 beskik oor diskresionêre bevoegdheid rakende die vereistes vir die (aanvullende) opleiding van tweede loopbaan-aansoekers;
- 3.1.9 hou register van alle studente wat gekeur is vir die teologiese opleiding en voorsien die Algemene Taakspan Predikantesake van 'n afskrif daarvan;
- 3.1.10 ontvang verslae van kuratoria oor die verdere bedieningsontwikkeling van gelegitimeerdes by die onderskeie sentra vir verdere bedieningsontwikkeling en voorsien die Algemene Taakspan Predikantesake van afskrifte daarvan;
- 3.1.11 kompilleer, sonder inhoudelike wysiging, die verslae van die onderskeie kuratoria met die oog op een samevattende verslag aan die Algemene Sinode; en
- 3.1.12 doen verslag aan die Moderamen en die Algemene Sinode.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

- 4.1 Die Taakspan konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing en vergader hoogstens twee maal per jaar.
- 4.2 'n Dagbestuur word by konstituering saamgestel, bestaande uit 'n voorsitter, 'n ondervoorsitter en 'n skriba.
- 4.3 Die Taakspan kan subtaakspanne benoem vir advies rakende enige aspek van teologiese opleiding.

PREDIKANTE

REGLEMENT 10

REGLEMENT VIR DIE OPLEIDING EN LEGITIMASIE VAN PREDIKANTE

1. PLEK WAAR EN OOREENKOMS MET DIE UNIVERSITEIT

Teologiese opleiding in die NG Kerk geskied aan die teologiese fakulteite van en sentra vir bedieningsontwikkeling by die universiteite van Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein en word by wyse van skriftelike ooreenkoms tussen die betrokke sinode(s) en die universiteit bepaal, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos in hierdie *Reglement* vervat nie.

2. SAMESTELLING EN FUNKSIES VAN DIE ALGEMENE TAAKSPAN TEOLOGIESE OPLEIDING, DIE PLAASLIKE KURATORIUM EN SUBTAAKSPANNE OF SUBKOMMISSIES

2.1 Algemene Taakspan Teologiese Opleiding

Die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding is die taakspan van die Algemene Sinode wat oorhoofse verantwoordelikheid dra vir teologiese opleiding (vergelyk die *Reglement vir die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding*).

2.2 Plaaslike Kuratorium

2.2.1 Samestelling

Die kuratorium word saamgestel uit verteenwoordigers van die sinode(s) binne wie se gebied die teologiese fakulteit geleë is. Die getal lede in 'n kuratorium word bepaal deur die betrokke sinode(s). Ander sinodes het die reg om op eie koste elk een verteenwoordiger in die onderskeie kuratoria te benoem. Een lid van die NG Kerkdosenteraad het sitting in die kuratorium. Indien die betrokke sinode(s) 'n predikant(e) met opdrag teologiese opleiding benoem en vir diens aan die kerkverband bevestig het, dien hierdie persoon in die kuratorium.

2.2.2 Funksies

Die kuratorium

2.2.2.1 gee uitvoering aan die Algemene Sinode se beleid én reglemente en die betrokke sinode(s) se bepalings en besluite vir teologiese opleiding;

2.2.2.2 is verantwoordelik vir die keuring, begeleiding, versorging, toesighouding oor, eksaminering en aanbeveling vir toelating tot die evangeliebediening van teologiese studente wat by die betrokke universiteit ingeskryf is en predikante in die NG Kerk wil word;

2.2.2.3 voer onderhandelinge en sluit ooreenkomste met die universiteit oor die Kerk se vereistes vir, die aard van en die toesig oor teologiese opleiding;

2.2.2.4 benoem en stel teologiese dosente aan vir diens aan die kerkverband, of benoem dosente in die teologie wat met kerklike inspraak deur die universiteit aangestel word in 'n pos toegeken aan die Kerk, of akkrediteer dosente wat sonder kerklike inspraak deur die universiteit aangestel is;

- 2.2.2.5 sorg vir en hou toesig oor die verdere bedieningsontwikkeling van gelegitimeerdes binne die gebied van die betrokke sinode(s) in die lig van die *A tot Z-beleid*; en
- 2.2.2.6 werk saam met die ander kerklike vennote by die universiteit, die ander kuratoria van die Kerk, die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding en ander gereformeerde kerke op ekumeniese gebied om teologiese opleiding te bevorder en uit te bou.

2.3 Dagbestuur

Elke kuratorium wys 'n dagbestuur aan ooreenkomstig die bepalings en/of reglemente van die betrokke sinode(s).

2.4 Subtaakspanne of subkommissies

Die kuratorium behartig die volgende funksies self of word in die uitvoering daarvan bygestaan en/of geadviseer deur subtaakspanne of subkommissies:

2.4.1 Keuring

- 2.4.1.1 'n Voornemende teologiese student word deur die ring met 'n gemotiveerde verslag as teologiese kandidaat by die kuratorium aangemeld. Die kuratorium word voorsien van 'n skriftelike verklaring deur die sturende gemeente dat die voornemende student 'n lidmaat van die gemeente is. Die kuratorium kan ook 'n student voorlopig toelaat in afwagting van die kennisgewing, verslag en/of verklaring.
- 2.4.1.2 Tot die keuringstaak van die kuratorium behoort die beoordeling van die verslag van die ring, die aanvanklike en verdere persoonlikheidsevaluering van die student, die verkryging van die student se instemming met die Kerk se verstaan van die amp van predikant soos in die Woord, Belydenis, kerklike bepalinge, roepingsverklaring en beleid van die Algemene Sinode uitgedruk.
- 2.4.1.3 Die kuratorium ontmoet vóór die aanvang van teologiese studies die voornemende teologiese student, verkieslik saam met verteenwoordigers van die sturende gemeente en die ring. Die ontmoeting word benut vir gesprek oor die student se roepingsverstaan, geestelike groei, kerklike betrokkenheid, beskikbaarheid van studiebeurse en bedieningsmoontlikhede.
- 2.4.1.4 Gekeurde teologiese studente word tydens die formele inskrywing aan die universiteit deur die kuratorium bygestaan, van advies oor kursusaangeleenthede bedien en aan die Kerk se betrokkenheid by die teologie fakulteit bekendgestel.
- 2.4.1.5 Die kuratorium verleen jaarliks op grond van 'n skriftelike keuringsverslag toestemming aan teologiese studente om voort te gaan met hulle teologiese studie.
- 2.4.1.6 'n Teologiese student se keuring kan deur die kuratorium opgeskort of beëindig word wanneer akademiese vordering, klasbywoning, gedrag en kerklike meelewing nie bevredigend is nie.
- 2.4.1.7 Die kuratorium doen jaarliks aan die sturende gemeente, die student se huidige gemeente, die betrokke ring(e) en die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding verslag oor die student se vordering.
- 2.4.1.8 Die keuring van 'n teologiese student aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra kan deur die kuratorium na 'n ander kerklik-

goedgekeurde teologiese opleidingsentrum oorgedra word, mits die nodige dokumentasie daarmee saamgaan en die ander kuratorium die keuring aanvaar.

2.4.1.9 Finale keuring vind by eksaminering voor legitimasië plaas.

2.4.2 Begeleiding, versorging en toesighouding

2.4.2.1 Die begeleiding van teologiese studente het 'n versorgingswaarde en 'n keuringsfunksie. Begeleiers doen jaarliks op grond van goeie persoonlike kontak met die teologiese student en aan die hand van 'n skriftelike verslag 'n aanbeveling met die oog op die voortsetting van die opleiding.

2.4.2.2 Die begeleiding en versorging van teologiese studente is 'n geïntegreerde proses waarin gemeente(s), die ring(e) en die kuratorium 'n eie bydrae lewer.

2.4.2.3 Die kuratorium begelei en versorg die teologiese student ten opsigte van akademiese ontwikkeling, spiritualiteitsvorming én persoonsontwikkeling.

2.4.2.4 Die kuratorium neem verantwoordelikheid vir die bedieningsgeskiktheid en bedieningsgereedheid van die teologiese student, waarby ingesluit word deurlopende professionele vorming en 'n praktiese gemeentjaar.

2.4.2.5 Die kuratorium stel 'n gedragskode vir teologiese studente op en hou toesig en oefen dissipline uit oor die student se nakoming van die gedragskode.

2.4.2.6 Die gemeente waar die teologiese student tydens opleiding lidmaat is, is verantwoordelik vir die pastorale versorging van en toesig oor die leer en lewe van die student.

2.4.3 Dissiplinerings

2.4.3.1 Teologiese studente staan vir die duur van hulle opleiding onder die gesamentlike toesig van die kuratorium en die NG Kerkdosenterraad (vergelyk Artikel 6.3 van die *Kerkorde* en 2.5 hieronder).

2.4.3.2 As lidmate en ampsdraers in gemeentes staan teologiese studente, wat hulle leer en lewe betref, onder die toesig en tug van die kerkvergadering wat kerkordelik daarvoor verantwoordelik is. Die kuratorium kan die betrokke kerkvergadering daarvoor raadpleeg.

2.4.3.3 Hierdie toesig hef nie die toesig van die universiteit oor teologiese studente op nie.

2.4.3.4 Die kuratorium wys vir 'n dissiplinêre ondersoek 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam van minstens drie lede uit eie geledere en/of uit die betrokke sinode(s) se gebied aan. Die ondersoekliggaam kan kundiges as volwaardige lede koöpteer.

2.4.3.5 'n Teologiese student kan tydens 'n dissiplinêre ondersoek deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.

2.4.3.6 Die dissiplinêre ondersoek geskied in terme van die toepaslike voorskrifte van die *Reglement vir Tug en Dissipline*.

2.4.3.7 Die volgende dissiplinêre maatreëls kan deur die ondersoekliggaam opgelê word:

2.4.3.7.1 'n bestraffing in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

2.4.3.7.2 die opskorting vir 'n vasgestelde tydperk van die student se keuring met die oog op legitimasië; of

- 2.4.3.7.3 die beëindiging van die student se keuring met die oog op legitimasie.
- 2.4.3.8 Die betrokke sinode(s) of sy/hulle gevolmagtigde(s) hanteer die appèl van 'n teologiese student teen 'n dissiplinêre maatreël(s).

2.4.4 Eksaminering en aanbeveling vir legitimasie

- 2.4.4.1 Elke kuratorium benoem 'n proponentskommissie ooreenkomstig die bepalings en/of reglemente van die bepaalde sinode(s).
- 2.4.4.2 Die proponentskommissie neem die proponentseksamen (vergelyk 6. hieronder) af en beveel die suksesvolle kandidate by die kuratorium aan vir legitimasie deur die Algemene Taakspan Predikantesake.
- 2.4.4.3 Die proponentskommissie is deurlopend betrokke by die proses van opleiding ten einde te verseker dat die opleiding beantwoord aan die behoeftes van die Kerk.

2.5 NG Kerkdosenteraad

- 2.5.1 Die NG Kerkdosenteraad word saamgestel uit die teologiese dosente deur die NG Kerk benoem aan die teologiese fakulteit van die universiteit en die sentrum vir bedieningsontwikkeling van die Kerk by die universiteit.
- 2.5.2 Die NG Kerkdosenteraad is saam met die kuratorium verantwoordelik vir die vorming van teologiese studente met die oog op die bediening in die NG Kerk en die ander lidkerke van die NG Kerkfamilie.
- 2.5.3 Die kuratorium word deur ten minste een lid, wat nie 'n aanstelling by die universiteit of sentrum vir bedieningsontwikkeling het nie, in die NG Kerkdosenteraad verteenwoordig.

3. TEOLOGIESE DOSENTE

3.1 Benoeming, aanstelling en akkreditering

- 3.1.1 Die benoeming en aanstelling van teologiese dosente by universiteite waar predikante vir die NG Kerk opgelei word, kan op een van twee maniere geskied:
- 3.1.1.1 Die universiteit kan 'n dosent aanstel na inspraak deur die Kerk soos bepaal in die ooreenkoms tussen die betrokke universiteit en die sinode(s). Die kuratorium benoem en bevestig sodanige dosent as teologiese dosent van die NG Kerk.
- 3.1.1.2 Die kuratorium kan, ná oorleg met die betrokke universiteit, 'n dosent aan die sentrum vir bedieningsontwikkeling benoem, aanstel en bevestig vir diens aan die kerkverband. Die universiteit word versoek om sodanige teologiese dosent te akkrediteer om ook as dosent aan die teologiese fakulteit op te tree.
- 3.1.2 In beide gevalle word die posbeskrywing en profiel bekendgestel in die *Kerkbode*.
- 3.1.3 Die benoeming en bevestiging van teologiese dosente in doseerposte wat deur die Kerk geskep en gevul word, geskied in terme van Artikel 8.2 en Artikel 8.4 van die *Kerkorde*.
- 3.1.4 Doseerposte wat deur die universiteit ingevolge 'n ooreenkoms aan die Kerk toegeken is, word gevul in terme van die reëls en kriteria deur die universiteit in oorleg met die Kerk bepaal, en word befonds soos tussen die universiteit en die Kerk ooreengekom.

- 3.1.5 Teologiese dosente aan die universiteit wat sonder die Kerk se inspraak aangestel is, kan deur die kuratorium as teologiese dosent geakkrediteer word. Slegs benoemde en geakkrediteerde dosente kan kerkspesifieke en kerkeie opleiding vir teologiese studente van die NG Kerk aanbied.
- 3.1.6 Die benoeming en akkreditering van teologiese dosente deur die kuratorium, word in die *Kerkbode* vir approbasie deur die kerkverband voorgelê.
- 3.1.7 Teologiese dosente wat deur die kuratorium benoem is, beskik oor die bevoegdheid van predikant in die NG Kerk. Proponente word met handoplegging bevestig en verkry sodoende die bevoegdheid van predikant.

3.2 Vereistes by benoeming

- 3.2.1 By die benoeming van teologiese dosente, word aan die volgende vereistes voldoen:
 - 3.2.1.1 die persoon moet oor die bevoegdheid van predikant of die bevoegdheid van proponent in die NG Kerk beskik;
 - 3.2.1.2 die persoon moet oor die nodige akademiese kwalifikasies beskik en aan die ander posvereistes voldoen;
 - 3.2.1.3 die persoon moet kerklik betrokke wees en oor genoegsame ondervinding in die kerklike bediening beskik; en
 - 3.2.1.4 die persoon moet 'n onbetwyfelbare voorstander van die gereformeerde leer wees.

3.3 Dissiplinering

- 3.3.1 As lidmate en ampsdraers in gemeentes, staan teologiese dosente, wat hulle leer en lewe betref, onder die toesig en tug van die kerkvergadering wat kerkordedelik daarvoor verantwoordelik is. Die kuratorium kan die betrokke kerkvergadering daarvoor raadpleeg.
- 3.3.2 Wanneer 'n klag teen of nadelige gerug oor 'n dosent by die kuratorium aangebring word, word dit deur die kuratorium aan die verantwoordelike ring oorhandig. Die kuratorium kan ook as klaer in 'n tugondersoek optree. Waar 'n ondersoekliggaam besluit om 'n teologiese dosent 'n tugmaatreël(s) in terme van Artikel 64 van die *Kerkorde* op te lê en sodanige tugmaatreël die teologiese dosent se diensverhouding by die universiteit beïnvloed, word 'n ooreenkoms rakende die voortgesette diens van die dosent tussen die Kerk en die universiteit daarvoor aangegaan.
- 3.3.3 Die kuratorium hou toesig oor en is verantwoordelik vir die bestuur van die diensverhouding van teologiese dosente wat by 'n sentrum vir bedieningsontwikkeling vir diens aan die kerkverband aangestel is. Dit sluit dissiplinêre optrede deur die kuratorium in terme van die *Reglement vir Tug en Dissipline* teen sodanige teologiese dosent in.
- 3.3.4 Die universiteit hou toesig oor en is verantwoordelik vir die bestuur van die diensverhouding van teologiese dosente wat as personeel van die universiteit aangestel is. Die bepalings soos deur die universiteit in dié verband neergelê, geld vir dissiplinêre optrede. Waar dissiplinêre maatreëls deur die universiteit toegepas 'n teologiese dosent se diens aan die Kerk beïnvloed, word 'n ooreenkoms rakende die voortgesette diens van die dosent tussen die Kerk en die universiteit daarvoor aangegaan.

- 3.3.5 Die kuratorium wys vir 'n dissiplinêre ondersoek teen 'n teologiese dosent van die NG Kerk 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam van ten minste drie lede uit eie geledere en/of uit die betrokke sinode(s) se gebied aan. Die ondersoekliggaam kan kundiges as volwaardige lede koöpteer.
- 3.3.6 'n Teologiese dosent kan tydens 'n dissiplinêre ondersoek deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.
- 3.3.7 Die dissiplinêre ondersoek geskied in terme van die toepaslike voorskrifte van die *Reglement vir Tug en Dissipline*.
- 3.3.8 Die volgende dissiplinêre maatreëls kan deur die ondersoekliggaam opgelê word:
 - 3.3.8.1 'n bestraffing in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;
 - 3.3.8.2 die opskorting vir 'n vasgestelde tydperk van die dosent se voorreg om teologiese studente van die NG Kerk op te lei; of
 - 3.3.8.3 die beëindiging van die dosent se voorreg om teologiese studente van die NG Kerk op te lei en die uiteindelijke beëindiging van die Kerk se finansiële bydrae ten opsigte van die betrokke, soos met die universiteit ooreengekom.
- 3.3.9 Die betrokke sinode(s) of sy/hulle gevolmagtigde(s) hanteer die appèl van 'n teologiese dosent teen 'n dissiplinêre maatreël(s).
- 3.3.10 Die kuratorium kan na behoorlike ondersoek besluit om die akkreditering van 'n teologiese dosent op te skort of te beëindig.

4. VEREISTES VIR TEOLOGIESE OPLEIDING

4.1 Algemene vereistes

- 4.1.1 Die teologiese opleiding van die Kerk is primêr gefokus op die opleiding en vorming van predikante vir die bediening van die Kerk.
- 4.1.2 Benewens hierdie hoofmerk hou die teologiese opleiding rekening met
 - 4.1.2.1 die opleiding van teoloë wat die Kerk en evangelie kan dien deur te doseer, navorsing te doen en ander gespesialiseerde werk (soos Bybelvertaling) vir die Kerk te doen;
 - 4.1.2.2 die opleiding vir ander ampte, dienste en bedieninge soos wat die Kerk dit nodig ag (soos jeugwerkers, pastorale werkers, evangeliste); en
 - 4.1.2.3 die opleiding en toerusting van lidmate vir hulle dienswerk volgens hulle gawes binne en buite die gemeente.
- 4.1.3 In die gereformeerde tradisie neem teologiese opleidingsinstansies saam met gemeentes en die kerkverband verantwoordelikheid vir die opleiding vir die amp van predikant in die Kerk.
- 4.1.4 In die opleiding van predikante word aandag gegee aan die geïntegreerde vorming van kennis (logos), karakter (etos) en vaardighede en houdings (patos). Gereelde aandag word tydens teologiese opleiding aan ten minste die volgende by studente gegee:
 - 4.1.4.1 geestelike lewe en geestelike dissiplines;
 - 4.1.4.2 roepingsbewustheid;
 - 4.1.4.3 psigiese gesondheid en persoons groei;

- 4.1.4.4 Bybelse en teologiese kennis en insig;
- 4.1.4.5 kontekstuele insig en oordeel;
- 4.1.4.6 verstaan van die Kerk en van die roeping en werking van gemeentes; en
- 4.1.4.7 vorming van spesifieke vaardighede wat vir die bediening nodig is.
- 4.1.5 Sinodes doen alles in hulle vermoë om die praktyk van verdere bedieningsontwikkeling goed te vestig en uit te bou. Teologiese en bedieningsopleiding is 'n bedieningslange taak en verantwoordelikheid en daarom vestig die NG Kerk 'n tradisie van bedieningslange leer by gelegitimeerdes van die Kerk.

4.2 Akademiese vereistes

- 4.2.1 Die NG Kerk vereis van sy studente 'n sesjarige opleiding in gereformeerde teologie, wat die verkryging van die gepaardgaande grade insluit. Hierdie sesjarige opleiding moet ten minste die suksesvolle voltooiing van Grieks II en Hebreeus II insluit.
- 4.2.2 Die akademiese vereistes vir toelating tot die evangeliebediening in die NG Kerk word deur die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding in oorleg met die kuratoria en die NG Kerkdosenterade geformuleer en deur die Algemene Sinode goedgekeur. Die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding en die kuratoria sien toe dat dié vereistes in die akademiese programme by die teologiese fakulteite en/of by die programme van die sentra vir bedieningsontwikkeling geïmplementeer word.
- 4.2.3 Kursusse, modules en/of programme word deur die universiteit in die volgende vakdissiplines aangebied:
 - 4.2.3.1 Ou Testamentiese Wetenskap;
 - 4.2.3.2 Nuwe Testamentiese Wetenskap;
 - 4.2.3.3 Kerkgeskiedenis en Kerkreg/Ekklesiologie;
 - 4.2.3.4 Dogmatiek en Etiek/Sistematiese Teologie;
 - 4.2.3.5 Godsdiens- en Sendingwetenskap/Missiologie; en
 - 4.2.3.6 Praktiese Teologie.
- 4.2.4 Spesialisering in 'n bepaalde studiegebied, insluitende 'n verhandeling oor 'n gespesialiseerde onderwerp, is 'n akademiese vereiste vir teologiese opleiding.

4.3 Bykomende vereistes

- 4.3.1 Die volgende is bykomende vereistes vir teologiese opleiding en toelating tot die evangeliebediening:
 - 4.3.1.1 die suksesvolle eksaminering van die kandidaat se kennis van die Bybel en die Belydenisskrifte;
 - 4.3.1.2 die suksesvolle evaluering van die kandidaat se taal- en kommunikasievaardigheid;
 - 4.3.1.3 die gereelde bywoning van kursusse, modules en programme deur die universiteit en die sentrum vir bedieningsontwikkeling aangebied;
 - 4.3.1.4 die suksesvolle voltooiing van die bedieningsvorming en die verpligte gemeentejaar ooreenkomstig die voorskrifte van die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad; en
 - 4.3.1.5 die geslaagde lewering van 'n proefpreek onder toesig van 'n dosent en 'n lid van die proponentskommissie in 'n gemeente tydens die finale studiejaar.

- 4.3.2 Kandidate wat toelating tot die evangeliebediening verlang, word verplig om ten minste drie jaar van die opleiding voltyds aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra te voltooi. In die geval van tweedeloopbaanstudente en ander hoogs uitsonderlike gevalle kan die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding, op voorlegging van 'n kuratorium, hierdie vereiste ter syde stel.
- 4.3.3 Die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding beskik oor diskresionêre bevoegdheid rakende die vereistes vir die (aanvullende) opleiding van tweede loopbaan aansoekers en voorsien die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad van die vereistes waaraan 'n bepaalde aansoeker moet voldoen.

5. GEMEENTEJAAR

- 5.1 Opleiding in bedieningsvorming geskied tydens al die studiejare, maar in besonder tydens die finale studiejaar.
- 5.2 Gedurende die finale studiejaar werk studente vir hulle bedieningsvorming vanaf die begin van Februarie tot die einde van Oktober onder toesig van 'n gemeenteleraar én by 'n gemeente deur die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad goedgekeur.
- 5.3 Teologiese studente onderteken die volgende onderneming voor die aanvang van die gemeentejaar:
“Ek, die ondergetekende, onderskryf hiermee opreg en as voor die Here die leer soos vervat in die Formuliere van Eenheid van die gereformeerde kerke, naamlik die sewe en dertig artikels van die Nederlandse Geloofsbelijdenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls. Ek verklaar met my hele hart dat ek dit aanvaar en bely as in ooreenstemming met die Woord van God; dat ek die leer getrou sal handhaaf; dat ek my op die bevordering van godsdienskennis, Christelike sedes, orde en eendrag met alle ywer sal toelê; en ek verbind my om, sou dit bevind word dat ek teen enige gedeelte van hierdie verklaring en belofte gehandel het, my aan die uitsprake van die bevoegde kerkvergadering te onderwerp.”
- 5.4 Die kerkraad van die gemeente waar die teologiese student die gemeentejaar doen, voorsien die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad vóór einde September van 'n verslag oor die praktiese opleiding. Die betrokke kuratorium en NG Kerkdosenteraad voorsien die *pro forma* vir hierdie verslag (vergelyk ook 6.2.7 hieronder).

6. PROPONENTSEKSAMEN

- 6.1 Die proponentseksamen geskied aan die einde van die finale studiejaar of so gou doenlik daarna en word deur die proponentskommissie afgeneem.
- 6.2 Die ondersoek tydens die proponentseksamen geskied sover moontlik in die teenwoordigheid van die kandidaat en handel oor:
- 6.2.1 die kandidaat se roeping en beweegredes om predikant te word;
- 6.2.2 die kandidaat se getuienis oor geloofsekerheid en die ervaring van die genade van God;
- 6.2.3 die kandidaat se lewensverhaal, wat sorg vir geestelike, fisiese en emosionele gesondheid insluit;

- 6.2.4 die kandidaat se getuienis oor die verstaan van die inhoud van 'n predikant se ampswerk, wat bewussyn van gawes en groeigeleenthede insluit;
- 6.2.5 die kandidaat se bedieningsgeskiktheid en bedieningsgereedheid;
- 6.2.6 die kandidaat se spiritualiteitsvorming en persoonsontwikkeling, soos onder meer deur die deurlopende persoonlikheidsvaluering bepaal;
- 6.2.7 die inhoud van die verslag van die gemeente(s) waar die kandidaat tydens die gemeentejaar praktiese opleiding ondergaan het, onder meer die kandidaat se gemeentelike meelewing, gehegtheid aan die leer van die Kerk, voorbeeldigheid, onbesproke gedrag en getroue uitvoering van diensverpligtinge;
- 6.2.8 die inhoud van die verslag van die sentrum vir bedieningsontwikkeling oor die kandidaat se kerkeie opleiding, professionele vorming, kennis van die Bybel en die Belydenisskrifte en taal- én kommunikasievaardighede (vergelyk ook 4.3.1.1 en 4.3.1.2 hierbo);
- 6.2.9 die inhoud van die verslag van die gemeente waar die teologiese student tydens opleiding lidmaat is oor die kandidaat se leer en lewe;
- 6.2.10 die inhoud van die verslag van die dosent en die lid van die proponentskommissie oor die beoordeling van die kandidaat se proefpreek (vergelyk 4.3.1.5 hierbo); en
- 6.2.11 die inhoud van die verslag van die NG Kerkdosenteraad oor die kandidaat se akademiese kennis, gehegtheid aan die leer van die Kerk, aanwending van teoretiese akademiese kennis in die praktyk van die bediening en die suksesvolle voltooiing van die vereiste universiteitskursusse, -modules en -programme.
- 6.3 Die kuratorium beslis op aanbeveling van die proponentskommissie dat 'n kandidaat aan die neergelegde vereistes voldoen het en daarom by die Algemene Sinode vir legitimasie aanbeveel word (vergelyk Artikel 7 van die *Kerkorde*).
- 6.4 'n Kandidaat wat deur die kuratorium afgewys word, kan weer op 'n tyd soos deur die proponentskommissie bepaal, vir eksaminering en moontlike toelating aanmeld.
- 6.5 Studente van die NG Kerk wat in die buiteland studeer het, lê die proponentseksamen af met die oog op legitimasie deur die Algemene Taakspan Predikantesake.

7. COLLOQUIUM DOCTUM

- 7.1 *Colloquium doctum* word by die proponentskommissie afgelê deur
 - 7.1.1 persone wie se terugkeer tot die evangeliebediening deur 'n sinode of sy gevolmagtigde by die kuratorium aanbeveel word; of
 - 7.1.2 persone wat by ander kerke se opleidingsentra tot die evangeliebediening toegelaat is en begeer om predikante in die NG Kerk te word.
- 7.2 Die volgende vereistes vir toelating na *colloquium doctum* word gestel vir persone wat tot die evangeliebediening in die NG Kerk wil terugkeer:
 - 7.2.1 bewys van goeie sedelike gedrag deur middel van 'n getuigskrif van die kerkraad van die gemeente waarvan die kandidaat lidmaat is;
 - 7.2.2 bewys dat die kandidaat deur die betrokke sinode of sy gevolmagtigde ondersoek is met betrekking tot sy persoonlike geloofsekerheid, persoonlike ondervinding van die genade van God, roepingsbewustheid en geskiktheid vir die evangeliebediening.

- 7.3 Die kuratorium verwys alle persone wat vir *colloquium doctum* aanmeld, vooraf vir persoonlikheidsevaluering.
- 7.4 Die volgende vereistes word gestel vir predikante van gereformeerde kerke met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het, wat begeer om tot die evangeliebediening in die NG Kerk toegelaat te word:
- 7.4.1 Die predikant in diens van 'n ander gereformeerde kerk dien skriftelik 'n gemotiveerde aansoek in by die kuratorium van een van die teologiese opleidingsentra van die NG Kerk. Hierdie aansoek word vergesel van die getuienis van
- 7.4.1.1 die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon as predikant in die bediening staan of woon (indien nie meer in die aktiewe bediening nie); en
- 7.4.1.2 die kerk of gemeente van waaruit die persoon wil oorkom, indien wenslik of moontlik.
- 7.4.2 'n Skriftelike onderneming rakende die inhandiging van lidmaatskap deur die aansoeker en 'n skriftelike bevestiging van die aanvaarding van lidmaatskap deur 'n gemeente van die NG Kerk word vereis alvorens verder gehandel kan word met die aansoek.
- 7.4.3 In die geval waar aanvullende opleiding vereis word, kan so 'n persoon eers na suksesvolle voltooiing van die aanvullende opleiding én na *colloquium doctum* deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasië aanbeveel word.
- 7.4.4 Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, kan die persoon na *colloquium doctum* deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasië aanbeveel word.
- 7.5 Die volgende vereistes word gestel vir persone wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding ondergaan het aan die opleidingsentra van gereformeerde kerke met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het:
- 7.5.1 Die persoon wat opleiding by 'n ander gereformeerde kerk se opleidingsentrum ondergaan het, dien skriftelik 'n gemotiveerde aansoek by die kuratorium van een van die teologiese opleidingsentra van die NG Kerk in. Hierdie aansoek word vergesel van 'n skriftelike bevestiging van lidmaatskap van 'n gemeente van die NG Kerk en die getuienis van die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon woon of lidmaat is.
- 7.5.2 In die geval waar aanvullende opleiding vereis word omrede die teologiese opleiding deur die NG Kerkdosenteraad en die kuratorium as nie-gelykstaande geag word met die opleiding wat die NG Kerk vir sy teologiese studente vereis, kan so 'n persoon eers na suksesvolle voltooiing van die aanvullende opleiding én na *colloquium doctum* deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasië aanbeveel word.
- 7.5.3 Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, kan die persoon na *colloquium doctum* deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasië aanbeveel word.

- 7.6 Die volgende vereistes word gestel vir persone wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan die opleidingsentra van nie-gereformeerde kerke, of aan opleidingsentra wat nie aan 'n kerk verbind is nie, ondergaan het:
- 7.6.1 Van persone wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan inrigtings van nie-gereformeerde kerke gevolg het, of aan opleidingsentra wat nie aan 'n kerk verbind is nie, word verwag om die vereiste teologiese studie aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra van die NG Kerk te voltooi. Die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding bepaal in oorleg met die betrokke kuratorium en die NG Kerkdosenteraad die ontbrekende opleiding.
- 7.6.2 Hierdie persone word as teologiese studente aan die universiteit en by die sentrum vir bedieningsontwikkeling beskou en die vereistes wat aan teologiese studente gestel word, is op hierdie persone van toepassing (vergelyk 4. hierbo).
- 7.7 Inhoud van *colloquium doctum*
- 7.7.1 Die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding bepaal die bestek vir *colloquium doctum*, waaraan die kuratoria uitvoering gee.
- 7.7.2 Die *colloquium doctum* is 'n ondersoek na die kandidaat se akademiese bekwaamheid, asook na die kandidaat se kennis van die gereformeerde teologie en gehegtheid aan die leer van die Kerk. Dié ondersoek kan mondeling of skriftelik geskied.
- 7.7.3 Die proponentskommissie voorsien die kandidaat van 'n voorgeskrewe bestek vir *colloquium doctum*, sodat onder andere die akademiese bekwaamheid en gehegtheid aan die leer van die Kerk aan die hand daarvan ondersoek kan word.
- 7.7.4 By bevredigende aflegging van *colloquium doctum*, word die kandidaat by die kuratorium vir beslissing aanbeveel.
- 7.8 Die kuratorium beslis op aanbeveling van die proponentskommissie dat 'n kandidaat aan die neergelegde vereistes voldoen het en daarom by die Algemene Sinode vir legitimasie aanbeveel word (vergelyk Artikel 7 van die *Kerkorde*).
- 7.9 'n Kandidaat wat deur die kuratorium afgewys word, kan weer na ses maande by die kuratorium aanmeld vir *colloquium doctum*.

8. LEGITIMASIE

- 8.1 'n Verteenwoordiger van die Algemene Taakspan Predikantesake behartig namens die Algemene Sinode die legitimasie (vergelyk Artikel 7 van die *Kerkorde*).
- 8.2 Die legitimasie geskied by geleentheid van 'n openbare kerklike byeenkoms wat vir dié doel deur die kuratorium gereël word. Die legitimasie kan ook in uitsonderlike gevalle plaasvind tydens of na afloop van 'n vergadering van die kuratorium.
- 8.3 Goedgekeurde kandidate word met 'n gepaste woord, die aflegging van die *Plegtige Legitimasieverklaring* en die oorhandiging van die *Akte van Legitimasie* tot die evangeliebediening toegelaat. Die *Akte van Legitimasie* word onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Predikantesake.
- 8.4 Die kandidaat antwoord op en onderteken die volgende *Plegtige Legitimasieverklaring*:

“Ek, die ondergetekende,, oortuig van my roeping deur die Here en toegelaat tot die openbare bediening van die Woord in die Nederduitse Gereformeerde Kerk, verklaar hiermee voor die Here

1. dat ek glo dat die leer soos vervat in die drie algemene belydenisskrifte en die drie Formuliere van Eenheid - naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis (*Confessio Belgica*), die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, ooreenkom met die Woord van God;
2. dat ek hierdie leer getrou sal verkondig en uitleef;
3. dat ek alle dwalinge wat met hierdie leer in stryd is, sal weerlê en alles in my vermoë sal doen om dit uit die Kerk te weer;
4. dat, indien ek later enige beswaar of ander insig oor die leer ontwikkel, ek dit nie sal leer of bevorder voordat ek dit aan 'n bevoegde kerkvergadering vir 'n beslissing voorgelê het nie;
5. dat ek my aan die orde van die NG Kerk sal hou;
6. dat ek, om beroep te word, volgens die *Kerkorde* en besluite van die Nederduitse Gereformeerde Kerk sal optree;
7. dat ek my op die uitbreiding van die Koninkryk van God sal toelê deur die bevordering van die kennis van, vertrouwe in en gehoorsaamheid aan die Drie-enige God;
8. dat ek myself verbind tot voortgesette bedieningsontwikkeling.

Ek verbind my deur my handtekening tot al die voormelde.”

- 8.5 Gelegitimeerdes beskik oor die bevoegdheid van proponent in die NG Kerk. Die registrasie by die Algemene Taakspan Predikantesake en die jaarlikse aanmelding met die oog op die behoud van die bevoegdheid van proponent word gereël deur die *Reglement vir die Bevoegdheid van Predikante, Proponente en Emeriti*.

9. BYKOMENDE SINODALE BEPALINGE

Die betrokke sinode(s) wat verantwoordelikheid vir die teologiese opleiding by 'n kerklik goedgekeurde teologiese opleidingsentrum aanvaar het, kan na gelang van die plaaslike omstandighede en verhoudinge met die betrokke universiteit, eie of bykomende bepalinge neerlê, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos onder meer in hierdie *Reglement* vervat nie.

REGLEMENT 11

REGLEMENT VIR DIE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANTE, PROPONENTE EN EMERITI

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

- 1.1 Daar moet by elke aspek van die reëling van die bevoegdheid (wat verpligtinge en regte insluit) van predikante, proponente en emeriti daarvan uitgegaan word dat dit Christus is wat sy kerk deur Sy Woord en die Heilige Gees regeer en dat Hy dit doen deur persone wat Hy daartoe roep, toerus en in sy diens stel.

- 1.2 Die bevoegdheid vir die uitvoering van die werk van die predikant is nie geleë in bepaalde vermoëns of besondere kwaliteite, of 'n aparte geestelike stand wat beklee is met 'n blywende eer of mag en wat deur die daad van ordening verkry word nie. Daar bestaan nie so iets soos 'n ampsbevoegdheid wat aan die persoon kleef en aan sodanige persoon sekere regte en bevoegdhede verleen sonder dat die betrokke die amp binne gemeentelike verband beklee nie.
- 1.3 'n Persoon kan predikant wees indien die persoon op wettige wyse beroep is, die nodige approbasie verkry het, en in 'n gemeente bevestig is (vergelyk Artikel 5 en 8 van die *Kerkorde*). Die amp van predikant funksioneer dus binne gemeentelike verband met dien verstande dat persone in 2.3 hieronder genoem, naamlik diegene wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan die kerkverband, deur 'n gemeente beroep en in 'n gemeente in die amp bevestig kan word. Predikante in diens van die kerkverband het beperkte ampsbevoegdheid en kan in terme van Artikel 9 van die *Kerkorde* slegs die bediening van Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van 'n gemeente behartig. Indien 'n predikante in diens van die kerkverband óók as predikant in 'n gemeente bevestig is, beskik daardie persoon oor volle ampsbevoegdheid.

2. DIE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANT

- 2.1 Die volgende geld vir die verkryging van die bevoegdheid van predikant:
 - 2.1.1 'n Predikant is 'n persoon wat
 - 2.1.1.1 die innerlike roeping van die Here ontvang het,
 - 2.1.1.2 die teologiese opleiding volgens die voorskrifte van die Algemene Sinode deurloop het,
 - 2.1.1.3 aan 'n ondersoek ten opsigte van leer en lewe en die geskiktheid vir die bediening onderwerp is,
 - 2.1.1.4 gelegitimeer en beroepbaar gestel is,
 - 2.1.1.5 deur 'n gemeente beroep of die kerkverband benoem is, en
 - 2.1.1.6 in die amp of vir diens aan die kerkverband bevestig is.
 - 2.2 Elke predikant wat in 'n gemeente in die amp bevestig is, beskik oor volle ampsbevoegdheid en beklee die amp soos omskryf in Artikel 9 van die *Kerkorde*.
 - 2.3 Elke predikant wat vir diens aan die kerkverband bevestig is, beskik oor beperkte ampsbevoegdheid (vergelyk 2.2 hierbo). Hierdie persone is
 - 2.3.1 Predikante wat deur die kerkverband benoem is om as NG Kerkdosente teologiese studente aan die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra van die NG Kerk op te lei;
 - 2.3.2 Predikante wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan ringe, sinodes en die Algemene Sinode; en
 - 2.3.3 Predikante wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan instansies soos die Bybelgenootskap, die Kapelaansdienste of ander instansies wat deur die Algemene Sinode, of die Moderamen namens die Algemene Sinode, goedgekeur is.
 - 2.4 'n Proponent wat in terme van 2.3.2 en 2.3.3 hierbo benoem is, verkry nie die bevoegdheid van predikant nie, maar behou die bevoegdheid van proponent.

- 2.5 Indien die man of vrou van 'n predikant in diens van 'n gemeente of die kerkverband verplaas word, en dit meebring dat demissie verleen moet word, word die diensverhouding beëindig met die behoud van bevoegdheid van predikant.
- 2.6 Persone wat ingevolge die Artikel 12.7.2 en 12.7.3 óf ingevolge die *Reglement vir Vaste Termynposte* óf ingevolge 2.5 hierbo demissie ontvang het, behou die bevoegdheid om predikant te wees met dien verstande dat hulle hul jaarliks vóór 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld met vermelding van die rede(s) waarom die bevoegdheid van predikant steeds behou moet word. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van 'n vertroulike aanbeveling oor die persoon se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar die persoon lidmaat is. Sodanige persone beskik oor beperkte ampsbevoegdheid en kan in terme van Artikel 9 van die *Kerkorde* slegs die bediening van Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van 'n gemeente behartig.

3. DIE BEVOEGDHEID VAN PROPONENT

- 3.1 'n Proponent is 'n persoon wat die vereiste teologiese opleiding deurloop het, gelegitimeer is en beroepbaar is.
- 3.2 Proponente mag op uitnodiging van 'n kerkraad die Woord tydens eredienste en ander geleenthede verkondig.
- 3.3 Persone wat op grond van Artikel 11 van die *Kerkorde* óf met die oog op verdere studie demissie ontvang het (vergelyk *Reglement vir Verlof van Predikante*, 5.4 en 5.5), verloor die bevoegdheid van predikant, maar behou die bevoegdheid van proponent.
- 3.4 Proponente wat die ouderdom van 60 jaar bereik het en hulle voornemens om nie weer voltyds in die bediening te staan nie skriftelik aan die Algemene Taakspan Predikantesake bekendgemaak het, word in die *Kerkbode* en in die *Jaarboek* bekendgestel as "nie beroepbaar nie". Hulle behou egter net soos proponente wat die normale aftree-ouderdom van 65 jaar bereik het, preekvergunning en kan dus op uitnodiging van 'n gemeente die Woordbediening behartig. Persone wat reeds by legitimasie die normale aftree-ouderdom van 65 jaar bereik het, ontvang die bevoegdheid om beroep te word in terme van die *Reglement vir Vaste Termynposte* (vergelyk 4.).
- 3.5 Proponente moet hulle jaarliks vóór 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir beroeping. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van 'n vertroulike aanbeveling oor die persoon se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar die persoon lidmaat is.
- 3.6 Aangesien proponente onder die opsig van die kerkraad staan, word dit van die kerkraad verwag om op die hoogte te bly met die posisie van proponente wat onder sy opsig val.

4. DIE BEVOEGDHEID VAN EMERITUS

- 4.1 'n Emeritus is 'n predikant wat ingevolge Artikel 14 van die *Kerkorde* geëmeriteer het.

- 4.2 'n Emeritus behou die bevoegdheid van predikant en kan in terme van Artikel 9 van die *Kerkorde* die bediening van Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van 'n gemeente behartig.
- 4.3 'n Emeritus is beroepbaar in terme van die *Reglement vir Vaste Termynposte* (vergelyk 4.)
- 4.4 'n Emeritus kan voortgaan om as huweliksbevestiger op te tree.
- 4.5 Ter wille van die behoorlike instandhouding van die bevoegdheidsregister moet emeriti tot op ouderdom 70 jaarliks vóór 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld.

5. BEDIENINGSONTWIKKELING

- 5.1 In terme van die *Plegtige Legitimasieverklaring* is alle gelegitimeerdes van die Kerk verplig om voortgesette bedieningsontwikkeling te ondergaan.
- 5.2 Gelegitimeerdes moet, ter wille van hulle eie bedieningsontwikkeling en die welwese van die gemeente, inskakel by die mentorprogram van die Kerk.

6. VERANDERING VAN TOEGEKENDE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANT EN PROPONENT

- 6.1 Persone aan wie die Algemene Taakspan Predikantesake die bevoegdheid van predikant, proponent of emeritus toegeken het, behou hierdie bevoegdheid, ook al sou die Algemene Sinode hierdie reglement wysig, mits die oorspronklike voorwaardes wat in hulle geval gegeld het, dieselfde bly.
- 6.2 Predikante, proponente en emeriti van die Kerk wat leraar wil word in 'n ander denominasie van gereformeerde belydenis, kan vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om beroepbaar te bly binne die NG Kerk terwyl die persoon in die ander denominasie werk.
- 6.3 Predikante wat om *bona fide* redes⁴¹ die bediening wil verlaat, kan 'n aansoek rig aan die Algemene Taakspan Predikantesake wat deur die predikant, die kerkraad en ring gemotiveer word.
 - 6.3.1 Die Algemene Taakspan Predikantesake hanteer die aansoek.
 - 6.3.2 Indien die aansoek suksesvol is, ontvang sodanige predikant verlof om die bevoegdheid van proponent te behou.
 - 6.3.3 Vir die behoorlike instandhouding van die bevoegdheidsregister moet sodanige persone jaarliks vóór 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld.

7. VERLIES VAN BEVOEGDHEID

- 7.1 Persone hou op om predikant óf, waar van toepassing, emeritus te wees indien hulle
 - 7.1.1 nie meer die werk verrig soos in 2.2 en 2.3 hierbo omskryf nie, behoudens 2.6 hierbo;
 - 7.1.2 in 'n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in 'n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;

⁴¹ *Bona fide* redes is wanneer 'n predikant uit sy werkkring bedank sonder dat daar enigsins sprake is van tug- en/of dissiplinêre optrede. Redes kan inhou dat die predikant vir die huidige nie die weg oopsien om met die bediening voort te gaan nie.

- 7.1.3 hulle deur woord of daad van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei;
- 7.1.4 'n skriftelike bedanking by die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ingedien het en dit aanvaar word (vergelyk 7.5 hieronder);
- 7.1.5 skriftelik aan die Algemene Taakspan Predikantesake kennis gee dat hulle die amp van predikant neerlê, met kennisgewing aan die ring onder wie se opsig hulle val;
- 7.1.6 dit deur tughandeling verloor (vergelyk Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*).
- 7.2 Persone hou op om proponent te wees indien hulle
 - 7.2.1 in 'n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in 'n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;
 - 7.2.2 hulle deur woord of daad van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei;
 - 7.2.3 skriftelik aan die Algemene Taakspan Predikantesake kennis gee dat hulle afstand doen van hulle bevoegdheid as proponent;
 - 7.2.4 dit deur tughandeling verloor (vergelyk Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*).
- 7.3 Wanneer 'n persoon ophou om predikant, proponent of emeritus te wees, word die volgende prosedure gevolg:
 - 7.3.1 Die betrokke kerkvergadering stel die Algemene Taakspan Predikantesake van die verlies van bevoegdheid in kennis.
 - 7.3.2 Die persoon besorg die *Akte van Legitimasië* via die skriba van die ring/ringskommissie aan die Algemene Taakspan Predikantesake terug.
 - 7.3.3 Die Algemene Taakspan Predikantesake gee in die *Kerkbode* kennis van die verlies van bevoegdheid.

8. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING

- 8.1 Eertydse predikante of proponente mag slegs langs die volgende weg weer gelegitimeer word:
 - 8.1.1 Die persoon doen skriftelik aansoek by die ring onder wie se opsig gestaan word.
 - 8.1.2 Hierdie ring ondersoek die aangeleentheid met inagneming van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde*. In die geval van 'n eertydse predikant word die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied die persoon woonagtig was tydens en sedert die bevoegdheid verloor is. Getuienis kan ook van kerkrade en ringe ingewin word waar die persoon woonagtig was voordat daar uit die bediening getree is. In die geval van 'n eertydse proponent word sover moontlik die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied die persoon woonagtig was voor én nadat proponentbevoegdheid verloor is.
 - 8.1.3 Die ring voorsien die sinode/sinodale kommissie/moderamen binne wie se gebied die ring val, van al die tersaaklike stukke, 'n verslag en aanbevelings.
 - 8.1.4 Die skriba van die sinode/sinodale kommissie/moderamen stuur die dokumentasie en die verslag aan die Algemene Taakspan Predikantesake met die oog op advies.
 - 8.1.4.1 Wanneer 'n sinode/sinodale kommissie/moderamen die aansoek behandel, word die applikant ingevolge 7.2 van die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasië van Predikante* ter vergadering ondersoek met inagneming van die Artikel 66.4.4 en 66.4.5 van die *Kerkorde*. Indien die uitslag positief is, word die persoon na 'n

proponentskommissie vir *colloquium doctum* verwys. In die geval van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde* word die applikant se aansoek na die Algemene Sinode/Moderamen verwys vir beslissing alvorens vir *colloquium doctum* aangemeld mag word (vergelyk 9. hieronder).

- 8.1.4.2 Wanneer 'n aansoek voor 'n sinode self gebring word, mag die applikant tydens die vergadering deur 'n kommissie ondersoek word, met inagneming van al die vereistes hierbo gestel. Indien die uitslag positief is, word 'n aanbeveling dienooreenkomstig voor die vergadering gelê. Indien die aanbeveling van die kommissie negatief is, mag die betrokke applikant die aansoek voor die volle vergadering verdedig of by 'n volgende sinode 'n nuwe aansoek indien.
- 8.1.4.3 Indien die sinodale kommissie die aansoek weier, word dit met opgawe van rede(s) skriftelik aan die applikant bekendgemaak. Teen die beslissing van die sinodale kommissie/moderamen mag die applikant by die sinode appèl aanteken, of by 'n latere geleentheid 'n nuwe aansoek indien.
- 8.1.4.4 Indien 'n applikant om redes wat volgens die oordeel van die vergadering aanvaarbaar is, versoek om nie ter vergadering te verskyn nie, word die aansoek in die persoon se afwesigheid behandel.
- 8.2 Nadat 'n kandidaat goedkeuring verkry het om aan te meld vir *colloquium doctum*, moet dit binne 18 maande geskied.
- 8.3 Na bevredigende *colloquium doctum* by die proponentskommissie, word die applikant by die Algemene Taakspan Predikantesake vir legitimasie aanbeveel.
- 8.4 Eertydse predikante wat weer gelegitimeer word, beskik oor die bevoegdheid van proponent. Bevestiging in 'n gemeente na die aanname van 'n beroep geskied weer met oplegging van hande.

9. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT IN ARTIKEL 66.4.5 GENOEM WORD

- 9.1 Waar 'n eertydse predikant of proponent in terme van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde* aansoek om hertoelating tot die bediening doen, moet kerkvergaderinge bykomend aan die volgende aandag gee:
 - 9.1.1 Daar moet duidelike getuienis van berou en bekering wees.
 - 9.1.2 Daar moet voldoende getuienis wees dat die kerklike tug tot sy reg gekom het.
 - 9.1.3 Daar moet genoegsame getuienis wees dat die hertoelating tot die bediening sonder skade vir die Kerk gedoen kan word.
 - 9.1.4 Die tydsverloop, rugbaarheid, omvang van die skade, restitusie, herstel van verhoudinge, die heil van die Kerk, geskiktheid vir die bediening en doelbewuste weerhouding van die ampspligte van predikant moet ook in oorweging geneem word.

10. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT DIE NG KERK VERLAAT HET

- 10.1 'n Eertydse predikant of proponent wat na 'n ander kerk of godsdienstige groep oorgegaan het, sedertdien weer lidmaat van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente geword het en begeer om weer tot die bediening van die Woord in die NG Kerk toegelaat te word, moet dieselfde prosedure volg soos in 8.1 tot 8.4 hierbo vermeld.

10.2 Die *colloquium doctum* word afgeneem in terme van 7.1 tot 7.3 en 7.7 tot 7.9 van die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasië vir Predikante*.

11. TOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PREDIKANTE UIT ANDER KERKE

11.1 'n Predikant in diens van 'n gereformeerde kerk met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het, kan tot die evangeliebediening in die NG Kerk toegelaat word, indien voldoen word aan die vereistes gestel onder 7.4 van die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasië vir Predikante*.

12. VERTOË IN VERBAND MET BEVOEGDHEID

12.1 'n Persoon wat deur 'n beslissing van die Algemene Taakspan Predikantesake rakende die persoon se bevoegdheid verontreg voel, kan met voorlegging van nuwe gegewens 'n beroep doen op 'n volgende vergadering van die Algemene Taakspan Predikantesake.

12.2 'n Persoon wat nog steeds verontreg voel ten opsigte van die Taakspan Predikantesake se beslissing, kan 'n verdere beroep doen op die Algemene Sinode/Moderamen.

12.3 'n Persoon wie se bevoegdheid geraak word deur die kennisgewing van 'n ondersoekliggaam in 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek (vergelyk Artikel 64.5.4.3 en 65.5.4.4 van die *Kerkorde*), kan skriftelike verdoë aan die Algemene Taakspan Predikantesake rig, voordat die Algemene Taakspan Predikantesake daaraan uitvoering gee.

13. BEVOEGDHEIDSREGISTER - FOOIE EN PUBLIKASIE

13.1 Benewens alle ander bepalinge, moet elke persoon wat oor bevoegdheid beskik en dit wil behou, jaarliks vóór 31 Maart op die verlangde wyse by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld. Elke aanmelding moet vergesel wees van die betaling van die voorgeskrewe registrasiefooie soos deur die Bedryfspan van die Algemene Sinode jaarliks vasgestel.

13.2 Die basiese inligting soos vervat in die bevoegdheidsregister word in die *Jaarboek* gepubliseer. In die *Jaarboek* word vir die onderskeie kategorieë voorsiening gemaak. Enige foutiewe inligting moet onverwyld deur die betrokke persoon of kerkvergadering onder aandag van die Algemene Taakspan Predikantesake gebring word. Regstellings geskied in die *Kerkbode*.

REGLEMENT 12

REGLEMENT VIR BEROEPING, BEVESTIGING, DEMISSIE EN EMERITAAT VAN PREDIKANTE

1. ALGEMEEN

1.1 'n Predikant word beroep vir diens aan die gemeente of benoem vir diens aan die kerkverband (vergelyk Artikel 8.1 en 8.2 van die *Kerkorde*).

1.2 'n Predikant kan beroep, bevestig en uitgestuur word vir die gemeente se sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke of

sendingorganisasies (vergelyk 2.5.1.2 en 2.8 van die *Reglement vir die Sending/Getuienis van die NG Kerk*).

- 1.3 Gelegitimeerdes van die ander lidkerke van die NG Kerkfamilie kan in die NG Kerk beroep en bevestig word, op voorwaarde dat
 - 1.3.1 die beroepene aan die vereistes van die NG Kerk vir opleiding en legitimasie voldoen (vergelyk *Funksionele Besluite: Beroepbaarheid van Predikante binne die Familie van NG Kerke*), of
 - 1.3.2 die Algemene Taakspan Predikantesake op aanbeveling van die ring goedgekeur het dat die beroepene met beperkte opdrag bevestig kan word (vergelyk *Funksionele Besluite: Beroeping met Beperkte Opdrag*).
- 1.4 Gelegitimeerdes van ander gereformeerde kerke met wie die NG Kerk in terme van 'n bilaterale ooreenkoms in volle verhouding staan, kan met inagneming van spesifieke vereistes wat die NG Kerk stel, in die NG Kerk beroep en bevestig word (vergelyk 4.3.1 en 4.7.1 van die *Reglement vir die Verhouding tot Ander Kerke en Groepe*).
- 1.5 Die bepalinge van hierdie *Reglement* is van toepassing by die beroeping, bevestiging, demissie en emeritaat van predikante in voltyds-onbepaalde, tentmaker- en vaste termynposte.

2. BEROEPING VIR DIENS AAN GEMEENTE

- 2.1 Die kerkraad van die gemeente beroep 'n predikant vir diens aan die gemeente en kry daarvoor die goedkeuring van die lidmate van die gemeente en die ring.
- 2.2 Voordat die beroepsbrief afgestuur word, moet
 - 2.2.1 die goedkeuring (approbasie) van die gemeente deur afkondiging verkry word; en
 - 2.2.2 die ring of sy gevolmagtigde skriftelik bevestig dat daar aan al die kerklike vereistes vir die uitbring van die beroep voldoen is.
 - 2.2.3 Besware teen 'n beroep of beroepene word by die betrokke ring of sy gevolmagtigde ingedien, wat dit volgens die bepalinge van die betrokke sinodale gebied hanteer (vergelyk ook 8. hieronder).
 - 2.2.4 Indien nie aan die vereistes voldoen is nie, word die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde ongeldig verklaar.

3. BENOEMING VIR DIENS AAN KERKVERBAND

- 3.1 Die ring, sinode of Algemene Sinode se gevolmagtigde benoem 'n predikant vir diens aan die kerkverband en kry daarvoor die goedkeuring van die kerkverband.
- 3.2 Voordat die benoemingsbrief afgestuur word, moet
 - 3.2.1 die goedkeuring (approbasie) van die kerkverband deur bekendmaking van die benoeming in die Kerkbode verkry word; en
 - 3.2.2 die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissee of sy gevolmagtigde skriftelik bevestig dat daar aan al die kerklike vereistes vir die benoeming voldoen is.
 - 3.2.3 Besware teen 'n benoeming of benoemde word by die betrokke sinode of sy gevolmagtigde ingedien, wat dit volgens die bepalinge van die betrokke sinodale gebied hanteer.

4. PROSEDURE BY BEROEPING

- 4.1 Die kerkraad bepaal die posvereistes en kan die pos in die *Kerkbode* bekend stel.
- 4.2 Die kerkraad stel 'n groslys op een of meer van die volgende wyse saam:
 - 4.2.1 lede van die kerkraad kan tydens die beroepsvergadering name op die groslys plaas; en/of
 - 4.2.2 die ringskommissie en/of die Algemene Taakspan Predikantesake kan deur die kerkraad versoek word om vooraf name op die groslys te plaas; en/of
 - 4.2.3 die lidmate van die gemeente kan versoek word om by die skriba van die kerkraad name in te gee vir vooraf plasing op die groslys; en/of
 - 4.2.4 die naam van die beroepende gemeente en die datum van die beroepsvergadering kan onder amptelike berigte in die *Kerkbode* geplaas word en gelegitimeerdes kan sodoende versoek word om hulle name tesame met 'n *curriculum vitae* aan die skriba van die kerkraad te stuur vir vooraf plasing op die groslys.
- 4.3 Die kerkraad van die beroepende gemeente kan aan gelegitimeerdes wie se name vooraf op die groslys geplaas is, 'n vraelys stuur waarin bedieningsgerigte vrae gestel word.
- 4.4 Die kerkraad kan 'n *curriculum vitae* aanvra van enige persoon wie se naam vooraf op die groslys geplaas is.
- 4.5 Vertroulikheid word gehandhaaf ten opsigte van die persoonlike inligting van diegene wie se name op die groslys geplaas is.
- 4.6 Indien die kerkraad van 'n pre-advieskommissie gebruik maak, word die name met die beskikbare inligting aan die kommissie voorgelê.
 - 4.6.1 Die pre-advieskommissie bepaal aan die hand van die posvereistes wie die geskikte persone vir die pos is.
 - 4.6.2 Die pre-advieskommissie lê die name van minstens drie geskikte persone in alfabetiese volgorde aan die kerkraad voor, tesame met al die ander name op die groslys.
 - 4.6.3 Die pre-advieskommissie kan inligting oor persone wie se name op die groslys is, sonder beïnvloeding aan die kerkraad voorsien.
- 4.7 Op versoek van die kerkraad en met opgaaf van rede(s), kan die ring of sy gevolmagtigde goedkeuring verleen dat minder as drie (3) name op die groslys geplaas word.
- 4.8 Die verteenwoordiger van die ring woon die beroepsvergadering by.
- 4.9 Die beroeping vind op geslote stemwyse plaas en wel soos volg:
 - 4.9.1 Die aanwesige kerkraadslede moet 'n kworum wees.
 - 4.9.2 Elke lid van die vergadering moet stem.
 - 4.9.3 Persone wat die vergadering in adviserende hoedanigheid bywoon (waaronder die verteenwoordiger van die ring en die lede van die pre-advieskommissie wat nie kerkraadslede is nie), kan aan die bespreking deelneem, maar mag nie stem nie.

- 4.9.4 Die persoon op wie die meeste stemme verenig word, is verkies indien die getal stemme op die persoon uitgebring die volstreekte meerderheid van die aanwesige stemgeregtigdes uitmaak.
- 4.9.5 Indien 'n persoon nie 'n volstreekte meerderheid van stemme kry nie, vind daar 'n verdere stemming plaas uit die name wat die hoogste getal stemme gekry het en saam 'n volstreekte meerderheid vorm.
- 4.9.6 Indien daar 'n staking van stemme is wat nie deur verdere stemming opgelos kan word nie, geskied die beslissing deur die lot.
- 4.10 In gevalle waar die benoeming deur die kerkverband geskied, sien die kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereistes van hierdie gedeelte van die *Reglement* voldoen word.

5. BEROEPSBRIEF

- 5.1 Die kerkraad stel die beroepsbrief op.
- 5.2 'n Verteenwoordiger van die ring, wat nie lidmaat van die betrokke gemeente is nie, adviseer die kerkraad in die opstel van die beroepsbrief.
- 5.3 In die geval van benoeming deur die kerkverband, word die advies deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie gegee.
- 5.4 Die beroepsbrief is die diensaanbod wat aan die hand van Artikel 9 van die *Kerkorde* die diensopdrag en in terme van Artikel 13 van die *Kerkorde* die diensvoordele van die beroepene omskryf.
- 5.5 In gevalle van benoeming deur die kerkverband, word die nodige aanpassings gemaak ten opsigte van die diensopdrag en diensvoordele.
- 5.6 Onderhandeling rakende beskikbaarheid vir die pos en enige diensvoorwaardes, kan slegs plaasvind nadat die beroep uitgebring is.

6. KENNISGEWING VAN BEROEP

- 6.1 Die voorsitter van die kerkraadsvergadering gee dadelik aan die gelegitimeerde wat beroep is, kennis van die beroep wat uitgebring is.
- 6.2 Die *Kerkbode* word onverwyld deur die skriba in kennis gestel van die uitbring van die beroep (later ook van die aanneming of bedanking daarvan).

7. GOEDKEURING VAN BEROEP

- 7.1 Waar 'n predikant na 'n gemeente beroep word, word die naam van die beroepene op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan die gemeente vir goedkeuring (approbasie) deur die gemeente bekendgemaak.
- 7.2 So gou doenlik na die laaste bekendmaking van die beroep en nadat die tyd vir besware verby is, lê die voorsitter van die kerkraad die betrokke stukke aan die skriba van die ring of sy gevolmagtigde voor.
- 7.3 Die ring of sy gevolmagtigde kontroleer of daar aan die volgende kerkordelike vereistes vir die uitbring van die beroep voldoen is:
 - 7.3.1 skriftelike bevestiging van die Algemene Taakspan Predikantesake dat die beroepene na 'n gemeente van die Kerk beroepbaar is;

- 7.3.2 skriftelike bevestiging van die beroepene se huidige gemeente dat die persoon lidmaat is;
- 7.3.3 skriftelike bevestiging van die verteenwoordiger van die ring tydens die beroepsvergadering dat die korrekte kerkordelike prosedures gevolg is met die uitbring van die beroep;
- 7.3.4 die voltooide beroepsbrief behoorlik onderteken is deur die gevolmagtigdes van die kerkraad;
- 7.3.5 skriftelike bevestiging van die huidige ring onder wie se opsig die beroepene staan, dat daar geen tug en/of dissiplinêre ondersoek teen die beroepene hangende is nie en/of dat die persoon beroepbaar is; en
- 7.3.6 bevestiging deur die beroepende vergadering dat geen wettige beswaar teen die beroep uitgebring is nie.
- 7.4 Waar 'n benoeming deur die kerkverband gemaak word (vergelyk Artikel 8.2 van die *Kerkorde*), verkry die vergadering wat die benoeming maak die goedkeuring van die kerkverband deur bekendmaking van die benoeming in die *Kerkbode* en word die stukke genoem in 7.3.1 tot 7.3.6 hierbo aan die sinodale regs-/kerkordekommissie voorgelê vir goedkeuring.
- 7.5 Indien nie aan die vereistes voldoen is nie, word die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde, of die benoeming deur die sinodale regs-/kerkordekommissie, ongeldig verklaar.
- 7.6 Sodra die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde of die benoeming deur die sinodale regs-/kerkordekommissie goedgekeur is, word die beroepsbrief of benoemingsbrief aan die beroepene of benoemde gestuur vir oorweging van die beroep of benoeming.
- 7.7 Die beroepene het na ontvangs van die beroepsbrief 'n maksimum van veertien (14) dae om die beroep te aanvaar of te bedank, tensy uitstel daartoe deur die kerkraad verleen word.

8. BESWARE TEEN BEROEP

- 8.1 Enige ongesensureerde belydende lidmaat van die beroepende gemeente, het die reg om tot 24 uur na die tweede afkondiging van die beroep, skriftelike beswaar met opgawe van rede(s) by die kerkraad in te dien.
- 8.2 Besware mag slegs gegrond wees op bepaalde klagtes teen die leer of lewe van die beroepene, of op grond van klagtes insake onreëlmatigheid in verband met die uitbring van die beroep.
- 8.3 Besware teen die beroep ingebring, word soos volg hanteer:
 - 8.3.1 Die besware word by die skriba van die kerkraad ingedien, wat die voorsitter versoek om spoedeisend die kerkraad byeen te roep om die besware in behandeling te neem.
 - 8.3.2 Indien die besware handel oor onreëlmatighede gedurende die beroepingsproses, verwys die kerkraad dit na die ring of sy gevolmagtigde vir beslissing.
 - 8.3.3 Indien die besware handel oor die leer of lewe van die beroepene, doen die kerkraad navraag daaroor by die ring onder wie se opsig die beroepene staan.
 - 8.3.4 Indien die besware ongegrond is, word voortgegaan met die beroep.

- 8.3.5 Indien dit blyk dat die besware gegrond is, word die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde ongeldig verklaar.
- 8.3.6 Indien die ring die beroep ongeldig verklaar, gee die kerkraad aan die beroepene daarvan kennis met opgaaf van rede(s) en kan 'n ander beroep uitgebring word.

9. DIENSOOREENKOMS

- 9.1 Na oorweging van die bepalings van die beroepsbrief en enige onderhandelinge daaromtrent, word die diensooreenkoms waarvolgens die predikant in diens van die gemeente of die kerkverband gaan tree, finaal opgestel.
- 9.2 Die diensooreenkoms bevat inhoudelik die volgende:
- 9.2.1 Identifikasie van die partye.
- 9.2.2 Aanhef.
- 9.2.3 Diensoms krywing: Algemene diensverpligtinge (vergelyk Artikel 9 van die *Kerkorde*) met gepaardgaande spesifieke verwagtinge.
- 9.2.4 Vergoeding en byvoordele (vergelyk Artikel 13 van die *Kerkorde*).
- 9.2.5 Die wedersydse erkenning deur die partye dat hulle geskrewe ooreenkoms onderhewig is aan die bepalinge van die *Kerkorde* en die besluite van die Algemene Sinode en die betrokke sinode soos van tyd tot tyd gewysig.
- 9.2.6 Aanvangsdatum:
- 9.2.6.1 In die geval van predikante in diens van gemeentes of in diens van die kerkverband, die datum van demissie uit die vorige gemeente of werkkring.
- 9.2.6.2 In ander gevalle waar 'n beroep aanvaar is, is die aanvangsdatum die datum van bevestiging of 'n datum van indienstreding soos ooreengekom.
- 9.2.7 'n Verklaring deur die beroepene dat daar geen hangende of dreigende tughandeling teen die persoon is nie en dat persoon aan die *Plegtige Legitimasieverklaring* getrou sal bly.
- 9.2.8 Die partye se handtekeninge met getuies en datum van ondertekening as aanvaarding dat 'n diensooreenkoms tussen die partye tot stand kom.
- 9.3 Die finale diensooreenkoms van 'n predikant in diens van 'n gemeente word deur die ring of sy gevolmagtigde en in geval van 'n predikant in diens van die kerkverband deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie goedgekeur. Hierna word die finale ooreenkoms deur beide partye onderteken en kan die bevestiging plaasvind met inagneming van die ander vereistes vir bevestiging.
- 9.4 Hierdie diensooreenkoms kan van tyd tot tyd gewysig word met instemming van beide partye en skriftelike goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde in die geval van 'n predikant in diens van 'n gemeente, of die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie in die geval van 'n predikant in diens van die kerkverband.

10. BEVESTIGING

- 10.1 Die bevestiging van 'n predikant vir diens aan 'n gemeente geskied nadat:
- 10.1.1 die beroepende kerkraad die volgende stukke by die ring of sy gevolmagtigde ingedien het:
- 10.1.1.1 'n afskrif van die getekende dienskontrak;

- 10.1.1.2 'n afskrif van die beroepene se *Akte van Demissie* uit die vorige werkkring óf 'n getuigskrif van eervolle ontslag in die geval van diens aan 'n instansie buite die kerkverband óf die *Akte van Legitimasie* in die geval van 'n proponent wat beroep is;
- 10.1.1.3 'n afskrif van die beroepene se attestaat van die vorige gemeente wat by die beroepende gemeente ingedien is; en
- 10.1.1.4 'n skriftelike bevestiging van die pensioenkantoor dat die beroepene se pensioen in orde is.
- 10.1.2 die ring of sy gevolmagtigde kommissie skriftelik bevestig het dat aan die kerkordelik vereistes (vergelyk 10.1.1 hierbo) voldoen is.
- 10.2 Die bevestiging van 'n predikant in diens aan die kerkverband geskied nadat:
 - 10.2.1 die kerkvergadering wat die benoeming gemaak het of sy gevolmagtigde die volgende stukke by die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie ingedien het:
 - 10.2.1.1 'n afskrif van die getekende dienskontrak;
 - 10.2.1.2 'n afskrif van die benoemde se *Akte van Demissie* uit die vorige werkkring óf 'n getuigskrif van eervolle ontslag in die geval van diens aan 'n instansie buite die kerkverband óf die *Akte van Legitimasie* in die geval van 'n proponent wat beroep is;
 - 10.2.1.3 'n afskrif, indien van toepassing, van die benoemde se attestaat, uitgereik deur die vorige gemeente en ingedien by 'n (ander) gemeente van die NG Kerk; en
 - 10.2.1.4 'n skriftelike bewys van die pensioenkantoor dat die benoemde se pensioen in orde is.
 - 10.2.2 die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie skriftelik bevestig het dat aan die kerkordelike vereistes (vergelyk 10.2.1 hierbo) voldoen is.
- 10.3 Die skriba van die beroepende vergadering of die kerkvergadering wat die benoeming gemaak het, rig 'n uitnodiging aan al die predikante in diens van die ringsgemeentes óf in diens van die breër kerkverband om die bevestiging by te woon.
- 10.4 Die bevestiging in 'n gemeente geskied deur 'n bedienaar van Woord in diens van die gemeente óf die konsulent of 'n ander predikant met bevoegdheid in die NG Kerk deur die konsulent daartoe versoek.
- 10.5 Die bevestiging in die kerkverband geskied deur 'n predikant met bevoegdheid in die NG Kerk deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde daartoe aangewys.
- 10.6 Die bevestiging van 'n proponent geskied met oplegging van hande waarmee die bevoegdheid van predikant verkry word.
- 10.7 Die bevestiging vind so spoedig moontlik plaas nadat aan die kerkordelike vereistes voldoen is.
- 10.8 Die kerkraad of ander kerkvergadering stel die betrokke ring, die sinodale kantoor, die Algemene Taakspan Predikantesake en die *Kerkbode* onverwyld in kennis van die bevestiging, met vermelding van:
 - 10.8.1 die basiese biografiese besonderhede van die persoon wat bevestig is;
 - 10.8.2 die vorige gemeente/werkkring;

- 10.8.3 die datum waarop die bevestiging plaasgevind het;
- 10.8.4 die gemeente waarin die persoon bevestig is;
- 10.8.5 die naam van die persoon wat die bevestiging waargeneem het;
- 10.8.6 die moontlike verandering in bevoegdheid wat plaasgevind het.
- 10.9 In die geval van 'n proponent of 'n bevoegde bedienaar uit 'n ander gereformeerde kerk wat bevestig is, word:
 - 10.9.1 die betrokke sinodale kantoor versoek om aansoek te doen om die aanstelling as huweliksbevestiger; en
 - 10.9.2 die aktuaris van die sinode versoek om 'n *Akte van Bevestiging* uit te reik.

11. DEMISSIE

- 11.1 'n Predikant wat 'n beroep na 'n ander gemeente aangeneem het of 'n benoeming vir diens aan die kerkverband aanvaar het, stel die kerkraad of ander kerkvergadering skriftelik daarvan in kennis.
- 11.2 Die betrokke kerkvergadering in wie se diens die predikant gestaan het, maak die predikant op vererende wyse los van die gemeente of ander werkkring deur die uitreiking van die *Akte van Demissie*.
- 11.3 Die *Akte van Demissie* word onderteken deur die voorsitter en skriba van die betrokke kerkvergadering.
- 11.4 Die verlening van demissie geskied tydens 'n vergadering of erediens deur die voorsitter of ander lid van die betrokke kerkvergadering.
- 11.5 Demissie word verleen nadat:
 - 11.5.1 die beroeps- of benoemingsbrief én die getekende nuwe diensooreenkoms aan die ring of sy gevolmagtigde/betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie voorgelê is; en
 - 11.5.2 die ring of sy gevolmagtigde/betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie skriftelike bevestiging ontvang het dat alle uitstaande verpligtinge teenoor die predikant met betrekking tot vergoeding, verlof en ander diensvoordele nagekom is.
- 11.6 Die *Akte van Demissie* uitgereik deur 'n kerkraad, dien ook as attestaat vir oorplasing van lidmaatskap na die volgende gemeente.
- 11.7 'n Predikant wat uit diens van die gemeente of die kerkverband bedank, of weens tug- en/of dissiplinêre handeling uit diens van die gemeente of uit diens van die kerkverband ontslaan is (vergelyk Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*), ontvang by diensbeëindiging 'n dienssertifikaat.

12. EMERITAAT

- 12.1 Predikante in diens van gemeentes of die kerkverband, moet by bereiking van ouderdom vyf-en-sestig (65) emeriteer.
- 12.2 Geen predikant kan na emeritering in 'n voltyds-onbepaalde pos in diens wees nie (vergelyk *Reglement vir Vaste Termynpos* vir diens as emeritus tussen ouderdom 65 en 70).
- 12.3 Die ring, onder wie se opsig 'n predikant by emeritering staan, reik aan die predikant by emeritering die *Akte van Emeritaat* uit.

- 12.4 Die *Akte van Emeritaat* word onderteken deur die voorsitter en skriba van die ring.
- 12.5 Die skriba van die ring stel die betrokke sinodale kantoor, die pensioenkantoor, die Algemene Taakspan Predikantesake én die *Kerkbode* van die emeritering in kennis.
- 12.6 Die *Akte van Emeritaat* kan tydens 'n vergadering of erediens namens die ring oorhandig word.

REGLEMENT 13

REGLEMENT VIR VOLTYDS-ONBEPAAALDE TERMYNPOSTE

1. AARD

- 1.1 'n Voltyds-onbepaalde termynpos vir 'n predikant is 'n voltydse pos met 'n onbepaalde termyn.
- 1.2 'n Predikant in 'n voltyds-onbepaalde termynpos:
- 1.2.1 verrig die ampspligte van Artikel 9 van die *Kerkorde* in 'n gemeente soos in die diensooreenkoms vervat;
- 1.2.2 verrig die pligte in die kerkverband soos in die diensooreenkoms vervat;
- 1.2.3 ontvang volle lewensonderhoud van die gemeente of die kerkverband;
- 1.2.4 mag nie buite die kerkverband deeltydse diens aan 'n ander werkgewer lewer nie.

2. SKEP VAN POS

- 2.1 Vanaf die stigting tot die ontbinding van 'n gemeente beskik die gemeente oor 'n pos vir predikant wat óf voltyds óf deeltydse vir 'n onbepaalde termyn gevul word.
- 2.2 Die vulling van die pos vir predikant in die gemeente kan met die goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde vir 'n tyd opgeskort word, terwyl die kerkraad met die hulp van die ring of sy gevolmagtigde na ander wyses kyk waarop die gemeente bedien kan word (kombinerings, eenwording of samesmelting).
- 2.3 Die beroeping van 'n predikant vir die vulling van 'n voltyds-onbepaalde termynpos in die gemeente, kan alleen geskied nadat die kerkraad die ring of sy gevolmagtigde oortuig het van die finansiële volhoubaarheid van die pos en die ring of sy gevolmagtigde daartoe goedkeuring verleen het.
- 2.4 Die ring of sy gevolmagtigde se goedkeuring word ook verlang by die vulling van 'n voltyds-onbepaalde termynpos by meerdere bediening in die gemeente.
- 2.5 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.
- 2.6 Vergoeding en ander diensvoordele vir 'n voltyds-onbepaalde termynpos is in ooreenstemming met die sinodale riglyne vir die vergoedingspakket vir predikante, tensy anders ooreengekom.
- 2.7 'n Voltyds-onbepaalde termynpos is pensioendraend met die volgende vereistes:
- 2.7.1 'n predikante in voltyds-onbepaalde termynpos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;
- 2.7.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydrae tot die Pensioenfonds aan die hand van die reëls van die Pensioenfonds;

- 2.7.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer; en
- 2.7.4 die minimum bydraekategorie volgens die reëls van die Sinodale Pensioenfonds.⁴²
- 2.8 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die beroepsbrief goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.
- 2.9 By die skep van 'n voltyds-onbepaalde termynpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereistes van hierdie *Reglement* voldoen word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

- 3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir die Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat vir Predikante*.
- 3.2 'n Predikant wie se pos van 'n tentmakerpos of 'n vaste termynpos na 'n voltyds-onbepaalde termynpos verander word, se diensooreenkoms word diensooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Predikant in 'n voltyds-onbepaalde termynpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSBEËINDIGING

- 5.1 'n Predikant in 'n voltyds-onbepaalde termynpos tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.
- 5.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 14

REGLEMENT VIR TENTMAKERPOSTE

1. AARD

- 1.1 'n Tentmakerpos vir 'n predikant is 'n deelydse⁴³ pos vir 'n onbepaalde termyn.
- 1.2 'n Tentmakerpos vertoon die karakter van 'n gewone pos vir predikant. 'n Tentmaker is 'n predikant wat deelydse, soos ooreengekom, die ampspligte van Artikel 9 van die *Kerkorde* vervul.

⁴² Elke Pensioenfonds reël self sy eie minimum bydraevlakke. Werkgewers moet hulle eie Pensioen- en Sinodale kantoor skakel om skêr te maak van die minimum bydraevlak.

⁴³ Die begrip 'deelydse' verwys na die bediening van 'n predikant wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms vir 'n vasgestelde gedeelte van sy tyd slegs 'n gedeelte van sy lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

2. SKEP VAN POS

- 2.1 Indien die gemeente 'n tentmakerpos vir 'n predikant wil skep, of om finansiële of ander redes 'n bestaande voltydse⁴⁴ pos in 'n tentmakerpos wil omskep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.
- 2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoefte en finansiële omstandighede, die tentmakerpos goed.
- 2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.
 - 2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde*, die *Reglement vir Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.
 - 2.3.2 'n Tentmakerpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.
 - 2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente in proporsionele terme gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen 'n voltydse en deeltydse pos.
 - 2.3.4 'n Tentmakerpos is pensioendraend, onderworpe aan die volgende vereistes:
 - 2.3.4.1 'n predikant in 'n tentmakerpos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;
 - 2.3.4.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydrae tot die Pensioenfonds aan die hand van die reëls van die Pensioenfonds;
 - 2.3.4.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;
 - 2.3.4.4 wanneer die predikant as tentmaker beroep is en reeds by 'n ander wetlik goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit), is die minimum bydraekategorie soos bepaal deur die reëls van die onderskeie pensioenfondse.⁴⁵
 - 2.3.5 'n Tentmakerpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van predikant in direkte verband staan.
- 2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.
- 2.5 By die skep van 'n tentmakerpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie *Reglement* voldoen word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

- 3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir die Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat vir Predikante*.

⁴⁴ Die begrip 'voltyds' verwys na die bediening van 'n predikant wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms sy volle lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

⁴⁵ Elke Pensioenfonds reël self sy eie minimum bydraevlakke. Werkgewers moet hulle eie Pensioen- en Sinodale kantoor skakel om seker te maak van die minimum bydraevlak.

3.2 'n Predikant wie se pos van 'n voltydse pos na 'n tentmakerpos verander word, se diensooreenkoms word diensooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Predikant in 'n tentmakerpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSOOREENKOMS MET DIE ANDER WERKGEWER(S)

5.1 By die aangaan van 'n diensooreenkoms met 'n tentmaker, bepaal die kerkraad sy voorwaarde(s) vir die tentmaker se diens aan die ander werkgewer(s).

5.2 Die aangaan van alle toekomstige diensooreenkomste met ander werkgewers, moet vooraf deur die kerkraad goedgekeur word.

6. DIENSBEËINDIGING

6.1 'n Predikant in 'n tentmakerpos tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.

6.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 15

REGLEMENT VIR VASTETERMYNPOSTE

1. AARD

1.1 'n Vastetermynpos vir 'n predikant is 'n pos met 'n omskrewe termyn (met 'n aanvangs- en einddatum) van langer as ses maande en 'n omskrewe taak. Na verstryking van die termyn en na voltooiing van die taak, termineer 'n vaste termynpos.

1.2 'n Vastetermynpos kan voltyds of deelyds gevul word.

1.3 'n Predikant kan vir 'n termyn van ses maande of korter benoem word om 'n spesifieke taak in 'n gemeente te doen, byvoorbeeld tydens die kraamverlof van die gemeente se predikant. So 'n tydelike aanstelling (van ses maande of korter) is vrygestel van die bepalings van hierdie Reglement ten opsigte van die skep van die pos, die beroeping en bevestiging en die pensioendraendheid van die pos.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente 'n vaste termynpos vir 'n predikant wil skep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoefte en finansiële omstandighede, die vaste termynpos goed.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde*, die *Reglement vir Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

- 2.3.2 'n Vaste termynpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.
- 2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen 'n vaste termynpos en 'n pos vir 'n onbepaalde termyn.
- 2.3.4 'n Vastetermynpos (langer as ses maande) is:
- 2.3.4.1 pensioendraend⁴⁶, onderworpe aan die volgende voorwaardes:
- 2.3.4.1.1 'n predikant in 'n vastetermynpos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;
- 2.3.4.1.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydraes tot die Pensioenfonds aan die hand van die reëls van die Pensioenfonds;
- 2.3.4.1.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;
- 2.3.4.2 nie pensioendraend nie, onderworpe aan die volgende voorwaardes:
- 2.3.4.2.1 wanneer die predikant in 'n vastetermynpos beroep word en reeds by 'n ander wetlik-goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit); en
- 2.3.4.2.2 wanneer 'n emeritus (65 jaar en ouer⁴⁷) by aanvaarding van 'n vastetermynpos reeds pensioen ontvang.
- 2.3.5 'n Vaste termynpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van predikant in direkte verband staan.
- 2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.
- 2.5 By die skep van 'n vaste termynpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

- 3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir die Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat vir Predikante*.
- 3.2 'n Predikant wat in dieselfde gemeente om 'n vaste termynpos aansoek doen en in die pos aangestel word, word nie weer beroep en bevestig nie.

4. EMERITI

- 4.1 'n Emeritus kan tot op ouderdom 70 jaar, met goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde, in 'n vaste termynpos beroep word, waarna die emeritus finaal uit

⁴⁶ Reglementswysigings, in soverre dit die pensioenfondse raak, tree in werking nadat die toepaslike pensioenfondse die nodige goedkeuring vanaf die RFD en die SAID gekry het om die wysigings in die betrokke pensioenfonds se reëls aan te bring.

⁴⁷ Pensioenfondsreëls bepaal dat iemand wat jonger as 65 jaar oud is, en wat weer beroep word, wel by die Pensioenfonds moet aansluit. Slegs emeriti ouer as 65 jaar word vrygestel van inskakeling by die Pensioenfonds.

kerklike diens tree. 'n Emeritus kan nie na ouderdom 70 in 'n vaste termynpos aangestel word nie.

- 4.2 By bereiking van die normale aftree-ouderdom (65 jaar), moet geëmeriteer word sonder dat pensioen noodwendig geneem word.
- 4.3 'n Emeritus kan weer diens in dieselfde gemeente aanvaar, slegs indien
 - 4.3.1 'n vaste termynpos volgens die voorgeskrewe prosedure geskep is (vergelyk 2.1 tot 2.5 hierbo);
 - 4.3.2 alle verpligtinge by emeritaat nagekom is;
 - 4.3.3 die persoon se mediese geskiktheid bepaal is;
 - 4.3.4 'n nuwe diensooreenkoms aangegaan word;
 - 4.3.5 beroeping en bevestiging in die pos plaasgevind het;
 - 4.3.6 bydraes tot die pensioenfonds voortgesit word, indien pensioen nie by emeritaat opgeneem is nie; en
 - 4.3.7 die ander vereistes van hierdie reglement nagekom word.
- 4.4 'n Emeritus ouer as 65 jaar wat by aanvaarding van 'n vaste termynpos reeds pensioen ontvang, is vrygestel van pensioenbydraes.

5. TERMYN

- 5.1 Die termyn vir 'n vaste termynpos duur nie langer as drie jaar nie.⁴⁸
- 5.2 By verstryking van die termyn, kan die pos vir 'n maksimum van twee jaar deur dieselfde of 'n ander predikant gevul word, op voorwaarde dat die ring of sy gevolmagtigde instemming daartoe verleen en 'n nuwe diensooreenkoms tot stand kom.
- 5.3: By die uiteindelijke verstryking van die termyn, kan die vastetermynpos nie voortgesit word nie.⁴⁹

6. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Predikant in 'n vaste termynpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

7. DIENSBEËINDIGING EN BEHOUD VAN BEVOEGDHEID

- 7.1 'n Predikant in 'n vaste termynpos tree op datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente/kerkverband.
- 7.2 'n Predikant in 'n vaste termynpos kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë*).
- 7.3 'n Emeritus in 'n vaste termynpos se diens word beëindig nie later nie as die laaste dag van die maand waarin die ouderdom van 70 jaar bereik is.

⁴⁸ Verwagtinge moet nie geskep word dat die pos gekontinueer word nie. Diensooreenkomste moet nie na verstryking van die termyn stilswyend voortgesit word nie.

⁴⁹ Die pos kan daarna slegs in terme van die *Reglement vir Voltyds-onbepaalde Termynoste* óf die *Reglement vir Tentmakerposte* gevul word.

- 7.4 By diensbeëindiging ná verstryking van die termyn, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.
- 7.5 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word 'n Akte van Demissie uitgereik waar van toepassing en word die bevoegdheid van predikant/emeritus behou.

REGLEMENT 16

REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN PREDIKANTE

1. ALGEMENE BEPALINGE

- 1.1 Die kerkraad of sy gevolmagtigde reël alle verlof waarop 'n predikant in terme van die diensooreenkoms geregtig is.
- 1.2 Die predikant doen op voorgeskrewe wyse by die kerkraad of sy gevolmagtigde aansoek om verlof te neem. Verlof, met die uitsondering van siekteverlof, kan slegs geneem word nadat die aansoek goedgekeur is.
- 1.3 Alle verlof wat geneem word, word genotuleer en in 'n verlofregister aangeteken wat elke ses maande deur die kerkraad en jaarliks deur die ring in sitting gekontroleer word.
- 1.4 Indien 'n predikant in diens van die kerkverband is, word alle verlof gereël, goedgekeur en gekontroleer deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde as verteenwoordiger van die werkgewer.
- 1.5 Verlof is nie van een diensverhouding na 'n ander oordraagbaar nie.

2. JAARLIKSE VERLOF

- 2.1 'n Predikant is geregtig op 42 kalenderdae dae jaarlikse verlof met volle besoldiging vir elke twaalf maande van diens in die gemeente/kerkverband, tensy anders ooreengekom is.
- 2.2 Jaarlikse verlof val 'n predikant *pro rata* vanaf indienstreding toe.
- 2.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde en die predikant kom ooreen wanneer die jaarlikse verlof geneem kan word. Indien 'n ooreenkoms nie bereik word nie, kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde besluit wanneer die predikant verlof moet neem.
- 2.4 Jaarlikse verlof kan nie geneem word gedurende 'n tydperk van kennisgewing van diensbeëindiging nie.
- 2.5 Jaarlikse verlof word in die jaar waarin dit verdien is, geneem. Hoogstens 21 kalenderdae kan na die volgende jaar oorgedra word. Opgehoopte verlof word binne die eerste ses maande van die volgende jaar geneem.
- 2.6 Jaarliks moet minstens 21 kalenderdae aaneenlopende gewone verlof geneem word.
- 2.7 Gewone verlof is slegs op datum van diensbeëindiging uitbetaalbaar. Die *pro rata* gedeelte van die huidige jaar se ongebruikte verlof en die goedgekeurde opgehoopte verlof wat van die vorige jaar oorgedra is, kan tot 'n gesamentlike maksimum van 30 kalenderdae uitbetaal word. Uitbetaling geskied volgens heersende wetgewing.

3. SIEKTEVERLOF

- 3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde kan aan 'n predikant siekteverlof met volle lewensonderhoud en toelaes toestaan.

- 3.1.1 Siekteverlof word bereken teen 120 kalenderdae en word in siklusse van drie jaar toegestaan.
- 3.1.2 In die geval van oorskryding van toegekende siekteverlof binne 'n siklus van drie jaar, kan 'n predikant kies om beskikbare vakansieverlof aan te wend vir siekteverlof. Indien geen toegekende siekteverlof of vakansieverlof meer beskikbaar is nie en swak gesondheid steeds verhinder dat diensverpligtinge doeltreffend verrig kan word, kan die predikant aansoek doen vir verdere siekteverlof. Indien die kerkvergadering die aansoek goedkeur, neem die kerkvergadering of sy gevolmagtigde 'n besluit oor vergoeding vir 'n ooreengekome tydperk en tref gepaste reëlins vir plaasvervangende diens.
- 3.1.3 By 'n aansoek om siekteverlof vir meer as 3 kalenderdae kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aandrang op 'n verslag van 'n geneesheer om te bepaal:
 - 3.1.3.1 waarom die predikant nie gesond genoeg is om diens te verrig nie; en
 - 3.1.3.2 hoe lank die afwesigheid na verwagting sal duur alvorens normale diens hervat kan word.
- 3.1.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde sal die reg hê om op koste van die predikant 'n mediese sertifikaat van 'n geneesheer aan die kerkvergadering voor te lê, voordat siekteverlof goedgekeur word.
- 3.1.5 Indien die siekteverlof 120 kalenderdae per drie jaar siklus oorskry, word die advies van die ring of sy gevolmagtigde ingewin met die oog op die voortgang van die bediening in die gemeente.

4. VERLOF VIR BEDIENINGSONTWIKKELING

- 4.1 'n Minimum van 6 en 'n maksimum van 12 kalenderdae verlof vir bedieningsontwikkeling per jaar word aan die predikant toegeken, tensy anders ooreengekom.
- 4.2 Verlof vir bedieningsontwikkeling val 'n predikant *pro rata* vanaf datum van indienstreding toe.
- 4.3 Verlof vir bedieningsontwikkeling word toegestaan nadat die kerkvergadering of sy gevolmagtigde die betrokke kursus/program goedgekeur het.
- 4.4 Verlof vir bedieningsontwikkeling kan nie oorgedra word na 'n volgende jaar nie.

5. STUDIEVERLOF⁵⁰

- 5.1 Studieverlof is 'n vergunning en die kerkvergadering en die predikant moet in die lig van plaaslike omstandighede ooreenkom oor studieverlof.
- 5.2 Wanneer 'n kerkvergadering en die predikant ooreenkom oor deeltydse studie, is die predikant slegs geregtig op deeltydse vergoeding.
- 5.3 Wanneer 'n kerkvergadering en die predikant ooreenkoms oor voltydse studie vir minder as ses maande, voorsien die predikant vir die duur van die studietydperk in eie lewensonderhoud en is toelaes nie betaalbaar nie.

⁵⁰ Vir volledige beskrywing van Studieverlof, vergelyk *Bestuurshandleiding vir Diensverhoudinge*, Hoofstuk 2, 15.7.

- 5.4 Indien voltydse studie langer as ses maande duur, is 'n predikant verplig om demissie by die kerkvergadering te ontvang.
- 5.5 Die predikant tref self reëlings met die Algemene Taakspan Predikantesake met betrekking tot behoud van proponentsbevoegdheid by demissie weens verdere studie.
- 5.6 Die predikant is verplig om eers opgehoopte verlof te gebruik voordat die persoon kan aanspraak maak op studieverlof. 'n Predikant kan aansoek doen om 'n terugskrywing van verlof wat vir toepaslike studie gebruik is, mits 'n kursus(se) wat vooraf deur die kerkvergadering goedgekeur is, suksesvol voltooi is.

6. KRAAMVERLOF

- 6.1 'n Vroulike predikant is geregtig op 'n maksimum van 4 maande kraamverlof wat soos volg toegestaan word, tensy anders ooreengekom:
 - 6.1.1 'n maksimum van 4 weke voor die verwagte datum van geboorte en 'n minimum van 6 weke na die geboorte kan geneem word;
 - 6.1.2 volle lewensonderhoud en toelaes is vir die minimumtydperk van 10 weke (vergelyk 6.1.1) betaalbaar; en
 - 6.1.3 die vergoedingskomponent vir die restant van die kraamverlof word tussen die predikant en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde onderhandel.
- 6.2 Aanwas van jaarlikse verlof vind tydens kraamverlof plaas.

7. OPENBARE VAKANSIEDAE

- 7.1 'n Predikant is geregtig op openbare vakansiedae. Indien die predikant 'n diensverpligting het, kom die persoon en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ooreen op 'n gepaste reëling.
- 7.2 Die gemeente/kerkverband en die predikant kan met mekaar in die dienskontrak ooreenkom dat jaarlikse verlof nie verleng word met die openbare vakansiedae wat in die verlofsiklus val nie.
- 7.3 By gebrek aan 'n skriftelike ooreenkoms, word 'n predikant se verlof verleng met elke openbare vakansiedag wat in die verloftydperk val.

8. VERLOF VIR GESINSVERANTWOORDELIKHEDE⁵¹

'n Predikant is, met die oog op gesinsverantwoordelikhede, geregtig op 3 dae menslikheidsverlof per jaar, wat nie oploopbaar is nie.

9. SABBATSTYD⁵²

- 9.1 Predikante is bo en behalwe verlof, met goedkeuring van die kerkvergadering of sy gevolmagtigde, geregtig op sabbatstyd.
- 9.2 Die toekenning van sabbatstyd is onderhewig aan die volgende voorwaardes:

⁵¹ Verlof vir Gesinsverantwoordelikheid is in die volgende gevalle van toepassing: geboorte van kind, siekte van kind, of die dood van die werknemer se huweliksmaat, ouer, aanneemouer, grootouer(s), broer of suster, kind, aangenome kind of kleinkind.

⁵² Predikante wat in terme van hulle diensooreenkomste nog op langverlof geregtig is (wat nou uitfaseer) of langverlof vir 'n ander gelykwaardige diensvoordeel (soos verhoogde mediese- of pensioenvoordele) prysgegee het, is nie sonder meer op sabbatstyd geregtig nie. Daarvoor moet opnuut onderhandel en ooreengekom word.

- 9.2.1 Na verloop van drie jaar in dieselfde werkkring, is 'n predikant geregtig op 30 kalenderdae sabbatstyd.
- 9.2.2 Sabbatstyd kan nie opgehoop word nie.
- 9.2.3 Sabbatstyd word aaneenlopend geneem.
- 9.2.4 Gedurende sabbatstyd is die predikant nie vir ampspligte in die gemeente of diens aan die kerkverband beskikbaar nie.
- 9.2.5 Sabbatstyd geskied met volle lewensonderhoud en toelaes.
- 9.2.6 Na die sabbatstyd gee die predikant terugvoer aan die kerkvergadering.
- 9.2.7 Sabbatstyd kan nie van een gemeente/werkkring na 'n ander oorgedra word nie.
- 9.2.8 Sabbatstyd is nie by diensbeëindiging uitbetaalbaar nie.

REGLEMENT 17

REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE BY ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

- 1.1 Elke kerkvergadering het 'n gevolmagtigde wat die diensverhouding tussen die gemeente/kerkverband as werkgewer en die predikant(e) as werknemer(s) bestuur. Die kerkvergadering se gevolmagtigde kan kundiges buite die gemeente/kerkverband betrek.
- 1.2 In alle gevalle van diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 van die *Kerkorde* word aan die Algemene Taakspan Predikantesake kennis gegee van die predikant(e) se diensbeëindiging.
- 1.3 Kerkvergaderinge moet, waar van toepassing in samewerking met die ring, vir elke predikant 'n rekord hou waarin die aard van enige dissiplinêre oortreding, die optrede van die werkgewer ingevolge Artikel 12 van die *Kerkorde* en die rede(s) vir die optrede aangedui word.

2. PROSEDURE (WYSE VAN OPTREDE)

2.1 Gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering (ongeskiktheid)

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n formele ondersoek na die bekwaamheid of geskiktheid van 'n predikant nodig is, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan die ring:

- 2.1.1 Die kerkraad wys 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad, ten minste een lid van die laaste ringsvergadering deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys.
- 2.1.2 Hierdie ondersoekliggaam ondersoek die bekwaamheid of geskiktheid van die predikant. Die vereistes vir 'n formele ondersoek is dieselfde as die vereistes vir 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek (vergelyk *Reglement vir Tug en Dissipline*), aangepas vir die formele ondersoek na bekwaamheid of geskiktheid.

- 2.1.3 Die besware oor ongeskiktheid of onbekwaamheid wat formeel ondersoek gaan word, moet skriftelik onder die aandag van die predikant gebring word.
- 2.1.4 Indien bevind word dat die predikant onbevredigende diens lewer, moet die aard van die onbevredigende diens en die vereistes waaraan die persoon moet voldoen, skriftelik onder die persoon se aandag gebring word.
- 2.1.5 Die kerkraad en ring se gevolmagtigdes doen alles in sy vermoë om deur toepaslike evaluering, toerusting, begeleiding (leiding en advies) en berading die betrokke predikant te help om bevredigende diens aan die gemeente te lewer.
- 2.1.6 'n Redelike tyd word toegelaat vir die predikant om dienste te verbeter en te voldoen aan die vereistes wat die kerkraad aan die persoon gestel het, waarna die predikant se dienslewering weer geëvalueer word.
- 2.1.7 Die kerkraad oorweeg ander wyses buiten diensbeëindiging om die aangeleentheid reg te stel.
- 2.1.8 Indien die kerkraad se gevolmagtigde ondersoekliggaam tot die gevolgtrekking kom dat die onbekwaamheid of ongeskiktheid nie uit die weg te ruim is nie, kan die kerkraad die predikant uit diens van die gemeente ontslaan. Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering geskied met behoud van die bevoegdheid van die predikant en die uitreiking van die *Akte van Demissie*.
- 2.1.9 In gevalle waar die predikant in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissie die bekwaamheid of geskiktheid van die predikant formeel te ondersoek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.2.2 tot 2.2.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.2 Swak gesondheid of besering (ongeskiktheid)

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n predikant weens swak gesondheid of besering nie meer sy/haar diensverpligtinge kan nakom nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan die ring:

- 2.2.1 Die kerkraad wys 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad, ten minste een lid van die laaste ringsvergadering deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys,
- 2.2.2 Wanneer alternatiewe ondersoek word, word daar gekyk na die aard van die diensverpligtinge, die duur van die afwesigheid, die erns van die siekte of besering en die moontlikheid van plaasvervangende diens.
- 2.2.3 In die geval van permanente ongeskiktheid, word die moontlikheid van veranderde diensverpligtinge en/of veranderde werksomstandighede en/of die beskikbaarheid van enige geskikte alternatiewe werk ondersoek ten einde die predikant se ongeskiktheid te akkommodeer.
- 2.2.4 Tydens die ondersoek kry die predikant die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en om met voorstelle te kom. Die predikant kan deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.

- 2.2.5 Indien die predikant tydens die uitvoering van 'n diensverpligting ernstig beseer of siek word, rus daar 'n swaarder plig op die gemeente/kerkverband om die ongeskiktheid van die predikant te akkommodeer.
- 2.2.6 Die kerkraad kan, nadat alle moontlike alternatiewe ondersoek is, op billike gronde besluit om 'n predikant weens swak gesondheid of besering uit diens van die gemeente te ontslaan. Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid geskied met behoud van die bevoegdheid van predikant en die uitreiking van die *Akte van Demissie*.
- 2.2.7 In gevalle waar die predikant in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/ kerkordekommissie, die mediese ongeskiktheid van die predikant formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.3.1 tot 2.3.6 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.3 Die gemeente/kerkverband se bedryfsvereistes

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n gemeente om finansiële redes nie meer 'n predikant kan bekostig nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure met verslag aan die ring:

- 2.3.1 Die kerkraad wys 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad waarin die gevolmagtigdes wat die diensverhoudinge en fondse hanteer, verteenwoordig is, ten minste een lid van die laaste ringsvergadering deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys,
- 2.3.2 Die kerkraad se gevolmagtigde bepaal die omvang van die finansiële probleem en wend daadwerklike pogings aan om oplossings te soek.⁵³
- 2.3.3 Indien diensbeëindiging die enigste oplossing blyk te wees, pleeg die kerkraad se gevolmagtigde ondersoekliggaam oorleg met die predikant(e) wat waarskynlik deur die beoogde diensbeëindiging geraak sal word.
- 2.3.4 Die oorlegplegende partye poog om eenstemmigheid te bereik oor:
 - 2.3.4.1 geskikte maatreëls om die diensbeëindiging te vermy, dit tot die minimum persone te beperk, die tydsberekening daarvan te verander en die nadelige gevolge daarvan te versag;
 - 2.3.4.2 die metode van selektering van die predikant(e) wie se dienste beëindig gaan word; en
 - 2.3.4.3 voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket).
- 2.3.5 Die kerkraad se gevolmagtigde ondersoekliggaam voorsien skriftelik aan die predikant(e) met wie oorleg gepleeg word:
 - 2.3.5.1 die redes vir die beoogde diensbeëindiging;
 - 2.3.5.2 alternatiewe wat oorweeg is voordat diensbeëindiging voorgestel is en die redes waarom elk van die alternatiewe verwerp is;

⁵³ Voorbeelde is: voortgesette diens teen verminderde diensvoordele en -verpligtinge, tentmakerbediening, aanstelling in 'n ander pos, standplaasverwisseling en kombinasie.

- 2.3.5.3 die aantal predikante wat waarskynlik geraak gaan word;
- 2.3.5.4 die voorgestelde metode van selektering van welke predikant(e) se diens beëindig moet word;
- 2.3.5.5 die datum waarop die diensbeëindiging waarskynlik van krag sal word;
- 2.3.5.6 die voorgestelde voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket);
- 2.3.5.7 enige bystand wat die kerkraad beoog om aan te bied; en
- 2.3.5.8 die moontlikheid van 'n toekomstige beroep.
- 2.3.6 Die betrokke predikant(e) word geleentheid gebied om vertoë te rig oor enige aangeleentheid waaroor oorleg gepleeg word, en die kerkraad en ring se gevolmagtigdes oorweeg die vertoë en reageer daarop. Indien die kerkraad en ring se gevolmagtigdes nie daarmee eens is nie, word redes daarvoor verstrekk.
- 2.3.7 Die kerkraad se gevolmagtigde ondersoekliggaam selekteer die predikant(e) wie se diens beëindig gaan word volgens maatstawwe waaroor die oorlegplegende partye ooreengekom het of wat, indien daar nie eenstemmigheid is nie, billik en objektief is.
- 2.3.8 By bereiking van 'n ooreenkoms en na ondertekening daarvan deur die oorlegplegende partye, beëindig die kerkraad die diens van die predikant(e). Indien daar nie eenstemmigheid is nie, besluit die werkgewer op billike en objektiewe wyse in die lig van die voorgeskrewe voorsiening. Diensbeëindiging weens bedryfsvereistes geskied met behoud van die bevoegdheid van predikant en die uitreiking van die *Akte van Demissie*.
- 2.3.9 In gevalle waar die predikant in diens van die kerkverband is, ondersoek die kerkvergadering se gevolmagtigdes wat die diensverhoudinge en fondse hanteer in oorleg met die sinodale regs-/kerkordekommissie die saak formeel. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.4.2 tot 2.4.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4 Gemeente/kerkverband se bedieningsvereistes

'n Predikant se diensverhouding kan ook weens tegnologiese (bv. gebrekkige rekenaarvaardigheid), strukturele (bv. oortollige poste by kombinerings, eenwording of samesmelting van gemeentes) of soortgelyke behoeftes (bv. nood en oorlewing, werknemer se onaanpasbaarheid) van die gemeente/kerkverband beëindig word.

- 2.4.1 Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n predikant nie meer aan die bedieningsvereiste van die gemeente voldoen nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure met verslag aan die ring:
 - 2.4.1.1 Die kerkraad wys 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad waarin die gevolmagtigdes wat die diensverhoudinge hanteer, verteenwoordig is, ten minste een lid van die laaste ringsvergadering deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys.
 - 2.4.1.2 Die kerkraad, se gevolmagtigde ondersoekliggaam bepaal die omvang van die bedryfsvereistes waaraan die predikant nie voldoen nie en wend daadwerklike

pogings aan om oplossings te soek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.3.3 tot 2.3.9 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.5 Voorsiening

In gevalle van diensbeëindiging geld die volgende reëlings met betrekking tot billike voorsiening:

2.5.1 Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering

2.5.1.1 In die geval van diensbeëindiging weens onbekwaamheid, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendekking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepversekering vir hierdie periode. In die verband geld 'n minimum van 4 weke en 'n maksimum van 26 weke.

2.5.1.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Predikante*.

2.5.2 Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid

2.5.2.1 Wanneer 'n predikant weens mediese ongeskiktheid daarvoor kwalifiseer, ontvang die persoon ongeskiktheidsvoordele volgens die bepalinge van die sinodale pensioenfonds (vergelyk Artikel 14 van die *Kerkorde*).⁵⁴

2.5.2.2 In die geval waar 'n reglement wat ongeskiktheidsvoordele reël nie van toepassing is nie, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste 2 weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendekking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepslewensversekering vir hierdie periode. In die verband geld 'n minimum van 4 weke en 'n maksimum van 26 weke.

2.5.2.3 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Predikante*.

2.5.3 Diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes

2.5.3.1 In die geval van diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se finansiële onvermoë of ander bedryfsvereistes, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendekking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepsversekering vir hierdie periode.

2.5.3.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Predikante*.

3. APPÈL

3.1 In alle gevalle van diensbeëindiging het die predikant die reg tot appèl ingevolge Artikel 23 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir Appèl of Beswaar*. By

⁵⁴ Kerkrade moet hulle voor die beëindiging van diens weens mediese ongeskiktheid vergewis van die bepalinge van die betrokke reglement.

diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 van die *Kerkorde* word die predikant oor die rede ingelig en herinner aan die reg tot appèl.

- 3.2 In die geval van die verlies van bevoegdheid (indien van toepassing by Artikel 12.7.1 van die *Kerkorde*), het 'n predikant die reg tot appèl na die Moderamen/Algemene Sinode (vergelyk Artikel 65.2 van die *Kerkorde*).

TUG, DISSIPLINE EN APPÈL

REGLEMENT 18

REGLEMENT VIR TUG EN DISSIPLINE

1. WANGEDRAG: PREDIKANTE⁵⁵

- 1.1 'n Tug- en/of dissiplinêre verhoor teen 'n predikant wat in diens van 'n gemeente is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde tugliggaam.
- 1.2 'n Tugverhoor teen 'n predikant wat in diens van die kerkverband is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde tugliggaam, onder wie se opsig die predikant staan.
- 1.3 'n Dissiplinêre ondersoek teen 'n predikant wat in diens van die kerkverband staan, geskied deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, in wie se diens die predikant staan.
- 1.4 Indien die dissiplinêre ondersoek teen 'n predikant ook 'n ondersoek na 'n tugwaardige sonde insluit, wys die betrokke ring in oorleg met die ander kerkvergadering 'n gevolmagtigde tug- en dissiplinêre liggaam aan, en bekragtig die ring die bevindinge en tugmaatreëls, terwyl die ander kerkvergadering die bevindinge en dissiplinêre maatreëls bekragtig.
- 1.5 In geval van tug- en/of dissiplinêre optrede weens wangedrag deur 'n predikant, tree die tugliggaam volgens Hoofstuk 5 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir Kerklike Tug en Dissipline* op.

2. SAMESTELLING VAN DIE KERKLIKE TUGLIGGAAM

- 2.1 Tugverhore na beweerde tugwaardige sondes en/of dissiplinêre oortredings wat as wangedrag geklassifiseer kan word¹, word deur 'n kerklike tugliggaam hanteer wat óf die kerkvergadering self kan wees óf 'n gevolmagtigde tugliggaam van die kerkvergadering.
- 2.2 Elke kerkvergadering met tug- en/of dissiplinêre verantwoordelikheid, besluit of die vergadering self die tug- en/of dissiplinêre verhore gaan doen en of daar van 'n gevolmagtigde tugliggaam gebruik gemaak gaan word.

⁵⁵ Wangedrag deur 'n predikant as werknemer in diens van 'n gemeente/kerkverband, kan ook 'n tugwaardige sonde wees. Die term *tug* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee 'n predikant as lidmaat en ampsdraer in verband met gemeentelike verhoudinge (leer en lewe) opgevoed, tot orde geroep en getug kan word. Die term *dissipline* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee 'n predikant as werknemer in verband met diensverhoudinge opgevoed, tot orde geroep en gedissiplineer kan word. 'n Tug- óf dissiplinêre verhoor kan dus plaasvind, maar wanneer beide *tug* en *dissipline* ter sprake is, word daar na 'n tug- én dissiplinêre verhoor verwys.

- 2.3 Indien 'n kerkraad van 'n gevolmagtigde tugliggaam gebruik maak om 'n tug- en/of dissiplinêre verhoor te doen, wys die kerkraad 'n tugliggaam van ten minste vyf lede aan. Hierdie kerkraadstugliggaam word saamgestel uit minstens drie ouderlinge van die gemeente en twee lede soos deur die ringskommissie aangewys. Ander kundige lidmate van binne of buite die gemeente kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.
- 2.4 Indien 'n ring van 'n gevolmagtigde tugliggaam gebruik maak in 'n tugverhoor, verwys die ring die hele aangeleentheid na die ringstugliggaam vir hantering. Die ringstugliggaam bestaan uit 'n minimum van vyf lede, waarvan drie lede deur die ring aangewys word en twee lede deur die sinode aangewys word. Hierdie name word uit 'n lys van goedgekeurde lede aangewys, wat by die vorige sinodevergadering en ringsvergadering goedgekeur is vir die doel. Die ringskommissie stel in oorleg met die sinodale regspan die ringstugliggaam saam. Ander kundige lidmate van binne of buite die ring kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die ringstugliggaam. Al die lede moet die goedkeuring van die betrokke partye wegdra.
- 2.5 'n Kerkraadslid wat in 'n kerklike tugliggaam dien en aan 'n verhoor deelneem, behou sittingsreg in die tugliggaam tot die verhoor voltooi is, al verstryk die kerkraadslid se ampstermyn tydens die duur van die verhoor.
- 2.6 Indien 'n situasie ontstaan waartydens óf die kerklike tugliggaam óf die aangeklaagde/geïmpliseerde oordeel dat 'n regverdige en billike verhoor nie kan plaasvind met die huidige samestelling van die kerklike tugliggaam nie, het beide die reg om, met opgaaf van rede(s), aansoek te doen dat 'n ander kerklike tugliggaam saamgestel word om die verhoor te hanteer.
- 2.6.1 In geval van 'n kerklike verhoor deur die kerkraad of sy gevolmagtigde, word die ring of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander kerklike tugliggaam aan te wys om as gevolmagtigde van die betrokke kerkraad die ondersoek te doen.
- 2.6.2 In geval van 'n kerklike verhoor deur die ringstugliggaam, word die sinode of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander tugliggaam aan te wys om as gevolmagtigde van die betrokke ring die ondersoek te doen.

3. AANBRING VAN KLAG, GERUG OF VERSLAG

- 3.1 Die tugwaardige sondes waarna in Artikel 61 van die *Kerkorde* en dissiplinêre oortredings waarna in Artikel 63 van die *Kerkorde* verwys word, kom op een van drie maniere voor die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam vir verhoor:
- 3.1.1 deur 'n nadelige gerug; of
- 3.1.2 deur 'n skriftelike klag; of
- 3.1.3 deur 'n skriftelike verslag aan die kerkvergadering wat voortvloei uit amptelike werksaamhede van die gevolmagtigde van die kerkvergadering wat die diensverhoudinge hanteer.

4. AANVANKLIKE HANTERING VAN DIE KLAG, GERUG OF VERSLAG

- 4.1 By ontvangs van 'n klag, gerug of verslag en vóórdat besluit word om dit te verhoor:

- 4.1.1 word die kerkvergadering of die gevolmagtigde tugliggaam gesuiwer van die persone oor wie die klag, gerug of verslag gaan, asook van die klaer of aanbringer van die gerug of verslag;
- 4.1.2 stel die kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam eers vas of die klag, gerug of verslag tot 'n verhoor na 'n beweerde tugwaardige sonde(s) en/of dissiplinêre oortreding(s) in die geval van wangedrag kan lei; en
- 4.1.3 probeer die kerkvergadering of die gevolmagtigde tugliggaam eers om, waar toepaslik, die saak deur herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as 'n geskil, op te los. Indien so 'n proses nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die verhoor voort.
- 4.2 Indien besluit word om 'n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding nie te verhoor nie, moet die klaer of aanbringer van die gerug of verslag, asook die aangeklaagde/geïmpliseerde, skriftelik daarvan in kennis gestel word.
- 4.3 'n Klag, gerug of verslag wat ontvang word, word nadat dit ter tafel geneem is, die besit van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam en kan nie sonder toestemming van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam teruggetrek word nie.
- 4.4 Indien 'n lidmaat of ampsdraer voor of tydens 'n verhoor na aanleiding van 'n klag, gerug of verslag oor die persoon bedank, gaan die bevoegde kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam voort om die verhoor te hanteer, die nodige besluit(e) te neem en die Algemene Taakspan Predikantesake skriftelik daarvan in kennis te stel.

5. OPSKRIFSTELLING VAN DIE AANKLAG

- 5.1 Indien besluit word om die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding te verhoor, word die aanklag waarteen die aangeklaagde/geïmpliseerde verwerend moet optree, deur die tugliggaam op skrif gestel.
 - 5.1.1 In die geval van 'n klag of gerug kan die tugliggaam die klaer of die aanbringer van die gerug adviseer met betrekking tot die formulering van die aanklag.
 - 5.1.2 In die geval van 'n verslag formuleer die tugliggaam self die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding wat verhoor moet word.
- 5.2 'n Geformuleerde aanklag wat verhoor word, moet skriftelik die aard, plek en tyd van die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vermeld.

6. BESORGING VAN DIE KLAGSKRIF

Die klagskrif moet ten minste 7 dae vóór die aanvang van die verhoor skriftelik aan die aangeklaagde/geïmpliseerde besorg word.

7. DIE MOONTLIKHEID VAN STUITING

- 7.1 By beweerde ergerlike wangedrag⁵⁶ deur 'n ampsdraer mag die ring of sy gevolmagtigde tugliggaam, na ontvangs van die klag, gerug of verslag, die aangeklaagde/geïmpliseerde in die diens stuit. Die betrokke kerkvergadering of tugliggaam moet die aangeklaagde/geïmpliseerde ampsdraer vooraf skriftelik kennis

⁵⁶ Ergerlike wangedrag kan onder meer die volgende behels: owerspel, onsedelikheid, egskending, moord, meineed, diefstal en leerdwaling.

gee van die voorneme om die persoon in die amp te stuit. Hierdie kennisgewing moet 'n kort en saaklike uiteensetting bevat van die beweerde ergerlike wangedrag en die aangeklaagde/geïmpliseerde uitnoui om skriftelike verhoë te rig voordat 'n besluit tot stuiting gefinaliseer word.

- 7.2 Hierdie stuiting geskied met kennisgewing aan die aangeklaagde/geïmpliseerde en die instansie in wie se diens die persoon staan.
- 7.3 Stuiting behels die opskorting van lidmaatsregte en ampsvoorregte. Stuiting is nie 'n tug- en/of dissiplinêre handeling of -maatreël nie, maar dien slegs om al die betrokkenes te beskerm en 'n vry en regverdige verhoor moontlik te maak.

8. DIE MOONTLIKHEID VAN 'N VOORLOPIGE ONDERSOEK

- 8.1 Die tugliggaam kan 'n voorlopige ondersoek deur van sy lede laat doen. Die doel van die voorlopige ondersoek is om inligting vir die verhoor in te win en vir die tugliggaam 'n aanduiding te gee oor die verloop van die kerklike verhoor.
 - 8.1.1 Die lede wat die voorlopige ondersoek doen, berei 'n verslag voor vir die tugliggaam wat tot 'n bevinding(e) oor die verdere ondersoek moet kom.
 - 8.1.2 Die verslag moet slegs feitelike inligting betreffende die voorlopige ondersoek bevat, naamlik:
 - 8.1.2.1 'n beskrywing van die inhoud en verloop van die ondersoek; en
 - 8.1.2.2 stawende skriftelike bewyse.
 - 8.1.3 Die verslag bevat geen bevinding(e) na aanleiding van die ondersoek of aanbevelings betreffende skuld of onskuld en moontlike tug- en of dissiplinêre maatreëls nie.
- 8.2 Die verslag van die voorlopige ondersoek dien voor die tugliggaam wat 'n bevinding(e) maak en besluite neem tydens die verhoor van die aanklag(te).
- 8.3 Die vereistes vir die voorlopige ondersoek is dieselfde as dié vir die tugliggaam wat tot die finale bevinding(e) en besluite moet kom (behalwe 9.1.6).
- 8.4 Deelname aan 'n voorlopige ondersoek ontnem hierdie lede nie van sittingsreg in die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam nie.

9. VEREISTES VIR 'N TUG- EN/OF DISSIPLINÊRE VERHOOR

- 9.1 Ooreenkomstig Artikel 59.2 van die *Kerkorde* gee die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aan die volgende uitvoering tydens die verhoor:
 - 9.1.1 Niemand met 'n botsende belang ten opsigte van die saak wat verhoor word, mag deel wees van 'n tugliggaam wat 'n tug- en/of dissiplinêre verhoor doen en besluite daaroor neem nie.
 - 9.1.2 Die tugliggaam word gesuiwer van die partye (die klaer(s), aanbringer(s) van die gerug of verslag, die aangeklaagde(s)), moontlike getuies, persone wat in die eerste of tweede graad aan die partye verwant is en ander persone wat een of ander persoonlike belang by die saak het.
 - 9.1.3 Vergaderings wat tug- en/of dissiplinêre verhore hanteer, is geslote vergaderings.
 - 9.1.4 Klaer(s), aangeklaagde(s) en getuies moet voldoende geleentheid kry om hulle saak te stel.

- 9.1.5 Die partye is nie geregtig op iemand wat namens hulle optree nie, maar kan bygestaan word deur 'n NG Kerklidmaat van die eie of 'n ander gemeente. Indien die klag(te) van sodanige ergerlike aard is dat die aangeklaagde/geïmpliseerde uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan kan word, het die tugliggaam die diskresie om regsverteenvoerdiging aan die partye toe te staan.
- 9.1.6 Die verhoor na 'n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vind deurentyd plaas in die teenwoordigheid van die klaer(s) en die aangeklaagde(s). Vrae deur al die aanwesiges kan oor en weer gestel word. Die betrokke tugliggaam kan self ook getuies oproep en getuienis aanbied om tot 'n behoorlike bevinding in sy verhoor te kom. Die partye self kan in die loop van die saak verdere getuienis aanbied om lig op die saak te werp.
- 9.1.7 Indien enige van die partye weier om voor die betrokke kerklike tugliggaam te verskyn of die voortgang van die verhoor verhinder, kan die tugliggaam met opgaaf van rede(s) die verhoor in afwesigheid van die party voortsit.
- 9.1.8 Die lede van 'n tugliggaam wat tot 'n bevinding(e) en besluite in 'n tug- en/of dissiplinêre verhoor kom, moet almal vir die volle duur van die verhoor teenwoordig wees.
- 9.1.9 Ná die aanhoor van die partye en die getuies, kom die tugliggaam tot sy skriftelike bevinding(e). Indien 'n aangeklaagde/geïmpliseerde aan 'n tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding skuldig bevind word, word getuienis eers ter versagting en verswaring aangehoor alvorens daar op 'n tug- en/of dissiplinêre maatreël besluit word.
- 9.1.10 Die bevinding(e) oor skuld of onskuld en besluit(e) oor die toepassing van 'n tug en/of dissiplinêre maatreël(s) deur 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam, gaan met opgaaf van rede(s) gepaard.

10. KOSTE

- 10.1 Die koste van 'n tug- en of dissiplinêre verhoor wat koste vir duplisering, vergaderkoste en ander koste insluit, is vir die rekening van die betrokke kerkvergadering. Die sinode neem verantwoordelikheid vir die sinodale lede wat op 'n betrokke tugliggaam aangewys is.
- 10.2 Alle koste wat deur die partye self aangegaan is om of die klag in te dien en/of die klag te verdedig, sowel as vir die koste van hulle getuies is vir hulle eie rekening.

11. VOORSIENING IN DIE GEVAL VAN DIENSBEËINDIGINGE IN TUG- EN/OF DISSIPLINÊRE VERHORE

In gevalle van diensbeëindiging geld die volgende reëlings met betrekking tot billike voorsiening:

- 11.1 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Predikante*.
- 11.2 In gevalle van summiere ontslag word behuisingsvoordele vir 30 dae na die ontslag voorsien.

11.3 In gevalle van ontslag op 'n datum soos besluit deur die kerkvergadering, word lewensonderhoud, toelaes en behuisingsvoordele voorsien soos ooreengekom tot op dié datum.

12. KENNISGEWING AAN DIE ALGEMENE TAAKSPAN PREDIKANTESAKE

12.1 In alle gevalle waar die kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam 'n tug- en of dissiplinêre maatreël teenoor 'n proponent, predikant of emeritus toegepas het (selfs al het die persoon bedank – vergelyk 3.4 hierbo), word die sinodale regs-/kerkordekommissie én die Algemene Taakspan Predikantesake binne 14 dae deur die tugliggaam voorsien van die skriftelike bevinding(e) en die besluit(e).

12.2 Die Algemene Taakspan Predikantesake word deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde skriftelik in kennis gestel indien 'n party appèlleer teen die bevinding(e) en die besluit(e) van 'n tugliggaam rakende 'n proponent, predikant of emeritus.

12.3 Die Algemene Taakspan Predikantesake word onverwyld deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde in kennis gestel wanneer 'n tug- en of dissiplinêre maatreël opgehef word of 'n verdere tug- en/of dissiplinêre maatreël toegepas word rakende 'n proponent, predikant of emeritus.

REGLEMENT 19

REGLEMENT VIR APPÈL EN BESWAAR

1. REG TOT REVISIE, APPÈL, BESWAAR OF GRAVAMEN

1.1 Besluite van kerklike vergaderings is bindend, maar dit kan herroep, gewysig of vervang word by wyse van revisie, appèl, beswaar of gravamen.

1.1.1 **Revisie/hersiening** behels die hersiening van 'n besluit tydens dieselfde of 'n volgende vergadering op versoek van 'n lid van die vergadering.

1.1.2 **Appèl en beswaar** behels 'n beroep op 'n meerdere vergadering wanneer 'n lidmaat en/of kerkvergadering verontreg voel oor 'n mindere kerkvergadering se besluit.

1.1.3 **Gravamen** word gebruik om op die Algemene Sinode 'n ernstige beroep te maak om 'n beslissing in sake die leer van die Kerk.

1.2 Besluite wat geneem is, mag alleen na vooraf kennisgewing deur 'n lid van die vergadering en met die toestemming van die vergadering, in revisie geneem word. Kennisgewing geskied óf tydens die vergadering waar die besluit(e) geneem is óf in die agenda vir die volgende vergadering.

1.2.1 Revisie kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat, in die bespreking van die saak waarom dit gaan, aan sekere aspekte daarvan glad nie of nie voldoende aandag gegee is nie en/of daar later inligting na vore gekom het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.

1.2.2 Die aansoek om revisie word op skrif gestel, aan die vergadering voorgelê en die vergadering beslis met meerderheidstem of die revisie toegestaan word. Indien toegestaan, word die saak weer oopgestel vir bespreking en kan die vergadering tot 'n

gewysigde of ander besluit kom of die vorige besluit kan gehandhaaf word of herroep word.

2. REVISIE EN HERSIENING VAN BESLUIE

2.1 Besluite van dieselfde vergadering:

2.1.1 Wanneer kennis van revisie gegee word, kan die redes verstrek word waarom revisie aangevra word, maar 'n beredenering van die saak waaroor die besluit handel, word nie toegelaat nie.

2.1.2 Nadat kennis van revisie gegee is, besluit die vergadering of revisie toegestaan word.

2.1.3 Indien revisie toegestaan word, word die besluit tydens die vergadering in behandeling geneem op 'n tyd soos deur die voorsitter gereël.

2.2 Besluite van die verlede:

2.2.1 Kerkraadsvergaderings:

Wanneer kennis van revisie gegee word, kan die redes verstrek word waarom revisie aangevra word, maar 'n beredenering van die saak waaroor die besluite handel, word nie toegelaat nie.

2.2.1.1 Nadat kennis van revisie gegee is, besluit die vergadering of revisie toegestaan word.

2.2.1.2 Indien revisie toegestaan word, word die besluit by 'n volgende vergadering in behandeling geneem.

2.2.2 Meerdere vergaderings:

Besluite van meerdere vergaderings word na vooraf skriftelike kennisgewing in behandeling geneem. Verslae van kommissies en beskrywingspunte waar nuwe aanbevelings oor vorige besluite gemaak word, word geag genoegsame skriftelike kennisgewing te wees.

2.3 Hantering van revisie:

2.3.1 Wanneer die revisie behandel word, is die saak waaroor dit gaan oop vir bespreking, en word 'n voorstel en amendemente opnuut ingedien.

2.3.2 Indien die revisie-/hersieningsvoorstel goedgekeur is, vervang dit die vorige besluit(e).

3. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUIE VAN DIE KERKRAAD

3.1 Lidmate van die gemeente wat 'n beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen 'n besluit van die kerkraad het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die ring daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die kerkraad.

3.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die ring of sy gevolmagtigde appèllicgaam gestuur.

3.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèllicgaam, kan waar toepaslik, die saak éers vir bemiddeling en versoening verwys (vergelyk *Funksionele Besluite*: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

3.4 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl of beswaar voort.

4. APPÈL TEEN BESLUTE VAN DIE RING OF SY GEVOLMAGTIGDE

4.1 Lidmate of 'n kerkraad van 'n ringsgemeente wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die ring of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die ring.

4.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die sinode of sy gevolmagtigde appèlriggaam gestuur.

4.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlriggaam, kan waar toepaslik, die saak éers vir bemiddeling en versoening verwys (vergelyk *Funksionele Besluite: Riglyne* vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.4 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl of beswaar voort.

5. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUTE VAN DIE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

5.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die sinode.

5.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.

5.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlriggaam, kan waar toepaslik, die saak éers vir bemiddeling en versoening verwys (vergelyk *Funksionele Besluite: Riglyne* vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

5.4 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl of beswaar voort.

5.5 Die beslissing van die Sinode of sy gevolmagtigde appèlriggaam is finaal ten opsigte van daardie aangeleenthede wat tot sy bevoegdheid behoort.

6. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUTE VAN DIE ALGEMENE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

6.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring of 'n sinode wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode se gevolmagtigde appèlriggaam (die Algemene Taakspan Regte ingevolge 3.1.5 van die *Reglement vir die Algemene Taakspan Regte*) of die eersvolgende Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die Moderamen of aan die Algemene Sinode.

6.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later op die kennisgewing volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.

6.3 Ingevolge Artikel 44.4 van die *Kerkorde* kan sake in verband met leergeskille of geskille tussen sinodes onderling of tussen sinodes en mindere vergaderinge by wyse van appèl voor die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam dien.

7. HANTERING VAN APPÈL OF BESWAAR DEUR KERKVERGADERINGE OF HULLE GEVOLMAGTIGDE APPÈLLIGGAME

7.1 Indien 'n kerkvergadering nie self 'n appèl of beswaar aanhoor nie, word 'n appèlliggaam van minstens drie lede deur die kerkvergadering aangewys om die appèl of beswaar te hanteer. Die appèlliggaam kan kundiges koöpteer. Die vergadering van die appèlliggaam is 'n geslote vergadering.

7.2 'n Lidmaat of 'n kerkvergadering wat 'n appèlstuk of beswaarskrif wil indien, moet binne 21 dae nadat die vergadering se goedgekeurde notule beskikbaar gestel is, of nadat die bevindinge van 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek bekend gemaak is, by die meerdere vergadering daarvan kennis gee.

7.3 Die appellant of beswaarde moet binne 21 dae nadat daar kennis van appèl of beswaar gegee is, in die appèlstuk of beswaarskrif aan die appèlliggaam 'n skriftelike uiteensetting van die gronde van/redes vir die appèl of beswaar (ter sake dokumentasie ingesluit) voorsien, anders verval die reg op appèl of beswaar.

7.4 In terme van Artikel 65.2 en 65.3 van die *Kerkorde* kan daar oor leerstellige sake en bevoegdheidsaangeleenthede van gelegitimeerdes tot by die Algemene Sinode geappelleer word. Oor ander sake wat met die tug verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.

7.5 Die skriba van die appèlliggaam verkry so gou moontlik nadat die gronde van/redes vir die appèl of beswaar ingedien is, die kerkvergadering wat die besluit(e) geneem het se skriftelike reaksie daarop (ter sake dokumentasie, waaronder alle dokumente, notules, transkripsies, ensovoorts, moet ingesluit word) en besorg dit aan die appèlliggaam.

7.6 Die indiener van die appèlstuk of beswaarskrif word by die indiening van die appèl of beswaar in kennis gestel dat, indien die appèl of beswaar van die hand gewys word, die uiteindelijke koste⁵⁷ van die saak van die appellant of beswaarde gevorder mag word, indien die betrokke appèlliggaam só besluit. Die indiener van die appèl of beswaar moet skriftelike instemming met die reëling betuig. Indien die appellant of beswaarde dit nie doen nie, verval die appèl of beswaar. Die appellant of beswaarde is geregtig om vooraf 'n aanduiding te kry van die beraamde koste.

7.7 Die appèlliggaam vergader binne 21 dae na die ontvangs van die appèlstuk of beswaarskrif en beslis so spoedig moontlik daaroor.

7.8 Die appèlondersoek geskied op grond van die skriftelike uiteensetting van die appellant se appèlgronde of beswaarde se beswaarskrif (met ter sake dokumentasie) en

⁵⁷ Die koste van 'n appèlsaak word beperk tot die billike koste verbonde aan die vergader-, reis-, duplisering- en administratiewe uitgawes.

op grond van die skriftelike reaksie van die kerkvergadering op die appellant se appèlgronde of die beswaarde se beswaarskrif (met ter sake dokumentasie). Die appèlliggaam kan versoek of verlof gee dat mondelinge getuienis deur die appellant of beswaarde en/of 'n verteenwoordiger(s) van die betrokke kerkvergadering aangehoor word.

8. GRAVAMEN

Benewens die reg van appèl of beswaar kan 'n lidmaat of 'n kerkvergadering wat beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen 'n besluit van die Algemene Sinode het, die beswaar by wyse van 'n gravamen aan die Algemene Sinode voorlê. Indien die gravamen ontvanklik is, word dit vir oorweging aan die Algemene Sinode voorgelê.

9. MIDDELE TOT BESKIKKING VAN 'N APPÈLLIGGAAM

- 9.1 Na oorweging van 'n appèl kan die appèlliggaam, die appèl op een van die volgende wyses hanteer:
 - 9.1.1 die appèl geheel of gedeeltelik toestaan, of
 - 9.1.2 die appèl in geheel of gedeeltelik afwys, of
 - 9.1.3 indien die appèl berus op wesenlike onreëlmatighede, stel die appèlliggaam die besluit van die betrokke kerkvergadering tersyde.
- 9.2 Indien die appèlliggaam die appèl in geheel of gedeeltelik toestaan, word die betrokke kerklike vergadering se besluit/uitspraak, waar van toepassing, na die betrokke kerkvergadering of gevolmagtigde ondersoekliggaam terugverwys vir hersiening.
- 9.3 Die kerkvergadering na wie die saak terugverwys is, kan 'n nuwe gevolmagtigde ondersoekliggaam aanwys om die saak van nuuts af te ondersoek.
- 9.4 Indien die beswaar in 'n beswaarskrif gehandhaaf word, word die tersaaklike besluit(e) van die mindere kerkvergadering ter syde gestel.

10. BESLISSING VAN DIE APPÈLLIGGAAM

- 10.1 Die appèlliggaam kom tot 'n beslissing oor die appèl of beswaar en notuleer ook die rede(s) daarvoor. Die appellant of beswaarde en die kerkvergadering teen wie se besluit(e) geappelleer of beswaar aangeteken is, word skriftelik in kennis gestel van die beslissing en die rede(s) daarvoor.
- 10.2 Indien die appèl betrekking gehad het op die bevoegdheid van 'n gelegitimeerde, word die Algemene Taakspan Predikantesake binne 14 dae in kennis gestel van die beslissing van die appèlliggaam.

KERKLIKE GOEDERE

REGLEMENT 20

REGLEMENT VIR KERKLIKE GOEDERE

1. ALGEMENE SINODALE GOEDERE

1.1 ADMINISTRASIE VAN ALGEMENE SINODALE GOEDERE⁵⁸

1.1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in algemene sinodale verband is 'n regspersoon en die Algemene Sinode, of ander gevolmagtigde(s) deur die Algemene Sinode aangewys, is sy orgaan. Die NG Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die Algemene Sinode beheer en verkry word.

1.1.2 Vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Kerk Algemene Sinode* geregistreer.

1.1.3 Algemene sinodale kerklike goedere word geadministreer deur die Algemene Taakspan Fondse en Bates ingevolge besluite van die Algemene Sinode.⁵⁹

1.1.4 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates is bevoeg om in opdrag van die Algemene Sinode enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan:

1.1.4.1 dat die inkomste en eiendom van die Algemene Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die Algemene Sinode bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die Algemene Sinode; en

1.1.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Algemene Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Algemene Sinode gelewer het nie); en met insluiting van:

1.1.4.2.1 die ontvang van oordrag van alle eiendomme, goedere of fondse van die ontbinde Raad van Kerke en die gefedereerde rade;

1.1.4.2.2 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en

⁵⁸ *Kerklike goedere* [versamelnaam vir besittings] sluit in alle roerende en onroerende besittings soos eiendomme en fondse, skenkings en bemakings asook handelware of koopware, materiaal en stof.

⁵⁹ Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Sinodale Sendingkommissie (ASSK) en die Algemene Kommissie vir Diens van Barmhartigheid (AKDB) volgens besluit van die Algemene Sinode in 2004, die Algemene Diensgroep Diensgetuienis (ADD) die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het. Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Jeugkommissie volgens besluit van die Algemene Sinode in 2004, die Algemene Diensgroep Gemeente-ontwikkeling (ADGO) die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het. Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Diensgroep Gemeente-ontwikkeling (ADGO) en die Algemene Diensgroep Diensgetuienis (ADD), die Algemene Sinodale Moderamen die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het.

- 1.1.4.2.3 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is mits dit voldoen aan die Wet en die vereistes van die Belastingvrystellingseenheid van die SAID.
- 1.1.5 In geval van die uittrede van al die sinodes in terme van Artikel 36 van die *Kerkorde* óf die ontbinding van die Algemene Sinode, word alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende sinodes na verhouding van die getal belydende lidmate binne die gebied van elke sinode ten tye van die ontbinding verdeel.
- 1.1.6 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates administreer die algemene sinodale kerklike goedere, met dien verstande dat die Taakspan:
- 1.1.6.1 deurlopend sal verseker dat daar voldoen word aan die kerkordelike bepalinge, reglemente en besluite van die Algemene en die vereistes van die Belastingvrystellingseenheid van die SAID; en
- 1.1.6.2 die volgende beheer- en bestuursdokumente vir goedkeuring voorlê:
- 1.1.6.2.1 aan die Algemene Sinode/Moderamen wanneer nodig: die reglemente, aktes van oprigting en/of konstitusies van al die betrokke strukture en afsonderlike kerklike regsentiteite wat aan die Taakspan finansiële verslag doen, asook enige voorgestelde wysigings daaraan; en
- 1.1.6.2.2 aan die Bedryfspan jaarliks: die volgende finansiële bestuursinligting ten opsigte van alle strukture en ander regsentiteite soos verwys na in 1.6.2.1:
- 1.1.6.2.2.1 goedgekeurde geouditeerde finansiële state van die vorige finansiële jaar;
- 1.1.6.2.2.2 die goedgekeurde begroting vir die huidige finansiële jaar; en
- 1.1.6.2.2.3 enige ander toepaslike finansiële bestuursinligting soos deur die Bedryfspan versoek; en
- 1.1.6.3 volledige registers moet byhou van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings asook beleggings van die Algemene Sinode en word ook as sodanig in die Staat van Finansiële Posisie van die Algemene Sinode getoon.

1.2 SKENKINGS EN BEMAKINGS

- 1.2.1 Alle skenkings en bemakings aan die Algemene Sinode word deur die Algemene Taakspan Fondse en Bates hanteer en bestuur in oorleg met die Algemene Taakspan Regte. Wanneer skenkings en bemakings volgens wetlike eise anders hanteer moet word, moet die korrekte voorskrifte nagekom word met verantwoordings aan die Algemene Sinode. Die Algemene Sinode sal nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Wet) aanvaar nie: met dien verstande dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
- 1.2.2 Indien 'n skenking/bemaking vir 'n spesifieke doel gemaak word, moet dit ten behoeve van daardie gespesifiseerde doel aangewend word.

- 1.2.3 Indien 'n skenking/bemaking vir 'n goedgekeurde projek gedoen word, mag die betrokke projekspan dit daarvoor aanwend.
- 1.2.4 Indien 'n projekspan 'n skenking/bemaking wil aanwend vir 'n doel of projek waarvoor daar nog nie goedkeuring ontvang is nie, moet die advies en goedkeuring van die Algemene Taakspan Fondse en Bates eers verkry word.
- 1.2.5 In geval die Algemene Taakspan Fondse en Bates nie goedkeuring gee nie, mag die projekspan hom na die Moderamen wend.
- 1.2.6 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander manier te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
 - 1.2.6.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Algemene Sinode volgens Artikel 43 óf aan teologiese studente óf aan predikante, werknemers en amptenare in diens van kerkvergaderinge van die NG Kerk, asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Wet en die vereistes van die Belastingvrystellingseenheid van die SAID van belasting vrygestel is;
 - 1.2.6.2 slegs sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die Algemene Sinode.

1.3 BELEGGING VAN FONDSE

- 1.3.1 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat:
 - 1.3.1.1 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates die verantwoordelikheid het om die Algemene Sinode se beleggingsportefeulje deurlopend te beskerm deur te verseker dat die nodige maatreëls in plek is;
 - 1.3.1.2 Beleggings word slegs gedoen in terme van die Algemene Sinode se goedgekeurde beleggingsbeleid;
 - 1.3.1.3 Die Algemene Sinode se *strategiese bateverdeling* jaarliks saamgestel word na inagneming van die Algemene Sinode se begrote bedryfsuitgawes en dat die allokasie in ooreenstemming moet wees met Regulasie 28-beperkings wat die Pensioenfondswet voorstel;
 - 1.3.1.4 Die Beleggingskommissie van die Taakspan die Beleggingsbeleid en -strategie van die Algemene Sinode deurlopend moet nakom, met dien verstande dat die Algemene Taakspan Fondse en Bates nieteenstaande bostaande beperkings, 'n skenking of bemaking belê word in ooreenstemming met die voorgeskrewe vereistes soos deur die skenker/bemaker bepaal.

1.4 REGSGEDINGE OF DISPUTE OOR ALGEMENE SINODALE KERKLIKE GOEDERE

- 1.4.1 In alle regsgedinge of dispute oor algemene sinodale kerklike goedere tree die Algemene Taakspan Fondse en Bates sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die Algemene Sinode op ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.

- 1.4.2 Ten einde hierdie handelinge te verrig, word alle amptelike dokumente onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Fondse en Bates wat daartoe deur die Algemene Sinode of die Moderamen gemagtig is.
- 1.4.3 Die Algemene Sinode het geen aanspraak op die eiendomme, goedere en fondse wat aan die samestellende sinodes, ringe of kerkrade behoort en onder afsonderlike reglemente besit en beheer word nie.
- 1.4.4 Waar enige vaste eiendom aan die Algemene Sinode geskenk of nagelaat word ten behoeve van 'n werksaamheid of inrigting binne die gebied van 'n sinode, word dit met wedersydse instemming vir beheer en administrasie opgedra aan die betrokke sinode om vir die werksaamhede of inrigting aangewend te word.
- 1.4.5 Eiendomme wat voor die totstandkoming van die Algemene Sinode van die NG Kerk in gefedereerde verband gevestig was (soos byvoorbeeld die eiendomme onder die toesig en beheer van die Algemene Sondagskoolkommissie) het in 1962 met kerkvereniging die eiendomme van die NG Kerk in die algemene sinodale verband geword. Transportaktes van sodanige eiendomme wat op naam van die verskillende sinodes geregistreer staan, kan met die oog op besparing van koste, onveranderd bly. Enige handeling in verband met sodanige eiendomme geskied egter in terme van die bepalings van hierdie *Reglement*. Hierdie eiendomme kan verbind of vervreem word volgens die bepalings van die *Kerkorde* van die betrokke sinode in wie se naam dit geregistreer is, slegs nadat die Algemene Taakspan Fondse en Bates in oorleg met die Algemene Taakspan Regte en die Algemene Sinode/Moderamen daaroor besluit het.

2. SINODALE GOEDERE

- 2.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in sinodale verband is 'n regspersoon en die Sinode, of ander gevolmagtigde(s) deur die Sinode aangewys, is sy orgaan.
- 2.2 Die NG Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die Sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Kerk Sinode* (voeg in die amptelike naam van die betrokke sinode) geregistreer.
- 2.3 Sinodale kerklike goedere word gadministreer ingevolge besluite van die Sinode.
- 2.4 Die Sinode of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan:
 - 2.4.1 dat die inkomste en eiendom van die Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die Sinode bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die Sinode; en
 - 2.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot

- die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Sinode gelewer het nie); en met insluiting van:
- 2.4.3 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en
 - 2.4.4 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is mits dit voldoen aan die Wet en die vereistes van die Belastingvrystellingseenheid van die SAID.
- 2.5 Volledige registers moet byhou van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings asook beleggings van die Sinode en word ook as sodanig in die Staat van Finansiële Posisie van die Sinode getoon.

3. RINGSGOEDERE

- 3.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in ringsverband is 'n regspersoon en die Ring, of ander gevolmagtigde(s) deur die Ring aangewys, is sy orgaan.
- 3.2 Die Ring is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die Ring beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Ring* geregistreer.
- 3.3 Die Ring se kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die Ring.
- 3.4 Die Ring of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan:
 - 3.4.1 dat die inkomste en eiendom van die Ring, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die Ring bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die Ring; en
 - 3.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Ring vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Ring gelewer het nie); en met insluiting van:
 - 3.4.3 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en
 - 3.4.4 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is mits dit voldoen aan die Wet en die vereistes van die Belastingvrystellingseenheid van die SAID.
- 3.5 Volledige registers moet byhou van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings asook beleggings van die Ring en word ook as sodanig in die Staat van Finansiële Posisie van die Sinode getoon.

4. GEMEENTELIKE GOEDERE

- 4.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in gemeenteverband is 'n regs persoon en die Kerkraad, of ander gevolmagtigde(s) deur die Kerkraad aangewys, is sy orgaan.
- 4.2 Die Gemeente is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die Kerkraad beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die *Nederduitse Gereformeerde Gemeente* geregistreer.
- 4.3 Gemeentelike kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die Kerkraad.
- 4.4 Die Kerkraad of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan:
 - 4.4.1 dat die inkomste en eiendom van die Gemeente, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die Kerkraad bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die Gemeente; en
 - 4.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Gemeente vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Gemeente gelewer het nie); en met insluiting van:
 - 4.4.3 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en
 - 4.4.4 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is mits dit voldoen aan die Wet en die vereistes van die Belastingvrystellingseenheid van die SAID.
- 4.5 Volledige registers moet byhou van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings asook beleggings van die Gemeente en word ook as sodanig in die Staat van Finansiële Posisie van die Sinode getoon.

5. KERKLIKE REGSENTITEITE

- 5.1 Alhoewel die Algemene Sinode⁶⁰ nie regs aanspreeklikheid aanvaar vir die werksaamhede en verpligtinge van afsonderlike kerklike regsentiteite (bv maatskappye, organisasie sonder winsoogmerk en openbare weldaadsorganisasies) waarvan die lede van die Moderamen die ledevergadering vorm óf waarvan die Algemene Sinode of die Moderamen die lede van die ledevergadering aanwys of laat aanwys nie, is dit vir die strategiese belyning en operasionele beplanning van die Algemene Sinode se werksaamhede noodsaaklik dat die finansiële inligting genoem

⁶⁰ Waar nodig ook van toepassing op sinodes, ringe en gemeentes.

in 2.6.3 ten opsigte van die afsonderlike kerklike regsentiteite (buiten die Algemene Sinode, sinodes, ringe en gemeentes) vir die Algemene Sinode en sy gevolmagtigde(s) beskikbaar moet wees en dat daar deurlopend voldoen moet word aan toepaslike wetgewing.

- 5.2 Die Algemene Sinode, of die Moderamen wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is nie, beslis in gevalle waar die Algemene Taakspan Fondse en Bates en 'n ander gevolmagtigde van die Algemene Sinode, én/óf waar die Algemene Taakspan Fondse en Bates en 'n bepaalde regsentiteit waarvan die lede van die Moderamen die ledevergadering vorm of die lede van die ledevergadering aanwys of laat aanwys, én/óf waar die afsonderlike regsentiteite onderling nie eenstemmigheid kan bereik nie.
- 5.3 Al die kerklike regsentiteite moet voldoen al die wetlike vereistes soos op die betrokke kerklike regsentiteit van toepassing.
- 5.4 Die reglemente, aktes van oprigting en/of konstitusies van kerklike regsentiteite, asook enige wysigings daaraan, word aan die Algemene Sinode/Moderamen via die Algemene Taakspan Fondse en Bates voorgelê en goedgekeur waar van toepassing.
- 5.5 Aangesien die Algemene Sinode die rekeningkundige raamwerk “*IFRS for SMEs excluding business combinations*” vir sy eksterne oudit volg, hoef die finansiële state van ander kerklike regsentiteite nie gekonsolideer te word nie, mits daar vir 'n spesifieke regsentiteit anders besluit word deur die Algemene Sinode.

6. DIE KERK⁶¹ SE OPENBARE WELDAADSORGANISASIES

- 6.1 Die voorwaardes en vereistes vir 'n organisasie om as 'n Openbare Weldaadsorganisasie (OWO) goedgekeur te word, is vervat in Artikel 30 van die Wet, terwyl die reëls wat die voorkeur behandeling van 'n OWO ten opsigte van belastingvrystelling vervat is in Artikel 10(1)(cN) van die Wet. Artikel 10(1)(cN) maak voorsiening vir die vrystelling van normale belasting van sekere ontvangstes en toevallings van goedgekeurde OWO's. Sekere ontvangstes en toevallings van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit sal nogtans belasbaar wees.
- 6.2 Goedgekeurde OWO's moet regdeur hulle bestaan voldoen aan die Wet en verwante wetgewing. Indien 'n fidusiêre persoon skuldig bevind word aan 'n misdryf, kan hy/sy na skuldigbevinding 'n boete opgelê word of tronkstraf kry vir 'n periode wat nie twee jaar oorskry nie.
- 6.3 Die volgende vereistes is belangrik om na te kom:
 - 6.3.1 Die enigste oogmerk van die OWO is om een of meer openbare weldaadsaktiwiteit, soos omskryf in Artikel 30(1) van die Wet, op 'n nie-winsgewende grondslag en met 'n altruïstiese of filantropiese bedoeling, te onderneem.
 - 6.3.2 Geen aktiwiteit sal regstreeks of onregstreeks die ekonomiese eiebelang van enige fiduciarius of werknemer van die organisasie bevorder, anders as by wyse van redelike besoldiging.
 - 6.3.3 Die OWO is verplig om ten minste drie (3) persone, wat nie verbonde persone met betrekking tot mekaar is nie, te hê om die fidusiêre verantwoordelikheid van

⁶¹ Die Algemene Sinode, sinodes, ringe en gemeentes en ander kerklike regsentiteite

bedoelde organisasie te aanvaar en geen enkele persoon regstreeks of onregstreeks die besluitnemingsbevoegdheid met betrekking tot daardie organisasie beheer nie: Met dien verstande dat die bepalings van hierdie paragraaf nie van toepassing is nie met betrekking tot enige trust wat ingevolge die testament van 'n persoon wat voor of op 31 Desember 2003 te sterwe gekom het, opgerig is:

- Adresverandering moet binne 60 dae aan die Kommissaris van die SAID verskaf word;
- Enige verandering aan die konstitusie moet onmiddellik by die Kommissaris aangemeld word;
- Alle finansiële state moet vir vier jaar bewaar word;
- Veranderinge tov die drie fidusiêre persone moet onmiddellik by die Kommissaris aangemeld word.

- 6.3.4 Die OWO word verbied om direk of indirek enige van sy fondse aan enige persoon uit te keer (behalwe in die loop van die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit) en dit word vereis om sy fondse alleenlik vir die oogmerk waarvoor dit ingestel is, aan te wend.
- 6.3.5 Die fondse van die OWO sal slegs aangewend word vir die oogmerk waarvoor dit ingestel is.
- 6.3.6 By ontbinding van die OWO sal die oorblywende bates oorbetaal word aan –
- 6.3.6.1 enige soortgelyke OWO, wat goedkeuring ingevolge Artikel 30 van die Wet geniet;
- 6.3.6.2 enige instelling, raad of liggaam wat ingevolge die bepalings van Artikel 10(1)(cA)(i) van die betaling van belasting vrygestel is, wat as enigste of vernaamste oogmerk die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit het; of
- 6.3.6.3 enige staatsdepartement of administrasie in die nasionale of provinsiale of plaaslike regeringsfeer van die Republiek, soos in Artikel 10(1)(a) of (b) van die Wet bedoel.
- 6.3.7 Die OWO is verbied om 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesentlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen, met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A, te aanvaar nie: Met dien verstande dat 'n skenker (behalwe 'n skenker wat 'n goedgekeurde OWO is of 'n instelling, raad of liggaam is wat ingevolge Artikel 10(1)(cA)(i) van belasting vrygestel is en wat as sy enigste of vernaamste oogmerk het die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit) nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
- 6.3.8 'n Afskrif van enige wysigings aan die konstitusie, trustakte, Akte van Oprigting en Statute, of enige ander geskrewe stuk waarkragtens die OWO ingestel is, sal aan die Kommissaris voorgelê word.
- 6.3.9 Geen besoldiging sal aan enige werknemer, amptenaar, lid of ander persoon wat oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met

betrekking tot die diens gelewer, betaal word en sal nie enige persoon ekonomies bevoordeel op enige wyse wat nie in ooreenstemming met sy oogmerke is nie.

- 6.3.10 Die OWO nie bewustelik 'n party is of was nie by, of nie bewustelik toelaat, of nie bewustelik toegelaat het nie, dat dit gebruik word as deel van 'n transaksie, handeling of skema waarvan die enigste of hoofdoel die vermindering, uitstel of vermyding is van die aanspreeklikheid vir enige belasting, reg of heffing wat, by ontstentenis van bedoelde transaksie, handeling of skema, deur 'n persoon ingevolge hierdie Wet of enige ander Wet wat deur die Kommissaris geadministreer word, betaalbaar sou gewees het of geword het.
- 6.3.11 Geen hulpbronne regstreeks of onregstreeks gebruik is om enige politieke party te ondersteun, bevorder of opponeer nie.
- 6.3.12 Die OWO sal die vereiste Inkomstebelastingopgawe IT12EI (tesame met aanvullende dokumentasie indien aangevra) indien. Alle inkomste en uitgawes moet verklaar word.
- 6.3.13 In die geval van 'n OWO wat fondse of bates voorsien aan enige vereniging van persone soos bedoel in paragraaf (b)(iii) van die omskrywing van 'n "openbare weldaadsaktiwiteit" in Artikel 30 van die Wet, redelike stappe sal neem ten einde te verseker dat die fondse vir die doel waarvoor dit voorsien is, aangewend word.
- 6.3.14 'n Goedgekeurde OWO ingevolge Artikel 18A(1)(b)(i) van die Wet, moet ten minste 75% van die fondse wat ontvang is deur die organisasie by wyse van skenkings wat ingevolge hierdie Artikel as 'n aftrekking kwalifiseer, uitkeer (of die verpligting aangaan om aldus uit te keer) binne 'n tydperk van twaalf maande vanaf die einde van die finansiële jaar waartydens bedoelde skenkings verkry is.
- 6.3.15 In die geval van OWO's bepaal Artikel 63A van die Wet:
'n OWO ingevolge Artikel 30(3) van die Wet deur die Kommissaris goedgekeur moet enige kapitaalwins of kapitaalverlies bepaal ten opsigte van 'n beskikking oor 'n bate verontagsaam, waar –
- 6.3.15.1 die gebruik van daardie bate vanaf waardasiedatum deur daardie OWO nie gerig was op enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit nie; of
- 6.3.15.2 wesenlik die geheel van die gebruik van daardie bate op en na waardasiedatum deur daardie OWO gerig is op –
- 6.3.15.2.1 'n doelstelling anders as die beoefening van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit; of
- 6.3.15.2.2 die beoefening van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit in Artikel 10(1)(cN)(ii)(aa), (bb) of (cc) van die Wet beoog.
- 6.3.16 *Vrystellings van die normale belasting*: Artikel 10 van die Wet bepaal die volgende:

*Van die normale belasting word vrygestel –
die ontvangste en toevallings van enige OWO ingevolge Artikel 30(3) van die Wet deur die Kommissaris goedgekeur, in die mate wat die ontvangste en toevallings verkry is, anders as uit enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit; of uit enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit*

⁶² Kyk ook INTERPRETATION NOTE: NO. 24 (Issue 2)

- (i) *indien die onderneming of aktiwiteit-*
 - *integraal en direk verwant is tot die enigste of vernaamste oogmerk van daardie OWO soos in paragraaf (b) van die omskrywing van "openbare weldaadsorganisasie" in Artikel 30 van die Wet beoog;*
 - *beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste; en*
 - *wat nie onregverdig mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg het nie;*
- (ii) *indien die onderneming of aktiwiteit van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding;*
- (iii) *indien die onderneming of aktiwiteit deur die Minister by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is, met inagneming van –*
 - *die omvang en welwillendheidsaard van die onderneming of aktiwiteit;*
 - *die direkte verband en verwantskap van die onderneming of aktiwiteit met die enigste of vernaamste oogmerk van die OWO;*
 - *die winsgewendheid van die onderneming of aktiwiteit; en*
 - *die vlak van ekonomiese verwringing wat deur die belastingvrye status van die OWO wat die onderneming of aktiwiteit bedryf veroorsaak mag word; of*
- (iv) *behalwe 'n onderneming of aktiwiteit ten opsigte waarvan item (i), (ii) of (iii) van toepassing is en nie meer is nie as die grootste van*
 - *5 persent van die totale ontvangste en toevallings van daardie OWO gedurende die betrokke jaar van aanslag; of*
 - *R200 000.*

7. DEFINISIES

7.1 FIDUSIËRE PERSOON EN PLIGTE

7.1.1 Die vereiste vir 'n fidusiêre persoon is een wat 'n vertrouensposisie beklee en verantwoordelik optree met besluitnemingsbevoegdheid met betrekking tot die besigheid van 'n organisasie.

7.1.2 *Fidusiêre pligte* val onder vier opskrifte:

7.1.2.1 die fidusiêre persone moet konflik van belange vermy;

7.1.2.2 die fidusiêre persone mag nie die grense van hulle bevoegdhede oorskry nie;

7.1.2.3 die fidusiêre persone moet deurgaans 'n onbevange diskresie handhaaf; en

7.1.2.4 die fidusiêre persone moet hulle bevoegdhede uitoefen vir die doel waarvoor dit toegeken is.

7.1.3 'n Openbare Weldaadsorganisasie (OWO) moet ten minste drie onverbonde persone hê wat die fidusiêre verantwoordelikheid vir die organisasie aanvaar.

7.2 KOMMISSARIS

Die kommissaris van die Suid-Afrikaanse Inkomstediens (SAID) – “kommissaris”.

7.3 OPENBARE WELDAADSAKTIWITEIT

'n Openbare Weldaadsaktiwiteit is

7.3.1 enige aktiwiteit in Deel I van die Negende Bylae van die Wet gelys as:

7.3.1.1 *Godsdiens en Geloof*

7.3.1.1.1 *Die bevordering of beoefening van godsdiens wat daad van aanbidding, getuienis, onderrig en gemeenskapsdiens insluit, gebaseer op 'n geloof in 'n godheid.*

7.3.1.1.2 *Die bevordering en/of beoefening van 'n geloof*; en

7.3.2 enige ander aktiwiteit van tyd tot tyd deur die Minister by kennisgewing in die Staatskoerant bepaal as van 'n welwillendheidsaard te wees, met inagneming van die behoeftes, belange en welvaart van die algemene publiek.

7.4 OPENBARE WELDAADSORGANISASIE

7.4.1 Is enige organisasie wat –

7.4.1.1 'n nie-winsgewende maatskappy is, soos omskryf in a 1 van die Maatskappywet 71 van 2008 of 'n trust of 'n vereniging van persone is wat in die Republiek ingelyf, opgerig of gestig is; of

7.4.1.2 'n tak binne die Republiek is van enige maatskappy, vereniging of trust opgerig, ingelyf of ingestel in 'n land behalwe die Republiek en wat van belasting op inkomste in daardie ander land vrygestel is;

7.4.2 Is enige organisasie waarvan die enigste of hoofmerk die beoefening van een of meer openbare weldaadsaktiwiteite is, waar –

7.4.2.1 al daardie aktiwiteite beoefen word op 'n nie-winsgewende grondslag en met 'n altruïstiese of filantropiese bedoeling;

7.4.2.3 geen van daardie aktiwiteite bedoel is om regstreeks of onregstreeks die ekonomiese eie belang van enige fiduciarius of werknemer van die organisasie te bevorder nie, anders as by wyse van redelike besoldiging wat aan daardie fiduciarius of werknemer betaalbaar is; en

7.4.3 Is enige organisasie waar –

7.4.3.1 elke sodanige aktiwiteit deur daardie organisasie beoefen word vir die voordeel van, of algemeen toeganklik is vir, die algemene publiek, ingesluit enige sektor daarvan (behalwe klein en eksklusiewe groepe); en

7.4.3.2 enige aktiwiteit deur die Minister ingevolge paragraaf (b) van die omskrywing van "*openbare weldaadsaktiwiteit*" in subartikel 30 (1) van die Wet bepaal of enige voorwaardes deur die Minister ingevolge subartikel 30 (3)(a) van die Wet voorgeskryf moet binne 'n tydperk van 12 maande na die datum van publikasie deur die Minister in die Staatskoerant van daardie aktiwiteit of daardie voorwaardes, in Parlement ter tafel gelê word vir insluiting in die Wet.

7.5 WET

Wet verwys na die Inkomstebelastingwet 58 van 1962 (soos gewysig).

GEMEENTES

REGLEMENT 21

REGLEMENT VIR GESTUURDHEID VAN DIE NG KERK

1. DEFINISIE

- 1.1 Die missie van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees is om lewe en volheid aan die wêreld te gee, en die kerk is in diens van God se missie.
- 1.2 Deur die Woord en Gees vergader God vir Hom 'n gemeente. Deur dié gemeente:
 - laat God sy Woord verkondig,
 - bring Hy die gemeenskap van heiliges uit alle nasies tot stand,
 - laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,
 - laat Hy sy opdrag om die skepping en lewe te bewaar sigbaar tot uitdrukking bring, en
 - word sy geregtigheid en versoening verkondig.Só laat Hy sy Koninkryk kom.
- 1.3 Die gestuurde kerk bedien die evangelie in al sy dimensies aan mense wat die evangelie nie ken nie of daarvan vervreemd is.
- 1.4 Elke gemeente is 'n gestuurde gemeente en so elke lidmaat van die gemeente.
- 1.5 Gestuurdheid (missionale kerkwees) is die roeping van elke lidmaat asook van die plaaslike gemeente. Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband van ringe en sinodes onderneem.
- 1.6 Waar binne een geografiese gebied meer as een kerkverband van die NG Kerkfamilie bestaan, word gestuurdheid in oorleg en samewerking met mekaar gedoen.

2. UITVOERING

2.1 Kerklike betrokkenheid by God se missie

- 2.1.1 Die kerk is in diens van God se missie.
- 2.1.2 Dit is die plig van die kerkraad om die gemeente te motiveer en toe te rus om as gestuurde gemeente betrokke te wees by die heilshandeling van God met die wêreld. Hierdie betrokkenheid sluit in persoonlike getuienis deur woord en lewe, die beoefening van geloofsgemeenskap, voorbidding, rentmeesterskap, die diens van barmhartigheid en die ywer vir reg en geregtigheid in die samelewing.
- 2.1.3 Vir die koördinering, stimulering en uitvoering van die getuienistaak benoem die kerkraad 'n gevolmagtigde wat die gestuurheid van die gemeente hanteer.
- 2.1.4 Elke kerkraad onderneem gestuurde dienswerk sowel binne as buite eie gemeentegrense na gelang van omstandighede. In alle gevalle geskied hierdie dienswerk in oorlegpleging met, en waar moontlik in samewerking met, ander lede van die NG Kerkfamilie (gemeente, ring of sinode) wat belang mag hê by die betrokke bedieninge.

- 2.1.5 Waar die omvang van die gestuurde dienswerk dit vereis, kan die kerkverband deur ring en sinode die kerkraad in die uitvoering van die dienswerk steun.
- 2.1.6 Die ring en sinode neem respektiewelik die verantwoordelikheid vir die gestuurde dienswerk in die rings- en sinodale gebied.
- 2.1.7 Waar gestuurde dienswerk buite die grense van die gemeente geskied, moet waar moontlik, skakeling en samewerking wees met ander gestuurde kerke en instansies wat reeds daar werksaam is.
- 2.1.8 Waar 'n sinode 'n gestuurde aksie begin met spontane bydraes van lidmate vanuit die Kerk as geheel ('n "geloofaksie"), moet ander sinodes wie se lidmate daarby betrokke word, ook in die saak geken word.
- 2.1.9 Die Algemene Sinode bepaal die beleid vir die gestuurdheid van die NG Kerk.
- 2.1.10 Deur middel van bedieninge op die terreine van byvoorbeeld mediese werk, onderwys, lektuurvoorsiening, tegniese hulpmiddels, sosio-ekonomiese opheffing, publieke getuienis teenoor die owerheid en missionêre barmhartigheidsdiens streef die NG Kerk daarna om die Koninkryk van God op omvattende wyse met woord en daad te dien.

2.2 Toerusting vir Gestuurdheid

- 2.2.1 Die NG Kerk aanvaar dit as taak en verantwoordelikheid om lidmate en ander werkkragte op te lei en toe te rus met die oog op eie gestuurde diens asook met die oog op beskikbaarstelling van werkkragte, waar verlang of benodig, vir gestuurde diens by ander lede van die NG Kerkfamilie.
- 2.2.2 Die opleiding en toerusting vir eie gestuurde diens en gestuurde diens by 'n lid van die NG Kerkfamilie geskied op die volgende wyse:
 - 2.2.2.1 deur lidmate te aktiveer en te skool vir gestuurdheid met woord en daad;
 - 2.2.2.2 deur gestuurde werkkragte op te lei en toe te rus vir 'n bepaalde deelydse of voltydse diens waarvoor hulle 'n roeping het, of vir die dienswerk wat hulle gevra mag word om by ander lede van die NG Kerkfamilie te verrig; of
 - 2.2.2.3 deur die opleiding van predikante vir gestuurde diens op die volgende terreine:
 - 2.2.2.3.1 die opbou van gemeentes tot gestuurde gemeentes;
 - 2.2.2.3.2 die bediening op 'n bepaalde gestuurde bedieningsgebied;
 - 2.2.2.3.3 die bediening as predikant by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie waarheen die persoon beroep mag word;
 - 2.2.2.3.4 'n bediening van spesialiteitswerk op bepaalde terreine by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie, indien daarvoor 'n behoefte bestaan; en/of
 - 2.2.2.3.5 'n bediening in die wêreldsending.

2.3 Lidmate in diens van ander kerke en organisasies

- 2.3.1 Die NG Kerk keur dit goed dat lidmate hulle by kerke en sendingorganisasies wat vir die Kerk aanvaarbaar is, kan aansluit vir gestuurde diens, veral in ander wêrelddele, mits die Kerk se Belydenis nie in gedrang kom nie en die NG Kerk se beleid vir gestuurdheid daardeur gedien word. Vir hierdie soort diens word die volgende bepaal:
 - 2.3.1.1 Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal met watter kerke en organisasies ooreenkomste in dié verband aangegaan mag word. 'n Organisasie word geag 'n

goedgekeurde organisasie te wees indien die werksaamheid van die organisasie 'n geestelike karakter dra, met die verkondiging van die Woord in regstreekse verband staan en ten bate van die NG Kerk geag word.

- 2.3.1.2 Wanneer lidmate begerig is om by 'n erkende kerk of organisasie te gaan werk, word 'n ooreenkoms met daardie kerk of organisasie aangegaan oor aangeleenthede soos lewensonderhoud, toelaes, pensioenvoorsiening, en kerklike lidmaatskap van en toesig oor die betrokke werker.
- 2.3.1.3 Lidmate wat begerig is om gestuurde dienswerk buite 'n diensterrein van die NG Kerk te doen, verkry, indien nodig, 'n buitelandse reisattestaat van hul kerkraad.
- 2.3.1.4 Lidmate wat voornemens of begerig is om by so 'n erkende kerk of organisasie in te skakel, tree met die betrokke sinode of sy gevolmagtigde in verbinding.

2.4 Basis waarop met ander kerke en organisasies saamgewerk word

- 2.4.1 Die kerke en organisasies moet van Protestants-Christelike belydenis wees.
- 2.4.2 NG Kerk werkers moet die vryheid hê om hul geloofsbeskouing ooreenkomstig die Drie Formuliere van Eenheid uit te leef.
- 2.4.3 Lidmate moet eweneens die vryheid behou om in beskouinge waaroor daar verskille tussen gelowiges bestaan, hul eie standpunt daarop na te hou.
- 2.4.4 Die NG Kerk werkers moet getrou bly aan die Belydenis van die Kerk.

2.5 Gelegitimeerdes in diens van ander kerke en organisasies

2.5.1 Ten opsigte van hul bedieningsbevoegdheid is daar drie kategorieë waarvolgens gelegitimeerdes in gestuurde diens gebruik kan word:

2.5.1.1 Predikante van die NG Kerk wat deur erkende kerke vir gestuurde diens beroep en bevestig⁶³ word

Hulle verkry bevoegdheid in die ander kerk, en verloor bevoegdheid in die NG Kerk. Hulle kan egter vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om die opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle *colloquium doctum* by die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Taakspan Predikantesake, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.2 Predikante en proponente van die NG Kerk wat deur kerkvergaderings of hul gevolmagtigdes beroep en uitgestuur word vir 'n eie gestuurde diens of vir gestuurde diens saam met ander kerke en/of organisasie

Terwyl hulle lidmaatskap van die gemeente van die NG Kerk behou, deur die gemeente beroep en bevestig is én in diens van die gemeente/kerkverband bly, behou hulle die bevoegdheid van predikant solank hulle met hierdie opdrag besig is. Indien hulle lidmaat van die ander kerk word en in diens van daardie kerk tree, kan hulle vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om

⁶³ Uitgestuurdes in diens van die kerkverband word deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde benoem en bevestig.

opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle *colloquium doctum* by die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Taakspan Predikantesake, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.3 Predikante en proponente van die NG Kerk wat in diens van 'n organisasie tree

'n Predikant of proponent wat in diens van 'n organisasie tree en daarom nie meer in diens van die NG Kerk of ander erkende kerk staan nie, kan vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om die behoud van proponentsbevoegdheid.

2.5.2 Pensioenaandeel vir uitgestuurdes

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n gelegitimeerde beroep/benoem, bevestig en uitstuur vir gestuurde diens saam met ander kerke en organisasies (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), moet in belang van so 'n persoon deelhebber word van die Pensioenfonds.

2.5.3 Lewensonderhoud en toelaes vir uitgestuurdes

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n proponent of predikant vir 'n eie gestuurde aksie of vir gestuurde diens saam met ander kerke en/of organisasies beroep/benoem, bevestig en uitstuur (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), kan die lewensonderhoud en toelaes vir die predikant op een van die volgende wyses reël:

- 2.5.3.1 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir die volle lewensonderhoud en toelaes, waarby die pensioenbydrae ingesluit is.
- 2.5.3.2 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir 'n kontraktuele gedeelte van die lewensonderhoud en toelaes én die pensioenbydrae.
- 2.5.3.3 Die ander kerk of sendingorganisasies neem kontraktueel verantwoordelikheid vir die volle lewensonderhoud en toelaes, maar die gemeente/kerkverband bly verantwoordelik vir die pensioenbydrae.

2.5.4 Kerklike inskakeling van uitgestuurdes

'n Predikant wat beroep, bevestig en uitgestuur word (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), skakel as lidmaat en ampsdraers by die sturende gemeente in, onderhewig aan die volgende:

- 2.5.4.1 Indien dit vir 'n uitgestuurde onmoontlik is om sy lidmaatsregte en ampsvoorregte in die plaaslike gemeente uit te oefen, word die persoon met 'n reisattestaat aan die sorg en toesig van 'n ander gemeente toevertrou.
- 2.5.4.2 Die uitgestuurde staan egter steeds onder die tug en/of dissipline van die sturende gemeente.
- 2.5.4.3 Indien die uitgestuurde nie aan die kerkregering kan deelneem nie, wat die bywoning van kerkraadsvergaderinge en die afvaardiging na meerdere vergaderinge insluit, kan die ring daaraan vrystelling verleen en kan dit as sodanig in die diensooreenkoms opgeneem word.

2.6 Lidmaatskap en kerkverband

- 2.6.1 Gelowiges uit elke taal en nasie wat deur die gestuurde aksies van die NG Kerk vergader word en deur doop en belydenis lidmate van die kerk van Christus word, vorm met alle gelowiges 'n eenheid in die ware geloof in Christus as lidmate van sy liggaam.
- 2.6.2 Nuwe lidmate sal waar moontlik inskakel by 'n gemeente van die NG Kerkfamilie. By gebrek aan sodanige gemeente kan hulle, ná onderhandeling, by 'n ander kerk inskakel of kan daar, wanneer genoegsaam getalle bestaan, tot selfstandige gemeentevorming in die kerkverband oorgegaan word.
- 2.6.3 Ter wille van meer doeltreffende Woordbediening is dit wenslik dat elkeen "in sy eie taal praat oor die groot dinge wat God gedoen het" (Handelinge 2:11). Daarom behoort daarvoor ruimte te bestaan dat Woordbediening en aanbidding kan geskied met inagneming van eiesoortige taal- en kultuuragtergrond en bedieningsbehoefes.
- 2.6.4 Indien 'n bepaalde groep gelowiges dit mettertyd sou verlang en omstandighede dit regverdig, kan daar ruimte vir hulle geskep word om in eie gemeenteverband op te tree ooreenkomstig hul eie bedieningsbehoefes binne die konteks van eie taal en kultuur, maar verkieslik word aansluiting gesoek by die bestaande kerk in die streek waarmee die kerk in die NG Kerkfamilie die nouste bande het.
- 2.6.5 Eie gemeentevorming impliseer ook die moontlikheid van eie breër verbande van ring en sinode. Hier sal faktore soos geografiese verwyderdheid, staatkundige bestel en die behoefte aan inkleding van die evangelie in eie kulturele konteks 'n rol speel. Voorop bly egter staan dat die eenheidsband met die bestaande Kerk in die NG Kerkfamilie in die streek sover moontlik behoue bly en steeds uitdrukking sal vind op die mees sinvolle en effektiewe wyse.

2.7 Die NG Kerkfamilie

- 2.7.1 Die NG Kerk aanvaar dat die eenheid van die kerk 'n onmisbare toetssteen is vir die egtheid en geloofwaardigheid van die kerk se getuienis in die wêreld (Kerk en Samelewing, par 83).
- 2.7.2 Daarom onderskryf die NG Kerk die ideaal van één kerkverband binne die NG Kerkfamilie (Kerk en Samelewing, par 236).
- 2.7.3 Met die oog op die opbou van die kerk tot gestuurde diens in die wêreld, onderskryf die NG Kerk die beginsel van wederkerige hulp en bystand ten opsigte van behoeftes binne die hele NG Kerkfamilie.
- 2.7.4 Solank die hele NG Kerkfamilie nog nie in een kerkverband verenig is nie, geld die volgende ten opsigte van die wedersydse beskikbaarstelling van werkkragte binne die NG Kerkfamilie:
 - 2.7.4.1 Die NG Kerk kan predikante vir ander lede beskikbaar stel as hulle dit versoek. Hierdie leraars word in ooreenstemming met die kerkordes en bepalinge van die onderskeie kerkverbande beroep en bevestig, of soos ooreengekom in die ooreenkomste tussen die betrokke sinodes.
 - 2.7.4.2 Predikante wat deur die NG Kerk beskikbaar gestel word en beroep en bevestig is in 'n ander kerkverband van die NG Kerkfamilie, se bevoegdheid en opsig en tug word bepaal deur die kerkorde van daardie kerkverband.

- 2.7.4.3 Die NG Kerk kan kundiges op die gebied van teologiese opleiding, jeugwerk, sending, evangelisasie, kerklike administrasie, diakonaat, ensovoorts op versoek van 'n ander lid van die NG Kerkfamilie vir tydelike diens in daardie kerkverband beskikbaar stel. Hulle posisie met betrekking tot die strukture van die ander kerkverband word by wyse van onderlinge ooreenkomste gereël.
- 2.7.4.4 Ander werkkragte uit die NG Kerk wat volgens ooreenkoms dienswerk in 'n lidkerk van die NG Kerkfamilie verrig, word lidmate van die betrokke kerk. In 'n gebied waar nie 'n gemeente van die NG Kerkfamilie bestaan nie, bly hulle lidmate van die NG Kerk.

2.8 Gesamentlike gestuurde diens

- 2.8.1 Die NG Kerk aanvaar gesamentlike gestuurde diens as verantwoorde benadering. Indien gestuurde diens in 'n gebied of land gedoen word waar daar reeds 'n Kerk uit die NG Kerkfamilie bestaan, word samewerking gesoek.
- 2.8.2 Indien die NG Kerk in 'n gebied of land werk waar daar nog nie 'n gemeente van een van die lidkerke van die NG Kerkfamilie is nie, kan die NG Kerk self of saam met ander lidkerke werkkragte beroep, bevestig en uitstuur.
- 2.8.3 Waar geleentheid tot gesamentlike gestuurde diens voorkom, kan gesamentlike diensgroepe vir gestuurde diens van die betrokke lidkerke van die NG Kerkfamilie in die lewe geroep word om verantwoordelikheid vir die werk te aanvaar.
- 2.8.4 Gesamentlike gestuurde diens word gereël volgens onderlinge ooreenkoms tussen die betrokke kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes.

2.9 Skakeling met die owerheid

- 2.9.1 Die Kerk se roeping tot getuienis behels ook skakeling met die owerheid op alle vlakke oor aangeleenthede op die terrein van getuienis.
- 2.9.2 Skakeling met die owerheid geskied volgens Artikel 67 van die *Kerkorde*.

REGLEMENT 22

REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1. BEPALING VAN DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

- 1.1 Die Woord van God is die primêre maatstaf en basis by die bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en godsdienstige groepe.
- 1.2 Hoe 'n kerk die Bybel verstaan, die hoofsaak van die boodskap van die Bybel interpreteer en dit op die lewe toepas, staan uitgedruk in die Kerk se belydenisskrif(te).
- 1.3 Die belydenisgrondslag wat die NG Kerk onderskryf en waaraan hy hom gebonde ag, is:
- 1.3.1 Die drie ekumeniese belydenisse, naamlik die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius, wat die NG Kerk met die meeste ander Christelike kerke deel.

- 1.3.2 Die drie Formuliere van Eenheid, naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, wat die NG Kerk met 'n aantal gereformeerde kerke deel en wat die eiendomlike van die NG Kerk is.
- 1.4 Die NG Kerk se belydenisgrondslag is ondergeskik aan die Bybel en moet steeds daaraan getoets word.
- 1.5 Dit is nie voldoende dat 'n belydenis op papier staan of dat iemand dit op 'n stadium in die verlede onderskryf het nie. Daar moet ook gevra word of 'n bepaalde kerk en sy lidmate hulle daardeur gebonde ag en of die belydenis in 'n godvrugtige lewe konkret word.
- 1.6 Die gesamentlike kriteria⁶⁴ vir bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en groepe is dus die wil van God Drie-enig soos in die Bybel weergegee, en weerspieël in
- die belydenis,
 - die kerkorde,
 - die erediens, en
 - die Christelike lewenswandel, diens en getuienis.

2. GROEPERINGE VAN DIE CHRISTENDOM

- 2.1 Om kerke en Christelike groepe in te deel, is moeilik omdat sekeres in meer as een kategorie pas en ander nêrens. Verder moet daar rekening gehou word met die feit dat kerke nie staties is nie, maar gedurig besig is om te verander en dat sekere kerke gekenmerk word deur 'n patroon van wyduiteenlopende modaliteite wat onder een struktuur gehuisves word. Oor die aard en graad van die NG Kerk se verhouding tot onderstaande kerke word deur die Algemene Sinode beslis (vergeelyk ook 3.1.2, 3.1.4, 3.2 en 3.3 hieronder).
- 2.2 Hier word uitgegaan van die groot groeperinge van die Christendom soos dit in die geskiedenis ontvou het, naamlik:

2.2.1 Gereformeerde kerke

Waaronder die Familie van NG Kerke, die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika, die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika, die Afrikaanse Protestantse Kerk, die Presbiteriaanse Kerke (Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Evangelical Presbyterian Church), die Church of England in Southern Africa, die United Congregational Church of Southern Africa, die Volkskerk van Afrika, die Calvyn Protestantse Kerk en die Rynse Kerk.

2.2.2 Ander Protestantse kerke

Waaronder die Lutherse kerke, die Anglican Church of Southern Africa (die Anglikaanse Kerk), die Methodist Church of Southern Africa, die Baptiste Kerke (in onderskeiding van die charismatiese baptiste kerke) en die Evangelies Gereformeerde Kerk.

⁶⁴ Vergelyk Agenda van die Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1 tot 14.2.5 vir 'n bespreking van dié kriteria.

2.2.3 **Pinkster en Charismatiese kerke**

Die pinkstergroepe, byvoorbeeld die Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika, die Volle Evangelie Kerk, die Pinkster Protestantse Kerk en die Assemblies of God. Charismatiese groepe, byvoorbeeld die Hatfield Christian Church/Centre en Rhema. Ander, byvoorbeeld die Kerk van die Nasarener, Lede in Christus en die Sewende Dag Adventiste.⁶⁵

2.2.4 **Nie-Reformatoriese Kerke**

Waaronder die Rooms Katolieke Kerk en die Oosters Ortodokse Kerke.

2.2.5 **Afrika Onafhanklike Kerke**

2.2.6 **Ander groepe**

Waaronder die Jehovasgetuies, die Christian Science, die Church of Jesus Christ of the Latter Day Saints (die Mormone) en die Apostelkerke (die Ou Apostoliese Kerk, die Nuwe Apostoliese Kerk, die Apostel Eenheid, die Twaalf Apostels, ensovoorts).

3. **PRAKTIESE TOEPASSING VAN DIE KRITERIA**

3.1 **Samewerking met ander Christelike kerke**

- 3.1.1 Die NG Kerk stel hom ten doel om op verantwoordelike wyse, sonder prysgawe van die eie standpunt, met ander Christelike kerke saam te werk ter bevordering van die Koninkryk van God.
- 3.1.2 Die graad en wyse van samewerking sal in elke geval bepaal word deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkorde, erediens en die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk (vergelyk 1.6 hierbo).
- 3.1.3 Ekumene moet deur alle kerkvergaderinge beoefen word te wete die Algemene Sinode, sinodes, ringe en kerkrade. Dit is nodig om te beklemtoon dat plaaslike ekumene op die agenda van elke kerkraad moet bly.
- 3.1.4 Die Algemene Sinode bepaal die beleid oor die aard en graad van ekumeniese verhoudinge (vergelyk Artikel 70 van die *Kerkorde*).

3.2 **Assosiasie**

- 3.2.1 Nadat 'n formele aansoek ontvang en beoordeel is, kan die Algemene Sinode met 'n tweederdemeerderheidstem goedkeuring verleen dat ander kerke of kerkgemeenskappe (ingesluit gemeentes van ander kerke) in assosiasie met die NG Kerk tree.
- 3.2.2 Die graad en wyse van assosiasie word in elke geval bepaal deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkorde, erediens en die Christelike lewenswandel, diens en getuienis van die betrokke kerk of kerkgemeenskap.
- 3.2.3 'n Ander kerk of kerkgemeenskap se assosiasieverbintenis met die NG Kerk word in 'n assosiasieooreenkoms vervat. In hierdie ooreenkoms word wedersydse voorregte en verpligtinge uitgespel, waaronder die wyse waarop daar oor-en-weer in die kerkvergaderinge sitting geneem (waarnemend, adviserend of stemhebbend) en aan die vergaderinge deelgeneem word. Ander reëlins kan insluit: wedersydse erkenning van opleiding en legitimasië, oor-en-weer aanvaarding van lidmaatskap, kanselruiling

⁶⁵ Hierdie twee kerke word vir praktiese redes hier geplaas.

met die bevoegdheid om sakramente te bedien, gesamentlike werksaamhede, finansiële verpligtinge, die wyse waarop die assosiasie kan oorgaan tot inlywing by die NG Kerk, die wyse waarop die assosiasie beëindig kan word, ens.

3.3 Verlening van kerklike voorregte sonder oordrag van lidmaatskap

3.3.1 Die doop

- 3.3.1.1 Die doop word aan kinders van lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge, wat nie die verbondsdooop verwerp nie, bedien, mits hulle skriftelike verlot daartoe van die betrokke kerkraad of instansie van die kerk waaraan hulle behoort, ontvang het.
- 3.3.1.2 Lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge wat nie die verbondsdooop verwerp nie, kan, met toestemming van hulle eie kerkraad en na die dooponderhoud, toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders en ook op die vroeë te antwoord.
- 3.3.1.3 Lidmate van kerke wat die verbondsdooop verwerp, persone uit groepering 5 en 6, asook mense wat Christus bely, maar nie formeel aan 'n kerk behoort nie, kan na die dooponderhoud toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders sonder dat die vroeë aan hulle gestel word en hulle daarop moet antwoord.
- 3.3.1.4 Die kerkraad van 'n NG gemeente kan aan lidmate toestemming verleen om hulle kinders in 'n gemeente van 'n kerk uit die eerste twee groeperinge (vergelyk 2.2.1 en 2.2.2 hierbo) te laat doop.

3.3.2 Die nagmaal

- 3.3.2.1 In gemeentes van die NG Kerk mag besoekers die nagmaal gebruik op voorwaarde dat hulle toegang en vrymoedigheid daartoe in hulle eie gemeentes het.
- 3.3.2.2 Die volgende sou as moontlike voorbeeld kon dien van 'n uitnodiging tot deelname aan die nagmaal:

“Aangesien die kerk van Christus meer omvattend is as slegs hierdie gemeente word elkeen van u wat u persoonlike verlossing in Jesus Christus gevind het, in u eie gemeente toegang tot die nagmaal en vrymoedigheid daartoe het en wat u kan vereenselwig met die leer oor die nagmaal, soos dit in die formulier aan u voorgehou is, uitgenooi om aan hierdie nagmaalsfees deel te neem. Wie egter die genadewerk van God minag en tog deelneem, eet en drink 'n oordeel oor hulleself.”
- 3.3.2.3 In ekumeniese verhoudinge op sowel gemeentelike as sinodale vlak word wedersydse toeganklikheid al dan nie van die betrokke kerke bespreek en dienooreenkomstige gedragswyses bepaal.
- 3.3.2.4 Lidmate van 'n NG gemeente kan op besoek in 'n ander kerk nagmaal gebruik indien daardie kerk dit toelaat. Lidmate behoort dus voortdurend ingelig te word oor die sin van die nagmaal en die implikasies wat dit het vir die wyse waarop 'n mens as nagmaalsgas in ander gemeentes en kerke optree. Hierdie inligting kan verskaf word deur die prediking, die inkleding van die liturgie en die kategese.

3.4 Oorkoms na 'n Nederduitse Gereformeerde Gemeente

3.4.1 Algemeen

- 3.4.1.1 Geloof in die God van die Heilige Skrif soos dit in die Formuliere van Eenheid tot uitdrukking kom, is die enigste voorwaarde om aan 'n NG gemeente as gemeente van Christus te behoort.
- 3.4.1.2 Lidmaatskap van alle NG gemeentes is oop vir enige gelowige wat die Belydenis van hierdie Kerk aanvaar.
- 3.4.1.3 Die opneem van lidmate uit ander kerke is in beginsel en praktyk 'n gemeentelike aangeleentheid wat onder die toesig van die kerkraad en in ooreenstemming met die kerkordelike bepalings plaasvind.
- 3.4.1.4 In elke geval waar iemand uit 'n ander kerk of groep na 'n NG gemeente wil oorkom/terugkom, moet 'n deeglike pastorale gesprek gevoer word oor alle aspekte van die leer en lewe van so iemand (vergelyk ook 1.6 hierbo) en oor die beweegredes vir die aansoek.
- 3.4.1.5 Tydens hierdie pastorale gesprek moet rekening gehou word met die feit dat nie alle lede van 'n bepaalde kerk dieselfde geestelike ingesteldheid en geestelike peil het of dieselfde opvattinge huldig nie.

3.4.2 Aanvaarding van doop

- 3.4.2.1 Die doop van persone uit ander kerke word aanvaar mits dit
 - geskied het in die Naam van die Drie-enige God Vader, Seun en Heilige Gees,
 - met water bedien is, en
 - bedien is deur 'n persoon wat afgesonder is vir die bediening van die Woord en die sakramente.
- 3.4.2.2 Die doop van persone wat in een van die Apostelkerke (waaronder die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid en die Twaalf Apostels) gedoop is, word nie aanvaar nie.

3.4.3 Belydende lidmaatskap

- 3.4.3.1 In die pastorale gesprek met persone wat uit kerke uit die eerste twee groeperinge van kerke na 'n NG gemeente wil oorkom, word gelet op punte van verskil in leer en lewe sodat die persoon die leer van die NG Kerk heelhartig kan onderskryf.
- 3.4.3.2 Van persone uit kerke uit groepering 3 en 4 word naas die pastorale gesprek ook gedeeltelike of volledige onderrig met belydenis van geloof voor 'n kommissie van die kerkraad of voor die gemeente vereis.
- 3.4.3.3 Persone uit die vyfde en sesde groeperinge moet 'n deeglike kategese deurloop en openbare belydenis van geloof aflê.

4. EKUMENIESE BELEID

4.1 Uitgangspunte vir die NG Kerk met betrekking tot ekumeniese verhoudinge

Hierdie uitgangspunte moet saam gelees word met die volgende: (i) 1 tot 3 hierbo; (ii) Agenda Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1-14.2.5; (iii) Die Ekumeniese Beleid,

Agenda Algemene Sinode 1990, pp 61-64, Handeling Algemene Sinode 1990, pp 546-549.

4.1.1 Die kerk van Christus is wêreldwyd één.

4.1.2 Die kerk van Christus is oor die grense van plek en tyd één.

4.1.3 Eenheid is 'n gawe aan en 'n roeping vir die kerk

Hierdie taak word veral ook op plaaslike vlak volvoer – hier word die kragtige getuigenis van eenheid tot stand gebring. Plaaslike kerke streef daarna om met die ware kerk van Christus (NGB Artikel 29) saam te aanbid, te getuig en te werk.

4.1.4 Eenheid en verskeidenheid

Eenheid is nie eendersheid nie. Die verskeidenheid van volke, tale, gebruike en kulture moet erken word. Ook die gevolglike ryk verskeidenheid in aanbidding, kerkstrukture, uitdrukkings, formuliere en kerkstrukture. Die verskeidenheid mag egter nie tot geskeidenheid lei nie – dit is 'n verskeidenheid in die eenheid van Christus se kerk.

4.1.5 Eenheid in waarheid

Kerke streef daarna om saam die waarheid van die Woord van die Here, wat nie ter wille van eenheid prysgegee moet word nie, te soek.

4.2 Die NG Kerk en ekumeniese verhoudinge, bilateraal en multilateraal (ekumenies)

4.2.1 Die NG Kerk (Algemene Sinode) wil aktief bilaterale (een-tot-een) verhoudinge met ander Christelike kerke (denominasies) aanknoop, handhaaf en bevorder, beide op nasionale en internasionale vlak.

4.2.2 Oor die kerke met wie bilaterale verhoudinge aangegaan word en die aard en graad van elke verhouding besluit die Algemene Sinode op onder meer aanbeveling van die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer.

4.2.3 Die NG Kerk wil ook sy roeping tot die eenheid van die kerk bevorder en handhaaf deur in nasionale en internasionale ekumeniese organisasies en liggame op 'n multilaterale vlak (ekumenies) met ander kerke en organisasies in verhouding te tree.

4.2.4 Oor die ekumeniese organisasies of liggame met wie in verbinding getree word, die aard en graad van die multilaterale verhoudinge besluit die Algemene Sinode op aanbeveling van onder meer sy gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer.

4.3 Bilaterale kerklike verhoudinge

Bilaterale kerklike verhoudinge met ander kerke (nasionaal of internasionaal) kan bestaan uit:

- Volle verhoudinge.
- Gedeeltelike verhoudinge.
- Dialoogverhoudinge.
- Insidentele kontakverhoudinge.

4.3.1 **Volle verhoudinge** (vergelyk 4.7.1 hieronder)

4.3.1.1 Volle verhouding met 'n ander kerk behels die volgende:

- die stuur van afgevaardigdes na mekaar se sinodes;
- die toelaat van leraars op mekaar se kansels;
- die toelaat van mekaar se lidmate tot die nagmaalstafel;
- gesamentlike optrede op terreine van gemeenskaplike verantwoordelikheid;
- kommunikasie met mekaar oor sake van gemeenskaplike belang en kommer;
- wedersydse opsig oor en sorg vir mekaar as kerke ten einde die eenheid van die kerk te bevorder;
- die pastorale versorging van mekaar se lidmate wanneer hulle binne die grense van mekaar se kerke vestig; en
- die wedersydse erkenning van mekaar se teologiese opleiding en gevolglike ooreen-weer beroepbaarheid van leraars met inagneming van spesifieke vereistes wat 'n kerk kan stel.

4.3.1.2 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, sien toe dat die bepalings rakende die volle verhouding met die ander kerk in 'n ooreenkoms beslag vind en nagekom word.

4.3.1.3 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, bly op hoogte van ontwikkelinge in dié kerke met wie die NG Kerk volle verhoudinge het en lig die Algemene Sinode gereeld daarvoor in.

4.3.1.4 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode oor die kerke met wie volle verhoudinge aangegaan en volgehou kan word.

4.3.1.5 Indien alle aspekte van 'n volle kerklike verhouding vanweë praktiese omstandighede nie gerealiseer kan word nie, kan volle verhoudinge ten opsigte van sommige aspekte aangegaan word. Die doel moet steeds volle verhoudinge ten opsigte van alle fasette wees.

4.3.2 **Gedeeltelike verhoudinge** (vergelyk 4.7.2 hieronder)

4.3.2.1 Die NG Kerk streef daarna om gedeeltelike kerklike verhoudinge na te streef en aan te gaan met kerke van gereformeerde oortuiging met wie die NG Kerk nie in volle verhouding staan nie.

4.3.2.2 Voorwaardes vir die aangaan van 'n gedeeltelike kerklike verhouding is:

- Wedersydse erkenning van 'n gemeenskaplike basis in gereformeerde geloofsoortuiginge soos uitgedruk in reformatoriese belydenisskrifte.
- 'n Wedersydse begeerte om 'n kerklike verhouding aan te gaan.

4.3.2.3 'n Gedeeltelike verhouding word aangegaan met die veronderstelling dat dit tot 'n volle kerklike verhouding kan lei.

4.3.2.4 Samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optrede ten opsigte van gemeenskaplike verantwoordelikhede, voortgaande kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer en wedersydse sorg vir mekaar se lidmate, indien daartoe versoek, is moontlik met kerke met wie die NG Kerk in 'n gedeeltelike verhouding staan.

4.3.2.5 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, identifiseer met verantwoording aan die Algemene Sinode die kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en is, indien nodig, namens die NG Kerk verantwoordelik vir die samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optredes, voortgaande kommunikasie en die implementering van die wedersydse versorging van lidmate, indien daartoe versoek.

4.3.2.6 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode wanneer 'n gedeeltelike verhouding kan oorgaan in 'n volle verhouding.

4.3.3 **Dialogverhoudinge** (vergelyk 4.7.3 hieronder)

4.3.3.1 Die NG Kerk streef daarna om deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, in gereelde dialoog te tree met 'n wye verskeidenheid kerke wat nie noodwendig dieselfde belydenisgrondslag of standpunte het nie ten einde ingelig te word oor hulle kerklike lewe, verhoudinge en standpunte.

4.3.3.2 Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, identifiseer die kerke en voer die gesprekke op 'n gereelde basis met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.3.3.3 Benewens dat die dialoog kan lei tot gedeeltelike of volle kerklike verhoudinge, kan die gesprekke ook op kort termyn die moontlikhede van samewerking, gesamentlike optredes en kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer oorweeg en soos nodig verder voer.

4.3.4 **Kontakverhoudinge** (vergelyk 4.7.4 hieronder)

4.3.4.1 Die NG Kerk wil ook die roeping tot ekumene uitvoer deur na luid van behoeftes, omstandighede en geleenthede, insidentele kontak op te neem met ander kerke.

4.3.4.2 Die kontakverhoudinge word deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, behartig met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.4 **Multilaterale kerklike verhoudinge** (vergelyk 4.7.5 hieronder)

4.4.1 Die NG Kerk wil sy ekumeniese roeping bevorder en uitbou deur:

4.4.1.1 deel te wees van ekumeniese organisasies waar die Kerk met ander gereformeerde kerke kan saamwerk;

4.4.1.2 deel te neem aan ekumeniese organisasies, geselskappe en verenigings wat die Kerk sal toelaat om die ekumeniese verantwoordelikhede wyd, effektief en doeltreffend na te kom; en

4.4.1.3 verhoudinge met ekumeniese organisasies te ontwikkel.

4.4.2 Oor die aard, graad en omvang van deelname aan 'n multilaterale ekumeniese organisasie, geselskap of vereniging, besluit die Algemene Sinode na 'n bestudering van die aard van 'n betrokke ekumeniese organisasie soos dit gevind en gedemonstreer word in die grondwet, basiese uitgangspunte, verklarings, aktiwiteite en optredes van elke organisasie. Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode hierin.

4.4.3 Grade van betrokkenheid by multilaterale organisasies kan, wat die NG Kerk betref, die volgende behels:

- volle lidmaatskap – dit wil sê volle deelname, verkiesbaarheid tot posisies, aanvaarding van medeverantwoordelikheid vir besluite en aksies.
- waarnemerlidmaatskap – dit wil sê die Kerk neem net die handelinge en optredes van die betrokke organisasie waar, aanvaar nie verantwoordelikheid vir besluite en optredes nie en verteenwoordigers is ook nie verkiesbaar tot enige posisies nie.

4.5 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer

4.5.1 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, word deur die Moderamen saamgestel en rapporteer aan die Algemene Sinode deur die Moderamen.

4.5.2 Ooreenkomstig die uitgangspunte van die NG Kerk vir ekumeniese betrekkinge en ander besluite van die Algemene Sinode, dra die Algemene Sinode dit op aan die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer om belangstelling in en verhoudinge met die kerk van Christus wêreldwyd (nasionaal en internasionaal) te handhaaf en te bevorder.

4.5.3 Die taak van die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, is soos volg:

4.5.3.1 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **volle verhouding** is (vergelyk 4.7.1 hieronder):

- identifiseer kerke met wie die Algemene Sinode in volle verhoudinge kan tree en adviseer die Algemene Sinode daarvoor;
- handhaaf noue en voortgesette verhoudinge met dié kerke met wie die Algemene Sinode besluit het om in volle verhouding te tree; en
- bly ingelig oor ontwikkelinge in dié kerke met wie die Algemene Sinode volle verhoudinge aangegaan het en lig ook die Algemene Sinode dienooreenkomstig in.
- Benewens die normale spektrum van vol verhoudinge beveel die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer by die Algemene Sinode aan watter spesifieke soort vol verhoudinge met elke kerk aangegaan moet word.

4.5.3.2 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **gedeeltelike verhoudinge** is (vergelyk 4.7.2 hieronder):

- identifiseer kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en adviseer die Algemene Sinode daarvoor;
- inisieer en/of maak kontak met kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge sou kon aangaan. In hierdie proses kan van die volgende gebruik gemaak word:

* uitnodigings dat daar wedersyds afgevaardigdes na mekaar se algemene sinodes (of die ekwivalent) gestuur word, waar die afgevaardigdes erken word

en geleentheid kry om verteenwoordigers van die kerk te ontmoet. Die NG Kerk sou ook aan die afgevaardigde van die ander kerk geleentheid kon gee om kortliks groete oor te dra;

- * indien daar nie van wedersydse ekumeniese afgevaardigdes gebruik gemaak word nie, kan daar per skrywe gekommunikeer word – verslag word aan die Algemene Sinode gedoen;
- * daar kan ook wedersyds van persone of instellinge gebruik gemaak word wat per geleentheid by 'n kerk besoek kan aflê;
- * die gereelde stuur van agendas, handeling, die *Kerkorde* en ander amptelike dokumente aan die ander kerk; en
- * weë te bedink waarop die NG Kerk tot diens kan wees en dit onder die aandag van die ander kerk(e) bring, soos byvoorbeeld geleentheid vir opleiding van predikante en ander werkkragte, beskikbaarheid van onderrigmateriaal, of enige ander vorm van diens wat die NG Kerk sou kon lewer. Daar moet ook kennis geneem word van die dienste wat ander kerke sou kon lewer.

4.5.3.3 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **dialoog/kontak** is (vergelyk 4.7.3 en 4.7.4 hieronder):

In uitvoering van die standpunt van die NG Kerk om betrekkinge met ander kerke te bevorder en te handhaaf, gee die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer deur studie en kontak – soos die geleentheid hom voordoen – uitvoering aan die beleidstandpunt van die Kerk. Dit gebeur deur dialoog of ander vorme van kontak met:

- kerke wat belangstel om een of ander vorm van verhouding aan te gaan;
- kerke wat spesifiek met die NG Kerk 'n verhouding wil aangaan;
- kerke wat hulle bande met die NG Kerk verbreek het of hulle om een of ander rede teruggetrek het uit 'n vorige verhouding; en
- kerke van verskillende historiese of konfessionele agtergronde wat bereid is om sake van gemeenskaplike belang of oor sake wat opklaring verg, te praat of te kommunikeer.

4.5.3.4 Met betrekking tot **multilaterale verhoudinge** (vergelyk 4.7.5 hieronder):

- dien as kontakliggaam van die NG Kerk met ekumeniese organisasies; en
- dien as die skakelligaam tussen die NG Kerk en dié ekumeniese liggame of organisasies met wie die NG Kerk betrekkinge het. Ten opsigte van hierdie liggame/organisasies moet die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer:
 - * hulle aktiwiteite bestudeer en die Algemene Sinode met 'n verslag en aanbevelings dien; en
 - * persone identifiseer wat die NG Kerk by die onderskeie organisasies/liggame verteenwoordig.

- stel ondersoek in na verskillende ekumeniese organisasies, neem dit waar, bestudeer dit en doen daaroor aan die Algemene Sinode verslag.

4.6 Ekumene in ander staatkundige bedelings

- 4.6.1 Aan samestellende sinodes wat in state buite die Republiek van Suid-Afrika (bv Namibië) is, word die reg verleen om selfstandige ekumeniese verhoudinge aan te gaan en uit te bou binne die raamwerk van die besluite van die Algemene Sinode.
- 4.6.2 In die aanwysing van afgevaardigdes na ekumeniese liggame, moet die Algemene Sinode rekening hou met die feit dat die algemene sinodale verband in verskillende state funksioneer.

4.7 Die stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge

Onderstaande is die stand van sake in Oktober 2013. Die Moderamen van die Algemene Sinode (ASM) word gereeld op hoogte gehou van die toedrag van sake.

4.7.1 Kerke met wie die NG Kerk in vol verhoudinge staan (vergelyk 4.3.1 hierbo)

- 4.7.1.1 Die Familie van NG Kerke in Suid-Afrika naamlik die Verenigende Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika, die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Afrika en die Reformed Church in Africa.
- 4.7.1.2 Die lede van die NG Kerkfamilie buite Suid-Afrika (volle verhoudinge word onderhandel kragtens besluit van die Algemene Sinode 2011) naamlik die Dutch Reformed Church in Botswana, Swaziland Reformed Church, Reformed Church in Zimbabwe, Reformed Church in Zambia, Church of Central Africa Presbyterian (Nkhoma Synod), Church of Central Africa Presbyterian (Harare Synod), Igreja Reformada em Moçambique en Reformed Church of East Africa.
- 4.7.1.3 Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika.
- 4.7.1.4 Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika
- 4.7.1.5 Christian Reformed Church in North America.
- 4.7.1.6 Christian Reformed Churches of Australia.
- 4.7.1.7 Reformed Church in Japan.
- 4.7.1.8 Christian Reformed Church in Sri Lanka.
- 4.7.1.9 Reformed Church in Hungary.
- 4.7.1.10 Gereformeerde Evangeliese Kerk van Australië.
- 4.7.1.11 Afrikaanse Christenkerk van Nieu-Seeland.

4.7.2 Kerke met wie die NG Kerk in gedeeltelike verhoudinge staan (vergelyk 4.3.2 hierbo)

- 4.7.2.1 Die Volkskerk van Afrika en Calvin Protestantse Kerk.
- 4.7.2.2 Gedeeltelike verhoudinge word kragtens besluite van die Algemene Sinode onderhandel met die Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Uniting Church in Australia, Church of Jesus Christ in Madagascar, Communauté Evangélique du Congo, Protestantse Kerk in Nederland, Verenigde Protestantse

Kerk in België, Voortgezette Gereformeerde Kerken in Nederland, en Lesotho Evangelical Church in Southern Africa.

4.7.3 Kerke met wie die NG Kerk in dialoog is (vergelyk 4.3.3 hierbo)

- 4.7.3.1 Evangelische Kirche Deutschland.
- 4.7.3.2 Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika.
- 4.7.3.3 Methodist Church of Southern Africa.
- 4.7.3.4 Rooms-Katolieke Kerk van Suid-Afrika.
- 4.7.3.5 Anglican Church of South Africa.
- 4.7.3.6 Evangelical Lutheran Church in Southern Africa (NT).
- 4.7.3.7 Federasie van Switserse Protestantse Kerke.
- 4.7.3.8 Presbyterian Church of Australia.
- 4.7.3.9 Presbyterian Church (USA).
- 4.7.3.10 Reformed Churches in New Zealand.
- 4.7.3.11 United Congregational Church in Southern Africa

4.7.4 Kerke met wie die NG Kerk in kontakverhoudinge is (vergelyk 4.3.4 hierbo)

- 4.7.4.1 Afrikaanse Protestantse Kerk.
- 4.7.4.2 Church of England in South Africa.
- 4.7.4.3 Rynse Kerk

4.7.5 Multilaterale verhoudinge (vergelyk 4.3.5 hierbo)

Die NG Kerk is lid van die

- 4.7.5.1 Wêreldgemeenskap van Gereformeerde Kerke (WGGK) [World Communion of Reformed Churches (WCRC)].
- 4.7.5.2 Gemeenskap van Gereformeerde Kerke in Afrika (GGKA) [Communion of Reformed Churches in Africa (CRCA)].
- 4.7.5.3 Suid-Afrikaanse Raad van Kerke (SARK).
- 4.7.5.4 Council of Churches in Namibië.
- 4.7.5.5 The Evangelical Alliance of South Africa (TEASA).
- 4.7.5.6 Conventus van Reformatoriese Kerke.
- 4.7.5.7 Tussenkerklike Raad (TKR).
- 4.7.5.8 All Africa Conference of Churches (AACC).
- 4.7.5.9 World Reformed Fellowship.
- 4.7.5.10 Die Algemene Sinode het die NG Kerk se lidmaatskap van die volgende liggame goedgekeur en dit is tans in proses van afhandeling: Wêreldraad van Kerke (WRK), World Reformed Fellowship (WRF) en Global Christian Forum (GCF).

REGLEMENT 23

REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES

1. VERMEERDERING/AFSTIGTING VAN GEMEENTES

1.1 Algemene reëlings

- 1.1.1 Die uitbreiding van die Kerk en die gevolglike vermeerdering van gemeentes is die roeping en plig van 'n groeiende en lewenskragtige Kerk.
- 1.1.2 Indien ongesensureerde belydende lidmate oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit: (1) 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente, (2) moontlike plekke van aanbidding, (3) begroting, (4) voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.
- 1.1.3 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlof dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig.
 - 1.1.3.1 Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet ook voorstelle bevat oor die wyse waarop die gemeente se bediening sal geskied en ook voorstelle oor die wyse waarop en wanneer 'n predikant bekostig sal word.
 - 1.1.3.2 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die ooreenkoms kragtens Artikel 31.4 van die *Kerkorde* saam met *aanbevelings* oor die volgende sake aan die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde:
 - 1.1.3.2.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente; of
 - 1.1.3.2.2 indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente. Die bedieningsfokus sluit die volgende moontlike in:
 - kerkplanting in snelgroeiende gebiede of gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander;
 - kerkplanting waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoeftes kan voldoen nie;
 - kerkplanting waar geen gemeente funksioneer nie;
 - kerkplanting waar bestaande gemeente(s) kwynend is soos blyk uit 'n dramatiese daling in lidmaatgetalle en 'n ernstige daling in finansiële vermoë van gemeente(s).
 - 1.1.3.2.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting; en
 - 1.1.3.2.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.
 - 1.1.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van 'n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.
 - 1.1.5 Die stigting van 'n nuwe gemeente geskied deur die ring of die ring se gevolmagtigde op las van die ring tydens 'n vergadering waarvan vier (4) weke vooraf in die *Kerkbode* kennis gegee is, en waarheen die belanghebbendes uit die betrokke gemeente(s) opgeroep is. Die betrokke lidmate het deur die ondertekening van die ooreenkoms reeds die stigting van die gemeente goedgekeur en stem op hierdie vergadering nie weer oor die saak nie.

- 1.1.6 Tydens hierdie vergadering stel die ring of die ring se gevolmagtigde die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee 'n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe gemeente saamval. Indien die ring of die ring se gevolmagtigde toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal (vergelyk 1.1.3.2.2 hierbo).
- 1.1.7 Tydens hierdie vergadering wat onder leiding van die ring of die ring se gevolmagtigde staan, word die kerkraadslede van die nuwe gemeente met opsteek van hande verkies en wel deur die belydende lidmate wat deur hul handtekeninge reeds tot die stigting van die gemeente ooreengekom het.
- 1.1.8 Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hul name deur die konsulent of op sy versoek deur 'n ander predikant binne die kerkverband. Indien daar teen 'n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word die persoon se bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.
- 1.1.9 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat 'n skriba en/of kassier benoem is. 'n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en 'n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.
- 1.1.10 Die koste van die ring(e) of die ring se gevolmagtigde(s) in verband met die stigting van nuwe gemeente(s) word deur die gemeente(s) gedra.
- 1.1.11 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het sodanige lidmate die reg om hulle na die ring met hul versoek te wend. 'n Afskrif van die versoekskrif met volle besonderhede moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.

1.2 Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die afstigting betrokke is

- 1.2.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die reg om die ander kerkraad(e) regstreeks om hul medewerking te nader.
- 1.2.2 Indien die aangrensende kerkraad(e) wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het die betrokke kerkraad die reg om sy versoek aan die ring voor te lê.
- 1.2.3 Die ring(e) het die reg om te besluit dat maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) binne die grense van daardie ring(e) met die oog op moontlike afstigting getref word.
- 1.2.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.
- 1.2.5 Wanneer die ring 'n opdrag tot stigting gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

1.2.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daaroor aan die ring voorlê.

1.3 Die ring kan self inisiatief neem

1.3.1 Waar 'n ring dit nodig ag, kan hy een of meer kerkrade opdrag gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die ring kan ook aan sy gevolmagtigde opdrag gee om 'n kerkraad(e) te ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente(s) aan te spoor.

1.3.2 Ringe kan die stigting van 'n nuwe gemeente oor of binne bestaande gemeentegrense aanbeveel met inagneming van kategorieë, fokusgroepe, bedieningsverskeidenheid in omliggende gemeentes en bedieningsbehoefte.

1.3.3 In buitengewone omstandighede kan 'n ring, wanneer geen kerkraad gevind kan word om 'n nuwe gemeente te stig nie, self poog om lidmate te vind wat oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente. Die ooreenkoms tot nuwe gemeentestigting word in sulke buitengewone omstandighede in die lig van 1.3 hierbo met die ring gesluit.

1.3.4 In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband aan die ring opdragte gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die sinodale verband kan in sulke omstandighede 'n kerkraad (e) ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente(s) aanspoor.

1.4 Kennisgewing van afstigting

1.4.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente 'n uittreksel uit die notule van die ring of die ring se gevolmagtigde, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, *aanbevelings* genoem onder 1.1.3.2 hierbo, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.

1.4.2 Die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde gee aan die skriba van die sinode se gevolmagtigde⁶⁶ kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in die *Kerkbode*.

1.4.3 Die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.

1.4.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: *Nederduitse Gereformeerde Gemeente*

1.4.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van ring of die ring se

⁶⁶ Die onderskeie sinodes het verskillende benaminge (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir die liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

gevolmagtigde of die gevolmagtigde van die ring binne wie se grense die te stigte gemeente geleë is.

2. KOMBINERING VAN GEMEENTES

Kombinasie beteken dat twee of meer gemeentes, wat selfstandig voortbestaan, kontraktueel ooreenkomste met mekaar aangaan ter wille van die effektiewe evangeliebediening.

2.1 Prosedure vir kombinerings

- 2.1.1 Die kerkraad stel ondersoek in na die moontlikheid van kombinasie as die kerkraad self oordeel dat dit nodig is of ook op versoek van 'n groep lidmate.
- 2.1.2 In alle gevalle van kombinasie word 'n geskrewe ooreenkoms opgestel en aan die betrokke kerkrade vir goedkeuring voorgelê. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word. Ten minste twee derdes van die kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet die ooreenkoms goedkeur.
- 2.1.3 Nadat die kerkrade die kombinasie-ooreenkoms goedgekeur het, word die ooreenkoms op twee (2) agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan elkeen van die betrokke gemeentes vir approbasie bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe (7) dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.
- 2.1.4 Nadat die gemeente approbasie verleen het, word die kombinasie-ooreenkoms aan die betrokke ring of die ring se gevolmagtigde vir goedkeuring en bekragtiging voorgelê. Nadat die ring die ooreenkoms bekragtig het, word dié ooreenkoms van krag of op 'n datum wat in die ooreenkoms bepaal word.
- 2.1.5 Die koste van die ring(e) of die ring(e) se gevolmagtigde(s) met betrekking tot die kombinasie van gemeentes, word deur die gemeente(s) gedra.
- 2.1.6 Indien die kerkraad weier om op versoek van 'n groep lidmate die moontlikheid van kombinasie te ondersoek, het die lidmate die reg om hulle tot die ring met hulle versoek te wend. 'n Afskrif van die versoekskrif moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname deur die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde ingedien word.
- 2.1.7 Wanneer meer as een ring by kombinasie betrokke is, moet vooraf, na ooreenkoms deur die ringe, by die sinode aansoek gedoen word vir hergroepering van die betrokke gemeentes wat wil kombineer.
- 2.1.8 Die ring kan self die inisiatief neem en waar hy dit nodig ag, aan twee of meer kerkrade opdrag gee om kombinasie te ondersoek. Die ring kan ook aan sy gevolmagtigde opdrag gee om die betrokke kerkrade te ontmoet en tot kombinasie aan te spoor.
- 2.1.9 Die kombinasie-ooreenkoms kan in beraad met die ringe en approbasie van die gemeentes na wedersydse kennisgewing en ooreenkoms gewysig of beëindig word as al die betrokke kerkrade in hulle aparte vergaderings hulle goedkeuring daaraan heg.
- 2.1.10 Wanneer die gemeentes wat wil kombineer nie vakant is nie, kan daar nie tot kombinasie oorgegaan word voordat die betrokke predikant(e) en die ring of die ring

se gevolmagtigde tevrede is dat daar billike voorsiening vir die betrokke predikant(e) gemaak is nie.

- 2.1.11 Die beroeping en demittering van 'n predikant vir kombinasie-gemeentes geskied op 'n gesamentlike vergadering van die betrokke kerkrade onder voorsitterskap van die konsulent van die gemeente waar die vergadering plaasvind. Vir die gemeentes in die kombinasie word 'n konsulent benoem. Die naam van die beroepene word op twee (2) agtereenvolgende Sondae tydens die erediens vir approbasie aan elke gemeente van die kombinasie bekend gemaak.
- 2.1.12 'n Predikant moet in een van die kombinasie-gemeentes bevestig word.
- 2.1.13 'n Predikant in kombinasie-gemeentes, word deur die gemeente wat die persoon beroep en bevestig het, afgevaardig na meerdere vergaderings. Die predikant het egter as afgevaardigde net een stem. Elke kombinasie-gemeente verkies en vaardig volgens voorskrif van die *Kerkorde* ook 'n ouderling/diaken af.
- 2.1.14 Die kombinasie-gemeentes is verplig om gesamentlik 'n aandeel in die Pensioenfonds vir die predikant te hou. Alle ander koste met betrekking tot die predikant moet in die ooreenkoms van kombinasie gereël word.
- 2.1.15 Die ooreenkoms met die predikant kan, na wedersydse kennisgewing, gewysig of beëindig word, indien al die betrokke kerkrade, in hul aparte vergaderinge, hul goedkeuring daaraan heg.
- 2.1.16 Indien dit by die kombinerings van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die gemeentes vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde of die gevolmagtigde van die ring in wie se gebied die kombinerende gemeentes geleë is.

3. EENWORDING VAN GEMEENTES

Eenwording beteken dat 'n gemeente wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, ontbind en dat die betrokke lidmate by 'n ander bestaande gemeente(s) ingelyf word.

3.1 Prosedure vir eenwording

- 3.1.1 Die kerkraad van die gemeente wat wil ontbind, moet 'n besluit tot ontbinding neem en die kerkraad(e) van die gemeente(s) waarby die betrokke lidmate ingelyf word, moet toestemming tot inlywing gee. Ten minste twee derdes van die dienende kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet ten gunste van eenwording besluit.
- 3.1.2 Die betrokke kerkrade moet oor die voorwaardes vir ontbinding en inlywing ooreenkom. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word.
- 3.1.3 Die ooreenkoms waartoe die kerkrade gekom het, moet vir approbasie op twee (2) agtereenvolgende Sondae by al die openbare erediens van die betrokke gemeentes bekend gemaak word, met vermelding dat besware daarteen binne sewe (7) dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.

- 3.1.4 Nadat die approbasie van die ongesensureerde belydende lidmate op dié wyse verkry is, word die ooreenkoms aan die betrokke ring(e) vir goedkeuring voorgelê. Nadat hierdie goedkeuring verkry is of op 'n datum wat in die ooreenkoms bepaal word, word die ooreenkoms van krag.
- 3.1.5 Aangesien hiermee 'n verandering van gemeentegrense geïmpliseer word, moet die ooreenkoms 'n duidelike omskrywing van grenslyne bevat.
- 3.1.6 Die betrokke ringskriba gee aan die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde kennis van die ontbinding van die gemeente, asook van die nuwe grenslyne van die inlywende gemeente(s). Die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde sorg vir die publikasie van bostaande feite in die *Kerkbode*.
- 3.1.7 'n Afskrif van die ooreenkoms tussen die gemeentes word aan die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde op papier soos deur die argief voorgeskryf en in tweevoud gestuur.
- 3.1.8 Die kerkraad van die gemeente wat ontbind, gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die ontbinding en van die oordrag van sy eiendomme.
- 3.1.9 Die dienende kerkraadslede van die gemeente wat ontbind, dien ook, indien dit so ooreengekom word, in die inlywende gemeente.
- 3.1.10 Die onroerende eiendomme van die ontbonde gemeente word, tensy anders ooreengekom, op die naam van die inlywende gemeente geregistreer en alle roerende goed van die ontbonde gemeente, met die regte en verpligtinge daaraan verbonde, gaan op die inlywende gemeente oor.
- 3.1.11 Die eenwording van gemeentes kan alleen plaasvind wanneer die gemeente wat ontbind, vakant is of indien nie, as daar vir die predikant(e), na die oordeel van die ring, billike voorsiening gemaak is.
- 3.1.12 Indien dit by die eenwording van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens 'n gemeente wat ontbind het vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde of die gevolmagtigde van die ring binne wie se grense die ontbinde gemeente geleë was.

4. SAMESMELTING VAN GEMEENTES

Samesmelting beteken dat twee of meer gemeentes, wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, afsonderlik ontbind om saam een totaal nuwe gemeente te stig binne dieselfde geografiese gebied as waarbinne die onderskeie samestellende gemeentes aanvanklik voor ontbinding bestaan het.

4.1 Prosedure

- 4.1.1 Die kerkrade van die onderskeie samesmeltende gemeentes neem afsonderlik 'n besluit tot samesmelting.
- 4.1.2 Aan alle ongesensureerde belydende lidmate van die onderskeie samesmeltende gemeentes word aan die hand van 'n vraelys-stembrief geleentheid gebied om skriftelik aan te dui of hulle ten gunste van die samesmelting is al dan nie.

- 4.1.2.1 Die genoemde vraelys-stembrief word persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die onderskeie kerkrade van die samesmeltende gemeentes aan elke ongesensureerde belydende lidmaat binne die bepaalde gemeente beskikbaar gestel.
- 4.1.2.2 Dit is elke lidmaat se eie verantwoordelikheid om toe te sien dat die persoon se voltooidde vraelys-stembrief die kerkkantoor van die gemeente bereik vóór of óp die sperdatum wat deur die kerkraad bepaal is.
- 4.1.2.3 Goedkeuring moet van 'n meerderheid van die lidmate wat vraelys-stembriewe ingehandig het, verkry word alvorens met die proses van samesmelting voortgegaan kan word.
- 4.1.3 Nadat die goedkeuring van die lidmate volgens die prosedure onder 4.1.2. hierbo verkry is, kom die kerkrade afsonderlik én gesamentlik ooreen tot 'n samesmeltingsooreenkoms bevattende onder andere 'n duidelike grensbeskrywing van die nuwe gemeente, die posisie van die predikant(e) en kerkraadslede in die nuwe saamgestelde gemeente en reëlins in verband met die hantering van die onderskeie gemeentes se bates (roerend en onroerend). Elke kerkraad benoem twee persone om namens die samesmeltende gemeente alle nodige dokumentasie te onderteken.
- 4.1.4 Die samesmeltingsooreenkoms word vir approbasie op twee (2) agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.
 - 4.1.4.1 Lidmate wat wil beswaar maak, moet dit skriftelik met gemotiveerde opgaaf van rede(s) doen vóór die verstryking van die week eindigend na die tweede afkondiging.
 - 4.1.4.2 Besware word aan die ring of die ring se gevolmagtigde voorgelê vir oorweging van die geldigheid daarvan.
- 4.1.5 Nadat approbasie verkry is, word die ooreenkoms aan die ring voorgelê vir goedkeuring.
 - 4.1.5.1 Die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde gee kennis aan die skriba van die betrokke sinode of die sinode se gevolmagtigde.
 - 4.1.5.2 Die kerkraad van die nuwe gemeente gee kennis aan die Registrateur van Aktes van die oordrag van eiendomme.

5. KOMBINASIE VAN WERKSAAMHEDE VAN GEMEENTES, RINGE EN SINODES/GEMAGTIGDES VAN SINODES UIT VERSKILLENDE KERKVERBANDE

Kombinasie beteken hier dat twee of meer kerkvergaderinge van verskillende kerkverbande, of gevolmagtigdes van kerkvergaderinge, as deel van die soeke na kerklike eenheid in die NG Kerkfamilie, ten bate van die Koninkryk van God en as gelyke deelgenote van mekaar, kontraktuele ooreenkomste aangaan vir die uitvoering van sekere gemeenskaplike werksaamhede.

5.1 Praktiese en kerkregtelike riglyne

- 5.1.1 Die aspekte of saak ten opsigte waarvan die partye 'n kombinasie beoog, moet duidelik omskryf word.

- 5.1.2 'n Skriftelike ooreenkoms word opgestel wat alle regte, pligte en verantwoordelikhede (insluitende finansies) van die partye duidelik omskryf.
- 5.1.3 Die *Reglement vir Kerklike Goedere* moet by die opstel van die ooreenkoms in aanmerking geneem word.
- 5.1.4 Waar die standplaas of ander pos van 'n predikant kragtens die beoogde kontrak in gedrang kan kom, moet Artikel 12 van die *Kerkorde* in ag geneem word.
- 5.1.5 Indien dit die bedoeling is dat die gekombineerde liggaam die reg sal hê om sake te hanteer soos die beroep en indiensstelling van 'n predikant, moet aspekte soos konstituering, kworumvereistes, wyse van besluitneming, stemreg, befondsing, verantwoordelikheid vir die standplaas of aanstelling, pensioen, medies, administrasie, ens. noukeurig uitgeklaar word.
- 5.1.6 Die ooreenkoms moet dit duidelik stel dat die daarstelling van die gemeenskaplike doelwitte kragtens die kontraktuele ooreenkoms, nie die regte en verantwoordelikhede van die kontrakterende kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes kan ophef of tot niet verklaar nie.
- 5.1.7 Die ooreenkoms kan voor die verstryking van die vasgestelde termyn gewysig of beëindig word, indien die betrokke partye, na wedersydse kennisgewing, in hulle afsonderlike vergaderinge hulle goedkeuring daaraan heg.
- 5.1.8 Die kontrakterende party val steeds onder die regering, opsig en tug van die verantwoordelike kerkvergadering.

5.2 Werkswyse

- 5.2.1 Die betrokke kerkvergaderinge as regspersone moet die skriftelike ooreenkoms afsonderlik in die onderskeie kerkvergaderinge goedkeur.
- 5.2.2 Nadat die kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes onderling tot 'n ooreenkoms gekom het, moet die ring wat vir die opsig en tug van die predikant in diens van die liggaam verantwoordelik gaan wees. Die betrokke liggaam neem self verantwoordelikheid vir die bestuur van die diensverhouding en vir enige dissiplinêre optrede teen die predikant in diens van die liggaam.

REGLEMENT 24

REGLEMENT VIR DIE PROSEDURE WAT GEMEENTES VOLG BY DIE VOORGESTELDE WYSIGING VAN BELYDENIS

1. Die kerkraad lê sy aanbeveling oor die voorstel van die Algemene Sinode oor die wysiging van belydenis éérs aan die gemeente voor vir die instemming van die belydende lidmate. Nadat die instemming van twee derdes van die lidmate verkry is, finaliseer die kerkraad sy besluit met 'n tweederdemeerderheid, waarna die finale besluit wêér op twee agtereenvolgende Sondae aan die gemeente vir approbasie voorgelê word.
2. Die kerkraad besluit om die instemming van die gemeente soos in 1 hierbo genoem, op een van die volgende twee wyses te verkry:
 - 2.1 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry tydens 'n gemeentevergadering wat die kerkraad met die belydende lidmate van die gemeente

belê het en waarvan daar by die erediens(te) op vier (4) agtereenvolgende Sondae vooraf kennis gegee is van beide die vergaderdatum en die inhoud van die voorstel. By hierdie vergadering is twee waarnemers deur die ring of die ring se gevolmagtigde aangewys, teenwoordig. Die voorsitter en skriba van die kerkraad tree op as voorsitter en skriba van hierdie vergadering.

- 2.1.1 Lidmate wat 'n wettige verskoning het waarom hulle nie die betrokke gemeentevergadering kan bywoon nie, kan hul stem vooraf per geslote stembrief uitbring. Hierdie stemme word getel nadat die stemming op die gemeentevergadering uitgebring is.
- 2.2 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry wat persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die kerkraad aan elke ongesensureerde belydende lidmaat van die gemeente beskikbaar gestel word. Minstens veertien (14) dae moet na ontvangs toegelaat word vir die inhandiging van die stembrief.
 - 2.2.1 Dit is die lidmaat se verantwoordelikheid om toe te sien dat die voltooide stembrief die kerkkantoor van die gemeente vóór of óp die sperdatum bereik. Die stemtelling vind plaas in die teenwoordigheid van twee waarnemers deur die ring of die ring se gevolmagtigde aangewys.
3. Die tweederdemeerderheid van die gemeente se instemming word bepaal deur die getal uitgebragte stemme.
4. Die kerkraad stel deurgaans alle pogings in werking om kerkskeuring te voorkom.

BELEID, FUNKSIONELE BESLUTE EN RIGLYNE

DIE BELYDENIS EN ORDE VAN DIE KERK

1. BYBEL

1.1 Skrifgebruik en Skrifgesag

Die Algemene Sinode keur die volgende verklaring goed en verwys dit na gemeentes en ringe vir bespreking:

1.1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk bely, as kerk wat in die Gereformeerde tradisie staan, dat die Bybel die Woord van God is en dat dit daarom:

1.1.1.1 *gesag* het oor ons hele lewe, omdat dit aan ons betuig dat ons nie aan onself behoort nie, maar aan die Here, sodat ons geroep word om in vertroue op Hom en in gehoorsaamheid aan Hom te leef;

1.1.1.2 *betroubaar* is, omdat ons vas glo dat God werklik is soos Hy Homself in die Skrif aan ons bekend maak: die Vader, Seun en Gees wat uit genade ons God is;

1.1.1.3 *duidelik* is, omdat die kerk hierin die helderheid van die evangelie van God se liefde en genade hoor;

1.1.1.4 *voldoende* is, omdat die Heilige Gees ons deur die Bybel alles leer wat ons hoef te weet om in God te glo en om sy wil te gehoorsaam (vergelyk NGB Artikel 7).

Daarom bely ons steeds gelowig dat dié waarheid bo alles is.

1.1.2 Soos nog altyd vir die Gereformeerde tradisie, beteken hierdie belydenis vir ons nié:

1.1.2.1 dat die Bybel vereis dat ons ons denkvermoë, wat 'n gawe van God is, moet opoffer nie;

1.1.2.2 dat die Bybel gesien kan word as 'n eksakte handboek vir historiese of wetenskaplike kennis nie;

1.1.2.3 dat die hele Bybel so maklik is om te verstaan dat enige mens selfstandig en onmiddellik alles daarin kan begryp nie;

1.1.2.4 dat die Bybel vir ons die volle kennis oor alle aspekte van die werklikheid gee, sodat geen verdere menslike nadenke of navorsing nodig is nie.

1.1.3 Ons bely verder dat God deur die Heilige Gees die kerk deur die eeue in die waarheid van hierdie Woord lei. Dit beteken vir ons dat ons die Skrif as die lewende Woord van God hoor in gemeenskap met die Heilige Gees en met mekaar. Daarom was die kerke in die Gereformeerde tradisie nog altyd oortuig van die belangrikheid van 'n verantwoordelike interpretasie van die Skrif waardeur die kerk as geloofsgemeenskap onder leiding van die Heilige Gees soek na die waarheid, geregtigheid en barmhartigheid wat God deur sy Woord in ons tot stand bring. Hierdie oortuiging dat die kerk die Skrif moet interpreteer, blyk onder meer uit:

1.1.3.1 die klem wat van die begin af gelê is op 'n grondige kennis van die oorspronklike tale (Hebreeus, Grieks en Aramees) waarin die Bybel geskryf is, asook die soeke na die beste metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg;

- 1.1.3.2 die beklemtoning dat die hele Skrif gelees moet word in die lig van die konteks waarin dit ontstaan het, sodat die tyd- en kultuurbetrokkenheid daarvan verreken kan word in die uitleg;
- 1.1.3.3 die soeke na reëls vir die uitleg van die Skrif (voorbeeld van sulke uitlegreëls uit ons tradisie is: dat die Skrif as totaliteit gelees moet word, dat Skrif met Skrif vergelyk moet word en dat die moeiliker dele in die lig van die makliker dele vertolk moet word en dat die Skrif uit sy hart, die evangelie van Jesus Christus, verstaan moet word);
- 1.1.3.4 die onderskeid wat in die uitleg van die Skrif gemaak is tussen verskillende dele van die Skrif wat 'n verskillende soort gesag het (byvoorbeeld die onderskeid tussen die historiese en normatiewe dele van die Skrif, asook die onderskeid tussen die kultiese en morele wetgewing);
- 1.1.3.5 die dankbare, maar kritiese luister na die manier waarop die Skrif in die geskiedenis van die kerk uitgelê is en in ons eie tyd deur medegelowiges in ons eie kerk en ander kerke uitgelê word;
- 1.1.3.6 die vestiging van kerklike praktyke vir die interpretasie van die Skrif, soos veral die prediking, maar ook kategese, Bybelstudie, teologiese studie en andere;
- 1.1.3.7 en veral ook in die daarstel van belydenisskrifte waarin die kerk streef om die hart van die Skrifboodskap duidelik te vertolk en gehoorsaam te aanvaar.
- 1.1.4 Hoewel die kerk in elke tyd anders mag oordeel oor die beste reëls en metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg, bly dit vir ons 'n basiese oortuiging dat die belydenis van die Skrif as Woord van God nooit teenoor verantwoordelike Skrifuitleg staan nie. Die belydenis roep ons juis op om onself, in gemeenskap met mekaar en met al die gawes wat God vir sy kerk gegee het, toe te lê op die soeke na die waarheid.
- 1.1.5 In die lig van hierdie belydenis glo ons dat God ook in die uitdagende tye waarin ons leef, sy kerk deur sy Woord en Gees in die waarheid sal lei. As Gereformeerdes verbind ons ons daartoe om, ook wat die komplekse leerstellinge en etiese kwessies van ons tyd betref, in hierdie oortuiging saam te soek na waarheid, geregtigheid en barmhartigheid. Ons glo dat hierdie soeke 'n ekumeniese strewe is, in verbondenheid met die kerk van alle eeue en die kerk dwarsoor die wêreld. Waar ons van mekaar verskil, glo ons dat ons in gesprek met mekaar moet bly, in die gebed dat God ons liefde al meer sal laat toeneem in begrip en fyn aanvoeling, sodat ons die dinge sal kan onderskei waarop dit werklik aankom (Filippense 1:9-10).

1.2 Bybelsondag

Die Algemene Sinode besluit die laaste Sondag in Augustus word as Bybelsondag in die Jaarboek van die NG Kerk aangeteken. (Handelinge AS 2002, p 570, pt7.4.1.2).

1.3 Nuwe Bybelvertalings

Die Algemene Sinode wys lidmate en gemeentes daarop dat die 1933(1953)- en 1983 vertalings die Bybels in Afrikaans is wat amptelik deur die kerk vir gebruik in die erediens aanvaar is. Die Bybelvertalerspaneel van die Nuwe Afrikaanse Bybel (1983-

vertaling) is vooraf deur die betrokke kerke goedgekeur en hierdie Bybel is op 2 November 1983 as amptelike Bybel deur die NG Kerk aanvaar. Alternatiewe vertalings kan daarom baie waardevol en nuttig wees, maar behoort nie die amptelik goedgekeurde Bybel op die kansel te vervang nie. Dit sluit egter nie uit dat selfs in die erediens by geleentheid op verantwoordelike wyse na ander vertalings verwys kan word nie.

2. BEGINSELS, BESLUIE, RIGLYNE EN HANDLEIDINGS

2.1 As gereformeerdes aanvaar ons die Skrif as hoogste *norm*.

2.2 Uit die Skrif lei ons sekere beginsels af.

2.3 Wanneer 'n *beginsel(s)* en die daaruit voortvloeiende *standpunt* tot 'n geheel saamgevoeg word om 'n program/geodragslyn vir optrede in die kerklike lewe aan te dui, kan van 'n *beleid* gepraat word.

2.4 Daar kan tussen twee soorte besluite deur kerkvergaderings onderskei word, naamlik:

(1) besluite wat gebiedend/voorskriftelik van aard is; en

(2) besluite wat aanwysend/rigtinggewend van aard is.

2.4.1 Voorskriftelike besluite (waaronder *Kerkorde*, *bepalings* en *reglemente*)

2.4.1.1 Voorskriftelike besluite kom dikwels voor in die vorm van *Kerkorde*-artikels, bepalinge by die *Kerkorde* en reglemente, maar besluite wat nie spesifiek aandui dat dit 'n "reglement" is nie, is nie daarom nie-voorskriftelik of van enige mindere gesag nie. 'n Spaarsamige gebruik van bewoordinge soos "die sinode keur die volgende as reglement/riglyn/beleid goed" ten gunste van "die sinode besluit" sal help om groter duidelikheid te bring en sal voorkom dat "gewone" besluite gesien word as "mindere" besluite.

2.4.1.2 Alle besluite is voorskriftelik, tensy die woordgebruik of algemene samehang die teendeel aandui.

2.4.2 Aanwysende besluite (waaronder *riglyne* en *handleidings*)

2.4.2.1 Riglyne vir die uitvoering van 'n kerklike beleid word deur aanwysende besluite gegee. (Vergelyk DCG Fourie: *Die Gesag van kerkvergadering* in Die Kerkbode 24 Desember 1980, p 805).

2.4.2.2 'n *Riglyn* dui die weg aan waarlangs/wyse waarop 'n saak/beleid prakties toegepas of uitgevoer kan word. *Daar is ruimte vir diskresie om aanpassings te maak*, mits daar nie afgewyk word van die beginsels waarvan uitgegaan word of die beleid wat vasgelê is nie. (Tussen 'n riglyn en 'n leidraad is daar nie 'n werklike verskil nie).

2.4.2.3 'n *Handleiding* is die uiteensetting van 'n reeks riglyne, reëls of prosedurestappe wat gevolg moet word by die hantering van 'n sekere soort saak. Waar 'n handleiding egter nie elke stap wat gevolg moet word voorskryf nie, kan daar ruimte vir aanwending van diskresie wees mits die doelwit wat gestel word bevredigend bereik word en geeneen van die neergelegde reëls oortree word nie.

(Handelinge 1994, p 457, pt 2)

Besluite 2013

3. GELOOFSWAARHEDE

- 3.1 Die Algemene Sinode herbevestig weereens die NG Kerk se standpunt oor die gesag van die Woord van God as enigste norm vir ons geloof.
- 3.2 Die Algemene Sinode herbevestig weereens dat die NG Kerk die belydenisskrifte sien as normatief in die sin dat dit volgens die Skrif ons geloof bely.
- 3.3 Die Algemene Sinode herbevestig dat die Skrif en Belydenis gelees moet word binne hulle historiese konteks en dat hulle met verantwoorde hermeneutiek vertolk sal word, sodat ons die leiding van die Gees vir ons tyd kan hoor.
- 3.4 Die Algemene Sinode wys lidmate daarop dat ons met mekaar in gesprek sal tree voordat mense verdag gemaak word, of van leerdwaling beskuldig word, want verdagmaking en leuens is net soveel sonde as leerdwaling.
- 3.5 Die Sinode besef dat baie lidmate geweldige onsekerhede op baie vlakke beleef en wil lidmate verseker van deernis met hulle situasie. Die Sinode wil ook lidmate en leraars daarop wys dat, juis wat ons van die Bybel en Belydenisskrifte as antwoord hierop glo, ons weerhou van fundamentalisme (aan die een kant) en vrysinnigheid/radikale sekularisme (aan die ander kant).
(Handelinge 2013)

4. BELYDENIS VAN BELHAR

Besluite 2011

- 4.1 Die Algemene Sinode besluit om die Belydenis van Belhar op kerkordelike wyse deel van die NG Kerk se belydenisgrondslag te maak en dra dit aan die Moderamen op om die nodige kerkordelike prosesse⁶⁷ hieroor in werking te stel.
- 4.2 Die Algemene Sinode volstaan met die besluit van 1998: "Die AS aanvaar dat die Belydenis van Belhar op sigself genome nie met die drie formuliere van eenheid in stryd is nie" en ook "aanvaar ter wille van die eenheidsproses en sy getuienis die wesenlike inhoud van die Belydenis van Belhar."
- 4.3 Die Algemene Sinode wys daarop dat die NG Kerk in gesprek is met die VGKSA. Die gesprek word gefasiliteer deur die WGGK. In die gesprek word ook aandag gegee aan die teologiese inhoud van die Belydenis van Belhar.
- 4.4 Die Algemene Sinode dra dit aan die Moderamen op om, as deel van die proses, 'n deeglike studie te doen van die historiese, teologiese en kontekstuele relevansie van die Belhar Belydenis ten einde die volgende Algemene Sinode en alle kerkvergaderings te adviseer.
(Handelinge 2011,p 105, pt 9, en p106, pt 13)

Besluite 2013

⁶⁷ Vergelyk die *Kerkorde 2011*, Artikel 44.1, en die *Reglement vir die Vermeerdering, Kombinerings, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes, en vir die Vorming van 'n Nuwe Kerkverband*, pt 6.

- 4.5 Die Algemene Sinode stel die volgende wysiging van Artikel 1 van die Kerkorde voor, vir voorlegging aan die kerkverband (gemeentes en sinodes), ooreenkomstig Art. 44 van die Kerkorde: - goedgekeur met tweederde meerderheid

Kerkorde Artikel 1:

- 1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk is gegrond op die Bybel as die heilige en onfeilbare Woord van God.
- 1.2.1 Die leer wat die Kerk in ooreenstemming met die Woord van God bely, word verwoord in die ekumeniese belydenisse, naamlik die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius; en die Drie Formuliere van Eenheid, naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls.
- 1.2.2 Die Belydenis van Belhar is deel van die belydenisgrondslag van die Kerk, op so 'n wyse dat daar ruimte is vir lidmate, ampsdraers en vergaderinge wat dit as in ooreenstemming met die Woord van God bely, sowel as vir lidmate, ampsdraers en vergaderinge wat dit nie as 'n belydenisskrif onderskryf nie.
- 1.3 Die Kerk aanvaar dat haar roeping om haar geloof te bely, altyd geld en dat 'n uitbreiding van haar belydenisgrondslag sonder dwang geskied.

(Die nuwe Artikel 1 word van krag, nadat al die sinodes afsonderlik met 'n tweederdemeerderheid én twee derdes van alle Kerkrade elk met 'n tweederdemeerderheid ten gunste daarvan besluit het (vergelyk Artikel 44.1 van die *Kerkorde*) en nadat die Algemene Sinode dit daarna met 'n tweederdemeerderheidstem goedgekeur het (vergelyk Artikel 44.3 van die *Kerkorde*).

- 4.6 Die Algemene Sinode dra dit aan die Moderamen op om die kerkverband te lei in die besluitnemingsproses oor die voorgestelde wysiging van Artikel 1 deur in oorleg met die onderskeie sinodes 'n roetekaart en tydraamwerk vir die aanvang, verloop en afhandeling van die proses te bepaal.
- 4.7 Die Algemene Sinode ontvang die materiaal en studiestukke met die oog op die Belydenis van Belhar vir gebruik in die kerkverband.
- 4.8 Die Algemene Sinode doen 'n beroep op lidmate en vergaderinge om hierdie proses van besluitneming in 'n gees van gebed, onderskeiding van die wil van God, en in wedersydse respek en liefde te onderneem.

Besluite 2015

ARTIKEL 1

- 4.9 Die Algemene Sinode ontvang die uitslag en verslag ten opsigte van die Artikel 1-proses en verwys dit na sinodes om in hulle eie konteks daaraan aandag te gee soos hulle nodig ag.
- 4.10 Die Algemene Sinode aanvaar die gegewe dat Artikel 1 van die Kerkorde nie gewysig kan word soos deur die vorige Algemene Sinode aanbeveel nie.
- 4.11 Die Algemene Sinode rig die volgende pastorale skrywe aan die kerkverband:

Met die skrywe van die Moderamen in Junie 2014 is die finale fase betree waar lidmate, kerkrade en sinodes hulle goedkeuring moes gee vir die voorgestelde wysiging van Artikel 1 van die Kerkorde. Die proses het oor die algemeen baie vlot verloop. Stemme is op verskillende wyses uitgebring, getel en die uitslae is voorsien aan die Moderamen wat dit op hulle beurt voorgelê het aan die Algemene Sinode.

Die Algemene Sinode 2015 het daarop die volgende besluite geneem:

1 Die Algemene Sinode ontvang die uitslag en verslag ten opsigte van die Artikel 1-proses en verwys dit na sinodes om in hulle eie konteks daaraan aandag te gee soos hulle nodig ag.

2 Die Algemene Sinode aanvaar die gegewe dat Artikel 1 van die Kerkorde nie gewysig kan word soos deur die vorige Algemene Sinode aanbeveel nie.

3 Die Algemene Sinode rig hierdie pastorale skrywe aan die kerkverband.

Uit die terugvoering wat van die kerkrade, ringe en sinodes ontvang is, is dit duidelik dat daar inderdaad groot moeite gedoen is om die proses korrek en eerbaar te laat verloop. Ongelukkig het ons ook kennis geneem daarvan dat daar lidmate, ampsdraers en selfs hele gemeentes is wat diep seergekry het en steeds seerkry. Ons het gehoor van spanning, teleurstelling en ernstige en eerlike worsteling met vrae oor die proses, die uitslae en die moontlike gevolge daarvan vir lidmate, gemeentes, verhoudinge in die NG Kerk en die NG Kerk se verhoudinge met die ander kerke in die NG Kerkfamilie.

Ons bede is dat die Here deur sy Woord en Gees nou ná alles weer heling sal bring in die gemoedere van lidmate, ons onderlinge verhoudinge en ons kerk se verhoudinge na buite. Ons doen dan ook 'n beroep op sinodes en kerkrade om hulle met die nodige deernis en begrip te beywer vir versoening tussen lidmate deur hulle aan te moedig om in opregte liefde vir die Here, sy kerk en mekaar in respek en vertrouwe hande te vat sodat ons almal saam ons roeping in Suidelike Afrika kan uitleef. Met die oog daarop is die woorde van Lied 532 baie gepas:

Ons Vader, neem ons hande en maak ons een.

Versterk U self die bande – gee ons u seën.

*Bind ons in u genade aan U, o Heer,
en leer ons om met dade u Naam te eer.*

Heer, wees vir ons 'n Vader wat sorg en sien.

Trek ons in Christus nader om U te dien.

Laat, Heer, u Gees ons voorgaan, laat Hy ons lei,

Dat ons u Woord gehoorsaam – ons aan U wy.

Leer ons mekaar vergewe, mekaar vertrou.

Laat ons die hele lewe op liefde bou.

Laat heers oor ons u vrede, en bind ons saam.

Verhoor tog ons gebede in Jesus Naam. Amen.

(Handelinge AS 2015, Dag 2, pt 15)

DIE AMPTE VAN DIE KERK

5. PREDIKANT: BEROEPSBRIEF EN PROSEDURES BY BEROEPING [Vergelyk die Kerkorde, Artikel 7 (nou Artikel 8)]

5.1 Proforma vir 'n beroepsbrief en die finale diensooreenkoms.

- 5.1.1 Identifikasie van die partye.
- 5.1.2 Aanhef.
- 5.1.3 Diensomskrywing: Algemene diensverpligtinge (Artikel 9) met gepaardgaande spesifieke verwagtinge.
- 5.1.4 Vergoeding en byvoordele (Artikel 13).
- 5.1.5 Die wedersydse erkenning deur die partye dat hulle geskrewe ooreenkoms onderhewig is aan die bepalinge van die Kerkorde en die besluite van die Algemene Sinode en die betrokke sinode soos van tyd tot tyd gewysig.
- 5.1.6 Aanvangsdatum (a) in die geval van leraars in diens van gemeentes of in diens van die kerkverband, die datum van demissie. (b) in ander gevalle waar 'n beroep aanvaar is, is die aanvangsdatum die datum van bevestiging of 'n datum soos ooreengekom.
- 5.1.7 'n Verklaring deur die beroepene dat daar geen hangende of dreigende tughandeling teen hom/haar is nie en dat hy/sy aan die plegtige legitimasie-verklaring getrou sal bly.
- 5.1.8 Die partye se handtekeninge met getuies en datum van ondertekening as aanvaarding dat 'n diensooreenkoms tussen die partye tot stand kom.

5.2 Besluite ter verduideliking van Artikel 7.1 tot 7.4 (nou Artikel 8.1 tot 8.4):

- 5.2.1. Hierdie beroeping vind plaas vanuit 'n groslys wat saamgestel is op die volgende wyse:
 - 5.2.1.1 Die kerkraad van die beroepende gemeente stel die groslys saam en elke kerkraadslid het die reg om soveel name op die groslys te plaas as wat daar vakatures is en/of
 - 5.2.1.2 Die kerkraad kan ook geskikte name van die ringskommissie en/of die Algemene Bevoegdheidsraad aanvra om die groslys aan te vul en
 - 5.2.1.3 Die lidmate van die gemeente moet versoek word om by die skriba van die kerkraad/ pre-advieskommissie name in te gee vir plasing op die groslys en/of
 - 5.2.1.4 Die kerkraad kan die naam van die beroepende gemeente en die datum van die beroepsvergadering onder amptelike berigte in die Kerkbode plaas. Bedienaars van die Woord en proponente kan dan indien hulle wil, vertroulik daarop reageer deur hulle name tesame met 'n curriculum vitae aan die kerkraad voor te lê. Kerkrade van beroepende gemeentes kan aan bedienaars van die Woord en proponente op die groslys 'n vraelys uitstuur waarin uitdruklike bedieningsgerigte vrae gestel word.
 - 5.2.1.5 Die kerkraad het die reg om 'n curriculum vitae aan te vra van enige leraar of proponent wie se naam op die groslys verskyn. Beroeping geskied in die strengste vertroulikheid volgens die bepalinge van elke sinode.
- 5.2.2. Indien die kerkraad van 'n pre-advieskommissie gebruik maak, word die beskikbare name aan die kommissie voorgelê wat daaruit minstens drie name kies en dit in alfabetiese volgorde aan die kerkraad voorlê tesame met al die ander name op die

groslys. Enige lid van die kerkraad het die reg om 'n verdere naam op die groslys te plaas.

5.3 Besluit ter verduideliking van Artikel 7.5 (nou gewysig en opgeneem in Reglement vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante, punt 5.6):

Enige vorm van onderhandeling met iemand wie se naam op die groslys verskyn, kan slegs plaasvind nadat 'n beroep op hom/haar uitgebring is. Kerkrade word daarop gewys dat hulle in hierdie verband nie verder kan gaan as waarvoor die besluite van die Algemene Sinode voor ruimte laat nie.

6. BEROEPBAARHEID VAN PREDIKANTE BINNE DIE FAMILIE VAN NG KERKE

Besluite 1994

- 6.1 Die Algemene Sinode besluit dat Kerkorde Artikels 5 en 6 (nou Artikels 6 en 7), reglemente 3 en 4 (nou *Reglement vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante en Reglement vir die Bevoegdheid van Predikante, Proponente en Emeriti*) verbandhoudende besluite van die Algemene Sinode oor die opleiding, legitimasie en bevoegdheid van leraars in die Ned Geref Kerk geld vir die Ned Geref Kerkverband en is as sodanig ook bepalend vir die interpretasie van die besluit van die Algemene Sinode oor die erkenning van die opleiding en legitimasie van die ander lede van die Ned Geref Kerkfamilie asook die besluit oor die oor-en-weer-beroepbaarheid van leraars binne die Familie van Ned Geref Kerke.
- 6.2 Die Algemene Sinode gee aan ringe opdrag om toe te sien dat by die goedkeuring van beroepe uit die Ned Geref Kerkfamilie daar aan die vereistes van die Ned Geref Kerk vir opleiding en legitimasie voldoen word.
(Handelinge 1994, p 452, pt 2.8.6)

Besluite 2002

- 6.3 Die NG Kerk erken die opleiding en legitimasie van die NGKA, VGKSA en RCA op voorwaarde dat dit voldoen aan die vereistes wat die NG Kerk stel vir sy eie opleiding en legitimasie.
- 6.4 Indien die opleiding van 'n gelegitimeerde van die NGKA, VGKSA en RCA nie gelykwaardig is aan die vereistes wat die NG Kerk vir sy eie gelegitimeerdes stel nie, is so 'n persoon nie sonder meer beroepbaar in die NG Kerk nie.
- 6.5 Voldoen 'n gelegitimeerde van die NGKA, VGKSA en RCA nie aan die vereistes wat die NG Kerk vir gelegitimeerdes stel nie, sal sodanige persoon die nodige aanvullende kwalifikasies moet verkry ten einde beroep te kan word na 'n NG Gemeente of benoem te kan word in 'n pos in die NG Kerkverband.
- 6.6 Die Algemene Sinode het aan ringe opdrag gegee om toe te sien dat by die goedkeuring van beroepe uit die NG Kerkfamilie daar aan die vereistes van die NG Kerk vir opleiding, legitimasie en beroepbaarheid in die NG Kerk voldoen word. In terme van die nuutste *Kerkorde* (1998) keur die ring nie meer beroepe goed nie, maar kontroleer of daar aan al die kerkordelike vereistes voldoen is (Art 8.1.2).

- 6.7 Die Drie Formuliere van Eenheid moet as belydenisgrondslag van die NG Kerk aanvaar word alvorens predikante van die Familie van NG Kerke in 'n gemeente van die NG Kerk bevestig kan word.
(Handelinge 2002, pp 336-337, pt 2.3.4)

Besluite 2013

7. BEROEP VAN GELEGITIMEERDES UIT DIE KERKE VAN DIE NG KERKFAMILIE BUIE DIE GRENSE VAN SA NA DIE NG KERK

Die Algemene Sinode bekragtig die (volgende) besluit van die Moderamen:

- 7.1 Na deeglike oorweging het die Moderamen soos volg besluit: Die Moderamen besluit om by die beroeping na 'n gemeente of ander werkkring van die NG Kerk buite die grense van Suid Afrika en Namibië, leraars van lidkerke van die NG Kerkfamilie in die buiteland met wie die NG Kerk in volle verhouding staan (vgl pt 4.7.1.2 van die *Reglement vir die Verhouding tot Ander Kerke en Groepe*), vry te stel van die akademiese vereiste ten opsigte van die suksesvolle voltooiing van Grieks II en Hebreeus II (vgl pt 4.2.1 van die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasië van Bedienaars van die Woord*), op voorwaarde dat die leraar oor minstens 'n nagraadse kwalifikasie in die teologie beskik wat deur die betrokke lidkerk aanvaar word as voldoende vir legitimasië deur daardie kerk. Die ring waaronder die gemeente van die NG Kerk ressorteer wat die beroep uitbring, kontroleer of daar aan hierdie vereiste voldoen word alvorens die beroep goedgekeur word. Die Moderamen het verder besluit dat hierdie reëling aan die Algemene Sinode voorgelê word vir bekragtiging.
(Handelinge 2013)

8. KAPELANE

Besluite 2002

- 8.1 Kapelane vir diens in die SANW, SAPD, DKD en NIA word as bedienaars van die Woord benoem deur die Algemene Sinode/Moderamen op aanbeveling van die Subkommissie vir Kapelaansdienste en verkry/behou op hierdie wyse predikantsbevoegdheid. Hierdie benoeming impliseer NIE dat die Algemene Sinodale verband enige huidige of toekomstige finansiële verantwoordelikheid teenoor kapelane het of dat enige diensooreenkoms tussen die kapelane en die Algemene Sinode tot stand kom nie.
- 8.2 Kapelane kan ook na 'n gemeente beroep word. Die Subkommissie vir Kapelaansdienste kan gevra word om hierin behulpsaam te wees.
- 8.3 Dit bly die gewenste keuse dat 'n kapelaan aan 'n gemeente gekoppel sal wees. Die keuse van die verbintenis aan 'n gemeente lê by die kapelaan self. Indien hy teen 'n verbintenis aan 'n gemeente besluit, moet hyself die groepversekeringspremie betaal.
- 8.4 Kapelane wat graag gekoppel/beroep wil wees, maar dit vind om een of ander rede nie plaas nie, se premie moet deur die ring waarbinne hy/sy bly, gedra word of deur die sinode totdat hy/sy weer gekoppel word aan 'n gemeente of beroep word na 'n gemeente.

- 8.5 Die Algemene Sinode besluit dat alle huidige kapelane deur 'n eenmalige besluit van die Algemene Sinode / Moderamen op voorlegging deur die Subkommissie vir Kapelaansdienste benoem word as kapelane vir die onderskeie kapelaansdienste en verkry/behou op dieselfde wyse as in punt 1 hierbo hulle predikantsbevoegdheid. (Handelinge AS 2002, p 568, pt 6.3.4 en p 569, pt 6.3.8.2).

Besluite 2007

KAPELAANSDIENSTE

- 8.6 Die Algemene Sinode versoek gemeentes om, waar hulle genader word om 'n kapelaan aan die gemeente te koppel, dit ernstig te oorweeg.
- 8.7 Die Algemene Sinode verwys die behoefte aan bydraes van gemeentes ten bate van die Kapelaansfonds na sinodes.
- 8.8 Die Algemene Sinode versoek sinodes om kapelane wat binne hulle grense werk, te betrek by die verskillende dienskommissies van die sinode.
- 8.9 Die Algemene Sinode besluit om die Subkommissie vir Kapelaansdienste soos volg saam te stel: 'n verteenwoordiger van elk van die vier kerke van die NG Kerkfamilie en 'n benoemde kapelaan van elk van die vier afdelings van die Veiligheidsdienste (SAW, SAPD, Korrektiewe Dienste, Nasionale Intelligensie), op eie koste. Indien die hoofkapelaan(e) van die NG Kerkfamilie is, word hy/sy/hulle benoem - indien nie, een van die leiersgroep van die betrokke afdeling wat 'n gelegitimeerde van die NG Kerkfamilie is.
- 8.10 Die Algemene Sinode besluit om 'n dienende kapelaan uit elk van die vier afdelings van die Veiligheidsdienste op die Diensgroep vir Diens en Getuienis te benoem.
- 8.11 Die Algemene Sinode besluit om voort te gaan met sy steun en betrokkenheid by die Veiligheidsdienste Christelike Adviesraad deur middel van sy verteenwoordiger op die Raad.

9. LEGITIMASIE MET BEPERKTE OPDRAG

Besluite 2002 (soos gewysig in 2013)

Die Algemene Sinode keur goed dat:

- 9.1 'n Aansoek om beroeping met beperkte opdrag vanaf 'n kerkraad, met goedkeuring van die plaaslike ring, aan die ATR (vanaf 2013 die Algemene Steunspan Predikantesake) gerig word.
- 9.2 Die gronde vir die aansoek, in terme van die vereistes van legitimاسie (Art 5) deur die ATR (nou die ASP) beoordeel moet word alvorens die ATR (nou die ASP)'n besluit daaroor neem, met verslag aan die Algemene Sinode.
- 9.3 Dat die beperking slegs betrekking het op die opdrag van die kandidaat (dws 'n beperking van beroepbaarheid tot 'n besondere streek, of kategoriale bediening) en nie op bevoegdheid as sulks nie. (Volle predikantsbevoegdheid bly 'n vereiste).
- 9.4 Dat beroeping slegs mag plaasvind nadat die ATR (nou die ASP) skriftelike toestemming daartoe verleen het.

9.5 Kandidate uit nie-lidkerke van die NG Kerkfamilie *colloquium doctum* voor 'n Eksamenkommissie (nou Proponentskommissie) van die NG Kerk moet aflê en waar nodig gelegitimeer word.

(Handelinge AS 2002, p 556, pt 1.3.3; ASM 12.06.2008; Handelinge AS 2013).

Besluite 2011

Beperkte bevoegdheid⁶⁸

9.6 Persone wat oor beperkte bevoegdheid beskik, kan:

9.6.1 Net die Woord bedien (indien kwalifikasie dit toelaat) onder opsig en toesig van die kerkraad en ring

9.6.2 Diens van die gebede

9.6.3 Onderrig en toerusting

9.6.4 Opbou van die gemeente

9.6.5 Dienswerk in die gemeente

9.6.6 Leiding en organisering van die gemeente

9.6.7 Pastorale versorging.

(Handelinge AS 2011, p 160)

10. OMRUILING VAN STANDPLASE

Besluite 2015

10.1 Die Algemene Sinode:

10.1.1 neem met dank kennis van die riglyne oor standplaasverwisseling (Bylaag 2);

10.1.2 versoek sinodes om aktief mee te werk aan die bedieningsvernuwing en -vreugde van leraars deur middel van standplaasverwisseling;

10.1.3 herbevestig sy besluit dat daar met leraars wat langer as 10 jaar in een werkkring/gemeente 'n gesprek gevoer moet word ten opsigte van bedieningsvreugde/standplaasverwisseling.

10.2 SINODALE PROSES VIR STANDPLAASVERWISSELING

VERANTWOORDELIKHEDE VAN DIE SINODALE VERTEENWOORDIGER

10.2.1 AGTERGROND

Reeds in 1994 is die beginsel van standplaasverwisseling deur die sinode as aanvullende meganisme tot beroeping goedgekeur.

Die besluit word in 2002 herbevestig en in 2004 word die volgende uitgangspunte gestel:

Roeping: In die proses van standplaasverwisseling moet die roeping van die leraar en die werk van die Heilige Gees in ag geneem word. Hierdie proses word gesien as één van die maniere.

Bona fides: Dit gaan om bona fide-redes vir verwisseling van standplase. Bedieningsvernuwing en persoonlike omstandighede dien (onder andere) as bona fide-redes

⁶⁸ Vergelyk die *Kerkorde*, Artikel 31.8.

vir verwisseling. Die betrokke partye oorweeg die meriete van die saak. Die proses mag bv nie gebruik word om dreigende tughandelinge te ontduik nie.

Ooreenkoms: Die leraar en kerkraad staan in 'n werksverhouding wat amptelik by wyse van Kerkordebepalings en die arbeidswette gereguleer word. Die proses van verwisseling van standplase moet hierdie feite verreken, bv die regte en voorregte van albei partye, die kerkraad en die leraar moet in ag geneem word. Standplaasverwisseling is 'n saak wat by wyse van wedersydse ooreenkoms gereël word (na analogie van Artikel 7 van die Kerkorde 1998). Dit is 'n proses waar kerkrade en leraars 'n ooreenkoms tot verwisseling aangaan en waarvoor albei partye eienaarskap aanvaar.

Verwisseling word nie afgedwing deur die kerkverband (ringe of sinodes) nie, maar skep 'n geleentheid vir die partye tot verwisseling. Dit vervang nie die huidige beroepstelsel nie. Ons wil 'n kultuur in die kerk skep waar standplaasverwisseling 'n positiewe saak is en gevestig is as 'n sistemiese aktiwiteit (dit vorm deel van die manier waarop die kerk funksioneer).

Die Kerkverband: Die kerkverband speel in standplaasverwisseling 'n bemiddelende en fasiliterende rol. Hier het ringe, sinodes en die Algemene Sinode elk 'n eie rol te vervul (sien die res van die dokument).

Beroeping: Die skriftelike ooreenkoms tot standplaasverwisseling waartoe die deelnemende partye kom, is 'n geldige beroep en vereis nie 'n aparte beroepshandeling nie. Die ooreenkoms moet by twee agtereenvolgende Sondae vir approbasie aan die gemeente voorgelê word (vgl die analogie in Reglement 6 pt 3: Eenwording van gemeentes).

Multilaterale verwisseling: Die behoefte aan standplaasverwisseling kan deur bilaterale en multilaterale standplaasverwisseling hanteer word.

Bestaande vakatures: Kerkrade met vakatures kan hulle inligting deurstuur aan, of inligting verkry by die Kantoor vir Standplaasverwisseling (nou die ASP) (vgl *Handleiding vir die Bestuur van Predikantesake in die NG Kerk*, 2013).

10.2.2 INLEIDING

Dit wil voorkom dat ten spyte van die beginselbesluite en verslae van die Algemene Sinode ten opsigte van standplaasverwisseling, dit nog nie standaardpraktyk in die kerk geword het nie. Van die redes hiervoor is:

10.2.2.1 Dat die proses soos dit beskryf was nie 'n veilig-genoen proses vir die predikante is nie. Dit kan moontlik aan die volgende toegeskryf word:

10.2.2.1.1 Onsekerheid oor die “sukses” van standplaasverwisseling.

10.2.2.1.2 Wil nie 'n boodskap van ontevredenheid aan die gemeente deurgee nie.

10.2.2.1.2 Teologiese onrustigheid dat God se wil forseer word.

10.2.2.2 Dat waar daar nie 'n voltydse sinodale verteenwoordiger/fasiliteerder is nie, die proses moeilik aan die gang sal kom. Die voordeel van 'n voltydse persoon is:

10.2.2.2.1 'n Adres word geskep en dit bevorder bekendheid en veiligheid.

10.2.2.2.2 Dit (die persoon) gee momentum aan die proses.

10.2.2.3 Dat waar standplaasverwisseling tot sover suksesvol plaasgevind het, dit meer van 'n pastorale proses en minder van 'n gereguleerde proses was:

10.2.2.3.1 Die proses is persoongerig;

10.2.2.3.2 Dit neem die behoeftes van die predikant, gesin en gemeente in ag.

10.2.2.4. Dat as die proses losgemaak word van die roepingsbewustheid van die predikant en nie geloofonderskeidend plaasvind nie, dit moeilik tot 'n volwaardige en aanvaarde beroepspraktyk en mobiliteit van predikante in die kerk sal groei.

Dit impliseer die volgende:

10.2.2.4.1 Dit is 'n geloofonderskeidende proses waaraan alle partye (predikant, gesin en gemeente) deel het waar daar gesoek word na die wil van God vir die predikant en die gemeente.

10.2.2.4.2 Dit is 'n geestelik-verrykende proses waarin gelowiges individueel en kollektief hul afhanklikheid van God besef.

10.2.2.4.3 Die sinodale verteenwoordiger of ander persoon wat die fasiliterende rol gaan speel, is bewus daarvan dat dit 'n geloofonderskeidende proses is wat in biddende afhanklikheid gedoen word.

In die lig van bogenoemde en tot tyd en wyl standplaasverwisseling algemene praktyk in die kerk word, word voorgestel dat die sinodale begeleiers as verteenwoordigers van die verskillende sinodale streke oorhoofs verantwoordelikheid vir die proses sal neem. Dit is 'n verhoudingsgedrewe proses. Die gesprekke moet van 'n persoonlike en pastorale aanslag getuig. Dit geskied in vertroulikheid en met toestemming van alle partye. Die predikant se huweliksmaat behoort van dag een af deel van die gesprek te wees. Indien daar 'n medeleraar(s) ter sprake is, behoort hulle by die eerste beste geleentheid betrek te word. Die kerkraad vorm deel van die gesprek sodra die aanvanklike gesprek tussen die predikante plaasgevind het.

Dit sal na alle waarskynlikheid 'n tydsame proses wees, maar dit is belangrik dat niemand onder druk moet voel nie en onder druk 'n besluit moet neem nie. Dit is beter dat ons mekaar daaraan herinner dat die gelowige se lewe in die rus van God begin sodat ons Systeem kan hoor.

10.2.3 VOORGESTELDE WERKSWYSE VAN DIE SINODALE VERTEENWOORDIGER

10.2.3.1 KAPASITEIT

Elke streeksinode wys 'n sinodale verteenwoordiger aan wat saak van standplaasverwisseling bestuur en hanteer.

10.2.3.2 BEWUSMAKING

Sinodes

Die sinodale verteenwoordiger maak seker dat die besluite van die Algemene Sinode ten opsigte van standplaasverwisseling by die streeksinode bekend gemaak en hanteer word. Die streeksinode besluit wat die beste wyse is om die proses van standplaasverwisseling aan ringe en gemeentes bekend te maak (byvoorbeeld deur 'n Seisoen van Standplaasverwisseling af te kondig).

Ringe

Ringe neem die verantwoordelikheid om die besluit van die sinode te hanteer en in ringsverband deur te voer. Die ringskommissie maak seker dat die gemeentes die besluite hanteer, byvoorbeeld deur kerkrade/gemeentes daaraan te herinner dat 'n “amptelike” gesprek gevoer word met predikante wat 10 jaar of langer in 'n gemeente is (kyk pt 6).

Die uitslag van die gesprek word met die ringskommissie gekommunikeer. Indien nodig kan die ringskommissie 'n verdere gesprek met die gemeente aanvra. Die ringskommissie betrek die sinodale verteenwoordiger vir standplaasverwisseling vir verdere toeligting en die hantering daarvan indien nodig.

Kerkraad/Gemeenteleierskap

Die kerkraad neem kennis en hanteer die moontlikheid van standplaasverwisseling tydens die kerkraadsvergadering, byvoorbeeld deur die voer van die 10 jaar-gesprek. Die kerkraad het 'n “oop” gesprek met die leraar(-s) aan die hand van die Riglyn vir Bedieningsvernuwing (vgl Bylaag 1). Die kerkraad dra aan die gemeente die beginsel en moontlikheid van standplaasverwisseling as 'n waardige en geldige wyse van beroeping oor – soos ook reeds deur die Algemene Sinode voorgeskryf.

Kerklike media

Die kerklike media en webblaaie kan gebruik word om die proses van standplaasverwisseling bekend te maak. Die sinodale verteenwoordigers neem inisiatief om verhale en gevallestudies te publiseer. 'n Vraebus kan hanteer word.

10.2.3.3 AANMELDING

10.2.3.3.1 Predikant kontak sinodale verteenwoordiger

Predikante wat standplaasverwisseling oorweeg, kan die sinodale verteenwoordiger kontak om die moontlikheid daarvan te bespreek. Dit is 'n vertroulike gesprek en die kerkraad/gemeente hoef nie noodwendig daarvan kennis te dra nie. Die sinodale verteenwoordiger maak seker dat die motivering van die predikant nie strydig is met die beginsels van roeping en beroeping nie.

10.2.3.3.2 Sinodale verteenwoordiger kontak die predikant

Die *sinodale verteenwoordiger* kan op eie inisiatief 'n predikant kontak om standplaasverwisseling aan die orde te stel. Daar kan verskillende redes daarvoor wees, byvoorbeeld die aantal jare in die gemeente, die vasgelooptheid of behoefte aan geestelike groei van die predikant en gemeente, die moontlike passing met 'n ander gemeente. Die proses word so bestuur dat geen druk op die predikant (of gemeente) geplaas word nie.

10.2.3.3.3 Sinodale verteenwoordigers kontak mekaar op gereelde grondslag

Die sinodale verteenwoordigers van die verskillende streeksinodes kom op 'n gereelde basis bymekaar om, met toestemming van predikante wat hul vir standplaasverwisseling aangebied het, mekaar in die verband in te lig en te handel. Die ASP bied die ruimte vir hierdie fasilitering.

10.2.4. PASSING

Sinodale verteenwoordigers neem verantwoordelikheid vir die fasilitering van standplaasverwisseling tussen predikante. Die proses kan as volg verloop en is dieselfde vir multilaterale verwisseling:

- 10.2.4.1 Die sinodale verteenwoordiger of gedelegeerde tree op as fasiliteerder vir die proses en is teenwoordig by alle vergaderings, byeenkomste en gesprekke soos nodig. Die sinodale verteenwoordiger dra die belange van al die partye op die hart.
- 10.2.4.2 Besluite wat in die proses geneem word, word deur die sinodale verteenwoordiger oorgedra.
- 10.2.4.3 Die gesprek tussen die sinodale verteenwoordiger en die predikant vind in vertroue en 'n veilige ruimte plaas.
- 10.2.4.4 Die sinodale verteenwoordiger luister goed na die predikant (ds A) en indien die behoefte tot standplaasverwisseling geregverdig is, word die aansoeker se naam aangeteken.
- 10.2.4.5 Die sinodale verteenwoordiger raadpleeg die lys van moontlike kandidate wat met ds A kan ruil. Indien sodanige persoon (ds B) gevind word, vind die gesprek tussen die sinodale verteenwoordiger en ds B plaas om die moontlikheid van standplaasverwisseling met ds A te bespreek.
- 10.2.4.6 Die sinodale verteenwoordiger fasiliteer 'n gesprek tussen die predikante. Die sinodale verteenwoordiger maak seker dat die huweliksmaats (waar van toepassing) goed ingelig en deel van die gesprek is.
- 10.2.4.7 Indien daar 'n medeleraar(s) betrokke is, word die persoon(e) so vroeg en paslik moontlik by die proses betrek.
- 10.2.4.8 Indien daar tussen die betrokkenes eenstemmigheid is dat die proses van standplaasverwisseling moet voortgaan, vra die sinodale verteenwoordiger 'n gesprek aan met die geestelike leierskap (dagbestuur, taakspan, ens) van die verskillende gemeentes met die doel om die volgende dinge te doen:
 - 10.2.4.8.1 Hulle weer in te lig oor die beginsel van standplaasverwisseling;
 - 10.2.4.8.2 Hulle in te lig oor die verskillende stappe van die proses;
 - 10.2.4.8.3 Hulle daarop te wys dat hulle die verantwoordelikheid het om geloofsonderskeidend aan die proses deel te neem;
 - 10.2.4.8.4 Hulle daarop te wys dat hulle onder geen verpligting is nie, anders as om saam die wil die Here te soek.
- 10.2.4.9 Tegelykertyd word die geestelike leierskap van al die gemeentes wat betrokke is, ingelig dat die sinodale verteenwoordiger die predikante genader het en die moontlikheid van standplaasverwisseling met hulle bespreek het. Die geestelike leierskap word ook ingelig oor hoe die gesprek tot dusver verloop het. Sover moontlik word die gesprek by beide (al) die gemeentes gelyktydig gevoer, wat beteken dat die sinodale verteenwoordiger op dié punt 'n gevolmagtigde kollega(s) het wat hierdie gesprek by een (of meer) van die gemeentes fasiliteer.
- 10.2.4.10 Die gemeenteleierskap en die predikant(e) verstaan dat hulle nie onder druk van die sinode of die verteenwoordiger van die sinode is om 'n besluit te neem nie.

Hulle het wel die verantwoordelikheid om saam biddend oor die proses na te dink.

- 10.2.4.11 Dit staan enige persoon/party vry om enige tyd aan die proses te onttrek wat beteken dat die proses in geheel tot 'n einde kom. Die veronderstelling is wel dat die kerkraad/kommissie baie sterk oorweging sal skenk om ten minste eers die kandidaat (vir standplaasverwisseling) vir 'n bekendstellingsgesprek te ontmoet.
- 10.2.4.12 Die leierskap van beide gemeentes, met die hulp van die sinodale verteenwoordiger en die fasiliteerder(s), kom ooreen op 'n volgende vergadering waar die besluit oor die moontlike standplaasverwisseling geneem kan word en wat ook as 'n beroepingsvergadering sal dien. By dié geleentheid kontak die leierskap van die twee gemeentes mekaar om hul besluite bekend te maak.
- 10.2.4.13 Die sinodale verteenwoordiger, met kennisname van die gemeenteleierskap, stel die ringskommissie in kennis dat daar 'n proses van standplaasverwisseling aan die gang is.
- 10.2.4.14 Indien die besluit ten gunste van standplaasverwisseling is, word die gemeentes/gemeentede ingelig en word dit afgekondig soos met enige ander beroeping. Die ringskommissie word ook dienooreenkomstig ingelig.

10.2.5 AFHANDELING

Na die finalisering van die beroep, volg die verloop volgens gemeentelike en kerkordelike verwagtinge en voorskrifte.

10.2.6 BEDIENINGSVERNUEWINGGESPREK NA 10 JAAR

Om mobiliteit op 'n natuurlike wyse en op 'n breër front aan te moedig, word met alle leraars wat 10 jaar in 'n gemeente is, 'n gesprek gevoer met die oog op die roeping en die bedieningsbehoefte van die predikant en die gemeente. Na hierdie geleentheid en indien die leraar nie van standplaas verwissel nie, word die gesprek daarna elke drie jaar met die leraar herhaal. Hierdie gesprek vind plaas tussen die leraar en die kerkraad. Die ringskommissie hanteer/fasiliteer hierdie gesprek binne ringsverband.

Vir hierdie gesprek word die Bedieningsvernuwingriglyn voorgestel (vgl Bylaag 1). Dit is 'n waarderende gesprek wat verskillende moontlikhede bied vir die mobiliteit en bedieningsvernuwing vir die predikant(e) en die gemeente(s). Standplaasverwisseling kan 'n spontane uitvloeisel wees van hierdie gesprek.

(Handelinge AS 2015, Dag 4, pt 10)

11. BEDIENING IN BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDDE

Die Algemene Sinode besluit om die volgende in die Kerkordeboek op te neem onder die funksionele besluite:

- 11.1 Die *status quo* word gehandhaaf naamlik dat daar net drie soorte poste vir bedienaars van die Woord is, te wete voltyds-onbepaalde pos, tentmakerpos (deelyds onbepaald) en vaste termynpos (voltyds of deelyds).
- 11.2 Waar in buitengewone omstandighede 'n bedieningsbehoefte ontstaan wat nie deur punt 11.1 bevredig kan word nie, het die sinodale regs-/kerkordekommissie diskresie om op versoek van die ring aan 'n gemeente toestemming te verleen om gebruik te maak van die dienste van 'n emeritus ouer as 70 jaar.

- 11.3 Hierdie reëling geld net vir 'n jaar en moet daarna hersien word.
- 11.4 Verslag van die gemeentelike bediening moet jaarliks deur die kerkraad en konsulent aan die ring gelewer word.
(Handeling AS 2013)

12. BRUGBEDIENING

Besluite 2015

12.1 Die Algemene Sinode:

12.1.1 besluit dat die saak van Brugbediening deur die Projekspan Gemeentebediening hanteer moet word.

12.1.2 besluit om die *Riglyne vir Brugbediening* te gebruik wanneer gemeentes die behoefte het aan brugbediening.

(Handelinge AS 2015, Dag 6, pt 17)

12.2 RIGLYNE VIR BRUGBEDIENING (2015)

12.2.1 DEFENISIËS

12.2.1.1 **Brugbediening** is 'n korttermynbediening en het ten doel om 'n gemeente te begelei in die oorgangstyd nadat 'n vakature ontstaan het.

12.2.1.2 'n **Brugpredikant** is 'n geëgteerde bedienaar van die Woord van die NG Kerk met opdrag: oorgangsbegeleiding van die gemeente (brugbediening).

12.2.1.3 'n **Vastetermynpos** is 'n pos wat aan die hand van die prosedure soos uiteengesit in Reglement 13, *Kerkorde, 2013/15*, geskep en gevul word.

12.2.2 AARD VAN 'N BRUGBEDIENINGSPOS EN DIE TERMYN

12.2.2.1 Die pos vir 'n leraar wat benoem word vir brugbediening is 'n vastetermynpos en word aan die hand van die riglyne in Reglement 13, *Kerkorde 2013/2015*, geskep en gevul.

12.2.2.2 'n Pos vir brugbediening kan voltyds of deelyds gevul word na gelang van die gemeente se situasie en behoeftes, en het 'n duidelik-omskrewe taakomsyrywing en 'n definitiewe termyn.

12.2.2.3 'n Pos wat geskep is vir brugbediening se termyn kan strek van 3 tot 6 maande (in uitsonderlike gevalle kan die termyn tot 'n maksimum van 9 maande verleng word).

12.2.2.4 By verstryking van die termyn, kan die pos vir 'n maksimum van drie maande deur dieselfde of 'n ander bedienaar van die Woord gevul word op voorwaarde dat die ring of sy gevolmagtigde instemming daartoe verleen en 'n nuwe diensooreenkoms tot stand kom.

12.2.2.5 'n Bedienaar van die Woord wat in 'n pos benoem is vir brugbediening tree op datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente.

12.2.2.6 'n Bedienaar van die Woord wat in 'n pos benoem is vir brugbediening kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk die *Reglement vir die*

Bestuur van Diensverhoudinge by Ongeskiktheid en Onvermoë en die Reglement vir Tug en Dissipline).

12.2.2.7 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word die bevoegdheid van bedienaar van die Woord/emeritus behou.

12.2.3 SKEP VAN POS

12.2.3.1 Wanneer 'n vakature in 'n gemeente ontstaan, begelei die konsulent die kerkraad om 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde voor te lê oor die wenslikheid van die skep van 'n pos vir 'n brugbediening.

12.2.3.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur die pos vir brugbediening goed met in agneming van die volgende:

12.2.3.2.1 die gemeente se bedieningsbehoefte en finansiële omstandighede tydens die vakature;

12.2.3.2.2 die advies van die sinodale kommissie kan ook ingewin word;

12.2.3.2.3 'n pos vir brugbediening kan nie geskep word om die bevoegdheid van bedienaar van die Woord te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie;

12.2.3.2.4 gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen 'n predikantpos vir brugbediening en 'n pos vir 'n onbepaalde termyn, en word vergoed volgens die algemene sinodale riglyne;

12.2.3.2.5 vergoeding mag wel in uitsonderlike omstandighede *vooraf onderhandel* word tussen partye met dien verstande dat die bostaande riglyn sal geld indien die gemeente dit kan bekostig.

12.2.3.2.6 Indien die pos vir brugbediening ses maande of korter is, is dit nie pensioendraend nie en berus die vergoeding op die beginsel van totale koste van indiensneming. Indien die pos vir brugbediening vir 'n periode van langer as ses maande is, geld die bepalinge van die *Reglement vir Vaste Termynposte*.

12.2.3.3 Die pos vir brugbediening het duidelik-omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van bedienaar van die Woord in direkte verband staan, en die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad oor:

12.2.3.3.1 die termyn vir die kontrakperiode van die predikant in die brugbedieningspos;

12.2.3.3.2 opstel van die diensooreenkoms;

12.2.3.3.3 opstel van die pligtestaat aan die hand van Kerkorde Artikel 9.

12.2.3.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot die benoemingsproses.

12.2.4 BENOEMING

12.2.4.1 Die kerkraad benoem 'n geskikte kandidaat as brugpredikant in ooreenstemming met die kerklike voorskrifte (Artikel 7 van die *Kerkorde*), en finaliseer in oorleg met die ring of sy gevolmagtigde die diensooreenkoms.

12.2.4.2 Die benoeming geskied tydens 'n kerkraadsvergadering uit 'n groslys van ten minste twee name van predikante (wat geskikte emeriti insluit).

12.2.4.3 Bedienaars van die Woord kan as brugpredikant benoem word:

12.2.4.3.1 wat die opleiding as brugpredikant deurloop het;

12.2.4.3.2 wat oor 'n wye bedieningservaring beskik;

12.2.4.3.3 wat vertrouwd is met die breë kerkverband se funksionering;

12.2.4.3.4 wie se VBO-punte op datum is; en

12.2.4.3.5 na oorleg met die sinodale strukture en deur die ring of sy gevolmagtigde geskik geag is vir die spesifieke gemeente se omstandighede en bedieningsbehoefte.

12.2.4.4 Die benoemde se naam word aan die gemeente voorgelê vir approbasie by twee Sondae se eredienste.

12.2.5 AANSTELLING EN BEVESTIGING

12.2.5.1 Nadat approbasie verkry is, keur die ring of sy gevolmagtigde die benoeming goed tesame met die finale diensooreenkoms.

12.2.5.2 Nadat die skriftelike aanvaarding van die diensooreenkoms deur die benoemde ontvang is, word die benoemde as bedenaar van die Woord in die gemeente bevestig.

12.2.6 POSISIE VAN DIE PREDIKANT IN 'N BRUGBEDIENINGSPOS

12.2.6.1 Die brugpredikant kan verkies word as voorsitter van die kerkraad aan die hand van Artikel 28 van die *Kerkorde*;

12.2.6.2 kan nie as kandidaat oorweeg word vir die vulling van die vakature nie;

12.2.6.3 kan na meerdere vergaderings afgevaardig word;

12.2.6.4 staan onder opsig en tug van die ring.

12.2.7. OPDRAG VAN PREDIKANT IN 'N BRUGBEDIENINGSPOS

Die predikant in 'n brugbedieningspos begelei die gemeente ten opsigte van visionering en beplanning met die oog op die toekomstige bedeling:

12.2.7.1 om oor haar eie geskiedenis (verlede) na te dink;

12.2.7.2 om haar identiteit te herontdek, en God se roeping vir die gemeente vir die volgende jare te verstaan;

12.2.7.3 deur die proses om afskeid te neem van 'n bedeling wat verby is en voorbereidings te tref vir 'n nuwe bedeling of fase in die gemeentebediening;

12.2.7.4 in hulle verhouding met die breë kerkverband;

12.2.7.5 ter voorbereiding vir 'n nuwe predikant;

12.2.7.6 die predikant in 'n brugbedieningspos:

12.2.7.6.1 doen maandeliks verslag aan die kerkraad en ringskommissie.

(Handelinge AS 2015, Vyfde Sittingsdag, p 40)

13. RIGLYNE VIR DIE LEI VAN EREDIENSTE DEUR OUDERLINGE⁶⁹

13.1 Indien die ring die behoefte goedkeur om op grond van plaaslike omstandighede aan ouderling(e) preekvergunning te gee met die oog op die leiding van openbare

⁶⁹ Vergelyk die *Kerkorde*, Artikel 48.3.5 en Artikel 5, 10 en 16.1.8

eredienste, nomineer kerkrade dienende ouderling(e) wat oor die gawes beskik om 'n openbare erediens te lei en beveel die genomineerdes by die ring aan om die goedgekeurde opleidingsprogram van die sinode te deurloop.

- 13.2 Ná goedkeuring deur die ring of sy gevolmagtigde, skryf die kerkraad die ouderling in vir opleiding en toerusting van die goedgekeurde opleidingsprogram. Die kerkraad/ring behoort in te staan vir die aansoeker se opleidingskoste.
- 13.3 Ná die suksesvolle voltooiing van die opleiding word die ouderling se taakoms krywing uitgebrei om die lei van openbare eredienste in die ringsgebied ooreenkomstig Art 16.1.8 in te sluit.
- 13.4 Die ring of sy gevolmagtigde wys 'n predikant uit sy geledere aan om deurlopend aan sodanige ouderling(e) begeleiding te gee. Die begeleier doen jaarliks skriftelik verslag aan die ring ten opsigte van die geskiktheid van die ouderling.
- 13.5 Die ouderling word aangewend soos en waar die bedieningsnood deur die ring geïdentifiseer is. By elke erediens wat die ouderling lei, tree die persoon op onder die toesig van die betrokke kerkraad.
- 13.6 'n Ouderling behou die preekvergunning vir solank hy in die amp staan en op voorwaarde dat die ring dit jaarliks goedkeur.
- 13.7 Van opgeleide ouderlinge word verwag om voortgesette opleidingsprogramme by te woon.

(Handelinge AS 2015, Dag 6, pt 17)

14. PREDIKANTE

14.1 Jaarlikse aanmelding

Die Algemene Sinode besluit dat alle dienende predikante jaarliks via hulle gemeenteskriba die skriba (bevoegdheidsregister) van die ATR moet inlig oor hulle huidige gemeente en posisie.

(Handelinge AS 2002, p 562, pt 3.1).

14.2 Predikante A-Z

Die Algemene Sinode 2007 het (met die uitsondering van hoofstuk 6) die A-Z Beleid aangaande Predikante goedgekeur. In hierdie dokument word volledig gehandel met Voortgesette Bedieningsontwikkeling (VBO).

14.3 Besluite 2007

14.3.1 Die verlening van predikantsbevoegdheid is 'n funksie van die Algemene Sinode. Die Sinode besluit dat homoseksuele gelegitimeerdes wat 'n selibate lewenstyl beoefen tot die predikantsamp toegelaat word.

14.3.2 **BEDIENINGSBEVOEGDHEID** (vgl Agenda Deel I bl 326, A.3.4.1 Verslag van die Algemene Taakspan Regte pt 1.2.3 asook Agenda Deel II bl 23)

Die Algemene Sinode besluit op versoek van die ATR om 'n klein taakspan van kundiges aan te wys en om daarvoor te begroot, met die doel om 'n omvattende ondersoek te doen na:

1. Alle sake rakende die toetrede tot die bediening en die behoud van bedienings bevoegdheid;
2. Die problematiek rondom die predikant “as werknemer van die kerkraad” aan die een kant en sy/haar ampsbevoegdheid kragtens sy legitimasie en bevestiging aan die ander kant;
3. Of daar seker bedieningstake (bv. Sakramentsbediening) slegs aan die bevestigde leraar toevertrou kan word en of sodanige take ook deur nie-bevestigde leraars uitgevoer mag word;
4. Die moontlikheid van verskillende kategorieë van predikante, beide wat opleiding, legitimasie en verantwoordelikhede betref;
5. Verdere sake deur die Algemene Sinode geïdentifiseer.
6. Hierdie ondersoek moet spoedeisend afgehandel word met verslag en afhandelingsbevoegdheid aan die Moderamen.

14.3.3 DOWE: TOELATING TOT DIE AMP (vgl Aanvullende Verslae bl 19 - 21, A.3.4.1 Algemene Taakspan Regte, pt 7)

Die Algemene Sinode neem kennis dat AKTO aandag aan die saak gegee en na die kuratorium van Stellenbosch verwys het. Die ATR wys die skrywers daarop dat die moontlikheid van legitimasie met beperkings bestaan en dat die ATR elke aansoek op meriete oorweeg.

14.3.4 HUWELIKSBEVESTIGERS (vgl Agenda Deel I bl 287, A.3.2 Verslag van die Algemene Diensgroep vir Gemeente-Ontwikkeling pt 6.2 (vgl ook ADGO Bylaag 6 bl 313) asook Agenda Deel II bl 23)

1. Die Sinode besluit dat die huweliksdiens nie ’n gewone samekoms van die gemeente (erediens) onder leiding van die ampte is nie. Die persone by ’n huweliksluiting kom nie as gemeente van God met die oog op ’n openbare erediens saam nie.
2. Die Sinode besluit dat die leraar as individuele lerende ouderling pastoraal optree by die huweliksbevestiging en dat die toesig van die ander ampte nie noodsaaklik is nie.
3. Die Sinode beklemtoon dat die Bybelse eise met betrekking tot die huwelik suiwer moet weerklink met die huweliksvoorbereiding, -bevestiging en begeleiding binne die dampkring van die kerk as gemeenskap van die gelowiges. Gesien teen hierdie agtergrond kan die huwelik van belydende lidmate van ’n gemeente nie maar bloot deur enige persoon wat staatsregtelik daartoe bevoeg is, bevestig word nie. Dit bly die taak van die bevoegde bedienaar van die Woord.
4. Die Sinode besluit dat verdere ondersoek gedoen word oor ’n kerklike huweliksinsesing (geestelike ooreenkoms) as genoegsame verbintenis vir gelowiges om saam te woon en of die staat se wetlike ooreenkoms noodsaaklik is (Gesien teen die agtergrond van byvoorbeeld bejaardes wat verplig word om saam te woon omdat mediese en pensioenvoordele in ’n volgende staatsregtelike huwelik verbeur word).

15. PREDIKANT: AFTREEOUDERDOM

'n Bedienaar van die Woord wat die ouderdom van 65 jaar bereik, mag vir hoogstens 6 maande na die bereiking van sy 65ste verjaarsdag en met toestemming van die betrokke kerkvergadering/kommissie in sy diens aanbly. (Vergelyk die besluit Algemene Sinode 1986, Acta p 712, en die *Reglement vir Vaste Termynposte*, punt 4)

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

16. NG KERKSEEL

Die Algemene Sinode bevestig die volgende as sy standpunt tov die NG Kerkseel: Die kerkseel is die eiendom van die Algemene Sinode; dit is 'n seel van "amptelikheid" en is beperk tot die Algemene Sinode se werksaamhede; persone/instansies kan die seel slegs gebruik met die verlof van die Moderamen; hulle moet skriftelik daarvoor aansoek doen.

(Handelinge AS 2002, p 568, pt 3.5.2).

17. TELEFOON-/ ELEKTRONIESE VERGADERINGS EN STEMWYSES

Die Algemene Sinode keur die volgende advies van die ATR oor telefoonvergaderings en elektroniese stemwyse of -vergaderings goed:

17.1 Telefoon- en elektroniese vergaderings vir die taakspanne (sluit diensrade/diensgroepe in) van die Sinode(s) is toelaatbaar vir die hantering van spoedeisende sake onder die volgende voorwaardes:

17.1.1 Die vereistes vir die telefoonvergadering is dieselfde as wat geld vir 'n gewone vergadering van die taakspan onder andere ten opsigte van kennisgewing, agenda, kworum en besluitneming.

17.1.2 Die notule van so 'n vergadering word by die volgende vergadering van die taakspan voorgelê vir goedkeuring.

16.2 Elektroniese stemwyse vir taakspanne van die sinodes is toelaatbaar onder die volgende voorwaardes:

17.2.1 Die Dagbestuur van die taakspan stel 'n verslag op in verband met die saak waaroor die taakspan besluit(e) wil neem. In die verslag word die sake waaroor en die manier waarop daar gestem moet word, duidelik aangedui.

17.2.2 Die verslag word elektronies aan al die lede van die taakspan versend.

17.2.3 Die elektroniese stemming se uitkoms is alleen geldig as die meerderheid van die lede hulle instemming met die voorstel wat voorgelê is vir stemming betuig het.

17.2.4 Die notule van so 'n stemming word by die volgende vergadering van die taakspan voorgelê vir goedkeuring.

(Handelinge AS 2011, p 117, pt 5.1.8)

18. DOOP

18.1 Bediening van dooplidmate in skoolkoshuise

(Handelinge 1990, p 605, punt 2.1.9.4)

18.2 Doop van kinders in pleegsorg

Die Algemene Sinode besluit dat kinders in pleegsorg gedoop kan word en lê die volgende riglyne neer:

18.2.1 Die finale besluite berus by die betrokke kerkraad wat in alle gevalle moet waak teen die misbruik van die sakramente.

18.2.2 Waar die doop van 'n kindjie gewoonlik die resultaat is van die besluite van 'n ouer(s) en 'n kerkraad, kom in die geval van 'n pleegkind ook ander instansies wat die pleegplasing bestuur, ter sprake. Daar kan eers tot die doop oorgegaan word nadat die kerkraad deur samesprekinge met pleegouers en die pleegsorginstansie homself daarvan vergewis het dat die betrokke pleegplasing na alle waarskynlikheid van 'n langtermyn aard is.

(Handelinge 1994, p 474, punt 10.2.2.1)

18.3 Doop van Kinderhuiskinders

18.3.1 Die Algemene Sinode 2002 oordeel dat die besluit van die Algemene Sinode 1998 oor die bediening van die doop aan 'n kinderhuiskind ouer as 7 jaar wat dit begeer, die implikasie het dat 'n persoon of persone naas die eie, pleeg- of aanneemou(er)s by die doop op die formulier kan antwoord en vir die geestelike opvoeding van 'n kinderhuiskind verantwoordelikheid kan neem. Die moontlikheid bestaan dus dat 'n ongedoopte kinderhuiskind van 7 jaar en ouer, wie se kinderhuisplasing 'n min of meer permanente vorm aangeneem het, gedoop kan word.

18.3.2 Die Algemene Sinode handhaaf die besluit dat die kinderhuis of gemeente nie korporatief as pleegouer kan optree vir doeleindes van die aflê van en die uitvoering van die doopgelofte nie. Kerkrade kan wel, nadat die biologiese ouers, waar moontlik, daaroor geraadpleeg is, lidmate van die gemeente wat bereid is om verantwoordelikheid te neem vir die verbondsoopvoeding, aanwys om as doopgetuies of geestelike voogde op die formulier te antwoord by die bediening van die doop aan 'n kinderhuiskind ouer as 7 jaar.

18.3.3 Die Algemene Sinode oordeel dat by die doop van en daarna by die nagmaalbediening aan 'n kinderhuiskind die begeerte eers van die kinderhuiskind self moet kom en dat kerkrade daarteen moet waak dat ander oorweginge nie 'n aanleidende rol speel nie. Net soos alle kinderhuiskinders bo 7 jaar nie sonder meer

⁷⁰ Vir die bediening van die sakramente vergelyk Artikel 49 van die *Kerkorde*.

gedoop kan word nie, kan alle dooplidmate nie sonder meer tot die nagmaaltafel toegelaat word nie. Dit is dus nie besluite wat kerkrade sonder die uitgesproke begeerte van die ongedoopte of dooplidmate en sonder die versekering van behoorlike ouerlike of plaasvervangende begeleiding en sorg kan neem nie.

(Handelinge AS 2002, p 567, punt 3.3.2).

18.4 Doop van kinders uit buiteland

18.4.1 As lidmate wat net tydelik in die buiteland woon, hul kind in 'n ander gemeente as hul tuisgemeente in Suid-Afrika wil laat doop, moet hulle die skriftelike toestemming van hul tuisgemeente verkry.

18.4.2 As lidmate wat permanent in die buiteland woon en daar by 'n gemeente inskakel, hul kind hier wil laat doop, is die prosedure soos volg:

18.4.2.1 Hulle moet toestemming van hul gemeente in die buiteland kry;

18.4.2.2 Daar word met hulle 'n doopgesprek gevoer.

18.4.3 As lidmate wat permanent in die buiteland woon nie daar by 'n gemeente kan inskakel nie, maar hier wil laat doop, word die volgende prosedure gevolg:

18.4.3.1 Die kerkraad van die gemeente waar hulle wil laat doop, vra hulle attestaat aan van die gemeente waar hulle lidmate was totdat hulle geëmigreer het;

18.4.3.2 Daar word met hulle 'n doopgesprek gevoer;

18.4.3.3 Hulle word tydens die gesprek gevra na die redes waarom hulle nie by 'n gemeente kan inskakel nie, en hulle word aangespoor om wel by 'n gemeente in die buiteland in te skakel.

(Handelinge AS 2002, p 560, punt 5.1.2).

18.5 Doopgetuies

Wanneer geeneen van die ouers geregtig is om op die doopvrae te antwoord nie, kan die kerkraad in oorleg met die ouers 'n doopgetuie(s) vind wat genoegsame waarborg kan bied vir 'n Christelike opvoeding van die dopeling.

18.6 Doop van verbondskinders

Die kerkraad moet toesien dat die doop van verbondskinders so gou as moontlik aangevra en bedien word.

18.7 Doop van 'n kind ouer as sewe jaar

By die doop van 'n kind ouer as sewe jaar en voor belydenisaflegging:

18.7.1 moet die kerkraad daarvan oortuig wees dat die ouers/doopgetuies se gesindheid en meelewing tans reg is, en die kind wat gedoop moet word, moet in staat wees om, na gelang van die kind se bevatlikheid, 'n eenvoudige belydenis van instemming met die Christelike waarheid af te lê, tesame met 'n getuienis aangaande liefde tot en geloof in Jesus Christus.

18.7.2 Die eenvoudige belydenis word deur die kind slegs by die dooponderhoud afgelê.

18.7.3 Tydens die dooponderhoud word die kind voorberei op die vrae en antwoord slegs met 'n "ja". Die vrae lui soos volg:

18.7.3.1 Glo jy dat die Bybel die Woord van God is ?

18.7.3.2 Glo jy dat God, die Vader, die Skepper van hemel en aarde is ?

18.7.3.3 Glo jy dat die Here Jesus Christus vir jou sondes gesterf het en dat Hy uit die dood opgestaan het, en het jy Hom lief ?

18.7.3.4 Glo jy dat die Heilige Gees in jou woon en jou lewe nuut maak ?

18.8 Doop van persone sestien jaar en ouer

Persone sestien jaar en ouer wat nie gedoop is nie kan gedoop word na openbare belydenis van geloof.

18.9 Erkenning van doop

Die doop van iemand uit 'n ander kerkverband word erken as dit geskied het in die Naam van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees; met water bedien is; en deur 'n persoon met bevoegdheid in die betrokke kerkverband bedien is.

18.10 Doop, herdoop en doopherinnering/doopherdenking

(Handelinge 1998, bl 417, 10.5 en bl 469-470, 1.3.6)

Besluite 2011

18.11 Doop

18.11.1 Die Algemene Sinode bevestig ons gereformeerde oortuiging dat die Verbondsdoop uitdrukking gee aan die grondwaarheid van die Evangelie dat God se genade en trou te alle tye ons gelowige aanvaarding daarvan voorafgaan en selfs omsluit.

18.11.2 Die Algemene Sinode vra daarom kerkrade en predikante om die gereformeerde verstaan van die verbondsdoop met oortuiging en deernis te verduidelik en te bevestig, ook aan lidmate wat ander oortuigings oor die doop huldig.

18.11.3 Die Algemene Sinode gee terselfdertyd erkenning aan die feit dat Christelike kerke nie almal dieselfde Doopbeskouing huldig nie, maar dat ons nogtans saam met mekaar deel uitmaak van die Kerk van Christus.

18.11.4 Die Algemene Sinode gee dankbaar erkenning aan lidmate wat ten spyte van hulle ander verstaan van die doop steeds lojaal bly aan die kerkverband en wil hulle verseker dat hulle 'n geestelike tuiste in die NG Kerk het.

18.11.5 Die Algemene Sinode vra opreg verskoning vir lidmate wat op een of ander wyse rondom die doop seergekry het, en nooi hulle uit tot onderlinge gesprek waar daar op pastorale wyse saam oor die saak gesels en gebid kan word.

18.11.6 Die Algemene Sinode verseker lidmate wat die NG Kerk vanweë hulle doopverstaan verlaat het, dat die NG Kerk 'n geestelike tuiste wil wees vir alle kinders van die Here en nooi hulle hartlik uit om hulle regmatige plek in hulle plaaslike NG gemeente in te neem en saam te werk aan die koms van God se koninkryk.

18.12 Doophedenking/herinnering

18.12.1 Vertrekpunte vir gesprek

18.12.1.1 Die Sinode is van oordeel dat die gesprek en beredenering oor die gereformeerde vertrekpunte van die doop deur die jare in die Nederduitse Gereformeerde Kerk deurdag is en 'n rykdom van teologie ontsluit.

18.12.1.2 Die Sinode bevestig weer dat die verbondsteologie sentraal staan in die beredenering van doophedenking of -herinnering.

18.12.1.3 Die Algemene Sinode bevestig dat in gehoorsaamheid aan die verbondsbelofte van ouers, ouers en die kerk verantwoordelikheid moet aanvaar vir die verbondsonderrig (kategese) van hul gedoopte kinders sodat hulle gelei word tot 'n toe-eiening van die heil (belydenisaflegging) wat nie aan 'n bepaalde ouderdom gekoppel kan word nie (soos tans in die kerkorde vasgestel word), en versoek daarom die Taakspan Kategese om die plek, aard en ouderdom vir belydenisaflegging te ondersoek.

18.12.1.4 Die Sinode besluit om niks by te voeg tot die gesprek oor die doop, kindernagmaal en kategese nie, maar wel net te fokus op die opdrag oor doopviering.

18.12.2 Terminologie

18.12.2.1 Die Sinode besluit dat die kerk eerder die woorde doophedenking of doopherinnering sal gebruik.

18.12.3 Riglyne vir die herdenking/herinnering

18.12.3.1 Die Sinode bevestig dat die heil altyd en in alle omstandighede gevier moet word.

18.12.3.2 Die Algemene Sinode wys lidmate daarop dat die gereelde viering van die nagmaal die primêre plek van viering is.

18.12.3.3 Die Algemene Sinode bevestig dat die doopherinnering/viering nie as 'n her/weerdoop interpreteer mag word nie, maar direk met die verbonds-/Christelike doop saamhang.

18.12.3.4 Die Sinode besluit dat gemeentes aangemoedig word om geleenthede te skep waar doopherinnering of herdenking deel word van lidmate en gemeentes se verhaal.

18.12.3.5 Die Sinode beveel aan dat sakramentsviering 'n groter rol binne liturgie, kategese en die erediens sal speel.

18.12.3.6 Dit staan Kerkrade ook vry om toepaslike rituele te vestig wat die behoefte van sulke lidmate opvang om simbolies uitdrukking te gee aan hulle sterwe en opstanding saam met Christus. Hierdie rituele is nie Sakramente nie en vervang nie die Verbondsdoop nie.

(Handelinge 2011, pp 163-164)

Besluite 2013

18.13 Doopherinnering / doopherdenking / samehang van sakramente

18.13.1 Die Algemene Sinode ontvang die verslag as teologiese standpuntinname oor doop en doopherinnering/ -herdenking.

18.13.2 Die Algemene Sinode beveel die verskillende liturgieë by die kerkverband aan.

18.13.3 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om moeite te doen om die groter geloofsgemeenskap by die doopprosesse in die gemeente te betrek en daarteen te waak om aparte doopdienste te hou.

18.13.4 Die Algemene Sinode versoek dat daar in die ontwikkeling van kategesemateriaal na 'n groter geïntegreerdheid tussen doop en belydenisaflegging gekyk sal word.

18.13.5 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om lidmate gereeld kans te gee om op 'n sinvolle wyse hulle doop op verskillende maniere te herdenk.

(Handelinge 2013)

18.14 Doopherinnering en rituele

18.14.1 Hierdie beswaar (Beskrywingspunt (B.15 bl 301) (bl 90 aanbevelings)) word verwys na die Taakspan wat werk oor die samehang van die sakramente.

18.14.2 Die volgende formulering word aan hierdie taakspan gestuur vir oorweging as reaksie op hierdie beswaarskrif:

18.14.2.1 Die Algemene Sinode neem kennis van hierdie beswaar van die gemeente oor doopherinnering, en gee die gemeente toe op die teologiese beredenering dat die doop en nagmaal nie deur ander geleenthede vervang mag word nie. Tog meen die Sinode dat die beswaar hoofsaaklik gegrond is op 'n interpretasie van 'n woord (“ritueel”) in die besluite wat die bedoeling daarmee ver te bowe gaan. Die formulering het bedoel dat daar toepaslike geleenthede geskep sal word vir viering van die heil in Christus.

18.14.2.2 Die Algemene Sinode het begrip daarvoor dat sommige lidmate en gemeentes op teologiese gronde ongemaklik is oor die besluite van die 2011-Sinode rondom die erkenning van kerkrade se hantering van doopvieringspraktyke as addisionele geleenthede. Derhalwe wil die Sinode kerkrade opnuut oproep om ondubbelsinnig die regsinnige gereformeerde teologie van die sakramente te leer en in gemeentes te praktiseer.

18.14.2.3 Die Algemene Sinode besluit om “dooprituele” te ontmoedig omdat doopherinnering deel is van elke doopgeleentheid. Lidmate moet leer leef uit hulle doop. Die Algemene Sinode besluit dat oor doop en nagmaal dieper

gepreek en nagedink moet word – as viering van die heil in Christus. Die simboliek en eenvoud van die doop en nagmaal moet opnuut ontdek/ervaar word.

- 18.14.2.4 Lidmate wat die behoefte het om groot gedoop te word, of wat hulle reeds laat herdoop het, behoort pastoraal begelei te word om saam te soek na die beleving van die wonderlike genade en heil van God. Leraars behoort meer moeite te doen om in die bediening van die sakramente mense se behoefte aan troos en versekering aan te spreek.

(Handelinge 2013)

Besluite 2015

18.15 Doop en doopviering

- 18.15.1 Die Algemene Sinode neem kennis van die ontwikkelinge oor die doop soos hierbo uiteengesit en, in herbevestiging van sy besluite van 2013 oor die sakramente, versoek die Sinode gemeentes om hierdie gesprek te kontinueer, ook aan die hand van die twee genoemde dokumente in die Agenda van die Algemene Sinode van 2013 (bl 93–119) oor doopviering en die samehang van sakramente.

(Handelinge AS 2015, Dag 6, pt 4)

18.16 Belydenisdoop

- 18.16.1 Die Algemene Sinode herbevestig weereens al die jongste besluite (2011; 2013) oor die doop wat die standpunt van die NG Kerk as Gereformeerde kerk tot uitdrukking bring en wys hiermee die gravamen af.

- 18.16.2 Die Algemene Sinode versoek sinodes om die noue samehang van die sakramente (doop en nagmaal) deurlopend onder aandag van gemeentes te bring, waarin die genade-karakter van die evangelie onomwonde verkondig word (verwys studiestuk van 2013 in hierdie verband).

- 18.16.3 Die Algemene Sinode besluit om nie weer die moontlikheid van 'n sogenaamde belydenisdoop (wat in die praktyk soos versoek, nie anders as 'n her-doop verstaan kan word nie) verder te oorweeg nie.

- 18.16.4 Die Algemene Sinode wys daarop dat die onderskeid wat tussen bedienaars van die woord en lidmate gemaak word, nie die gelykwaardigheid van alle ampte negeer nie. Gelykwaardig beteken nie dat hulle dieselfde is nie. Hierdie onderskeid is gebaseer is op die legitimasie van predikante, wat hulle nie alleen die legitimititeit gee om die doop te bedien nie (in onderskeid van ander ampte), maar hulle ook daartoe verbind om lidmate deur leer en voorbeeld voor te gaan in die uitleef van ons Gereformeerde leer.

(Handelinge AS 2015, Dag 6, pt 4)

19. DOOP EN NAGMAAL: SAMEHANG VAN DIE SAKRAMENTE IN VERBONDS-TEOLOGIESE PERSPEKTIEF

- 19.1 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om in die *viering* van die sakramente die belydenis van die kerk voor oë te hou en die samehang van die twee sakramente te verreken.

- 19.2 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om in die *kategetiese onderrig* die samehang van die sakramente uit te lig en die kardinale rol daarvan in die proses van geloofsformasie tot sy reg te laat kom.
- 19.3 Die Algemene Sinode moedig *ouers* aan om in hulle *saamleef met hulle kinders* die troosryke werklikheid van die sakramente na die oppervlak te laat kom in gesprek en lewensvoorbeeld in ooreenstemming met die doopbelofte.
(Handelinge AS 2013)

20. NAGMAAL

20.1 Oop of geslote

(Handelinge 1994, p 434, punt 27.6)

20.2 Gereelde viering van nagmaal

- 20.2.1 Die Algemene Sinode bevestig 'n vorige besluit dat die volledige Christelike erediens beide Woordbediening en Nagmaalviering insluit.
- 20.2.2 Die Algemene Sinode moedig gemeentes weer eens aan om nader te beweeg aan die rigting van 'n weeklikse viering van die nagmaal. Die Algemene Sinode doen dit met die oortuiging dat dit die beste Bybelse praktyk is, dat die sakramente maniere is waarop God na ons kom en dat dit ook die Woordbediening kan versterk.
- 20.2.3 Die Algemene Sinode is daarvan oortuig dat die meer gereelde viering van die nagmaal 'n onbereikte ideaal sal bly indien die gemeente nie die geloofversterkende nut daarvan beleef nie. Gemeentes en liturge word aangemoedig om die volgende paar jaar besondere erns te maak met die inkleding van die nagmaal.
- 20.2.4 Die Algemene Sinode aanvaar dat wat betref die hoe van die viering van die nagmaal die gereformeerde tradisie nooit voorskriftelik was nie. Daar is in die gereformeerde tradisie byvoorbeeld verskillende praktyke rondom die kommunie van die gemeente gangbaar. Die Algemene Sinode handhaaf die beginsel van vryheid, en versoek gemeentes om hulle in hul besluite hieroor te laat lei deur die beginsels van die Skrif en die wens dat die gemeente opgebou en gestig sal word deur die viering van die nagmaal.

(Handelinge AS 2002, p 537, punt 2.2.4.2).

20.3 Nagmaal in kleingroepe

Aangesien daar by 'n toenemende aantal lidmate 'n behoefte is aan 'n nagmaalsbeleving in kleiner, meer intieme groepe, en daar geen Bybelse beswaar daarteen is nie, besluit die Sinode dat nagmaal voortaan ook in kleingroepe in die gemeente bedien mag word onder dieselfde voorwaardes as wat in die gemeentes as geheel geld.

(Handelinge AS 2002, p 537).

20.4 Toelating van kinders tot Nagmaal

- 20.4.1 Die Algemene Sinode besluit dat

- 20.4.1.1 gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo,
- 20.4.1.2 aan die vereistes van 1 Kor 11 voldoen, en
- 20.4.1.3 die begeerte het om nagmaal te gebruik tot die nagmaal toegelaat mag word.

20.4.2 Praktyk van toelating van kinders by die Nagmaal

- 20.4.2.1 Die Algemene Sinode besluit dat ter wille van die goeie orde en eenheid van die kerk die toelating van kinders tot die nagmaal op die volgende wyse geskied:
 - 20.4.2.1.1 Kerkrade besluit wanneer die gemeente daarvoor gereed is. Die Algemene Sinode besluit om kerkrade te versoek om die gemeentes te begelei en toe te rus, en so tot gereedheid te voer vir toelating van kinders tot die gebruik van nagmaal as 'n gesinsmaal. Hierdie leiding moet op 'n pastorale wyse met groot liefde en toewyding gedoen word.

20.4.3 Ouers se verantwoordelikheid

- 20.4.3.1 Ouers het die verantwoordelikheid om hulle kinders voortdurend te begelei en te onderrig in die volle rykdom van die betekenis van die nagmaal, net soos kerkrade die plig het om volwassenes te begelei.
- 20.4.3.2 Dit is die verantwoordelikheid van elke kerkraad om spesifieke reëlings te tref oor die wyse waarop die toelating plaasvind.
- 20.4.3.3 Die Algemene Sinode beklemtoon dat ouers hulle kinders moet begelei met die oog op die kinders se deelname aan die nagmaal en om die besondere geleentheid te benut om saam met hulle kinders die nagmaal te gebruik.
- 20.4.3.4 Die Algemene Sinode versoek kerkrade om deurlopend aandag te gee aan die toerusting en begeleiding van ouers sodat hulle hulle kinders kan begelei in die deelname aan die nagmaal.
- 20.4.3.5 Die Algemene Sinode besluit:
 - 20.4.3.5.1 By die toelating van kinders tot die nagmaal verval belydenisaflegging as toelatingsvoorwaarde vir die nagmaal.
 - 20.4.3.5.2 Die praktyk van kategese en belydenisaflegging word gehandhaaf in ooreenstemming met die vorige besluite van die Algemene Sinode.

(Handelinge 1998, p 432, 4)

20.5 Kinders aan die Nagmaalstafel

- 20.5.1 Die Algemene Sinode handhaaf sy besluit van 1998 dat gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo, aan die vereistes van 1 Kor 11 voldoen, en die begeerte het om nagmaal te gebruik, tot die nagmaal toegelaat mag word.
- 20.5.2 Die Algemene Sinode keur die volgende aanbevelings van die Moderamen (Agenda 2002 bl 344) as beginsel-standpunt goed:
 - 20.5.2.1 Kerkrade het 'n deurlopende verantwoordelikheid om doop- en belydende lidmate toe te rus en te begelei vir die Christelike leer en lewe.

- 20.5.2.2 Kerkrade het daarom ook 'n verantwoordelikheid om die besluit van die Algemene Sinode 1998 oor die toelating van kinders tot die nagmaal uit te voer. In hierdie proses moet daar deurlopende begeleiding van ouers en kinders plaasvind, omdat die ouers so 'n belangrike rol by die kind se sinvolle gebruik van die sakrament speel. Kerkrade kan hiervoor die prediking, kategese, die pastorale werk van predikant, ouderling en diaken en ander vorme van begeleiding, inligting en voorligting gebruik.
- 20.5.2.3 Met betrekking tot die toelating van dooplidmate tot die nagmaal tref elke kerkraad toepaslike reëlings in die lig van plaaslike omstandighede. Wykskerkraadslede en/of kategete kan ook in die opsig saam met die ouers betrek word.

(Handelinge AS 2002, p 552: 15/16).

21. RIGLYNE VIR DIE BEDIENING VAN DIE NAGMAAL BUITE DIE EREDIENS

- 21.1 Dit is die verantwoordelikheid van die plaaslike kerkraad om toe te sien dat die nagmaal ordelik en in ooreenstemming met die Skrif geskied.
- 21.2 Die nagmaal word, behalwe by hoë uitsondering, in 'n erediens bedien.
- 21.3 Die kerkraad besluit oor die bediening van die nagmaal in sulke uitsonderlike gevalle.
- 21.4 Die volgende algemene riglyne word deur die kerkraad gehandhaaf in die bediening van die nagmaal buite die erediens:
- 21.4.1 Die kerkraad evalueer die meriete van elke aansoek.
- 21.4.2 Die Woord moet bedien word.
- 21.4.3 Die ware betekenis van die nagmaal word verduidelik sodat bygeloof uitgeskakel kan word hetsy deur die formulier of andersins.
- 21.4.4 Minstens een ampsdraer, verkieslik die wyksouderling, woon die nagmaalbediening by. Waar moontlik word gereël dat ander medegelowiges dit ook bywoon sodat die gemeenskapskarakter van die nagmaal bewaar kan bly.

(Handelinge 1994, p 514-515, 4.2)

22. BEDIENING VAN SAKRAMENTE DEUR PROPONENTE

Besluite 1998

- 22.1 Die Algemene Sinode neem daarvan kennis dat die wyse waarop die amp van die bedienaar van die Woord in Kerkorde Artikel 9 en die van proponente in Reglement 4 punt 3 omskryf word, die indruk kan wek dat proponente ongeveer alle ampshandelinge in 'n gemeente mag uitvoer, behalwe die bediening van sakramente en handelinge van kerkregering. Dit is 'n foutiewe indruk vanweë die volgende redes:
- 22.1.1 'n proponent is nog nie georden nie en het dus nog nie die volle bevoegdheid van 'n leraar nie wat dan ook die rede is waarom 'n proponent nie die sakramente mag bedien nie,

- 22.1.2 'n proponent kan die funksies van Kerkorde 9.1, 9.3, 9.4, 9.5 en 9.6 slegs op uitnodiging van 'n kerkraad verrig,
- 22.1.3 'n proponent kan die funksies van KO 9.8, 9.9 en 9.10 slegs as lid van 'n kerkraad – hetsy as bevestigde leraar of ouderling – uitoefen.
- 22.2 Die Algemene Sinode bevestig dat daar nie méér waarde aan die bediening van die sakramente bo die bediening van die Woord toegeken mag word nie.
- 22.3 Die Algemene Sinode wys egter daarop dat die verkondiging van die Woord deur proponente (wat nog nie in die amp van leraar in 'n plaaslike gemeente bevestig is nie) nie as amptelike bediening van die Woord beskou moet word nie.
- 22.4 Die Algemene Sinode bevestig die gebruik van eeue wat ook in ander erkende kerke gehandhaaf word, dat proponente nie die bevoegdheid het om die sakramente te bedien nie. Dit impliseer dat slegs 'n geordende (bevestigde) bedienaar van die Woord die sakramente mag bedien.
- 22.5 Die Algemene Sinode dra dit aan die Algemene Regskommissie op om Artikel 9 en Reglement 4 punt 3 van die Kerkorde so te herformuleer dat moontlike misverstande rondom die bevoegdheid van proponente uit die weg geruim kan word.
- 22.6 Die Algemene Sinode doen aan die hand dat, waar gemeentes vir 'n langer termyn van die dienste van 'n proponent as pastorale hulp gebruik maak, aanbeveel word dat hulle eerder die instelling van tentmakerbediening oorweeg.
- (Handelinge 1998, p 463, pt 1.7)

Besluite 2011

22.7 Proponentsbevoegdheid

- 22.7.1 Dit is 'n persoon wat aan bepaalde akademiese vereistes voldoen, wie gelegitimeer is en vir die breë kerkverband beskikbaar gestel is. 'n Proponent beskik oor die volgende ampsbevoegdheid:
- 22.7.1.1 Die Woord bedien op uitnodiging en toesig van 'n kerkraad
- 22.7.1.2 Liturgiese handelinge verrig tydens eredienste
- 22.7.1.3 Ander geestelike werk in 'n gemeente verrig, bv jeugwerk ens.
- 22.7.2 'n Proponent beskik nie oor die volgende ampsbevoegdheid nie:
- 22.7.2.1 Bediening van sakramente
- 22.7.2.2 Om as huweliksbevestiger aangestel te word nie
- 22.7.2.3 Leiding van kerkraadsvergaderings (slegs nadat hy/sy verkies en bevestig is as ouderling).
- (Agenda 2011, p 34, pt 4.1.4.2. Vergelyk die *Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord, Proponente en Emeriti*)

DIE ARBEID VAN DIE KERK

23. BELEID TEN OPSIGTE VAN VROUE IN DIE KERK

- 23.1 Bediening aan vroue is (soos met alle ander lidmate) 'n integrale deel van gemeentebediening waar vroue geïnspireer en bemaatig word sodat hulle, hul roeping en gawes voluit, tot eer van God en tot opbou van die liggaam van Christus, kan uitleef.
- 23.2 Deur unieke interaksie met die Woord en met mekaar word vroue
- 23.2.1 toegerus;
- 23.2.2 begelei op die pad van geestelike groei;
- 23.2.3 versorg;
- 23.2.4 en geleentheid vir diens geskep.
- 23.3 Die kerk skep en bevorder 'n ruimte vir die uitlewing van vroue se eiesoortige behoeftes en belange, deur aksies, groepe of bedieninge te inisieer, of netwerke en vennootskappe te vorm om spesifieke, geïdentifiseerde behoeftes aan te spreek.
- 23.4 Die ontwikkeling en benutting van vrouepotensiaal en -leierskap vind op alle terreine van die kerk se werksaamhede plaas.
- (Handelinge AS 2011, p 83, pt 18)

24. VROUELESSENAAR

Besluite 2013

- 24.1 Die Algemene Sinode besluit om die Vrouelessenaar se werksaamhede as prioriteit te aanvaar.
- 24.2 Die Algemene Sinode versoek die Vrouelessenaar om die netwerk van kundiges te koördineer en jaarliks byeen te bring.
- 24.3 Die Algemene Sinode keur goed dat die Vrouelessenaar namens die NG Kerk met vroue in ander kerke, die NG Kerkfamilie en vroue-organisasies skakel.
- 24.4 Die Algemene Sinode keur die Vrouelessenaar se betrokkenheid by die Reformatoriese Christenvroueforum goed.
- (Handelinge AS 2013)

Besluite 2015

- 24.5 Die Algemene Sinode besluit om die Vrouelessenaar se werksaamhede as 'n kontinue werksaamheid te aanvaar, en versoek sinodes om verteenwoordigers aan te wys wat deel van die netwerk kan vorm.
- 24.6 Die Vrouelessenaar word versoek om die netwerk van kundiges te koördineer en jaarliks byeen te bring.
- 24.7 Die Algemene sinode keur goed dat die Vrouelessenaar namens die NG Kerk met vroue in ander kerke, die NG Kerkfamilie en vroue-organisasies skakel.
- 24.8 Die Algemene Sinode keur die Vrouelessenaar se betrokkenheid by die Reformatoriese Christenvroueforum met dank goed.

24.9 Die Algemene Sinode keur goed dat die Vrouelessenaar 'n Nasionale Vrouekonferensie as 'n vieringsgeleentheid vir die vrouelidmate van die NG Kerk reël en organiseer.

(Handelinge AS 2015, Dag 6, pt 8)

25. BUITELANDSE BEDIENING

Die besluite van die Algemene Sinode is op aanvraag by die Algemene Sekretaris beskikbaar.

26. KERKLIED

Besluit 2002

26.1 Amptelike Liedbundel

Die Algemene Sinode bevestig sy besluit dat die nuwe *Liedboek van die Kerk* die amptelike liedbundel van die NG Kerk is en doen 'n beroep op al die gemeentes om dit met ywer te benut.

(Handelinge AS 2002, p. 536, pt 2.1.1.3).

Besluite 2011

26.2 FLAM

26.2.1 Die Algemene Sinode ondersteun die samestelling en werkswyse van Flam

26.2.2 Algemene Sinode moedig gemeentes aan om gebruik te maak van hierdie teologiese- en musikaal-gekeurde nuwe kontemporêre liedere

26.3 FLAM-MUSIEKUITGEWERS

26.3.1 Die Algemene Sinode ondersteun die samestelling en werkswyse van Flam Musiekuitgewers.

26.3.2 Gemeentes word aangemoedig om die lede van Flam uit te nooi om die liedere in hul gemeentes te kom bekendstel.

26.4 FLAM: PRODUKTE EN DIENSTE

26.4.1 Gemeentes en veral skribas word aangemoedig om so spoedig moontlik in te teken op Flam se nuusbrief om sodoende op hoogte te bly van nuwe geleenthede en produkte wat tot voordeel van die kerk kan wees.

26.4.2 Streek- en algemene sinodale vergaderings word aangemoedig om gebruik te maak van Flam se begeleidingsgroep tydens sinodesittings.

26.5 FLAM: WERKSAAMHEDE

Die Algemene Sinode oorweeg dat die werksaamhede van Flam as 'n prioriteit in die kerk voortgesit moet word en indien wel, dat die nodige fondse, soos in die verlede, daarvoor opsy gesit moet word.

26.6 VONKK

Die Algemene Sinode ondersteun die werkswyse van VONKK en moedig gemeentes aan om gebruik te maak van hierdie teologies- en musikaal-gekeurde nuwe klassieke liedere.

26.7 VONKK EN FLAM: CCLI

Die Algemene Sinode versoek gemeentes om vir die gebruik van VONKK- en FLAM-liedere by CCLI te registreer en ook erns te maak met die noukeurige rapportering aan CCLI van die VONKK- en FLAM-liedere wat gebruik word.

26.8 VONKK CD en DVD

Die Algemene Sinode moedig gemeentes en lidmate aan om die nuwe VONKK CD en DVD aan te koop en ook lidmate aan te moedig om dit te koop.

26.9 VONKK: SAMEWERKING MET DIE NHKA

Die Algemene Sinode ondersteun die samewerking wat tussen die NHKA en VONKK ontwikkel het en versoek VONKK om voort te bou aan hierdie samewerking.

26.10 VONKK en TAIZÉ

Die Algemene Sinode ondersteun die samewerking wat tussen VONKK en die Taizé-gemeenskap ontwikkel het, asook internasionale skakeling en leiding op die verskillende vlakke en versoek VONKK om daarop voort te bou.

26.11 VONKK: LIEDERE VIR VONKK

Die Algemene Sinode versoek lidmate, gemeentes, musici en liedskrywers om liedere wat aan die nodige kriteria voldoen aan VONKK te stuur sodat dit vir gebruik aan die breë kerk beskikbaar gestel kan word.

26.12 VONKK EN OOSTELIKE SINODE SE LIEDSKRYFKOMPETISIE

Die Algemene Sinode ondersteun die liedskryfkompetisie wat deur die Oostelike Sinode en VONKK gereël word en moedig liedskrywers aan om daaraan deel te neem.

26.13 VONKK: WERKSAAMHEDE VAN VONKK

Die Algemene Sinode keur dit goed dat die werksaamhede van VONKK as 'n prioriteit in die kerk voortgesit moet word.

(Handelinge 2011, p 84, pt 23)

27. OUTEURSREG EN SANGBUNDELS

27.1 Die Algemene Sinode betuig instemming met die besluit van die Moderamen, nl.

27.1.1 dat die algemeen-aanvaarde beginsel van tantieme by die gebruik van publikasies ook in die geval van kerklike sangbundels gehandhaaf word omdat dit onder andere die uitgewers geldelik in staat stel om voort te gaan om hierdie diens aan die kerk te lewer;

- 27.1.2 dat enige gemeente wat 'n seleksie van kerkliedere publiseer, hulle aan moontlike geregtelike vervolging blootstel;
- 27.1.3 dat gemeentes wat liedere op skerms wil vertoon, aan die volgende voorwaardes moet voldoen:
 - 27.1.3.1 hulle moet verlof by die uitgewer kry om die betrokke kerklied te mag vertoon op skerms of vertoonapparaat;
 - 27.1.3.2 gemeentes en ander kerklike gebruikers moet elektroniese pakkette of truprojektor-materiaal, indien beskikbaar, vir die vertoon van liedere by die uitgewer aankoop;
 - 27.1.3.3 gemeentes en ander kerklike gebruikers moet jaarliks 'n lisensiegeld aan die uitgewer betaal vir die voortgaande vertoonreg van kerkliedere wat self gereproduseer word.

(Handelinge 1998, p 403, pt 2.5.4)

27.2 Die Algemene Sinode versoek:

- 27.2.1 gemeentes om nie onwettige bundels saam te stel uit bestaande bundels van die kerk of uit ander bundels nie; om waar dit wel bestaan, dit nie langer te gebruik nie; om kopie- en outeursregte te eerbiedig;
- 27.2.2 gemeentes om die aangewese weg te volg vir die keuse en gebruik van nuwe of ander liedere en om nie ongekeurde liedere te sing nie.

(Handelinge 1998, p 433, pt 6.5)

27.3 Die Algemene Sinode bevestig sy besluit dat die nuwe *Liedboek van die Kerk* die amptelike liedbundel van die NG Kerk is en doen 'n beroep op al die gemeentes om dit met ywer te benut.

- 27.3.1 die Algemene Sinode moedig gemeentes aan wat liedere elektronies projekteer, om te verseker dat die nodige lisensie(s) uitgeneem is en jaarliks hernu word.

(Handelinge AS 2002, p 536, pt 2.1.1.3 en p 573, pt 8.3).

28. KERKLIKE LIDMAATSKAP

Besluite 1998

- 28.1 Die Algemene Sinode bevestig dat dooplidmate en belydende lidmate op grond van die verbond volledig lidmate van die kerk is.
- 28.2 Die Algemene Sinode handhaaf die praktiese onderskeiding van dooplidmate en belydende lidmate om uitdrukking te gee aan die verskil in verantwoordelikhede rondom lidmaatskap.
- 28.3 Die Algemene Sinode besluit dat oordrag van lidmaatskap van een gemeente na 'n ander by wyse van attestaat sal geskied. Die attestaat is 'n getuigskrif van die kerkraad oor die lewe en leer van 'n belydende lidmaat tydens sy/haar verblyf in die gemeente. Die naam van 'n lidmaat wat gedoop is, word saam met dié van sy/haar ouer(s) op die attestaat vermeld. Indien dit nie moontlik is nie, word 'n doopattestaat uitgereik as

getuienis dat die lidmaat gedoop is en, indien moontlik, te getuig oor die lewe en leer van die lidmaat.

- 28.4 Die Algemene Sinode besluit dat die kerkraad die attestaat van die lidmaat in ontvangs neem en die pastorale verantwoordelikheid vir die lidmaat moet aanvaar. As sodanig het die kerkraad toesig oor die lewe en leer van die lidmaat. Die kerkraad moet toesien dat die lidmaat aktief meeleeft in die gemeente deur sy/haar gawes beskikbaar te stel tot opbou van die gemeente en die uitbou van die koninkryk van God in die wêreld.

(Handelinge 1998, p 454, pt 4).

Besluite 2002

- 28.5 Die Algemene Sinode aanvaar die volgende uitgangspunte vir die hantering van kerklike lidmaatskap:
- 28.5.1 Insluiting in die verbond (soos deur die doop bekragtig) is die grond vir volledige lidmaatskap.
- 28.5.2 Lidmaatskap van 'n gemeente (nie noodwendig die een binne wie se geografiese grense gewoon word nie) is verpligtend.
- 28.5.3 By watter gemeente ingeskakel word, is *primêr* die verantwoordelikheid van die lidmaat.
- 28.5.4 Gemeentes bly geografies ingedeel sover die geografiese gebied verstaan word as daardie gebied waarvoor die gemeente die institusionele verantwoordelikheid aanvaar om daar die koninkryk van God op elke terrein te bevorder.
- 28.6 Die Algemene Sinode handhaaf die gebruik om gemeentes geografies af te baken.
- 28.7 Die Algemene Sinode besluit dat die formele aflegging van geloofsbelydenis ingeklee word as 'n getuienis van persoonlike geloof in Jesus Christus, onderskrywing van die Gereformeerde leer soos vervat in die Ou- en Nuwe Testament en die artikels van die Christelike geloof en gereedheid om leiding te neem in die gemeente.
- 28.8 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die Algemene Jeugkommissie om toe te sien dat die kategetiese materiaal doelgerig aandag gee aan leerstellinge en praktiese toerusting van lidmate om hulle diensverantwoordelikheid in die gemeente en gemeenskap te kan aanvaar.
- 28.9 Die Algemene Sinode besluit dat die onderskeid tussen doop- en belydende lidmaatskap nie dui op dubbele lidmaatskap nie, maar slegs 'n onderskeid in die proses van lidmaatskap ontwikkeling aandui.
- 28.10 Omdat die ontwikkeling na belydende lidmaatskap gepaard gaan met die gereedheid om meerdere verantwoordelikheid tot diens leiding in die gemeente te aanvaar, besluit die Algemene Sinode dat slegs belydende lidmate tot die ampte (diens, leierskap) gekies word.
- 28.11 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die AKG om 'n studie te doen oor die faktore wat 'n rol speel in die besluitnemingsproses van lidmate wanneer by 'n gemeente

ingeskakel moet word. Aan die hand hiervan word die AKG opdrag gegee om so gou moontlik riglyne aan gemeentes beskikbaar te stel aan die hand waarvan lidmate gelei kan word om op verantwoordelike en sinvolle wyse by gemeentes in te skakel.

- 28.12 Die Algemene Sinode besluit om punte 3.2.2.1 tot 3.2.2.4 te aanvaar as praktiese riglyne vir die hantering van lidmaatskap en attestasie (vergelyk punt 27.17 hieronder, Agenda 2002, pp 309 en 311, en Agenda 2007, p 318).

Die bewoording in die laaste paragraaf van 3.2.2.2 word vervang met:

- (1) Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon. Dieselfde bewoording geld ook wat 3.2.2.3 betref.
- (2) Die ARK kry opdrag om die riglyne te integreer en in die *Kerkorde* op te neem in plek van die huidige beleidsbesluit 14.

Die Sinode besluit dat die praktiese hantering van attestate en spesifiek die prosedure met betrekking tot lidmaatskap oor grense heen, onmiddellik van krag is.

- 28.13 Lidmate van ander kerke wat versoek om in te skakel, word hanteer in terme van bestaande besluite van die Algemene Sinode. Waar sulke persone se doop erken word, kan hulle inskakel in die gemeente en deelneem aan die sakramente.

- 28.14 Die Algemene Sinode besluit om die volgende Begripverklaring oor kerklike lidmaatskap in Die *Kerkorde* op te neem: Die term *kerklidmaat* of *lidmaat* is 'n aanduiding van 'n bepaalde band tussen 'n gemeente en 'n individu waarvolgens die gemeente van Jesus Christus die individu as deel van daardie gemeente se verbondsverhouding met die drie-enige-God aanvaar en waarvolgens die individu deelneem aan die diens van die gemeente aan God, medemens en skepping. 'n *Dooplidmaat* in hierdie verband is 'n lidmaat wat gedoop is, maar nog nie belydenis van geloof afgelê het nie. 'n *Belydende lidmaat* is 'n lidmaat wat in 'n erediens belydenis van geloof afgelê het. Hierdie onderskeiding dui nie op dubbele lidmaatskap nie, maar is slegs aanduiding van 'n lidmaat se gereedheid tot aanvaarding van meerdere verantwoordelikheid in leidinggewende verband in 'n gemeente as belydende lidmaat.

- 28.15 Die Algemene Sinode besluit dat belydende lidmaatskap deur 'n tughandeling beëindig kan word as uiterste stap van tug. So 'n persoon kan slegs deur belydenis van geloof weer belydende lidmaat word nadat die tug opgehef is.

- 28.16 Vanweë die implikasie van hierdie besluit van die Algemene Sinode in die lig van Art. 10 van die *Kerkorde* (1998) en die NGB art. 16, besluit die Algemene Sinode om die hele verslag van die *Ad Hoc*-kommissie vir Kerklidmaatskap (Agenda p 306-311 punt 2.6) na die ARK te verwys om opnuut te kyk na al die aanbevelings.

(Handelinge AS 2002, p 559, pte 2.6.4 en p 560).

Riglyne vir Praktiese hantering van lidmaatskap

- 28.17 Persone kan binne geografiese grense van 'n bepaalde gemeente *intrek* en lidmaatskap van daardie gemeente verlang.

- 28.17.1 Lidmate handig self hulle attestate by die nuwe gemeente in of versoek die administratiewe amptenaar van die gemeente om dit van die vorige gemeente aan te vra.
- 28.18 Persone kan binne die geografiese grense van 'n gemeente *intrek en lidmaatskap van 'n ander gemeente verlang*.
- 28.18.1 Gemeentes behoort nie sonder meer sulke lidmate te verwelkom as die motivering vir hulle keuse om in te skakel verband hou met slegte verhoudings tussen die persoon(-ne) en iemand anders in die gemeente vanwaar hulle kom nie. In so 'n geval moet die kerkraad deur pastorale begeleiding die saak hanteer en in die reine bring.
- 28.18.2 Gemeentes behoort net lidmate van buite hulle geografiese grense te aanvaar indien dit prakties moontlik is om sulke lidmate te bedien waar hulle woon en dit vir sulke lidmate prakties moontlik is om aktiewe lidmate te wees van die geloofsgemeenskap. ('n Uiterste voorbeeld illustreer dit: Dit sal bv. onprakties en onaanvaarbaar wees as 'n lidmaat van Laingsburg sou besluit om by Roodepoort in te skakel. Die kerkraad van Roodepoort sou in die geval van so 'n versoek om erkenning as lidmaat dit alleen kon aanvaar as die kerkraad die vermoë het om die lidmaat in Laingsburg te versorg en as die lidmaat in Laingsburg die vermoë het om in te skakel by die gemeente-aktiwiteite in Roodepoort.)
- 28.18.3 Lidmate versoek skriftelik die gemeente waar hulle wil inskakel om as lidmate aanvaar te word en verskaf die nodige dokumentasie soos attestate en doopbewyse waar nodig. Die gemeente wat so 'n aansoek ontvang kan lidmate help met die verkryging van hierdie dokumente.
- 28.18.4 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.
- 28.19 Persone kan binne die geografiese grense van 'n bepaalde gemeente *intrek en verlang om lidmaat te bly van die gemeente waar hulle lidmaat was*.
- 28.19.1 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.
- 28.20 Persone kan vir 'n *tydperk lidmaat van 'n bepaalde gemeente wees* (hetsy omdat hulle binne die grense woon of oor grense lidmaatskap bekom het) *en besluit om lidmaat van 'n ander gemeente te word*.
- 28.20.1 Lidmate moet die kerkraad waar hulle lidmaat is daarvan in kennis stel met opgaaf van redes. Indien die kerkraad bevind dat die redes vir verandering van lidmaatskap nie kwaadwillig is nie, kan die attestaat na die nuwe gemeente oorgeplaas word.
- (Handelinge AS 2002, p 559)

29. KERKLIKE MEDIA

DIE BEDRYF VAN KERKLIKE MEDIA

29.1 INLEIDING

Die Bybel-Media Groep van Maatskappye ("die Groep") hanteer die bedryf van kerklike media.

29.2 ORGANISASIE

- 29.2.1 Die Groep bestaan uit die volgende Artikel 21-maatskappye: Bybel-Media, Bybel-Media Handel en die Tydskriftemaatskappy van die NG Kerk.
- 29.2.2 Die ledevergaderings van die Groep het dieselfde personeel as die personeel van die Moderamen van die Algemene Sinode van die NG Kerk en wys op aanbeveling van die uittredende direksies die lede van die onderskeie direksies aan. Die ledevergaderings konstitueer afsonderlik ooreenkomstig die statute van die onderskeie maatskappye.
- 29.2.3 Die ledevergaderings van die Groep sal so gou as moontlik ná elke gewone sitting van die Algemene Sinode die lede van die direksies van die Groep aanwys. Die direksies word saamgestel soos wat die aktes en statute van die onderskeie Artikel 21-maatskappye bepaal. Lede sal kollektief oor bewese kundigheid beskik ten opsigte van mediabehoefte en mediabeleid asook van die bestuur en finansies van die mediabedryf.
- 29.2.4 Ander persone wat by die kerklike media-aktiwiteite of kommunikasie-aktiwiteite betrokke is, kan op uitnodiging direksievergaderings bywoon.

29.3 OPDRAG

Die Direksies

- 29.3.1 voer hulle opdrag uit ooreenkomstig die bepalings van die aktes en statute van die onderskeie Artikel 21-maatskappye van die Groep;
- 29.3.2 streef daarna dat die evangelie in sy volle omvang en toegepas op alle lewensbehoefte aan almal gebring word deur gebruikmaking van geskikte media;
- 29.3.3 verseker dat hierdie bediening op 'n doeltreffende, ekonomiese en ekumeniese wyse plaasvind;
- 29.3.4 sal strategieë daarstel om met die kerkverband in gesprek te wees oor mediabehoefte;
- 29.3.5 toesien dat doeltreffende kanale vir die kommunikasie van kerklike inligting beskikbaar is;
- 29.3.6 doen aan die ledevergadering verslag oor die stand van die kerklike mediabediening;
- 29.3.7 stel die uitvoerende hoof van die Groep en die redakteur van die amptelike lyfblad van die NG Kerk aan, ná advies van die Moderamen tov die kortlys van benoemdes vir die onderskeie poste.

(Handelinge AS 2013)

30. RIGLYNE VIR FINANSIËLE BESTUUR SOOS GOEDGEKEUR DEUR DIE ALGEMENE SINODE 2002

- 30.1 Riglyne vir bestuur van kerklike fondse

Riglyne en voorskrifte vir die bestuur van kerklike fondse word weergegee in die *Kerkorde* Artikels 43.1.8 en 57, die *Reglement vir die Algemene Taakspan Fondse* en die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse*.

30.2 Riglyne vir bedryfsinstansies van en in belang van die kerk

Die volgende riglyne word goedgekeur vir die bestuur van bedryfsinstansies wat aan diensgroep, taakspan of kommissies van die Algemene Sinode verslag doen:

30.2.1 Alle werksaamhede diensgroepe, taakspanne en kommissies wat opgeneem is in die begroting van die Algemene Sinode se fondse word deur die betrokke kommissie onder leiding en toesig van die ATF bedryf en bestuur.

30.2.2 Diensgroepe, taakspanne of kommissies wat oor die vermoë beskik om selfstandig fondse te genereer, hetsy deur handelsaktiwiteite en/of beleggingsinkomste en selfonderhoudend is (geen fondse vanaf die Algemene Sinode bekom nie) en voldoen aan die reglemente van die Algemene Sinode ten opsigte van eiendomme en finansies, administreer en bestuur hulle eie fondse en doen jaarliks verslag aan die ATF met die nodige stawende dokumente soos finansiële state, begrotings, toekenningsbeleid, ens. Hierdie kommissies doen selfstandig verslag aan die Algemene Sinode.

30.3 Bestaande ooreenkomste of reglemente (Aktes van oprigting en statute) ten opsigte van Artikel 21-maatskappy en ander tipe regsenteite, word gehonoreer. Bogenoemde instansies wat 'n noue verbintenis met die NG Kerk het en aan die kerk dienste lewer, behoort ook jaarliks verslag te lewer aan die Moderamen (ASM) en ATF met die voorsiening van die nodige finansiële inligting.

30.4 Indien 'n kerklike kommissie of instansie 'n Artikel 21-maatskappy of ander regsenteiteit wil vorm moet dit in noue samewerking en met die goedkeuring van die Moderamen (ASM) geskied.

30.5 Enige oordrag van fondse of beleggings van een kerklike kommissie of werksaamheid, aan 'n ander kommissie, instansie of sinode, behoort met die nodige samewerking en konsultasie van die ATF te geskied.

29.6 Die gebruik van die naam van die kerk deur Artikel 21-maatskappy en ander instansies, behoort nie sondermeer toegelaat te word nie vanweë die latente risiko's wat dit vir die Kerk skep (vergelyk besluit *Algemene Sinode 1990 Handeling bl. 638 pt 8*).

30.7 Ten opsigte van korporatiewe bestuur verwag die Algemene Sinode dat kerklike instansies aan die hoogste standarde en norme sal voldoen (bv die Riglyne van die King-Kommissie 2002).

31. KERKLIKE MAATSKAPPYE

31.1 TAAKSPAN KERKLIKE MAATSKAPPYE

31.1.1 Die Algemene Sinode besluit dat 'n houermaatskappy of dergelyke oorhoofse regspersoon, vanweë die diverse onstaansgeskiedenis, ondernemingsvorme, strategiese doelwitte, strukturering en funksionering van Bybel-Media, die Christelike Lektuurfonds en die Hugenote Kollege, nie wenslik of haalbaar is nie.

- 31.1.2 Die Algemene Sinode neem met groot dankbaarheid kennis van die drie entiteite se begerigheid en gewilligheid om in 'n gees van samewerking, deursigtigheid, welwillendheid, sinergie en wedersydse ondersteuning saam te werk om hulpbronne te koördineer en om binne die raamwerk van hulle eie doelwitte en kapasiteit ook mee te help om die strategiese doelwitte van die Algemene Sinode te verwesenlik.
- 31.1.3 Die Algemene Sinode keur die totstandkoming van 'n "Taakspan Kerklike Maatskappye" goed, wat bestaan uit twee afgevaardigdes van elk van die Algemene Sinode, Bybel-Media, die Christelike Lektuurfonds en Hugenote Kollege en wat ten minste een keer per jaar sal vergader.
- 31.1.4 Die Sinode besluit dat die Taakspan nie uitvoerende bevoegdheid het nie, maar wel die volgende funksies:
 - 31.1.4.1 oorsig oor die korporatiewe beheer van die maatskappye.
 - 31.1.4.2 koördinerende en belyning van die werksaamhede van die maatskappye/ondernemings onderling en met die strategiese doelwitte van die Algemene Sinode.
 - 31.1.4.3 dien as primêre kommunikasiepunt tussen die maatskappye/ondernemings onderling en die Algemene Sinode ten opsigte van prioriteite en strategiese doelwitte.
- 31.1.5 Die Algemene Sinode besluit dat alle interaksie tussen die AS, BM, CLF en HK moet voldoen aan gemeenregtelike administratiewe geregtigheid en prosedurele billikheid.
- 31.1.6 Die Algemene Sinode besluit dat elke entiteit wat op die taakspan verteenwoordig word vir sy eie afvaardiging se reis- en verblyfkoste verantwoordelik is.

31.2 OORSIGFUNKSIE EN WAARDESTELSLS

- 31.2.1 Die Sinode besluit dat elkeen van die maatskappye/ondernemings 'n ouditkomitee sal hê wat só saamgestel is dat die komitee met wesentlike onafhanklikheid van die betrokke direksie/beheerraad 'n oorsigfunksie kan verrig. Elke maatskappy/onderneming bepaal self die mandaat van sy ouditkomitee, maar dit moet ten minste insluit dat die ouditkomitee volle toegang moet hê tot die nodige inligting om 'n onafhanklike mening te vorm oor die volgende waardes:
 - 31.2.1.1 Die integriteit van die rekeningkundige stelsel en die inligtingstelsel volgens algemene aanvaarde standaarde en praktyke, soos gesertifiseer deur die eksterne ouditeur.
 - 31.2.1.2 Die interne en eksterne deursigtigheid en openbaarmaking van die maatskappy/onderneming se sake.
 - 31.2.1.3 Die verantwoordbaarheid van die direksie/beheerraad en senior personeel in terme van hulle kundigheid, vermoë en prestasie.
 - 31.2.1.4 Die onafhanklikheid van die maatskappy/onderneming met betrekking tot sy besigheidsaktiwiteite, beheer en bestuur.
 - 31.2.1.5 Die billikheid van direkteursvergoeding, personeelvergoeding en vergoeding vir reis- en verblyfkoste, binne die konteks van die nie-winsnemende en kerklike aard van die maatskappye/ondernemings.
 - 31.2.1.6 Die uitvoering van direksiebesluite en die eksterne ouditeur se bestuursverslag deur bestuur.

- 31.2.1.7 Die kwaliteit en integriteit van die eksterne oudit.
- 31.2.1.8 Die toepaslikheid van die beleggingsportefeulje in terme van die nie-winsnemende aard van die maatskappy/onderneming.
- 31.2.1.9 Die mate waartoe die direksie/beheerraad monetêre en nie-monetêre risiko's identifiseer en bestuur.
- 31.2.1.10 Die handhawing van 'n funksionele onderskeid tussen beheer- en bestuursaktiwiteite.
- 31.2.2 Die Sinode besluit dat elke maatskappy/onderneming na goeddunke ook 'n vergoedingskomitee kan hê wat 'n oorsigfunksie verrig ten opsigte van vergoedingsverwante aspekte.
- 31.2.3 Die Sinode besluit dat die ouditkomitees/vergoedingskomitees op gereelde grondslag aan die betrokke direksie/beheerraad verslag sal doen en ook jaarliks 'n kort oorsigverslag ten opsigte van bogenoemde sal dien by die "Steunspan Kerklike Maatskappye" en/of 'n ander oorsigmeganisme wat deur die Algemene Sinode daar gestel mag word.
(Handelinge AS 2015, Notule Tweede Sittingsdag, pp 9 – 10)

32. RIGLYNE VIR VERGOEDING AAN WERKGEWERS

Besluite 2002

- 32.1 Vanweë die aard van die NG Kerk as 'n kerkverband en nie net losstaande gemeentes nie, kan van kerkrade en gemeentes verwag word om hulle leraars en ook kerkraadslede beskikbaar te stel vir diens in die kerkverband (ring, sinode en Algemene Sinode).
- 32.2 Wanneer 'n predikant 'n buitengewone deel van sy/haar dienstyd in die diens van die kerkverband bestee, kan die kerkraad en die betrokke kommissie(s) met mekaar in gesprek tree oor kompenserende vergoeding aan die kerkraad of moontlike ander reëlings – die kerkraad of die betrokke kommissie neem die inisiatief. Onderhandelinge oor kompenserende vergoeding moet vroegtydig gereël word.
- 32.3 Vergaderinge en kommissies van die kerkverband moet toesien dat die werk wat deur 'n predikant in kerkverband gedoen word nie ten koste van sy/haar gemeentewerk geskied nie. Indien dit wel gebeur, moet die kommissie(s) eers 'n poging aanwend om die werk te verdeel alvorens daar om kompenserende vergoeding gevra word en met 'n behoorlike motivering die nodige goedkeuring verkry word.
- 32.4 Kommissies kan in oorleg met die verantwoordelike kommissie reël om 'n spesiale vergoeding aan 'n persoon te betaal vir die verrigting van besondere dienste aan 'n kommissie. Hiervoor moet voorsiening gemaak word in die begroting van die kommissie.
- 32.5 Waar nodig, behoort persone wat dienste vir 'n kommissie van die kerkvergadering lewer, deur die kerkvergadering van 'n administratiewe infrastruktuur voorsien te word, waaronder die vergoeding vir sekretariële dienste, fotokopiëerkoste, telefoon- en faks-kostes.

- 32.6 Billike vergoeding vir reis- en verblyfkoste en daggelde aan persone wat in kommissies van die kerkverband dien, behoort betaal te word.
(Handelinge AS 2002, p 570, pt 8.10.2.3).

Besluit 2011

32.7 Fondse: inkoop van dienste

Die Algemene Sinode besluit om die inkoop van dienste tot uitgawes van funksionaries te beperk. Leraars wat vir bepaalde dienswerk verkies word, moet dit binne die riglyn van 10% van hulle tyd aan die kerkverband uitvoer. Taakspanne van die Algemene Sinode moet so funksioneer dat hulle hulle personeel binne hierdie riglyn aanwend.

(Handelinge 2011, p 110, pt 23)

33. LANDSWETTE VAN TOEPASSING OP GEMEENTES/DIE KERKVERBAND

33.1 Die Algemene Sinode besluit dat die volgende as Funksionele Besluit in die kerkordeboek bygevoeg word: Die Algemene Sinode bring van die belangrikste wetgewing wat direkte toepassing het op die Kerk onder die aandag van kerkvergaderings:

- GRONDWET VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA, 1996
- WET OP ARBEIDSVERHOUDINGE, 66 van 1995
- WET OP BASIESE DIENSVORWAARDES, 75 van 1997 (met spesifieke verwysing na die uitbetaling van verlof)
- WET OP GELYKE INDIENSNEMING, 55 van 1998
- WET OP WERKLOOSHEIDSVERSKERING, 30 van 1966
- WET OP VERGOEDING VIR BEROEPSBESERINGS- EN SIEKTES, 130 van 1993
- WET OP BEROEPSGESONDHEID EN -VEILIGHEID, 85 van 1993
- WET OP DIE ONTWIKKELING VAN VAARDIGEHEDE, 97 van 1998
- WET OP DIE BEVORDERING VAN ADMINISTRATIEWE GERECHTIGHEID, 3 van 2000
- REGULASIES VIR DIE ONDERSOEK VAN BEWEERDE WANGEDRAG EN DIE HOU VAN ONDERSOEKE, R 978, 19 Julie 2002
- REGULATIONS RELATING TO THE CONDUCT OF INQUIRIES INTO ALLEGED UNPROFESSIONAL CONDUCT UNDER THE HEALTH PROFESSION ACT, 56 of 1974
- DIE KINDERWET, 38 van 2005
- PROTECTION OF PERSONAL INFORMATION ACT, 4 of 2013 (POPI)
- WET OP DIE BEVORDERING VAN TOEGANG TOT INLIGTING, 2 van 2000
- BELASTINGWETGEWING

- THE SOUTH AFRICAN NATIONAL STANDARD: HEALTH AND SAFETY AT EVENTS-REQUIREMENTS 2012

33.2 Kerkvergaderings word daarop gewys om met die Aktuarius te skakel indien daar enige onsekerheid/navrae is.

(Handelinge AS 2015, Dag 5, pt 17)

33.3 POPI

Die Algemene Sinode versoek alle kerklike media en sinodes (met uitsondering van Namibië) [hulle gemeentes, ringe, kerklike instansies, kerkkantore] om noukeurig te let op die vereistes van die PROTECTION OF PERSONAL INFORMATION ACT (POPI), 4 OF 2013.

(Handelinge AS 2015, Dag 5, pt 14)

KERKLIKE OPSIG EN TUG

34. RIGLYNE VIR DIE BESLEGTING VAN KERKLIKE GESKILLE

34.1 Ampsdraers en lidmate poog allereers om onderlinge konflik op 'n persoonlike en pastorale wyse op te los.

34.2 'n Kerkvergadering kan, waar konflik onder sy aandag kom, persone benoem om die oplossing daarvan te begelei.

34.3 Oplossing word bereik wanneer:

34.3.1 'n alternatief as oplossing vir die probleem gevind is wat vir al die betrokkenes aanvaarbaar is, of

34.3.2 die betrokkenes ooreenkom om ruimte vir mekaar te maak om van mekaar te kan verskil en met mekaar versoen.

34.4 In die hantering van konflik geld onder meer die volgende:

34.4.1 Duidelikheid moet verkry word oor die presiese aard en omvang van die konflik.

34.4.2 Alle betrokkenes moet volle geleentheid kry om hulle siening van die saak te stel.

34.4.3 Die begeleier(s) tree altyd so op dat hy/sy nie by die konflik betrokke raak nie.

34.4.4 Alle betrokkenes behoort hulle volle samewerking te gee om 'n oplossing te bereik.

34.4.5 Die begeleiers rapporteer aan die kerkvergadering wat hulle benoem het.

34.4.6 'n Kerkvergadering kan ook 'n ander kerkvergadering vra om die hantering van die konflik oor te neem.

(Handelinge 1998, p 462, pt 2.10)

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUIE

35. DIE NG KERK EN DIE GRONDWET

Agenda AS 2007, Deel I, p 99, A.2.1 Verslag van die Moderamen pt 3.4.2 (vergelyk ook Moderamen Bylaag 1, p 111, asook Agenda Deel II, p 13)

Die Algemene Sinode keur die dokument “Die NG Kerk en die Grondwet” goed as beleidstuk van die NG Kerk. Dit geld ook as uitgangspunt vir die werk van die Parlementêre Lessenaar.

36. SUID-AFRIKAANSE HANDVES VAN GODSDIENSREGTE EN -VRYHEDE

(Soos onderskryf op 21 Oktober 2010)

Aanhef

- 36.1 AANGESIEN mense die inherente waardigheid, vermoë en behoefte het om te glo en hulle oortuigings in ooreenstemming met hulle basiese geloofstekste, -leerstellings of -tradisies te organiseer; en
- 36.2 AANGESIEN hierdie vermoë en behoefte mense se lewens bepaal en waardig is om beskerm te word; en
- 36.3 AANGESIEN geloofsoortuigings die hele lewe, insluitende die staat, omvat, en die grondwetlike erkenning en beskerming van die reg op vryheid van godsdien en gewete 'n belangrike meganisme is waardeur die verhouding tussen die staat en godsdien billik gereguleer word, en
- 36.4 AANGESIEN godsdieninstellings daarop geregtig is om binne 'n regstaat erkenning, beskerming en samewerking te geniet as instellings wat gesag oor hulle eie sake het; en
- 36.5 AANGESIEN erken word dat regte die ooreenstemmende plig op almal in die samelewing lê om die regte van ander te eerbiedig; en
- 36.6 Aangesien die staat deur sy regeringsinstellings die verantwoordelikheid het om regverdig, konstruktief en onpartydig te regeer in belang van almal in die samelewing; en
- 36.7 AANGESIEN geloofsoortuigings ons begrip van geregtigheid, liefde, meegevoel, kulturele diversiteit, demokrasie, menswaardigheid, gelykheid, vryheid, regte en verpligtinge kan verdiep, asook ons begrip van die belangrikheid van gemeenskap en verhoudings in ons lewens en in die samelewing, en daarom in almal se belang kan wees; en
- 36.8 Aangesien die erkenning en effektiewe beskerming van die regte van godsdiensgemeenskappe en -instellings sal bydra tot 'n gees van wedersydse respek en verdraagsaamheid tussen die mense van Suid-Afrika; en

DAAROM WORD die volgende Suid-Afrikaanse Handves van Godsdienste en - Vryhede hiermee aangeneem:

- 36.9 Elke persoon het die reg om volgens hulle eie godsdienstige of filosofiese oortuigings (hierna oortuigings) te glo en te kies watter geloof, wêreldbeskouing, godsdienste, of godsdienstinstelling om te onderskryf, daarby te affilieer of daaraan te behoort.
- 36.10 Niemand mag gedwing word om te glo, wat om te glo of wat om nie te glo, of teen hulle oortuigings te handel nie.
- 36.10.1 Elke persoon het die reg om van geloof, godsdienste, oortuiging of godsdienstinstelling te verander, of 'n nuwe godsdienstgemeenskap of godsdienstinstelling te vorm.
- 36.10.2 Elke persoon het die reg dat hulle oortuigings redelik geakkommodeer word.
- 36.10.3 Elke persoon het die reg om op grond van hulle oortuigings te weier om (a) bepaalde pligte uit te voer, of deel te neem aan sekere handeling of dit indirek te assisteer, byvoorbeeld van militêre of opvoedkundige aard, of (b) bepaalde dienste te lewer of daarvoor te verwys, insluitende mediese of verwante (insluitende farmaseutiese) dienste of prosedures.
- 36.10.4 Elke persoon het die reg dat hulle godsdienstige of ander oortuigings in ag geneem word by die ontvangs of weerhouding van mediese dienste.
- 36.10.5 Geen persoon mag aan enige vorm van dwang of indoktrinasië onderwerp word wat hulle godsdienste, geloof of wêreldbeskouing kan vernietig, verander of in gevaar stel nie.
- 36.11 Elke persoon het die reg op die staat se onpartydigheid en beskerming met betrekking tot godsdienste.
- 36.11.1 Die staat moet 'n positiewe en veilige omgewing vir die uitlewing van godsdienstevryheid skep, maar mag nie 'n spesifieke geloof, godsdienste of oortuiging bevorder of onregmatig bevoor- of benadeel nie en mag niemand indoktrineer met betrekking tot godsdienste nie. In die goedkeuring van enige plan vir die ontwikkeling van grond moet die staat godsdienstige behoeftes in ag neem.
- 36.11.2 Daar mag teen niemand op grond van hulle geloof, godsdienste, oortuigings of godsdienstige affiliasie onbillik gediskrimineer word nie.
- 36.12 Onderworpe aan die plig van redelike akkommodasië en die behoefte aan die lewering van noodsaaklike dienste, het elke persoon die reg op die private of openbare, en individuele of gesamentlike beoefening of uitlewing van hulle oortuigings, wat die lees en bespreking van gewyde tekste, belydenis, verkondiging, aanbidding, gebed, getuienislewering, orde, kleredrag, voorkoms, dieet, gebruike, rituele en pelgrimstogte, en die onderhouding van gewyde dae, rusdae, feeste en seremonies kan insluit maar nie daartoe beperk is nie.
- 36.12.1 Elke persoon het die reg op private toegang tot heilige plekke en begraaftreke relevant vir hulle godsdienstige of ander oortuigings. Sodanige toegang, en die bewaring van sodanige plekke, moet ooreenkomstig die reg gereguleer word en met behoorlike inagneming van eiendomsregte.

- 36.12.2 Elke persoon het die reg om met ander te assosieer, en godsdienstige en ander verenigings, -instellings en -genootskappe te stig, in stand te hou en daarby aan te sluit, godsdienstige samekomste en ander gesamentlike aktiwiteite te reël en plekke van aanbidding, waarvan die heiligheid eerbiedig moet word, daar te stel en te onderhou.
- 36.12.3 Elke persoon het die reg om binne die land en internasionaal met individue en instellings oor godsdienstige en ander sake te kommunikeer; en te reis, hulle te besoek, met hulle te vergader en in verhoudings of assosiasies met hulle te tree.
- 36.12.4 Elke persoon het die reg op enkelgeloof godsdienstige beoefening en godsdienstige uitdrukking en handeling in staats- en staatsondersteunde instellings, solank sulke beoefening, uitdrukking en handeling reëls nakom wat deur die toepaslike openbare gesag gemaak is, en solank dit op 'n billike grondslag geskied en die bywoning daarvan vry en vrywillig is.
- 36.13 Elke persoon het die reg om tradisies en stelsels van godsdienstige persone-, huweliks- en familiereg wat met die Grondwet strook, te onderhou. Wetgewing wat met die Grondwet strook, mag aangeneem word om huwelike wat kragtens enige tradisie, of 'n stelsel van godsdienstige, persone- of familiereg, aangegaan is, te erken, of om stelsels van persone- of familiereg kragtens enige tradisie, of wat nagevolg word deur persone wat 'n besondere godsdienst aanhang, te erken.
- 36.14 Elke persoon het die reg op vryheid van uitdrukking met betrekking tot godsdienst.
- 36.14.1 Elke persoon het die reg om (a) op godsdienstige gronde standpunte na buite in te neem en aan openbare debat deel te neem, (b) godsdienstige publikasies en ander materiaal te produseer en te versprei, en (c) akademiese navorsing en verwante handeling te onderneem in ooreenstemming met hulle oortuigings.
- 36.14.2 Elke persoon het die reg om hulle oortuigings met 'n ander gewillige persoon te deel.
- 36.14.3 Elke godsdienstige instelling het die reg op toegang tot openbare media, welke toegang billik gereguleer moet word.
- 36.14.4 Elke persoon het die reg op godsdienstige waardigheid, wat insluit om nie op grond van hulle geloof, godsdienst, oortuigings of godsdienstige handeling geïntimidat, bespot of belaster te word nie. Geen persoon mag haat wat op godsdienst gebaseer is en wat aanhoring tot dreigende geweld of om fisiese skade te berokken, uitmaak, verkondig nie.
- 36.15 Elke persoon het die reg om ooreenkomstig hulle godsdienstige of filosofiese oortuigings opgevoed te word, of hulle kinders daarvolgens op te voed of te laat opvoed.
- 36.15.1 Die staat, wat enige openbare skool insluit, het die plig om hierdie reg te respekteer en ouers hieroor in te lig en te raadpleeg. Ouers mag hulle kinders van skoolaktiwiteite of -programme onttrek wat strydig met hulle godsdienstige of filosofiese oortuigings is.
- 36.15.2 Elke openbare opvoedkundige instelling mag 'n bepaalde godsdienstige of ander etos aanneem, so lank dit op 'n billike, vry en vrywillige en nie-diskriminerende basis beoefen word, en met behoorlike inagneming van die regte van minderhede.

- 36.15.3 Elke private opvoedkundige instelling wat op die basis van 'n bepaalde godsdiens, filosofie of geloof daargestel is, mag sy godsdienstige of ander oortuigings met alle kinders deel wat by daardie instelling geregistreer is, en mag weier om enige ander godsdiens of oortuiging te bevorder, te onderrig of te beoefen. Kinders wat by die instelling geregistreer is (of hulle ouers) en wat nie die godsdienstige of ander oortuigings onderskryf wat in daardie instelling beoefen word nie, doen afstand van hulle reg om nie aan die godsdienstige handeling van die instelling deel te neem nie.
- 36.16 Elke persoon het die reg om op 'n vrywillige grondslag godsdienstige onderwys, opleiding en onderrig te ontvang en te verskaf. Die staat mag sodanige onderwys, opleiding en onderrig subsidieer.
- 36.17 Elke godsdiensinstelling het die institusionele reg op godsdiensvryheid.
- 36.17.1 Elke godsdiensinstelling het die reg om (a) hulle eie belydenisse, leerstellinge en kerklike ordes vas te stel, (b) oor alle leerstellige en kerkordelike sake self te besluit en, (c) in ooreenstemming met die beginsels van verdraagsaamheid, billikheid en verantwoordingspligtigheid, hulle eie interne sake te reël, insluitende organisatoriese strukture en prosedures, die bevestiging, diensvoorwaardes, dissiplinering en ontslag van ampsdraers en lede, die aanstelling, diensvoorwaardes en ontslag van werknemers en vrywillige werkers, en lidmaatskapvereistes.
- 36.17.2 Elke godsdiensinstelling word erken en beskerm as 'n instelling wat gesag het oor sy eie sake en teenoor wie die staat, deur sy regeringsinstellings, die verantwoordelikheid het om regverdig, konstruktief en onpartydig te regeer in belang van almal in die samelewing.
- 36.17.3 Die staat, insluitende die regbank, moet die gesag van elke godsdiensinstelling oor sy eie sake eerbiedig en mag nie leerstellige en kerkordelike sake reguleer of voorskryf nie.
- 36.17.4 Die vertroulikheid van die interne sake en kommunikasie van godsdiensinstellings moet eerbiedig word. Die gepriviligieerde aard van enige godsdienstige kommunikasie wat met die verwagting van vertroulikheid gemaak is, moet in regsprosesse eerbiedig word sover die belang van geregtigheid dit toelaat.
- 36.17.5 Elke godsdiensinstelling is onderworpe aan die reg van die land. 'n Godsdiensinstelling moet enige nie-nakoming van 'n wet wat uit die uitoefening van die regte in hierdie Handves spruit, kan regverdig.
- 36.18 Die staat mag aan godsdiensinstellings wat as regspersone kwalifiseer belasting-, liefdadigheids- en ander voordele toestaan.
- 36.19 Elke persoon het die reg om vir godsdienstige doeleindes en in die bevordering van hulle doelstellings, vrywillige finansiële en ander vorme van ondersteuning en bydraes te werf, te ontvang, te bestuur, toe te wys en te spandeer. Die vertroulikheid van sulke ondersteuning en bydraes moet eerbiedig word.
- 36.20 Elke persoon het die reg om op godsdienstige of ander gronde en in ooreenstemming met hulle etos, en ongeag of geregtigheds-, ontwikkelings-, welsyns- en liefdadig-

heidswerk in die gemeenskap te doen, liefdadigheids- en welsynsorganisasies te stig, te onderhou en daartoe by te dra, en fondse vir hierdie doel te werf, te ontvang, te bestuur, te versprei en te spandeer.

37. KERKHERENIGING

Besluite 2004, 2007 en 2011

37.1 Die besluite geneem in 2004, 2007 en 2011 is opgeneem in die notules van die onderskeie vergaderinge van die Algemene Sinode en was volledig opgeneem in die *Kerkorde* 2011, pp 135-146.

Besluite 2013

37.2 THE ROAD MAP TO CHURCH REUNIFICATION: DRC – URCSA

REQUIREMENTS		
Spirituality	Discernment	Obedience
Commitment	Capacity	Innovation
Consent	Mandatory power	Timeous
Co-operation	Delegation	Inclusiveness
Co-ownership	Vision	Communicative intent
Expertise	Purposeful	Credibility

Stage 1: Point of departure. Signing of *Memorandum of Agreement* by Executives and ratification by General Synods. End of stage 1: October 2013

Stage 2: Formal decision taken by General Synods or General Synodical Commission mandated by General Synod to start the church orderly process to church reunification.

An urgent effort to be made to get the two other churches in the DRC-family on board before proceeding to stage 3.

Stage 3: Convene joint meetings of the churches' Executives, Moderatures and/or Synodical Commissions and continue to do so.

Stage 4: General Synods of the churches mandate the following commissions to act on their behalf *ad interim*: (a) The Leadership of the Churches (Executive, Moderamen and/or General Synodical Commission) to take preliminary or in principle decisions on behalf of the Church and report back to General Synod; (b) The Steering Committee for Church Reunification constituted by a majority of members not acting in the Leadership. The Steering Committee must be composed to ensure continuity and credibility, to maintain objectivity and to dispose of persuasiveness; (c) The Task Teams, among a Church Order Commission responsible for the drafting of an Common Set of Rules (Tussenorde) for the Churches ^{see foot note}, the Concept Church Order for a Reunited Church and the obtaining of legal advice from a Panel of Legal Advisors. The principles already agreed on in the *Memorandum of Agreement* must be contained in the Concept Church Order (organic synodical-presbyterial structure, missional structure,

diversity of language and culture, unification of congregations, presbyteries and synods, the autonomy of the local congregation combined with the authority of the presbytery, synod and General Synod and the confessional basis with the inclusion of the Belhar Confession).

Stage 5: Convene a joint General Synod, take joint decisions regarding church reunification and related issues, and ratify decisions by own General Synod. First joint General Synod may coincide with a General Ministers Conference. First General Synod shall be a celebration and festive occasion. In future general synodical meetings will take place on the same date and at the same venue. Joint decisions will be taken and be ratified as soon as possible afterwards in own meeting.

Stage 6: Report back to the General Synods (jointly and separately) on the Common Set of Rules, on proposed amendments to the existing Church Orders to make church reunification church orderly and legally possible, and on the Concept Church Order. General Synods take the decision to approve, apply and later to amend the Common Set of Rules. The Common Set of Rules has authority over the Churches' own Church Order on a spelled out issue.

Stage 7: All Synods and Congregations enjoy the opportunity to respond to the content of the Concept (Draft) Church Order by making their proposal and/or accepting it in principle. A time frame is set within which to respond.

The final draft for the Concept Church Order is approved by the Churches' Synods and Church Councils/Consistories, with the approbation/consent of the members of the Congregation. A time frame is set for this action. The decision of each Church Council and Synod, taken in terms of the applicable Church Order, is conveyed to existing General Synods of the Church.

Stage 8: The General Synod of the Church takes a final decision to reunite and approve the Concept Church Order with a two-thirds majority.

The General Synod of the Church takes the necessary transitional decisions regarding the transfer of activity, property, funds, etc.

The General Synod of the Church takes a decision to dissolve the General Synod as meeting (not as juristic person, that may continue to exist) and appoints delegates to a Conventus and the General Synod of the Reunited Church.

Stage 9: The Conventus convenes on the date and time set forth by the Steering Commission. Report back from the General Synods of the Churches is given and the Church Order of the proposed Reunited Church is approved.

Stage 10: The General Synod of the Reunited Church is constituted.

FOOT NOTE: COMMON SET OF RULES

1. The *Common Set of Rules* is provided to serve the process of reunification and represents an important phase in the process of the churches to know each other, while experiencing and growing together in unity, reconciliation and justice.
2. The *Common Set of Rules* is a set of church orderly provisions which gives a legal base to cooperation between the churches on the road to reunification.

3. The *Common Set of Rules* does not remove/abrogate the articles, regulations or rules of the churches. The articles, regulations or rules stated in the church order are applicable as they stand, except in case where the common set of rules specifically makes room for exceptions.

37.3 VERDERE BESLUIE OOR KERKHERENIGING

- 37.3.1 Die Algemene Sinode is dankbaar oor die vordering in die gesprek en verhouding met die VGKSA en onderskryf die werk van die Moderamen in die verband.
- 37.3.2 Die Algemene Sinode keur die Memorandum van Ooreenkoms met die VGKSA sover dit kerkordelik en regtens haalbaar is.
- 37.3.3 Die Algemene Sinode keur die *roetekaart* vir 'n kerkherenigingsproses goed sover dit kerkordelik en regtens haalbaar is.
- 37.3.4 Die Algemene Sinode bevestig dat sinodes, ringe en gemeentes hulle selfstandigheid en verantwoordelikheid ten opsigte van besluitneming en bedieningstrukture in 'n nuwe kerkverband mag behou.
- 37.3.5 Die Algemene Sinode keur die beoogde Algemene Predikantekonferensie goed en versoek die kerkverband om dit moontlik te maak vir leraars om teenwoordig te wees.
- 37.3.6 Die Algemene Sinode keur die daarstel van 'n Loodskomitee vir Kerkhereniging en 'n Taakspan vir 'n Tussenorde en Konsepkorke goed, en dra die samestelling daarvan aan die moderamen op.
- 37.3.7 Die Algemene Sinode spreek weereens sy wens uit dat al vier kerke van die NG Kerkfamilie in een kerkverband moet tuiskom en dra dit aan die Moderamen op om in die onderhandelinge met die VGKSA asook die NGKA en die RCA alles moontlik te doen om dit moontlik te maak.
(Handelinge 2013)

37.4 TEOLOGIESE OPLEIDING EN KERKHERENIGING

Vir volledige agtergrond en verdere besluite vergelyk Agenda 2013, pp 266-268.

PRAKTYKVOORSTELLE

37.4.1 VOLTYDSE EERSTELOOPBAANSTUDENTE

- 37.4.1.1 Keuring van studente word in die lig van die A tot Z-Handleiding uitgebou (Nota: die NG Kerk se keuringspraktyk is tans nie in lyn met die praktyke van meeste hoofstroomkerke nie. In baie gevalle is daar 'n keuringsjaar wat studente eers moet voltooi in 'n gemeente voordat hulle in aanmerking kom vir keuring).
- 37.4.1.2 Teologiese studente wat gekeur word deur die kuratoria (kyk 11.1 Agenda 2013) met die oog op die bediening in die NG Kerk word beskou as "Teologiese Kandidate". Vir die duur van hulle studies is hulle onder toesig van die betrokke kuratorium en die NG Dosenteraad. Vir hulle pastorale versorging is hulle onder toesig van die kerkraad van die gemeente waar die studente lidmate is (vgl Reglement 10: 2.4.2.6 en 2.4.3.1).

37.4.1.3 Teologiese kandidaat deurloop van die begin van hulle studies 'n program van kerklike bedieningsvorming olv die kuratoria. Die suksesvolle voltooiing hiervan en die verwerping van 'n kerklike toekenning is 'n voorwaarde vir legitimasië. Die kerklike bedieningsvorming geskied gelyklopend met die akademiese studies aan die universiteit.

37.4.1.4 Die akademiese vereistes is:

37.4.1.4.1 Vierjarige B-graad in teologie aan die geakkrediteerde fakulteite wat Grieks II en Hebreeus II insluit (Nota: studente sou na voltooiing hiervan geakkrediteer kon word as kerklike dienswerkers en dan diens lewer in die kerk en later hulle studies voortsit indien hulle so verkies (kyk 11.1 – Akademiese Opleiding).

37.4.1.4.2 Eenjarige MDiv. By 'n instelling waar die MDiv oor 2 jaar strek, vorm die gemeentejaar (pt 37.4.1.4.3 hieronder) deel van die MDiv-program.

37.4.1.4.3 'n Gemeente- of afrondingsjaar (hierdie jaar word onder leiding van die Kuratorium en in ooreenspanning met die Teologiese Fakulteit aangebied).

37.4.2 DEELTYDSE TWEDELOOPBAANSTUDENTE

37.4.2.1 Agtergrond

37.4.2.1.1 Die NG Kerk staan verleë met betrekking tot die posisie van tweedeloopbaanstudente. Die vereistes soos in die betrokke Reglement van die Kerkorde gestel, het tot gevolg dat dit uiters moeilik is vir hierdie persone om as proponente gelegitimeer te word. Met die geïntegreerde kursus beteken dit meestal dat hulle ses jaar voltyds by US, UP of UVS moet kom studeer. Voorheen was dit moontlik vir 'n voornemende proponent om net vir 4 jaar by een van die kerk se drie fakulteite te kom studeer nadat hulle oor 'n graad beskik het wat Grieks II en Hebreeus II ingesluit het, of 'n graad waarby die grondtale toegevoeg is.

37.4.2.1.2 Die Algemene Sinode moet deur die Algemene Kuratorium verantwoordelikheid vir hierdie nuwe situasie aanvaar. Daar sal gekyk moet word na die nodige sielkundige toetse, kerklike begeleiding, akademiese vereistes (soos aangedui), beurse, jaarlikse persoonlike kontak (bv tydens 'n saamtrek van die betrokkenes). Daar sal aan die Algemene Kuratorium groter diskresie verleen moet word met betrekking tot die handhawing van standaarde en die gevolglike voorskrif van die studie en studiemateriaal.

37.4.2.2 Huidige reëling

37.4.2.2.1 Daar moet kennis geneem word van die bestaande reëling (soos dit veral tans op Stellenbosch geld): tweedeloopbaanstudente wat reeds 'n teologiese agtergrond het by wyse van 'n graad in hierdie verband, word ingeskryf vir 'n Nagraadse Diploma in Teologie – met ander woorde vir studie waar een jaar se studie erken word. Die Diploma behels nie dat daar klas geloop word nie – werkstudie moet gedoen word en eksamen afgelê word. Die studie van die grondtale moet aanvullend gedoen word.

37.4.2.2.2 Uiteindelik, na afhandeling van die grondtale en die nagraadse diploma in teologie, moet die MDiv voltooi word asook die gemeentejaar (Nagraadse Diploma in Kerklike Bediening).

37.4.2.2.3 In die geval van studente wat nie oor enige teologiese kwalifikasies beskik nie moet die volledige kursus vir 6 jaar gevolg word.

37.4.2.3 **Voorgestelde werkswyse**

Om hierdie uitdaging van tweedeloopbaanstudente aan te spreek, word die volgende werkswyse voorgestel:

37.4.2.3.1 Nadat die gemeente en ring hulle insette rondom die betrokke kandidaat gelewer het, word aansoek by die Algemene Kuratorium gedoen wat in elke geval moet beoordeel welke akademiese vereistes erken en aanbeveel kan word. In hierdie geval kan akademiese erkenning geskied ten opsigte van grade behaal by byvoorbeeld TEE, Unisa, moontlik Hugenate Kollege, ens. Die Algemene Kuratorium word versoek om na 'n alternatiewe deeltydse nagraadse opleiding (moontlik 'n Nagraadse Diploma of Honneurs) te ondersoek en te beding met ons akademiese vennote.

37.4.2.3.2 Kerklike begeleiding van hierdie studente moet, soos in die geval van 'n voltydse student, geskied en hulle behoort jaarliks saamgetrek te word (moontlik by 'n sentrale punt) waar daar behoorlike onderhoude gevoer kan word en kerklike vorming kan plaasvind.

37.4.2.3.3 Die program van kerklike bedieningsvorming (vergelyk pt 34.4.1.3), behoort aangepas te word vir wat toepaslik vir elke persoon is met die oog op die verwerwing van die kerklike diploma.

37.4.2.3.4 Die Algemene Kuratorium tref reëlings om die residensie in die MDiv-jaar so sinvol as moontlik te maak.

37.4.2.3.5 Die gemeentejaar geskied soos in die geval van die voltydse student.

37.4.2.3.6 Na 'n deeglike keuring van tweedeloopbaanstudente word dit op 'n register aangebring en volg die nodige begeleiding. Sodanige persoon word dan aangedui as 'n "teologiese kandidaat".

37.4.2.3.7 Dit moet in gedagte gehou word dat deeltydse studie vir tweede loopbaanstudente normaalweg baie langer duur as voltydse studie.

37.4.2.3.8 Bogenoemde voorstelle kom daarop neer dat die bestaande vereiste van 3 jaar residensiële studie verminder word na 'n verpligte 1 jaar residensiële studie.

37.4.2.3.9 Waar die Kerk tot hiertoe nie veel finansiële uitgawes aangegaan het met betrekking tot die begeleiding van hierdie soort student nie, is dit 'n situasie wat beslis om verandering vra.

37.4.3 **KERKLIKE "DIENSWERKERS"**

37.4.3.1 **Uitgangspunte**

37.4.3.1.1 Kerklike dienswerkers is persone wat as geroepenes voltyds (in uitsonderlike gevalle deeltyd) in diens van gemeentes werk, maar nie geordende predikante is nie.

- 37.4.3.1.2 Kerklike dienswerkers word geakkrediteer deur die Algemene Kuratorium. Hulle word deur die gemeentes bevestig as ouderlinge of diakens. As sodanig staan hulle onder die toesig van die ring.
- 37.4.3.1.3 Kerklike dienswerkers sluit onder andere jeugwerkers, gemeenskapswerkers en evangeliste in.
- 37.4.3.1.4 Die Algemene Sinode keur die akkreditering van kerklike dienswerkers goed.
- 37.4.3.1.5 Die Algemene Sinode verwys dit na die Algemene Kuratorium om verder te besin oor die aard van toepaslike akkreditering. Die Algemene Kuratorium tree met die Algemene Bevoegdheidsraad in gesprek oor die erkenning van hierdie akkreditering en doen verslag aan die ASM met die oog op afhandeling en implementering.

AKTUELE EN ETIESE SAKE

38. BEDIENING VAN BEVRYDING

Besluite 2011

- 38.1 Die Algemene Sinode bely met blydschap die oorwinning van Jesus Christus oor al die manifestasies van die duiwel, bose magte, boosheid en kwaad in hierdie wêreld.
- 38.2 Die Algemene Sinode aanvaar dat hierdie oorwinning in baie gevalle nog nie ten volle sigbaar is nie, dat ons dikwels oorweldig is deur hierdie boosheid wat groter is as onself, ook juis weens die swakheid van die mens, die verleiding van die sonde en die gebroke werklikheid.
- 38.3 Die Algemene Sinode aanvaar daarom dat ons as kinders van God nog steeds in 'n geestelike stryd gewikkel is teen die boosheid in al sy manifestasies in die wêreld, maar veral teen die kwaad wat in elke mens skuil.
- 38.4 Die Algemene Sinode bevestig weer eens dat dit van uiterste belang is dat die kerk sal leef vanuit die geloofsperspektief dat, hoewel die Bose gelowiges steeds bedreig soos 'n brullende leeu en versoek soos 'n engel van die lig, die bose deur die lewe, sterwe en opstanding van Jesus en die uitstorting van God se Gees oorwin en aan bande gelê is.
- 38.5 Daarom meen die Algemene Sinode dat enige sogenaamde bediening van bevryding wat die geloofswaarheid oor die lewe en werk van Jesus en die Gees van God misken, geen bediening van die evangelie is nie en ook geen vryheid bring nie.
- 38.6 Die Algemene Sinode moedig daarom alle gelowiges aan om deur die krag van die Heilige Gees (in die gees van die oorwinning van Jesus) die boosheid die stryd aan te sê deur spesifiek te fokus op die genadige verlossingswerk van Christus, sodat die kerk die ware kenmerke van Evangeliese gehoorsaamheid (liefde, genade, vergifnis en versoening) sal vertoon.
- 38.7 Die Algemene Sinode aanvaar die werklikheid dat daar 'n wye diversiteit van interpretasies en toepassing van die Bybelse boodskap oor die bose en demone

binne die NG Kerk is. Daar is ruimte vir lidmate wat aan die werklike en persoonlike aard van die duiwel en demone glo, en daar is ruimte vir lidmate wat die Bybelse spreke oor die bese en duiwels anders interpreteer.

- 38.8 Die Algemene Sinode oordeel dat die getuienis van leraars en lidmate van die NG Kerk dat hulle in hulle bediening wel mense teëgekome het van wie hulle oortuig was dat hulle deur bese magte of demone gedemoniseer was – en ook hulle getuienis dat ’n bediening van bevryding baie van hierdie mense van kwellings, vreesagtigheid, haat teenoor God en sy gebod bevry het – nie sonder meer afgewys moet word nie. Die Sinode aanvaar dat daar verskillende interpretasies is oor die werklikheid al dan nie van gedemoniseerdheid. Dit geld ook vir die interpretasie oor wie en wat agter bepaalde bevrydinge lê.
- 38.9 In die lig daarvan is dit die oordeel van die Algemene Sinode dat ’n bediening van bevryding as ’n buitengewone bedieningshandeling onder bepaalde voorwaardes toegelaat sou kon word eerder as om dit geheel en al te verbied. Die voorwaardes waaronder so ’n bediening toegelaat sou kon word, hou in dat:
- 38.9.1 die bediening van bevryding as ’n buitengewone bediening beoefen sal word en nie as deel van ’n roetine-pastoraat nie;
- 38.9.2 dit onder toesig van en met rapport aan die kerkraad en die ring gedoen word;
- 38.9.3 die persoon ook vir mediese evaluering verwys moet word. Daar rus ’n swaar verantwoordelikheid op persone wat so ’n bediening beoefen om mense nie skade te berokken deur siekte (onder meer psigiatriese versteurings) as besetenheid of gedemoniseerdheid te behandel nie;
- 38.9.4 daar met sorg gewaak word teen ’n animistiese verstaan van die skepping en teen die neiging om te dink daar skuil magiese kragte in sekere voorwerpe; teen lang konfronterende gesprekke met bese magte, asook teen die gepaardgaande triumfalisme wat straal uit sensasionele byeenkomste van bevryding;
- 38.9.5 daar verreken moet word dat die Gees van Christus in mense wat aan Christus behoort en sy Naam bely, leef. Bedieningspraktyke wat die algenoegsaamheid van die werk van Christus minag en daarmee die gereformeerde belydenis van die volkome verlossingswerk van die genadige God in Jesus op die spel plaas, word afgewys.
- 38.10 Die Algemene Sinode besef dat die verskillende kulture in ons land ons duidelik bewus gemaak het van die veel-fasettige aard van die siening oor die Bese; dat daar kontekste is waarin daar ’n werklike vrees vir eksterne bese magte is wat baie mense se lewens oorheers en dat hierdie lewenservaring ernstig opgeneem behoort te word. Die Algemene Sinode moedig daarom sy eie ampsdraers en lidmate aan, wat in sulke kontekste werk, om op verantwoorde wyse besondere aandag hieraan te gee met die doel om die radikale verlossingswerk van Christus met oorgawe te verkondig.

(Handelinge 2011, pp 97-98, pt 18)

Besluite 2013

38.11 Die AS vervang die huidige punt 7 van die 2011-besluit met die verbeteringsvoorstel (aangepas) wat die Oostelike Sinode in hul beswaarskrif stel, te wete:

Die AS aanvaar die werklikheid dat daar 'n wye diversiteit van interpretasies en toepassing van die Bybelse boodskap oor die bose en demone binne die NG Kerk is. Daar is lidmate wat die persoonlike aard van die duiwel en demone aanvaar, en daar is lidmate wat die nie-persoonlike aard van die duiwel en demone aanvaar. Albei standpunte erken die realiteit van die bose.

38.11.1. In die lig van al die onderwerpe wat gedien het by leerstellige- en aktuele sake by die Algemene Sinode van 2013 is die behoefte baie duidelik identifiseer aan 'n indringende gereformeerde hermeneutiek wat verantwoordbaar en prakties toepaslik is.

38.11.2. In die lig van ons luisterproses wil ons aanbeveel dat die Algemene taakspan vir leerstellige- en aktuele sake bruikbare materiaal (Bybelstudiemateriaal) uitbring met praktiese voorbeelde aangaande die lees, verstaan en vertolking van skrif en belydenisskrifte ten opsigte van leer- en etiese sake.

38.11.3. Die bestaande besluite van die kerk oor Skrifgesag en Skrifgebruik en vertolking van belydenisskrifte moet daarin gereflekteer word.

38.11.4. Dit moet aan elke sinode beskikbaar gestel word vir bespreking en gesprekvoering. Die Sinode oordeel dat die bewering in die beskrywingspunt van Vryheid-Wes nie reg is dat daar in besluite van die Sinode afgewyk word van ons Gereformeerde geloof in die krag van God se Woord wat mense bevry nie. Die standpunt van die Sinode propageer nie allerlei slagspreuke of formules vir bevryding nie.

(Handelinge AS 2013)

39. EKOLOGIE

Besluite 2013

39.1 Die Algemene Sinode aanvaar die dokument *Ter wille van die aarde en haar bewoners* as 'n raamwerkdokument.

39.2 Die Algemene Sinode moedig lidmate, gemeentes, ringe en sinodes aan om in hulle funksionering en bedieninge:

39.2.1 'n leefwyse van eenvoud te omhels wat minder druk sit op die omgewing en aktief mee te werk aan die ontwikkeling van so 'n leefwyse, eerstens vir onself maar ook vir alle mense.

39.2.2 temas rondom die omgewing en leefstylverandering deel te maak van die liturgie, kategeese en ander vorme van gemeenteweese.

39.2.3 'n profetiese stem te laat hoor ten opsigte van die uitbuiting van natuurlike bronne en praktyke wat klimaatsverandering bevorder.

36.2.4 ekumenies in gesprek te tree met ander geloofsgroeperinge en nie-regeringsorganisasies ten einde die bewaring van die omgewing te bevorder.

39.3 Die Algemene Sinode dra dit aan die Taakspan Ekologie op om 'n standpuntinname ten opsigte van hidrobreking te formuleer en via die Moderamen aan die kerkverband deur te gee.

(Handelinge 2013)

Besluite 2015

39.4 Die Algemene Sinode moedig lidmate, gemeentes, ringe en sinodes aan om in hul funksionering en bediening:

39.4.1 gebruik te maak van beskikbare en nuut-ontwikkelde materiaal om die saak van die ekologie in hul werksaamhede te bevorder;

39.4.2 'n profetiese stem te laat hoor waar die welwese van God se huishouding in gedrang kom; en

39.4.3 ekumenies in gesprek te tree met ander geloofsgroeperinge en nie-kerklike organisasies rakende die saak van die ekologie.

39.5 Die Algemene Sinode dra dit aan die Projekspan Ekologie op om:

39.5.1 beskikbare en nuut-ontwikkelde materiaal beskikbaar te stel ten einde gemeentes en lidmate te begelei om ekologies sensitief te leef; en

39.5.2 'n studiestuk op te stel oor (1) hidrobreking, (2) kernkrag en (3) hernubare energie vir voorlegging by die volgende sinodesitting wat die Sinode sal kan begelei om formeel oor hierdie sake standpunt in te neem.

39.6 Die Algemene Sinode versoek die Algemene Steunspan Fondse en Bates om die moontlikhede van disinvestering in enige ekologies-onvriendelike beleggings te ondersoek vir voorlegging by die volgende sinodesitting.

39.7 Die Algemene Sinode neem met dank en waardering kennis van Pous Franciskus se ensikliek, *Laudato Si'*, en skaar haar by die besorgdheid vir die florering van die aarde en alle lewende wesens wat daarin vervat is (<https://laudatosi.com/>).

39.8 Die Algemene Sinode besluit om voortaan, in sensitiwiteit met God se huishouding, met eenvoud en spaarsamigheid, vergaderings steeds effektief in te rig.

(Handelinge AS 2015, Sesde Sittingsdag, p 62)

40. GELOFTEDAG AS VERSOENINGSDAG

(Handelinge 1994, pp 437, 560 en 694)

41. GRONDHERVORMING EN LANDELIKE ONTWIKKELING

OPDRAG GRONDHERVORMING EN LANDELIKE ONTWIKKELING (A.12.11.2 Grondhervorming, landelike ontwikkeling en landbou bl 243 pt 1.3)

41.1 Dit is geen onbekende feit dat die grondkwessie en restitusie, behoud en verkryging van eiendomsreg, werksgeleentehede en lone, voedselsekerheid en veiligheid in die brandpunt staan nie.

41.2 Die volgende sake en gebeure het die afgelope maande die intensiteit van hierdie kwessies en die gesprek daaroor verhoog:

- 41.2.1 Druk op die staat om grondhervorming te versnel en grond te onteien sonder behoorlike of enige vergoeding.
- 41.2.2 Die regerende party se eeufeesviering van die *Natives Land Act* van 1913.
- 41.2.3 Die voortgesette gewelddadige wyse waarop plaasaanvalle uitgevoer word en die onvermoë om die spiraal van geweld te deurbreek.
- 41.2.4 Stakings en gewelddadige betogings wat uitgeloop het op ontwrigtende optrede, saakbeskadiging en lewensverlies.
- 41.2.5 Die statutêre verhoging van die minimumloon vir plaaswerkers en werksgeleenthede wat daardeur verlore gaan.
- 41.2.6 Onsekerheid oor die uiteindelige uitkoms van die regering se Groenskrif oor grondhervorming, waarop die regering nie op 19 Junie 2013, soos vooraf gesê is, amptelik gereageer het nie.
- 41.2.7 Die uitspraak in die Konstitusionele Hof oor Minerale Regte op 18 April 2013 wat verreikende implikasies vir die kwessie van grondonteiening en die toepassing van Artikel 25 van die Grondwet het.
- 41.2.8 Bevoordeeldes van grondrestitusie wat met mekaar in hofsake gewikkel is oor die verkryging van private eiendomsbesit waar grond steeds in kommunale of staatsbesit bly.
- 41.2.9 Tradisionele leiers se onwilligheid om kommunale grond te verdeel en sodoende die uitvoering van die *Security of Tenure Act* van 1997 en die *Land Tenure Security Act* van 2010 verhinder.
- 41.2.10 Die volgehoue vernietiging van landbougrond deur mynbedrywighede en die nie-nakoming van wetsvoorskrifte wat dit probeer verhinder.
- 41.3 'n Groot deel van die landbougemeenskap is lidmate van die NG Kerk. Afgesien daarvan dat die Kerk 'n *profetiese verantwoordelikheid* teenoor die owerheid het, het die Kerk ook 'n *pastorale verantwoordelikheid* teenoor sy lidmate.
- 41.4 Die kompleksiteit van grondhervorming en die impak daarvan op die landbousektor en landelike ontwikkeling, moet nie onderskat word nie. Talle rolspelers is by 'n verskeidenheid van sake betrokke. Standpunte loop dikwels uiteen. Dit sal 'n groot fout wees as die Kerk oningelig en veralgemenend te werk gaan in die nakoming van sy profetiese en pastorale verantwoordelikheid. Die Kerk wil aan God se kant staan as dit kom by die waarheid, geregtigheid, billikheid en menswaardigheid. Die Kerk wil veral 'n stem wees vir diegene wat nie oor die mag of middele beskik om vir hulleself te praat nie.

GRONDHERVORMING, LANDELIKE ONTWIKKELING EN LANDBOU
(A.12.11.2 Grondhervorming, landelike ontwikkeling en landbou bl 248 pt 5):

- 41.5 Die Algemene Sinode versoek die Moderamen om binne die raamwerk van die verslag voort te gaan om op so veel as moontlike vlakke versoening en sinvolle oplossings te bemiddel.
- 41.6 Die Algemene Sinode verwys die verslag na die onderskeie sinodes om dit na goeddunke en binne konteks op die tafel van gemeentes te plaas, in die hoop dat dit die NG Kerk se sinvolle bydrae op voetsoolvlak/gemeentevlak sal verhoog.

- 41.7 Die Algemene Sinode versoek die Moderamen om, as NG Kerkfamilie en ekumeniese vennote, die aangeleentheid in die verslag waaroor ernstige kommer heers dringend met die Nasionale Regering op te neem.
- 41.8 Die Algemene Sinode is diep verontrus oor die morele verval in die land, maar veral binne die landbousektor (vergelyk Agenda 2013, pp 246-247, punt 4.6.1.4). Dit behoort as 'n prioriteit binne die NG Kerkfamilie hanteer te word – met 'n duidelik geformuleerde uitkomsgebaseerde omkeer-strategie.
- 41.9 Die Algemene Sinode is diep verontrus oor die impak wat veral bogrondse mynbedrywighede in sekere vrugbare dele van die land op die landbou en die omgewing het en doen 'n beroep op die regering om deur streng wetstoepassing en volhoubare gemeenskapsontwikkeling 'n einde daaraan te maak.
- 41.10 Die Algemene Sinode doen 'n beroep op lidmate in die landbousektor om die gesins- en familielewe van hulle werkers te koester, hulle onderwys te verseker en kerklik met hulle mee te leef.
- 41.11 Die Algemene Sinode versoek sy Taakspan vir Ekologie om die moderamen dringend met advies oor hidrobreking te voorsien met die oog op standpuntformulering.
(Handelinge AS 2013)

42. HOMOSEKSUALITEIT

Besluite 2007

- 42.1 Die Bybel is ons uitgangspunt en in ons nadenke oor homoseksualiteit soek ons eerlik na maniere om die Bybelse waardes betekenisvol binne die konteks te interpreteer.
- 42.2 Ons aanvaar die liefde van Christus as die enigste geldige grondhouding waarop verhoudinge binne die geloofsgemeenskap gebaseer word. Alle mense is geskep na die beeld van God; die verlossing in Christus is vir alle mense en die Gees is uitgestort op alle gelowiges. Daarom aanvaar ons die menswaardigheid van alle mense.
- 42.3 Alle mense, ongeag hulle seksuele oriëntasie, is ingesluit in God se liefde en hulle word op grond van hulle doop en geloof as lidmate van die kerk van Christus aanvaar. Onder lidmaatskap word verstaan toegang tot die sakramente, toegang tot die ampte en onderworpenheid aan die kerklike tug.
- 42.4 Die Algemene Sinode herbevestig die besluit van 2004 dat, volgens ons verstaan van die Bybel, slegs die verbintenis tussen een man en een vrou as 'n huwelik beskou kan word.
- 42.5 Die Algemene Sinode bevestig ook die besluit van 2004 dat sowel heteroseksuele as homoseksuele promiskuïteit ten sterkste veroordeel word.
- 42.6 Die Algemene Sinode besluit dat, in die lig wat ons tans het, homoseksuele verbintenisse en huwelike nie as 'n alternatief vir die huwelik aanvaar kan word nie.

- 42.7 Die verlening van predikantsbevoegdheid is 'n funksie van die Algemene Sinode. Die Sinode besluit dat homoseksuele gelegitimeerdes wat 'n selibate lewenstyl beoefen tot die predikantsamp toegelaat word.
- 42.8 Die Algemene Sinode erken die diskresie van Kerkrade om die verskille oor homoseksualiteit in gemeentes in die gees van Christelike liefde te hanteer.
- 42.9 Die Algemene Sinode verklaar dat die besluit van 8 punte insake homoseksualiteit as 'n eenheid aan die Algemene Sinode gestel is en dat hierdie besluit as 'n eenheid gelees en verstaan moet word.
- (Handelinge AS 2007, pp 204-205, pte 12.2 en 12.3)

Besluite 2013 (soos geamendeer)

Die Algemene Sinode

- 42.10 bevestig dat die besluit van 2007 oor homoseksualiteit geneem is na 'n deeglike eksegetiese en teologiese studie.
- 42.11 gee opdrag aan die ASM om in voortsetting van die 2007 verslag oor homoseksualiteit 'n studie te doen oor die status van selfdegeslagverhoudings in die lig van die Skrif en Gereformeerde tradisie.
- 42.12 besluit dat homoseksuele en heteroseksuele studente wat hulle voorberei vir die bediening in die NG Kerk, aan dieselfde Christelik-etiese standaarde moet voldoen met die oog op legitimasie.
- 42.13 verbind hom ook in die hantering van die saak aan die waardes van die seisoen van menswaardigheid.
- (Handelinge AS 2013)

Besluite 2015⁷¹

42.14 SELFDEGESLAGVERHOUDINGS

- 42.14.1 Die Algemene Sinode herbevestig die gelykwaardigheid van alle mense ongeag seksuele oriëntasie en verbind haarself tot die handhawing van die menswaardigheid van alle mense.
- 42.14.2 Die Algemene Sinode verklaar dat hetero- en homoseksuele persone wat in 'n verhouding van persoonlike geloofsgehoorsaamheid aan die Here leef, ten volle kan deelneem aan al die voorregte van die kerk as verbondsgemeenskap.
- 42.14.3 Die Algemene Sinode herbevestig die besluite oor die huwelik van 2004, 2007 en 2013 dat slegs die verbintenis van een man en een vrou as 'n huwelik beskou word.
- 42.14.4 Die Algemene Sinode besluit om in die lig van 2.1 hierbo erkenning te gee aan die status van burgerlike verbintenisse van persone van dieselfde geslag

⁷¹ Appèl/beswaar is ingedien teen die Algemene Sinode 2015 se besluite oor selfdegeslagverhoudinge. Op grond hiervan is die inwerkingtreding van die AS 2015-besluite selfdegeslagverhoudinge opgeskort tot na die afhandeling van die appèlle. Die opskorting beteken nie die nietigverklaring van genoemde besluite nie.

wat gekenmerk word deur liefde en trou – en maak voorsiening dat hierdie verbintenisse deur predikante wat hulle weg oopsien, bevestig kan word.

- 42.14.5 Dieselfde Christelik-etiese standaard (leer en lewe) geld vir die legitimasie en ordening van alle persone. Punt 7 van die besluit van 2007 verval.
- 42.14.6 Die Algemene Sinode erken die diversiteit van beskouinge oor selfdegeslagverbintenisse binne die NG Kerk en bevestig die reg van kerkrade om hieroor hulle eie standpunte en praktyke te formuleer en te reël.
- 42.14.7 Die Algemene Sinode bevestig die diskresie van kerkrade om die verskille oor homoseksualiteit in gemeentes te hanteer en versoek hulle om dit in 'n gees van Christelike liefde te doen.
- 42.14.8 Die Algemene Sinode bied hierdie besluite oor selfdegeslagverhoudings aan met nederigheid na 'n ernstige soektog en as die beste toepassing van die boodskap van die Bybel soos ons dit tans verstaan. Die Algemene Sinode versoek lidmate, gemeentes en kerkvergaderings om weereens op 'n selfstandige soekproses na die toepassing van die boodskap van die Bybel hieroor te gaan. In die soektog kan studiestukke van die Algemene Sinode van 2007, 2011, 2013 en 2015 ernstig gelees word. In ooreenstemming met NGB Art 2 behoort die besondere en algemene openbaring gebruik te word, dws die beste huidige menswetenskaplike bevindings.
- 42.14.9 Die Algemene Sinode besluit om 'n Christelik-Bybels-etiese model oor die seksualiteit vir alle mense te ontwikkel om gemeentes te begelei in die lig van voorafgaande besluite. Hierdie saak word ook verwys na die Taakspan vir Leerstellige en Aktuele Sake, wat reeds 'n soortgelyke opdrag in A.8.2 bl 172 punt 7.4 ontvang het.
- 42.14.10 Die Algemene Sinode besluit om 'n bevatlike oorsig van die NG Kerk se reis met homoseksualiteit saam te stel en te versprei om gemeenteleiers te bemagtig in die begeleiding van gemeentes oor hierdie saak.

42.15 SELFDEGESLAGVERHOUDINGS: NAMIBIË

- 42.15.1 Die Sinode van Namibië versoek die Algemene Sinode om kennis te neem dat pt 4 in die goedgekeurde voorstel wat soos volg lees “erkenning te gee aan die status van burgerlike verbintenisse van persone van dieselfde geslag”, in stryd is met die landswette van Namibië.
- 42.15.2 Die Algemene Sinode keur goed dat hierdie besluit oor selfdegeslagverhoudings nie van toepassing is op die Sinode van Namibië nie.

42.16 SELFDEGESLAGVERHOUDINGS: KERKREGTELIKE EN REGS-IMPLIKASIES

- 42.16.1 Die Algemene Sinode dra dit aan die ASR op om die kerkregtelike- en regsimplikasies van enige besluit(e) insake selfdegeslagverhoudings te ondersoek, met verslag en aanbeveling aan die Algemene Sinodale Moderamen.
- 42.16.2 Die Algemene Sinode neem kennis dat volgens die *Civil Union Act*, 17 van 2006 vereis word dat denominasies skriftelik by die Minister moet aansoek doen om toestemming te verkry om selfdegeslagverbintenisse te voltrek

(vergelyk Klousule 5 wat soos volg lees: *Designation of ministers of religion and other persons attached to religious denomination or organisation as marriage officers: (1) Any religious denomination or organisation may apply in writing to the Minister to be designated as a religious organisation that may solemnise marriages in terms of this Act*).

42.17 SELFDEGESLAGVERHOUDINGS – MENSE WAT SEERGEKRY HET

42.17.1 Vanuit ons verbintenis tot die waardes van die Seisoen van Menswaardigheid sê ons as Algemene Sinode opreg jammer vir mense wat seergekry het en wie se waardigheid aangetas is weens enige homofobiese taal, gedrag of gesindheid van die kant van die kerk, ook tydens hierdie vergadering.

42.17.2 Die Algemene Sinode weerhou haarself voortaan van enige homofobiese taal, gedrag en gesindheid juis vanweë ons verbintenis aan die Seisoen van Menswaardigheid, en ook vanuit 'n diepe oortuiging van die diskriminerende aard van sodanige taal, gedrag en gesindheid as gevolg daarvan.

(Handelinge AS 2015, Sesde sittingsdag)

43. HUWELIK EN SAAMWOON

Besluite 2011

43.1 Die Algemene Sinode neem kennis van die verslag en spreek sy waardering uit vir die kommissie se eerlike poging om verantwoordelik met hierdie kontekstuele saak om te gaan.

43.2 Die Algemene Sinode besef dat die huwelik soos ons dit vandag ken die produk van eeue se ontwikkeling is. Daarom kan sommige huweliksgebruike soos in die Bybel beskryf, byvoorbeeld leviraatshuwelike en die vrou as besitting, nie sonder meer dien as riglyne vir hoe Christelike huwelike vandag behoort te wees nie.

43.3 Die Algemene Sinode erken dat saamwoonverhoudings (wat die seksuele insluit) vandag 'n werklikheid in die samelewing is. Daar is verskillende redes waarom mense saamwoon. Sommige mense woon saam omdat hulle seksuele eksklusiwiteit nie as 'n belangrike aspek van 'n verhouding beskou nie. Hierdie verhoudings is weens die nie-permanente en selfsugtige aard daarvan, eties onaanvaarbaar.

43.4 Die Algemene Sinode is bewus daarvan egter dat daar ander redes is waarom ander pare saamwoon. Sommige woon saam met die argument dat hulle die huwelik hoog ag en daarom seker wil maak dat hulle in alle opsigte by mekaar pas, ook wat die seksuele betref, voordat hulle trou. Hierdie verhoudings reflekteer in baie opsigte die Bybelse waardes van liefde, respek en eksklusiwiteit en kan dus nie sonder meer afgewys word nie.

43.5 Die Algemene Sinode is nogtans daarvan oortuig dat die historiese ontwikkeling van die huwelik in die Bybel en in die geskiedenis vir ons duidelike riglyne bied van wat 'n Christelike huwelik is: 'n vaste, formele

ooreenkoms tussen twee persone van die teenoorgestelde geslag om hulle lewens in alle opsigte met mekaar te deel in 'n lewenslange verbintenis waarin seksualiteit 'n eksklusiewe karakter dra, geseën of bevestig deur die kerk, gesluit in die teenwoordigheid van getuies, sover as moontlik in die gemeenskap van gelowiges en verkieslik erken deur die staat as 'n wettige huwelik.

- 43.6 Die Algemene Sinode oordeel dat, in die lig van bostaande, gelowiges met reg die huwelik 'n gawe van God noem en dat seksuele gemeenskap buite so 'n vaste, formele ooreenkoms nie aan Christelike riglyne voldoen nie.
- 43.7 Die Algemene Sinode beskou die reëlings van mediese fondse en pensioenskemas wat voordele van mense ontnem wanneer hulle na die dood van 'n eggenoot/eggenote weer in die huwelik tree, as eties problematies en onderneem om nogeens met die betrokke owerhede hieroor in gesprek te tree.
- 43.8 Die Algemene Sinode wil mense wat in 'n etiese saamwoonverhouding leef en dus die Christelike norme vir die huwelik uitleef, aanmoedig om die verbintenis nog vaster te maak deur die kerklike en staatkundige aspekte ook in plek te kry.
- 43.9 Bostaande besluite word nie afsonderlik nie, maar deurgaans as 'n eenheid beskou oor die kerk se standpunt ten opsigte van die saamwoon van ongetroudes.
- 43.10 Die Algemene Sinode aanvaar dat al die implikasie rondom die bevestiging van 'n enkel kerklike huweliksverbintenis nog nie uitgeklaar is nie en daarom op hierdie stadium nie ten gunste van so 'n reëling nie.

43.11. HUWELIK EN SAAMWOON: PASTORALE VERSORGING

Die Sinode versoek leraars om in pastorale hantering van pare-in-verhouding, hulle met deernis te begelei van onvolledige verbintenisse na die omvattende, Bybelse verbintenis van die Christelike huwelik, en hierdie ideaal nooit af te water nie.

43.12 HUWELIK: ROL EN PLEK

- 43.12.1 Die Algemene Sinode bevestig die plek en waarde van die Christelike huwelik in die kerk en die gemeenskap en motiveer leraars en lidmate om die duursaamheid daarvan te bevorder.
- 43.12.2 Die Algemene Sinode versoek leraars en lidmate om gesonde huwelike aktief te bevorder en moeite te doen met huweliksvoorbereiding en huweliksverryking, omdat die idee en praktyk van huwelike verskraal het.
- 43.12.3 Die Algemene Sinode motiveer gemeentes om jaarliks op die tweede Sondag van Februarie wêreldhuweliksdag te vier.

43.13 HUWELIK EN SAAMWOON: OPDRAGTE

- 43.13.1 Die Algemene Sinode verwys vir ondersoek na 'n kommissie die vraagstuk van die veranderende seksuele raamwerk en seksuele waardes van ons gemeenskappe.
- 43.13.2 Die Algemene Sinode word versoek om 'n huwelikskursus te ontwikkel wat aan die jeug en ander vrywillig bedien word in die jaar na belydenis aflegging. Die oorsprong van huweliksprobleme word dan aangespreek en word die simptome (soos saamwoon) voorkom. Tans is die leiding vir die huwelik nie voldoende nie en word voorbeelde van ouers en die media slaafs nagevolg.
- 43.13.3 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die Moderamen om weë te soek waarin daar met die staat en ander rolspelers in gesprek getree word om wyses te vind waar daar nie teen persone gediskrimineer word op grond van die voortgaande voordele verbonde aan mediese fondse en pensioenskemas nie.
- (Handelinge 2011, pp 96-97, pt 17)

Besluite 2013

- 43.14 Die Algemene Sinode probeer om tans die volgende perspektiewe ten opsigte van saamwoonverhoudings te stel in die besef dat dit saamhang met omvattende sake soos die huwelik, egskeiding en seksuele etiek van gelowiges, wat deurlopend met deernis en sensitiwiteit deur die kerk onderskei en begelei moet word. Die verskillende punte hieronder moet daarom deurgaans met mekaar in verband gelees word.
- 43.15 Die Algemene Sinode besef dat die huwelik soos ons dit vandag ken die produk van eeue se ontwikkeling is. Daarom kan sommige huweliksgebruike soos in die Bybel beskryf, byvoorbeeld leviraatshuwelike en die vrou as besitting van die man, nie sonder meer dien as riglyne vir hoe Christelike huwelike vandag behoort te wees nie.
- 43.16 Die Algemene Sinode is daarvan oortuig dat die historiese ontwikkeling van die huwelik in die Bybel en in die geskiedenis vir ons duidelike riglyne bied van wat 'n Christelike huwelik is: 'n vaste, formele ooreenkoms tussen twee persone van die teenoorgestelde geslag om hulle lewens in alle opsigte met mekaar te deel in 'n lewenslange verbintenis waarin seksualiteit 'n eksklusiewe karakter dra, geseën of bevestig deur die kerk, gesluit in die teenwoordigheid van getuies, sover as moontlik in die gemeenskap van gelowiges en verkieslik erken deur die staat as 'n wettige huwelik.
- 43.17 Die Algemene Sinode oordeel dat, in die lig van bostaande, gelowiges met reg die huwelik 'n gawe van God noem en dat seksuele gemeenskap buite so 'n vaste, formele verbintenis/verhouding nie aan Christelike riglyne voldoen nie.
- 43.18 Die Algemene Sinode is daarvan bewus dat saamwoonverhoudings (wat die seksuele insluit) vandag 'n werklikheid in die samelewing is. Daar is verskillende redes waarom mense saamwoon. Sommige mense woon saam omdat hulle seksuele eksklusiwiteit nie as 'n belangrike aspek van 'n

verhouding beskou nie. Hierdie verhoudings is weens die nie-permanente en selfsugtige aard daarvan, eties onaanvaarbaar.

- 43.19 Die Algemene Sinode is egter bewus daarvan dat daar ander redes is waarom sommige pare saamwoon. Sommige woon saam met die argument dat hulle seker wil maak dat hulle in alle opsigte by mekaar pas, voordat hulle trou. Van hierdie verhoudings streef in sekere opsigte na die Bybelse waardes van liefde, respek en eksklusiwiteit. Tog is dit minder as wat die Christelike verstaan van die huwelik verwag en word dit ontmoedig.
- 43.20 Die Algemene Sinode wil mense wat in 'n saamwoonverhouding leef, aanmoedig om die verbintenis nog vaster te maak deur die kerklike en staatkundige aspekte in plek te kry.
- 43.21 Die Algemene Sinode beskou die reëlings van mediese fondse en pensioenskemas wat voordele van mense ontnem wanneer hulle na die dood van 'n eggenoot/eggenote weer in die huwelik tree, as eties problematies en onderneem om nogeens met die betrokke owerhede hieroor in gesprek te tree.
- 43.22 Die Algemene Sinode aanvaar dat al die implikasies rondom die bevestiging van 'n enkel kerklike huweliksverbintenis nog nie uitgeklaar is nie en is daarom op hierdie stadium nie ten gunste van so 'n reëling nie.

(Handelinge AS 2013)

44. BESLUIE VAN DIE ALGEMENE SINODE OOR DIE VRYMESSELARY

- 44.1 Die Algemene Sinode herbevestig sy sterk afwysing van daardie beginsels in Vrymesselary wat onbybels is.
- 44.2 Die Algemene Sinode versoek kerkrade om Vrymesselaars op 'n simpatieke wyse daarop te wys dat die kerk nie anders kan as om te sê dat die beginsels van die Vrymesselary onversoenbaar is met die beginsels van die evangelie nie. Daarom word op hulle 'n ernstige beroep gedoen om hulleself in die lig van hulle gewete af te vra of hulle lidmaatskap van die organisasie met hulle lidmaatskap van die kerk en bekleër van die ampte versoen kan word.
- 44.3 Dit is die verantwoordelikheid van die kerkraad om die Bybelse vereistes vir die ampte konsekwent toe te pas.

(Handleiding AS 1990: p 71-74)

A TOT Z - BELEID

Beskikbaar op die amptelike webblad van die NG Kerk: Algemene Sinode, dokumente.

TUSSEN-ORDE

Die Algemene Sinode keur die *Tussen-orde* goed mdo op die kerkherenigingsreis van die kerke van die NG Kerkfamilie.

(Handelinge AS 2015,Dag 5, pt 19)

INLEIDING

Hierdie *Tussen-orde* handel hoofsaaklik met daardie gesamentlike aksies wat besondere reëlins benodig. Baie ander dinge wat tussen lidmate van ons kerke, gemeentes, ringe en sinodes kan en behoort te gebeur, word nie hier genoem nie. Gelowiges moet saam in hulle verskillende kontekste ontdek wat die Here wil hê hulle moet doen. Die bedoeling is dat in hierdie nuwe fase van ons reis saam op pad na hereniging, die deur oop is vir elke lidmaat en elke vergadering vir dit wat die Here vir hulle moontlik maak.

AFDELING I. GEMEENTES

Saamgevoegde gemeentes

1. Die ooreenkoms

- 1.1 Wanneer twee of meer gemeentes, wat aan ten minste twee verskillende kerke in die die NG Kerkfamilie behoort, 'n saamgevoegde gemeente wil vorm, moet elkeen van die gevolmagtigde kerkrade afsonderlik 'n besluit te dien effekte neem. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word in 'n skriftelike ooreenkoms opgeneem.
- 1.2 'n Saamgevoegde gemeente kan ook 'n wyk van 'n gemeente van een van die kerke in die NG Kerkfamilie insluit. In daardie geval word die besluit waarna hierbo verwys is, geneem deur die kerkraad van die gemeente waarvan die wyk deel is. Die regte en verpligtinge – beide in hulle oorspronklike gemeente en in die saamgevoegde gemeente – van die lidmate van die genoemde gemeente, wat deel vorm van die saamgevoegde gemeente, word in die bogenoemde ooreenkoms opgeneem. Enige bepaling in hierdie *Tussen-orde* is dienooreenkomstig op hulle van toepassing. Sulke lidmate kan slegs verkiesbaar wees as ouderling of diaken in een van die gemeentes soos van toepassing in die ooreenkoms.
- 1.3 'n Besluit soos hierbo bedoel, vereis dat die approbasie van die lidmate van die gemeente, sowel as die goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde, verkry moet word volgens die reëlins van die betrokke kerkorde.
- 1.4 Die ooreenkoms sluit onder andere bepalings in oor:
 - eredienste,
 - die bediening van die Woord en sakramente,
 - die beroeping van leraars,
 - die verkiesing van ouderlinge en diakens,
 - die funksionering van die saamgevoegde kerkraad,
 - eiendomme en finansies,
 - registrasie van lidmaatskap.

- 1.5 Die ooreenkoms word vir óf 'n beperkte óf 'n onbeperkte tydperk aangegaan. Indien die ooreenkoms vir 'n beperkte tydperk aangegaan word en nie een van die gemeentes betrokke beëindig dit by wyse van terminering nie, word dit stilswyend vir 'n soortgelyke termyn verleng.
- 1.6 Die ooreenkoms eindig by terminering. Terminering tree slegs in werking een jaar na die besluit geneem is om te termineer, tensy die meerderheid van die lede van die saamgevoegde kerkraad, sowel as die meerderheid van die kerkraadslede van elkeen van die samestellende gemeentes, afsonderlik ooreenkom op 'n korter termyn.
- 1.7 Die ooreenkoms kan na die tyd slegs verander word met die approbasie van die lidmate van die saamgevoegde gemeente.
- 1.8 In die amptelike benaming van die saamgevoegde gemeente moet die amptelike name van die samestellende gemeentes ingesluit word.

2. *Die saamgevoegde kerkraad*

- 2.1 In elke saamgevoegde gemeente is daar 'n saamgevoegde kerkraad saamgestel uit die leraars, ouderlinge en diakens – in soverre hulle lede is van die kerkraad – van die samevoegende gemeentes. Wanneer daar ten tyde van die samevoeging ander lede van 'n kerkraad dien, voltooi hulle hulle kerkordelike termyn in die saamgevoegde kerkraad.
- 2.2 In die geval van vakatures verkies die saamgevoegde kerkraad nuwe ampsdraers. Die lidmate van die saamgevoegde gemeentes sal die geleentheid kry om persone vir verkiesing te nomineer. Slegs daardie lidmate van die gemeente wat kwalifiseer in terme van die kerkorde en bepalings van die gemeente waaraan hulle oorspronklik behoort het, is verkiesbaar.
- 2.3 Die approbasie van die verkiesing en die bevestiging van die verkose ouderlinge en/of diakens vind plaas volgens die bepalings en met die gebruikmaking van die formulier van enige van die kerke betrokke.
- 2.4 Die saamgevoegde kerkraad besluit oor die dienstermyn van sy ouderlinge en diakens, en oor die moontlikheid van herverkiesing. Die maksimum dienstermyn van 'n ouderling of diaken, wat herverkiesing insluit, is vier jaar. 'n Langer termyn is slegs moontlik met die toestemming van die bevoegde ring.
- 2.5 Die ooreenkoms bevat bepalings oor die prosedure vir die beroeping van predikante. Hierdie bepalings kan nie in konflik wees met die kerkorde en bepalings van enige van die samestellende kerke nie.
- 2.6 Die beroeping, approbasie en bevestiging van 'n predikant vind plaas in ooreenstemming met die kerkorde en bepalings van die kerk waaraan die predikant behoort.
- 2.7 'n Konsulent vir 'n saamgevoegde gemeente word deur die saamgevoegde ring aangewys of, indien die gemeente nie deel is van 'n saamgevoegde ring nie, deur een van die gevolmagtigde ringe soos tussen hierdie ringe ooreengekom. Die konsulent is verkieslik nie 'n predikant van dieselfde kerk waaraan die predikant van die saamgevoegde gemeente behoort nie.

3. Verantwoordelikhede en opdragte

- 3.1 Die lewe en werk van 'n saamgevoegde gemeente is ten volle geïntegreerd, behalwe waar dit in die ooreenkoms uitgesluit is, waar dit nie moontlik is nie of waar die saamgevoegde kerkraad anders besluit. In sulke gevalle is die spesifieke kerkordebepalings van toepassing.
- 3.2 Die saamgevoegde kerkraad handel met die gesag en verantwoordelikheid van die kerkraad van elk van die gemeentes betrokke.
- 3.3 Die ooreenkoms kan impliseer, of die saamgevoegde kerkraad kan besluit, dat sake rakende kerklike tug en dissipline en sake wat regstreeks verband hou met die regs persoon van een van die gemeentes, deur die kerkraadslede van daardie betrokke gemeente hanteer word en wat – slegs in daardie geval of soos ooreengekom deur die saamgevoegde kerkraad – optree as die kerkraad van daardie gemeente in ooreenstemming met die kerkorde en bepalinge van daardie kerk.
- 3.4 Indien dit ooreengekom word dat sake rakende kerklike tug en dissipline deur die (hele) saamgevoegde kerkraad hanteer sal word, sal hierdie kerkraad hou by die prosedurele voorskrifte van die kerk aan wie die lidmaat onder tug en dissipline behoort, insluitende die voorskrifte vir appèl. Geen dissiplinêre handeling kan geneem word sonder die goedkeuring van die meerderheid van die kerkraadslede van daardie betrokke kerk nie.
- 3.5 Die saamgevoegde kerkraad vergader ten minste vier keer per jaar.
- 3.6 Een van die leraars tree op as voorsitter van die vergadering. In die geval van 'n vakature tree die konsulent/interimleeraar op as voorsitter. 'n Ouderling kan slegs met die goedkeuring van die gevolmagtigde ringe aangewys word as voorsitter van die saamgevoegde kerkraad.

4. Die bediening

- 4.1 Ten einde die Woord en/of sakramente te bedien, kan die kerkraad enige persoon uitnooi wat bevoeg is om dit in een van die kerke te doen wat deel is van die saamgevoegde gemeente, tensy anders ooreengekom. Geen persoon kan uitgenooi word wat nie bevoegdheid in enige van die kerke het nie.
- 4.2 Binne die moontlikhede wat die kerkordes en besluite van die gevolmagtigde kerke bied, besluit die kerkraad oor die liturgiese orde, liturgiese formuliere, liedboeke, Bybelvertalings en ander aspekte van aanbidding vir gebruik in die eredienste van die gemeente.
- 4.3 'n Gemeenskaplike beleid vir toelating tot die Nagmaal sal deel wees van die ooreenkoms waarop die saamgevoegde gemeente berus.
- 4.4 Sake aangaande die bediening van die predikante sal hanteer word volgens die kerkordebepalings van die kerk waaraan hy/sy behoort. Besluite in hierdie verband kan slegs geneem word met die toestemming van die meerderheid van die lede van die saamgevoegde kerkraad wat aan dieselfde kerk as die predikant behoort. Indien 'n meerderheid nie verkry word nie, word die saak na die gevolmagtigde ring verwys vir besluitneming.

5. Registrasie van lidmaatskap

- 5.1 Die saamgevoegde gemeente behou die bestaande registrasie van lidmaatskap van die samestellende gemeentes. Die registrasie van lidmaatskap van die saamgevoegde gemeente sluit vir elke lidmaat 'n verwysing in na die samestellende gemeente waaraan hy/sy behoort.
- 5.2 Nuwe lidmate van die saamgevoegde gemeente kies een van die samestellende gemeentes vir registrasie as lidmaat.
- 5.3 Gedoopte kinders word as lidmate van die samestellende gemeente van hulle moeder geregistreer, tensy beide ouers anders besluit.

AFDELING II. RINGE

Saamgevoegde ringe

1. Die ooreenkoms

- 1.1 Wanneer twee of meer ringe, wat aan ten minste twee verskillende kerke in die NG Kerkfamilie behoort, 'n saamgevoegde ring wil vorm, moet elkeen van die gevolmagtigde ringe afsonderlik 'n besluit te dien effekte neem. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word in 'n skriftelike ooreenkoms opgeneem.
- 1.2 Voordat 'n besluit soos hierbo bedoel, geneem word, gee die ring al die gemeentes in sy gebied die geleentheid om hulle menings skriftelik te gee. So 'n besluit vereis dat die toestemming van die (streek)sinode(s) of sy gevolmagtigde verkry word volgens die reëlins van die betrokke kerkorde.
- 1.3 Die ooreenkoms sluit onder andere bepalings in oor:
 - die funksionering van die saamgevoegde ring,
 - die spesifieke funksies van die ring,
 - eiendomme en finansies.
- 1.4 'n Saamgevoegde ring sluit al die gemeentes in wat deel is van die onderskeie afsonderlike ringe. Na konsultasie met die gevolmagtigde ringe kan die gevolmagtigde (streek)sinode(s) of sy gevolmagtigde 'n gemeente toelaat om, op versoek, deel te word van 'n ander ring.
- 1.5 Die ooreenkoms word óf vir 'n beperkte óf vir 'n onbeperkte tyd aangegaan. Indien die ooreenkoms vir 'n beperkte tyd aangegaan word en nie een van die ringe betrokke beëindig dit by wyse van terminering nie, word dit stilswyend vir 'n soortgelyke aantal jare verleng.
- 1.6 Die ooreenkoms eindig by terminering. Terminering tree slegs in werking een jaar na die besluit geneem is om te termineer, tensy die meerderheid van die lede van die saamgevoegde ring sowel as die meerderheid van sy lede van elk van die samestellende ringe afsonderlik, ooreenkom op 'n korter termyn.
- 1.7 Die ooreenkoms kan na die tyd slegs verander word met die goedkeuring van die (streek)sinode(s).
- 1.8 In die amptelike benaming van die saamgevoegde ring moet die amptelike name van die samestellende ringe ingesluit word.

2. *Verantwoordelikhede en opdragte*

- 2.1 Die verantwoordelikhede van 'n saamgevoegde ring sluit al die verantwoordelikhede en opdragte in wat 'n ring het volgens die kerkordes en bepalinge van die samestellende kerke. Waar van toepassing handel die saamgevoegde ring – in die uitvoering van sy verantwoordelikhede en opdragte met betrekking tot gemeentes en ampsdraers – volgens die reëlings soos neergelê in die kerkorde en bepalinge van die kerk waartoe die gemeente of ampsdraer behoort.
- 2.2 Die lewe en werk van 'n saamgestelde ring is ten volle geïntegreerd, behalwe waar dit in die ooreenkoms uitgesluit is, waar dit nie moontlik is nie of waar die saamgevoegde ring anders besluit. In sulke gevalle is die spesifieke kerkordebepalinge van toepassing.
- 2.3 Die saamgevoegde ring handel met die gesag en verantwoordelikheid van elk van die ringe betrokke.
- 2.4 Indien 'n saamgevoegde ring deel is van twee (streek)sinodes wat nog nie self 'n saamgevoegde (streek)sinode gevorm het nie, stuur die ring afgevaardigdes na beide (streek)sinodes. Dié afgevaardigdes het slegs stemreg in die (streek)sinode indien hulle lidmate is van die spesifieke kerk waarvan die (streek)sinode deel is. Afgevaardigdes wat nie aan hierdie vereiste voldoen nie, het slegs 'n adviserende rol of tree op as waarnemers in ooreenstemming met die reëlings van daardie spesifieke (streek)sinode.
- 2.5 Die ooreenkoms kan impliseer, of die saamgevoegde ring kan besluit, dat sake rakende kerklike tug en dissipline, appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomsaangeleenthede – hanteer sal word deur lede van die ring van daardie betrokke kerk. Slegs in dié geval, of soos besluit deur die saamgevoegde ring, kan laasgenoemde optree as die ring van daardie betrokke kerk en in ooreenstemming met die kerkorde en bepalinge van daardie kerk.
- 2.6 Indien dit ooreengekom word dat sake rakende kerklike tug en dissipline deur die (hele) saamgevoegde ring hanteer word, sal hierdie ring hou by die prosedurele reëlings – insluitende die voorskrifte vir appèl – soos weergegee in die kerkorde van die kerk aan wie die ampsdraer onder tug en dissipline behoort. Geen dissiplinêre optrede kan plaasvind sonder die goedkeuring van die meerderheid van die lede van die ring van daardie betrokke kerk nie.
- 2.7 Indien dit ooreengekom word dat appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomsaangeleenthede – hanteer word deur die (hele) saamgevoegde ring, moet hierdie ring hou by die prosedurele reëlings soos vervat in die kerkorde van die betrokke kerk.
- 2.8 Die saamgevoegde ring vergader ten minste eenkeer in twee jaar.
- 2.9 Indien 'n saamgevoegde ring deel is van twee (streek)sinodes wat nog nie self besluit het om nou saam te werk of om 'n saamgevoegde (streek)sinode te vorm nie – soos hieronder uitgespel – moet appèlle teen besluite van daardie ring by

beide die (streek)sinodes aanhangig gemaak word en hierdie sinodes of hulle gevolmagtigdes besluit saam daaroor.

AFDELING III. (STREEK)SINODES

1. Die ooreenkoms

- 1.1 In die lig van die eenwording van die kerke van die NG Kerkfamilie, en met inagneming van die huidige wetlike status en bevoegdhede van die (streek)sinodes van hierdie kerke, word hierdie sinodes uitgedaag om na die beste van hulle vermoë saam te werk.
- 1.2 Wanneer twee of meer (streek)sinodes wat aan ten minste twee verskillende kerke in die NG Kerkfamilie behoort, intensief wil saamwerk, moet elkeen van die bevoegde (streek)sinodes 'n besluit te dien effekte neem. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word opgeneem in 'n skriftelike ooreenkoms.
- 1.3 Indien twee (streek)sinodes wat aan twee verskillende kerke in die NG Kerkfamilie behoort dieselfde geografiese grense deel, kan hulle besluit om 'n saamgevoegde (streek)sinode te vorm. In die geval neem elkeen van die bevoegde (streek)sinodes afsonderlik 'n besluit te dien effekte. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word opgeneem in 'n skriftelike ooreenkoms.
- 1.4 Voordat 'n besluit soos hierbo bedoel (paragraaf 1.2 and 1.3) geneem word, gee die (streek)sinode al die gemeentes en ringe in sy gebied die geleentheid om hulle menings skriftelik te gee. So 'n besluit vereis dat die goedkeuring van die algemene sinode(s) of sy gevolmagtigde volgens die reëlings van die tersaaklike kerkorde verkry word.
- 1.5 Die ooreenkoms sluit onder andere bepalings in oor:
 - die funksionering van die samewerkende (streek)sinodes/saamgevoegde (streek)sinode,
 - die spesifieke opdragte van die samewerkende (streek)sinodes/saamgevoegde (streek)sinode,
 - eiendomme en finansies.
- 1.6 Samewerkende (streek)sinodes sowel as saamgevoegde (streek)sinodes sluit alle ringe in wat deel is van die onderskeie afsonderlike (streek)sinodes.
- 1.7 Die bevoegde (streek)sinode(s) of sy gevolmagtigde kan 'n (saamgevoegde) gemeente of 'n (saamgevoegde) ring toelaat, op versoek, om deel van 'n ander (streek)sinode te word indien ten minste 'n tweederde meerderheid van die kerkrade van die gemeentes in daardie (saamgevoegde) ring hulle toestemming gee.
- 1.8 Die ooreenkoms word óf vir 'n beperkte óf vir 'n onbeperkte tyd gemaak. Indien die ooreenkoms vir 'n beperkte tyd gemaak is en nie een van die samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinodes betrokke dit getermineer het nie, word dit stilswyend vir 'n soortgelyke aantal jare verleng.
- 1.9 Die ooreenkoms eindig by terminering. Terminering tree slegs in werking een jaar na die besluit geneem is om te termineer, tensy die meerderheid van die lede van elkeen van die samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinodes op 'n korter termyn ooreenkom.

- 1.10 Die ooreenkoms kan slegs na die tyd verander word met die goedkeuring van die bevoegde algemene sinodes.
- 1.11 Die samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinode spesifiseer in die bogenoemde ooreenkoms watter van die verantwoordelikhede en opdragte wat hulle het, volgens die kerkordes en bepalinge van die onderskeie kerke, saam uitgevoer gaan word.
- 1.12 Appèlle teen die (geratifiseerde) besluite van samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinodes sal by beide algemene sinodes ingedien word en hierdie sinodes of hulle gevolmagtigdes sal saam daarvoor besluit.

III/1 SAMEWERKENDE (STREEK)SINODES

1. Verantwoordelikhede en opdragte

- 1.1 Samewerkende (streek)sinodes vergader so dikwels as wat vereis word gesamentlik vanuit die perspektief van die verantwoordelikhede en opdragte wat hulle gesamentlik uitvoer.
- 1.2 Besluite wat in 'n gesamentlike vergadering van samewerkende (streek)sinodes geneem word, is slegs van krag indien dit na die tyd in afsonderlike vergaderings van al die bevoegde (streek)sinodes geratifiseer word.
- 1.3 Die moderatuur/dagbestuur en/of die moderamen/sinodale kommissie van die samewerkende (streek)sinodes vergader gesamentlik. Hulle hanteer slegs 'n afsonderlike agenda indien dit noodsaaklik is vir redes tov wetlike verantwoordelikhede.
- 1.4 Die kommissies van die samewerkende (streek)sinodes vergader gesamentlik. Hulle hanteer slegs 'n afsonderlike agenda indien dit noodsaaklik is vir redes tov wetlike verantwoordelikhede.
- 1.5 Die gesamentlike vergadering van moderatuur/dagbestuur berei die gesamentlike vergadering van die samewerkende (streek)sinodes voor. Die moderatuur/dagbestuur neem saam verantwoordelikheid vir die implementering van besluite soos geneem in 'n gesamentlike vergadering van samewerkende (streek)sinodes.
- 1.6 Indien dit ooreengekom word dat appèlle en sake wat in direkte verband staan met die regs persoonlikheid van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomskwessies – hanteer word in 'n gesamentlike vergadering van die samewerkende (streek)sinodes, sal hierdie gesamentlike vergadering hou by die prosedurele reëlings soos uiteengesit in die kerkorde van die betrokke kerk.

III/2 SAAMGEVOEGDE (STREEK)SINODES

1. Verantwoordelikhede en opdragte

- 1.1 In die amptelike benaming van die saamgevoegde (streek)sinode moet die amptelike name van die samestellende (streek)sinodes ingesluit word.
- 1.2 Die verantwoordelikhede en opdragte van 'n saamgevoegde (streek)sinode sluit alle verantwoordelikhede en opdragte in wat 'n (streek)sinode volgens die kerkordes en bepalinge van die samestellende kerke het. Waar van toepassing handel die saamgevoegde (streek)sinode – in die uitvoering van sy

verantwoordelikhede en opdragte met betrekking tot gemeentes en ringe – volgens die reëlins soos vervat in die kerkorde en bepalinge van die kerk waaraan die gemeente of ring behoort.

- 1.3 Die lewe en werk van 'n saamgevoegde (streek)sinode is ten volle geïntegreerd behalwe waar dit in die ooreenkoms uitgesluit word, waar dit nie moontlik is nie of waar die saamgevoegde (streek)sinode anders besluit. In sulke gevalle geld die spesifieke kerkordebepalinge.
- 1.4 Die saamgevoegde (streek)sinode handel met die gesag en aanspreeklikheid van elkeen van die ringe betrokke.
- 1.5 Die saamgevoegde (streek)sinode kies sy moderatuur/dagbestuur en sy moderamen/sinodale kommissie volgens die bepalinge soos vervat in die bogenoemde ooreenkoms. Dit het saamgevoegde kommissies en wys die lede van sulke kommissies aan.
- 1.6 Die saamgevoegde (streek)sinode stuur afgevaardigdes na beide bevoegde algemene sinodes. Sulke afgevaardigdes het slegs stemreg in die algemene sinode indien hulle lidmate van daardie betrokke kerk is. Afgevaardigdes wat nie aan hierdie vereiste voldoen nie, het slegs 'n adviserende rol of tree op as waarnemer in ooreenstemming met die reëlins van daardie spesifieke algemene sinode.
- 1.7 Die ooreenkoms kan impliseer, of die saamgevoegde (streek)sinode kan besluit, dat sake rakende kerklike tug en dissipline, appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitend eiendomsaangeleenthede – hanteer sal word deur lede van die saamgevoegde (streek)sinode van daardie betrokke kerk. Slegs in die geval, of soos besluit deur die saamgevoegde (streek)sinode, kan laasgenoemde optree as die (streek)sinode van daardie betrokke kerk en in ooreenstemming met die kerkorde en bepalinge van daardie kerk.
- 1.8 Indien dit ooreengekom word dat sake rakende kerklike tug en dissipline deur die (hele) saamgevoegde (streek)sinode of sy gevolmagtigde hanteer word, sal hierdie saamgevoegde (streek)sinode hou by die prosedurele reëlins – insluitende die voorskrifte vir appèl – soos weergegee in die kerkorde van die kerk aan wie die ampsdraer onder tug en dissipline behoort. Geen dissiplinêre optrede kan plaasvind sonder die goedkeuring van die meerderheid van die lede van die saamgevoegde (streek)sinode of sy gevolmagtigde wat aan daardie betrokke kerk behoort nie.
- 1.9 Indien dit ooreengekom word dat appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomsaangeleenthede – hanteer word deur die (hele) saamgevoegde (streek)sinode of sy gevolmagtigde, moet hierdie (streek)sinode hou by die prosedurele reëlins soos vervat in die kerkorde van die betrokke kerk.
- 1.10 Die saamgevoegde (streek)sinode vergader ten minste eenkeer in vier jaar.

2. *Provinsiale konventus*

- 2.1 Indien al die (streek)sinodes van twee of meer kerke van die NG Kerkfamilie binne die grense van 'n provinsie van die Republiek van Suid-Afrika of in 'n naburige staat ooreenkom, kan hulle in 'n provinsiale konventus byeenkom ten

einde te getuig van die voortgaande eenwording van die kerke in die politieke en sosiale konteks van daardie besondere provinsie/land, dit te vier en uit te bou, en ons gemeenskaplike diens en getuienis te bevorder.

2.2 Die konventus kies sy eie leierskap.

AFDELING IV. ALGEMENE SINODES

1. Die moderature/dagbesture en/of die moderamens/sinodale kommissies van die algemene sinodes van twee of meer kerke van die NG Kerkfamilie kan saam vergader en saam besluite neem.
2. Hierdie gesamentlike besluite het slegs gesag indien dit na die tyd in afsonderlike vergaderings van die gevolmagtigde moderature/dagbesture en/of moderamens/sinodale kommissies geratifiseer is.

AFDELING V. SAAMGEVOEGDE BEDIENINGE

1. Saamgevoegde bedieninge moet in ooreenstemming met die bestaande ooreenkomste tussen die kerke in die NG Kerkfamilie aangemoedig word.
2. Nuwe bedieninge moet slegs onderneem word na konsultasie met die ander kerke in die NG Kerkfamilie en met die eksplisiete doel om dit so ver as moontlik saam te doen.
3. Gemeentes, ringe, (streek)sinodes en algemene sinodes kan gesamentlike projekte of gesamentlike regsenteite daarstel (maatskappye, NOW's, ens), solank as wat alle relevante kerklike vergaderings saamstem, ten einde die saamgevoegde bedieninge uit te bou.

AFDELING VI. BESONDERE BEPALINGS

1. 'n Gemeente van 'n kerk in die NG Kerkfamilie wat deel is van 'n ring wie se grense oorvleuel met die geografiese grense van een van die (streek)sinodes van die ander kerke in die NG Kerkfamilie, kan aansoek doen om deelname as assosiaat-lid in die ring en/of die (streek)sinode in sy geografiese area. So 'n aansoek kan slegs toegestaan word met die toestemming van die ring, die (streek)sinode (respektiewelik die algemene sinode) van die kerk waaraan die gemeente behoort. So 'n gemeente sit ook haar deelname in haar eie kerklike strukture voort.
2. Met betrekking tot die RCA kan die RCA op haar versoek 'n besondere soort deelname toegeken word in enige van die algemene sinodes van die ander kerke in die NG Kerkfamilie volgens die kerkorde en bepalinge van elke besondere kerk.

INDEKS

A tot Z-beleid

Verwysing.....	201
Algemene Sinode	
Algemene sekretaris - skriba	28
Bedryfspan - opdrag.....	27
Bedryfspan - samestelling	27
Bedryfspan - vergaderings.....	28
Behandeling van sake.....	30
Beskrywingspunte en verslae	31
Besluite - uitleg en toepassing	39
Buitengewone vergadering	13
Datum van vergadering	13
In werking tree van besluite.....	34
Kerkorde - tweederdemeerderheidstem.....	14
Moderamen - konstituering en vergaderings	26
Moderamen - opdrag	25
Moderamen - samestelling.....	13, 25
Moderamen - vul van vakature	25
Moderatuur	12
Moderatuur - uitbreiding	26
Moderatuur - as interimliggaam.....	26
Moderatuur - dienstermyne	12, 25
Moderatuur - samestelling.....	28
Moderatuur - verkiesing	12, 28
Mosie van orde.....	31
Notule	33
Ontbinding.....	97
Opening	13
Opening en konstituering	28
Opstel van reglemente.....	14
Revisie	33
Samestelling.....	12
Sluiting	34
Stemming.....	29
Taak.....	13
Taak- en projekspanne.....	32
Toegang tot mindere vergaderinge, ampsdraers en lidmate.....	34
Uittrede uit.....	12
Verteenwoordiger(s) van teologiese opleiding	12
Voorstel en amendement(e).....	31

Algemene Taakspan Bybelvertaling, -verklaring en -verspreiding	
Befondsing.....	36
Konstituering en vergaderings	36
Opdrag	35
Predikante van die NG Kerk in diens van die Bybelgenootskap van Suid-afrika	36
Samestelling.....	35
Algemene Taakspan Fondse	
Konstituering en vergaderings	38
Opdrag	37
Samestelling.....	37
Algemene Taakspan Predikantesake	
Begroting en befondsing.....	42
Kantoor.....	42
Kennisgewing van diensbeëindiging.....	80
Registrasiefooi	42
Samestelling.....	40
Vergaderings.....	42
Verlening van bevoegdheid.....	61
Werksterreine en opdrag.....	40
Algemene Taakspan Regte	98
Konstituering en vergaderings	39
Opdrag	39
Samestelling.....	38
Algemene Taakspan Teologiese Opleiding	
Konstituering en vergaderings	44
Opdrag	43
Samestelling.....	43, 44
Algemene Taakspan vir Fondse	
Ontbinding van die Algemene Sinode	97
Reglement, naam, samestelling, opdrag.....	96
Regsgedinge of dispute	98
Regspersoon.....	96
Skenkings en/of bemakings	97
Ampte in die kerk	
Besondere ampte.....	1
Dienswerk van die gelowiges	2
Gelykwaardigheid van die ampte.....	2
Vereistes vir diens in die besondere ampte	2
Ander Christelike kerke en groepe	
Assosiasie	115
Dialogverhoudinge - omvang	120
Doop - aanvaarding van.....	117
Doop - bediening.....	115

Ekumeniese beleid	117
Gedeeltelike verhoudinge - omvang	119
Groeperinge van die Christendom	114
Kontakverhoudinge - omvang	120
Multilaterale kerklike verhoudinge	120
Nagmaal - gebruik.....	116
Oorkoms na NG Kerk	116
Oorkoms uit	117
Samewerking met.....	114
Stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge (groeperinge).....	123
Volle verhoudinge - omvang	118
Appèl	
Appél en beswaar - omskrywing van	91
Appèlkommissie van die Algemene Sinode.....	39
Appèlliggaam - aantal lede	93
Beslissing van appèlliggaam.....	95
Bevindinge, tug- en/of dissiplinêre maatreëls	21
Gravamen/beswaarskrif.....	94
Hantering van.....	93
Leerstellige sake.....	21
Middele tot beskikking van appèlliggaam.....	95
Na die Algemene Sinode.....	14
<i>Op grond van die Skrif, die Belydenis of die Kerkorde</i>	94
Reg tot	91
Teen besluite van die Algemene Sinode/sy gevolmagtigde	93
Teen besluite van die kerkraad	92
Teen besluite van die ring/sy gevolmagtigde	92
Teen besluite van die sinode/sy gevolmagtigde	93
Bediening van bevryding	
Besluite oor.....	189
Bedieningsontwikkeling van gelegitimeerdes	
Sorg en toesig oor	45
Verslae.....	44
Belydenis	
Besluite re Belydenis van Belhar	138
Formuliere van eenheid.....	113, 116
Formuliere van Eenheid	1
Prosedure wat gemeentes volg by voorgestelde wysiging	133
Uitslag van voorgestelde Artikel 1-proses	139
Voorgestelde nuwe Artikel 1	138
Wysiging van.....	13, 133

Belydenis van Belhar

Aanvaarding van wesenlike inhoud	138
Besluit om dit deel van belydenisgrondslag te maak	138
Opdrag tot studie van	138

Beroepbaarheid

Van predikante binne die familie van NG Kerke.....	142
--	-----

Beroepsbrief

Bepalings van	140
Pro forma	140

Bevoegdheid van predikante en proponente

Algemene uitgangspunte	56
Bedieningsontwikkeling	59
Beperkte bevoegdheid	56
Bevoegdheid van emeritus.....	58
Bevoegdheid van predikant	57
Bevoegdheid van proponente	58
Bevoegdheidsregisterfooi	62
Hertoelating tot die bediening.....	60
Jaarlikse aanmelding	57, 58, 62
Jaarlikse aanmelding voor 30 Junie	154
Opskorting of ontneming van bevoegdheid.....	41
Verandering van bevoegdheid	59
Verlening van bevoegdheid	40
Verlies van bevoegdheid	59
Verhoë ivm bevoegdheid.....	62

Brugbediening

Aard en termyn	151
Benoeming , aanstelling en bevestiging	153
Opdrag	153
Posisie van predikant.....	153
Riglyne vir	151
Skep van pos	152

Buitelandse bediening

Besluite oor.....	168
-------------------	-----

Burgerlike hof

Wend tot	8
----------------	---

Bybel

Bybelsondag	136
Nuwe vertalings	136
Skrifgebruik en Skrifgesag	134

Colloquium doctum

Afneem van.....	53
Bestek	43

Hertoelating tot die bediening.....	61
Diakens	
Ampsplygte.....	7
Diens van Barmhartigheid	
Algemene omskrywing.....	17
Diensbeëindiging	
Billike voorsiening	130
Voorsiening.....	129
Weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering.....	84
Weens gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes	84
Weens mediese ongeskiktheid	84
Diensverhoudinge	
Advies deur Algemene Taakspan Predikantesake	41
Algemene uitgangspunte	80
Billike voorsiening by diensbeëindiging	84
Diensbeëindiging - reg van appèl	85
Gemeente/kerkverband se bedieningsvereistes	83
Prosedure by gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering.....	80
Prosedure by gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes.....	82
Prosedure by swak gesondheid of besering.....	81
Werknemers anders as predikante.....	18
Dienswerk van gelowiges.....	17
Doop	
Aanvaarding van doop van ander kerke.....	117
Bediening in die erediens	14
Belydenisdoop	162
Deur wie bedien	15
Doopgetuie(s).....	158
Doopgetuies	158
Doopherinnering en rituele.....	161
Doopviering	162
Erkenning van doop uit ander kerkverband.....	159
Herdenking/herinnering	160, 161
Kind ouer as sewe jaar.....	159
Kinderhuiskinders	157
Kinders in pleegsorg	157
Kinders in skoolkoshuise.....	157
Kinders uit die buiteland	158
Kinders van lidmate van ander kerke.....	115
Met gebruikmaking van.....	15
Oordoop of Herdoop.....	159
Persone ouer as sestien jaar	159
Verbondsdoop.....	159

Doop en nagmaal	
Samehang van sakramente	163
Dooplidmate	
Tug	19
Eenwording van gemeentes	129
Definisie	129
Prosedure vir	129
Ekologie	
Besluite oor.....	192
Ekumene	
Algemene Sinode se gevolmagtigde	121
Alle kerkvergaderinge	115
Beleid.....	117
Graad van samewerking of assosiasie.....	24
In ander staatkundige bedelings.....	123
Kerk en ekumeniese betrekkinge	23
Lidmaatskap van ekumeniese organisasie.....	24
Verhoudinge	118
Verhoudinge (groeperinge).....	121
Emeriti	
Opsig en tug.....	10
Emeritus	
Beroepbaar vir bepaalde termyn/taak.....	6
Beroepbaarstelling na emeritaat agv verswakte gesondheid	6
Emeritus ouer as 70	
Bediening in buitengewone omstandighede	150
Eredienste	
Bediening van Woord en sakramente.....	14
Inrigting van.....	14
Leiding van	14
Geloftedag as Versoeningsdag	
Besluite oor.....	193
Geloofswaarhede	
Fundamentalisme en vrysinnigheid	137
Gesag van die Woord.....	137
Plek van belydenisskrifte.....	137
Gemeentebediening	16
Gerig tot.....	16
Gemeentes	
Eenwording.....	129
Kombinering	128
Samesmelting.....	131

Geskil	
Beslegting	180
Gestuurtheid	
Basis van samewerking met ander kerke/organisasies.....	109
Definisie	107
Gelegitimeerdes in diens van ander kerke/organisasies.....	109
Gesamentlike sending/getuienis.....	112
Kerklike betrokkenheid by God se missie.....	107
Kerklike inskakeling van uitgestuurdes	111
Lewensonderhoud en toelaes	110
Lidmaatskap en kerkverband.....	111
Lidmate in diens van ander kerke/organisasies	108
NG Kerkfamilie	112
Pensioenaandeel.....	110
Predikante /proponente in diens van sendingorganisasie	110
Predikante van NG Kerk deur erkende kerke beroepbevestig.....	109
Skakeling met owerheid	113
Toerusting vir.....	108
Gestuurtheid (Missio Dei)	17
Gestuurtheids	
Predikante /proponente beroep en uitgestuur	110
Goedere	
Algemene Sinodale	96
Gemeentelike	101
Riglyne vir finansiële bestuur.....	175
Rings.....	100
Sinodale	99
Gravamen	94
Omskrywing van.....	91
Grondhervorming en landelike ontwikkeling	
Besluite oor.....	193
Herderlike sorg	
Afgestorwe lede van die gemeente	16
Deur die besondere ampte	16
Huwelik	16
Hertoelating tot die bediening	
Persone wat die NG Kerk verlaat het.....	62
Persone wat in Art 66.4.5 genoem word.....	61
Homoseksualiteit	
Besluite oor.....	155, 195
Kerkregtelike- en regsimplikasies.....	197
Namibië	197

Huwelik en saamwoon	
Besluite oor.....	198
Opdragte	199
Jeugbediening	16
Kapelane	
Besluite oor	143
Kerkhereniging	
Padkaart na kerkhereniging (NGK en VGKSA).....	184
Teologiese opleiding	187
Kerklid	
Amptelike liedbundel.....	168
FLAM	168
Outeursreg	170
VONKK.....	169
Kerklieke maatskappye	
Oorsigfunksie en waardestels	177
Taakspan.....	176
Kerklieke media	
Opdrag aan direksies	175
Organisasie van.....	174
Kerkraad	
Aantal vergaderings per jaar.....	9
Buitengewone vergaderings.....	9
Desentraliseer.....	8
Konsulent.....	9
Samestelling.....	8
Verantwoordelikheid en taak.....	8
Verkieping van voorsitter	9
Kerkvergaderinge	
Aanwysende besluite.....	137
Aard en gesag.....	7
Besluite bindend.....	8
Beswaar teen besluite en die burgerlike hof.....	8
Elektroniese stemwyse	156
Opening en afsluiting	8
Rolle van voorsitter en skriba	8
Telefoon-elektroniese vergaderings	156
Verantwoordelikheid van	7
Vier kerkvergaderinge.....	7
Voorskriftelike besluite	136
Wyse van behandeling van sake	7

Kombinasie van werksaamhede van gemeentes, ringe, sinodes, ens	
Definisie	132
Praktiese en kerkregtelike riglyne.....	132
Kombinering van gemeentes	128
Definisie	128
Prosedure vir	128
Konflik	
Beslegting	180
Konsulent	
Kerkraadsvergaderings.....	9
Kuratorium	
Eksamenkommissie.....	145
Leer en Aktuele Sake	
Algemene omskrywing.....	18
Legitimasie	
Behartig deur.....	55
Plegtige verklaring	55
Legitimasie met beperkte opdrag	
Aansoek om.....	144
Beperkte bevoegdheid.....	145
Lidmaatskap	
Oordrag.....	171
Oorkoms na 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente.....	116
Riglyne vir praktiese hantering van	173
Uitgangspunte en hantering	171
Lidmate	
Tug	19
Maatskappy en vrye vereniging	23
Nagmaal	
Bedien buite die erediens.....	165
Bediening in die erediens	14
Gereelde viering.....	163
In kleingroepe.....	164
Oop of geslote.....	163
Toelating van kinders	164
Tot die heilige nagmaal word toegelaat	15
Uitnodiging vir besoekers.....	116
Viering in die gemeente	15
NG Kerk en die Grondwet	
Handves van Godsdienstrege en -vryhede.....	180
NG-Kerkdosenteraad	
Samestelling en verantwoordelikheid	48

Onderwys	
Kerk en onderwys	23
Ontbinding van gemeentes	129
Openbare weldaadsorganisasies	102
Opleiding en legitimasie van predikante	
Ooreenkoms met die universiteit	44
Opsig, tug en dissipline	Kyk ook na: Tug en dissipline
Aard	18
Arbeidsregtelike dienste deur die Algemene Taakspan Predikantesake	41
Doel en voorskrifte	18
Kerklike dissipline	19
Oor lidmate, ampsdraers, gelegitimeerdes en werknemers	19
Opheffing van tug- en/of dissiplinêre maatreëls	21
Tug- en dissiplinêre maatreëls - belydende lidmate	20
Tug- en dissiplinêre maatreëls - dooplidmate	20
Tug- en dissiplinêre maatreëls - gelegitimeerdes	20
Tug- en dissiplinêre maatreëls - ouderlinge en diakens	20
Tugwaardige sondes	19
Orde	
Eis tot ordelikheid	1
Reël van eie interne orde	1
Ouderlinge	
Ampsplichte	6
Lei van eredienste	6, 154
Ouderlinge en diakens	
Afgevaardigdes na vergaderinge	129
Afgevaardigdes na vergaderinge	9, 10
Opsig en tug	10
Reël van dienstermyn	6
Outeursreg	
Liedboek	170
Sangbundels	170
Plaaslike Kuratorium	
Funksies	45
Samestelling	45
Predikant	
Aftreeouderdom	156
Algemene uitgangspunte by beroeping	63
Ampsplichte	4
Ampsplichte onder lidmate van 'n ander gemeente	4
Approbasie van gemeente en goedkeuring van ring	3
As huweliksbevestiger	155
Bedieningsontwikkeling	59

Beëindiging van bevoegdheid.....	3
Behoud van bevoegdheid	5
Benoeming vir diens aan kerkverband	64
Beroep - beroepsbrief.....	65
Beroep - besware teen	67
Beroep - diensooreenkoms	67
Beroep - goedkeuring van	66
Beroep - kennisgewing van	65
Beroep - onderhandelinge.....	141
Beroep - proforma vir beroepsbrief.....	140
Beroep - rol van die ring/sy gevolmagtigde	3
Beroep van buite die grense van SA na die NG Kerk	143
Beroepbaarheid binne familie van NG Kerke	142
Beroeping - prosedure	64
Beroeping vir diens aan 'n gemeente.....	63
Bevestiging	68
Brugbediening.....	151
Demissie	69
Deur 'n kerkraad beroep.....	3,141
Diens in/aan die kerkverband	4
Diensverhoudinge met werkgewer.....	80
Doopbediening.....	15
Dowe	155
Emeritaat.....	70
Erkenning van opleiding en legitimasie in die NG Kerkfamilie	142
Goedkeuring van/beswaar teen 'n benoeming	64
Goedkeuring van/beswaar teen 'n beroep.....	63
Gronde vir diensbeëindiging.....	5
Herderlike sorg.....	16
In diens van die kerkverband.....	3
In diens van kerkverband - rol van regs-/kerkordekommissie	3
Indiensneming en diensbeëindiging.....	5
Omruiing van standplase	145
Omvattende versorging	5
Onbevredigende diens	81
Opleiding - waar	44
Opleiding en VBO	42
Opsig en tug.....	10
Opskorting of ontneming van bevoegdheid.....	41
Predikantebegeleiding	41
Respek en ondersteuning.....	5
Standplaasverwisseling	41
Uitreik van akte van demissie/emeritaat	4
Uittrede weens ouderdom of verswakte gesondheid.....	6

Vereistes vir die toelating tot die bediening	2
Verlaat van die diens	4
Verlening van bevoegdheid	3,40
Prediking	
Belydenisskrifte	15
Kerklike jaar	15
Proponent	
As huweliksbevestiger.....	167
Bevestig met handoplegging.....	4
Opsig en tug.....	10
Opskorting of ontneming van bevoegdheid.....	41
Ouer as 60 jaar	58
Sakramentsbediening	166, 167
Verlening van bevoegdheid	40
Woordbediening.....	166
Rentmeesterskap.....	18
Revisie	
Omskrywing van	91
Prosedure	91
Ring	
Aantal vergaderings per jaar	9
Goedkeuring by die vul van voltyds-onbepaalde pos	71
Groepering van gemeentes	9
Opsig en tug	10
Ouderling/diaken as sekondus vir predikant	9
Rol by diensverhoudinge tussen predikant en kerkraad.....	82
Samestelling - ampsdraers	9
Taak by skeep van tentmakerpos.....	72
Taak by skeep van vaste termynpos	74
Taak by vermeerdering/afstigting van gemeentes	127
Wersaamhede.....	10
Sakramente	Kyk by: Doop of Nagmaal
Samesmelting van gemeente.....	131
Samesmelting van gemeentes	
Definisie	131
Prosedure vir	131
Sending/getuienis	Kyk na: Gestuurdheid
Sinode	
Behoud van seggenskap	12
Ouderling/diaken as sekondus vir predikant	10
Samestelling - ampsdraers	10
Samestelling - gemeentes	10

Taak en bevoegdhe	11
Uittrede uit Algemene Sinodale verband	12
Vergader ten minste elke vier jaar	11
Verteenwoordiger(s) van teologiese opleiding	11
Staat	
Skakeling met	23
Staatsowerheid se swaardmag	22
Vryheid van godsdienst	22
Standplaas	
Proses vir standplaasverwisseling	145
Tentmakerpos	
Aard	72
Aftree-ouderdom	74
Afvaardiging na meerdere vergaderings	73
Beroeping en bevestiging	73
Diensbeëindiging	73
Diensoreenkoms met ander werkgewer(s)	73
Pensioen	73
Skep van pos	72
Teologiese dosente	
Benoeming, aanstelling en akkreditering	45, 48
Dissiplinering	49
Teologiese opleiding	
Akademiese vereistes	50
Algemene vereistes	50
Bykomende vereistes	51
Gemeentejaar	51
Proponentseksamen	52
Teologiese student	
Begeleiding, versorging en toesig	46
Dissiplinering	47
Eksaminering en aanbeveling vir legitimasi	47
Keuring	46
Toelating tot die bediening	
Predikante uit ander kerke	62
Tug en dissipline	
Aanbring van klag, gerug of verslag	87
Aanvanklike hantering van die klag, gerug of verslag	87
Besorging van die klagskrif	88
Kennisgewing aan die Algemene Taakspan Predikantesake	90
Kennisgewing aan sinodale regs-/kerkordekommissie en Algemene Taakspan Predikantesake	90
Koste	90

Moontlikheid van stuiting.....	88
Moontlikheid van voorlopige ondersoek.....	88
Opskrifstelling van die aanklag	87
Prosedure by wangedrag.....	85
Samestelling van tugliggaam.....	86
Vereistes vir 'n tug- of dissiplinêre ondersoek.....	89
Voorsiening in geval van diensbeëindiging.....	90
Tussen-orde	
Plek van	24
Vaste termynpos	
Aard	74
Afvaardiging na meerdere vergaderings	76
Beroeping en bevestiging	75
Diensbeëindiging en behoud van bevoegdheid	76
Emeriti tot ouderdom 70.....	75
Emeritus in dieselfde gemeente	75
Skep van pos.....	74
Termyn	76
Vergoeding	
Aan werkgewers vir diens in kerkverband	178
Inkoop van dienste.....	178
Verlies van bevoegdheid	
Bedanking.....	60
Kennisgewing	60
Politiese betrokkenheid.....	59
Tug	60
Verlof van predikante	
Algemene bepalinge.....	76
Jaarlikse verlof.....	77
Kraamverlof.....	79
Openbare vakansiedae.....	79
Sabbatstyd.....	79
Siekteverlof.....	77
Studieverlof.....	78
Uitbetaling by diensbeëindiging	77, 80
Vir bedieningsontwikkeling	78
Vir gesinsverantwoordelikheid	79
Vermeerdering/afstigting van gemeentes	
Algemene reëlings.....	125
Kennisgewing van.....	127
Voltyds-onbepaalde termynpos	
Aard	70
Afvaardiging na meerdere vergaderings	71

Beroeping en bevestiging	71
Diensbeëindiging	72
Skep van pos	70
Vroue in die kerk	
Beleid.....	167
Vrouelessenaar	167
Vrymesselary	
Besluite oor.....	201
Wysiging van belydenis	
Beroep op lidmate en vergaderinge.....	139
Opdrag aan Moderamen re die proses.....	139